

Napad na crkvu Trojstvo?

„Nemoj imati drugih bogova uza Me“
{2. Mojsijeva 20,3}

„Mi hoćemo Svetog Duha, šta je Isus Hristos.“
{Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}

Goran Šušljic

*Isusova žrtva je
centar cele istine*

,

*Božje
neshvatljive
ljubavi i milosti!*

Uvod

Šta je razlog nastanka ove knjige koju držite u rukama? To je postojanje različitih doktrina u Laodikeji, što je na žalost donelo veliki sukob među vernicima. Danas u crkvi postoje dva dijametralno suprotna učenja, i to sa jedne strane verovanje u jednog „trojedinog Boga“, a sa druge strane u jednog Boga Oca, od Koga je sve, pa i Božansko Biće Isus. U stvari, naše verovanje skoro 100 godina nije sadržavalo Trojstvo, posebno ne u današnjoj formi, a naše oficijelno učenje većine je glasilo ovako:

- „**Mi hoćemo Svetog Duha, šta je Isus Hristos.**“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „**Spasitelj je naš Utešitelj.** Dokazala sam da je **On** to.“ {Ellen White: Manuscript Releases Volume 8, p. 49, 1892}
- „Rad Svetog Duha je nemerljivo velik. Iz ovog izvora dolazi Božjem radniku sila i efikasnost; i **Sveti Duh** je Utešitelj, kao **lična prisutnost Hrista u duši.**“ {Ellen White: Review and Herald, November 29, 1892 par. 3}
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON** je **SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}

Odbijanje Trojstva nije novi otpad, kako se to svima predstavlja! Ono predstavlja povratak staroj istini koja je nažalost odbačena. Kada je ona uklonjena? Godine 1919. je među vodećim teolozima učinjen prvi pokušaj, vođen od samo nekolicine istaknutih ličnosti, koji je tada od većine vodećih teologa Božje crkve odlučno odbijen, a proboj je došao tek 1931. kada je većina pionira preminula. Adventistička crkva je kao crkva tek 1931. godine, iako tada još uvek bez odluke cele GK, počela da uči Trojstvo! Ako je Trojstvo tako "jasno", i ako je, kako se govori, zaista "usvojeno" kao tačka naše vere još za vreme Ellen White, zar nije čudno, da je i posle njene smrti od strane apsolutne većine teologa tako energično odbijeno? Kako to da i nakon njene smrti nije "shvaćeno" da je ona "prihvatila" Trojstvo, ako je crkva u to "verovala", a "samo" par pionira to odbijalo? Kao "dokaz" "istine" se koriste manje precizni citati, čiji se broj može izbrojati na prste dve ruke, ili podrška Trojstva od strane samo nekolicine starih teologa, dok sa druge strane postoje bezbrojni dijametralno suprotni precizno jasni citati EGW protiv takvog verovanja. Božji prorok sigurno ne suproti niti sam sebi, niti Bibliji. Ako imamo samo par manje razumljivih citata, koji na prvi pogled daju utisak Trojstva, zar nije potrebno proučiti dubinu celog aspekta, a ne prihvatiti nešto isto kao što se u palom Hrišćansvu Avramovo krilo koristi za "dokaz" zagrobnog života, jer ne postoji želja da se istraži šta nam Bog zaista govori kroz Bibliju, nego samo motivacija potrage za dokazima već prisutnog i zastranjenog verovanja? Da li je zaista moguće da se desila tako velika promena, a da Duh Proroštva to nije najavio?

- „Prisiljena sam da ljudima kažem da ne shvataju da đavo preuzima jedan stub za drugim, i iznosi ih u pravcu koji oni ne očekuju. **Sotonini agenti** će izmisliti način da napravi grešnike od svetih. Upravo vam **sada** kažem, da će **KADA** budem otišla u grob, **doći do VELIKE promene**. Ja ne znam kada ću biti uzeta, ali želim da vas upozorim na delovanje Sotone. Želim da svi znaju, da su upozoreni pre moje smrti.“! {Ellen White: Manuscript 1, 24. February 1915} (http://www.llu.edu/webapps/univ_library/speccolls/EGWManuscripts.php) (<https://egwwritings.org> -> English -> EGW Writings -> Letters & Manuscripts -> 1915 -> Manuscript 1)

U stvari, Trojstvo predstavlja nastavak i dovršetak Alpha "projekta" koji je započeo Dr. Kellog.

Dr. Kellog je u drugoj fazi počeo da veruje u doktrinu Trojstva. Verovao je u Boga Oca, Boga Sina i **Boga Svetoga Duha!** Da li i danas postoje ljudi koji veruju u istu stvar? Karakteristike Omega otpada su da dotiče područje prirode Svetoga Duha, da je prihvaćen od strane većine, i da je njegov **početak odmah nakon smrti** Ellen White.

- "U knjizi „Živi hram“ od Dr. Kellog-a vidimo pred svojim očima **početak jedne** opasne lažne nauke. Njegov završetak će slediti i biti od onih prihvaćen, koji nisu spremni da prihvate od Boga upućena upozorenja." {Ellen White: 1AB 202}
- „Knjiga „Živi hram“ sadrži Alpha **OVIH** Teorija. Ja sam znala, da **Omega** otpad nastupa **jako brzo** nakon toga, i drhtala sam radi Božjeg naroda! Spisi koji se koriste za potvrdu tih učenja su zloupotrebjeni“ {Ellen White: SpTB02 53.2}
- „Mi stojimo sada u Alpha-i **ove** opasnosti. Omega će imati zastrašujuću prirodu.“ {Ellen White: 1SM 197}

Zašto zastrašujuću prirodu? Zato što je skoro cela crkva odvedena od istine, i zato što je to otvorilo vrata napuštanju drugih tačaka verovanja. Da li je unošenje nauke o Trojstvu samo mala adaptacija teologije? Ne, to je zamena samog temelja istine, upravo onakva kakvu je Duh Proroštva najavio, a istovremeno nas upozorio da ostanemo na stubovima istine, što nismo uradili, nego sada tvrdimo da smo „napredovali“ u znanju i „razumevanju“, pri čemu su zapravo osnovni stubovi vere, tj. Kome se molimo, bačeni na smeće. Da li je takva vrsta „dubljeg znanja“ nešto novo? Ne, to predstavlja samo povratak Vavilonu iz kojeg smo već izašli!

- „Osuda stoji na onima koji su čuli istinu, primili istinu, i koji su nakon toga se ponašali kao duhovno mrtvi. 'Opomeni se dakle' U našem radu mi **ne smemo biti uvučeni u primamljive teorije koje će dovesti do negiranja naše stare vere u istinu koju smo čuli i zagovarali.** 'ako li ne uzastražiš, doći ću na tebe kao lupež, i nećeš čuti u koji ću čas doći na tebe.“ {Ellen White: Pismo 230, 5. Julij 1906}
- "Oni koji nastoje da uklone stare putokaze nisu čvrsto utemeljeni; oni ne pamte kako su primili i čuli. Oni koji pokušavaju da unesu teorije koje bi **uklonile stubove naše vere** u odnosu na Svetilište, ili **na Božju ili Hristovu ličnost**, rade kao slepi ljudi. Oni nastoje da unesu nesigurnost i Božji narod usmere bez sidra na pučinu." {Ellen White: Manuscript Release 760, p.9.10}
- „**Preklinjem svakoga da budu čisti i čvrsti u vezi određenih istina koje smo primili i čuli i zagovarali.** Izjave Božje Reči su jasne. Postavite svoje **noge čvrsto na platformi večne istine.** Odbacite svaki **oblik zablude, čak i ako je okrivena prividom realnosti, koja negira ličnost Boga ili Hrista.** Isus Hristos **je Božji SIN.**“ {Ellen White: Manuscript 124, 1905}

Tema ličnost se odnosi upravo na Svetog Duha, Koji je opisan kao ličnost, ali ne nezavisna, nego kao posebna manifestacija Isusove sveprisutnosti. Šta je danas oficijelna nauka naše crkve na ovom području? Ona u danasnjoj stopljenoj formi Trojstva u jednog Boga upravo doslovno napada ličnost Oca i Sina! Dole čitamo „naše“ **oficijelno** učenje:

- „Postoji **jedan Bog: Otac, Sin i Sveti Duh**, jedinstvo tri Lica iste večnosti. Bog je besmrtan, svemoćan, sveznajući, iznad svega i svuda prisutan. On je beskonačan i prevazilazi moć ljudskog shvatanja, ali ipak poznat preko svojih otkrivenja o Sebi. On je večno dostojan da Ga sva stvorenja poštuju, obožavaju i da Mu služe.“ {Tačka 2 od 28}

Zapazimo da ovde stoji da se Taj jedan Bog sumirano sastoji od Oca, Sina i Svetog Duha. Biblija i Duh Proroštva **nasuprot** tome kažu nešto potpuno drugo, i to da titula „jedan Bog“ označava uvek samo i isključivo Boga Oca, a da je Sveti Duh u stvari Isusov Duh a ne treće Božansko Biće. Naša crkva je vođena Duhom Proroštva sve do 1931 učila nešto dijametralno suprotno:

- „Postoji **jedan Bog** (Otac), **jedan Spasitelj** (Isus) i **jedan Duh, HRISTOV DUH**, da donese jedinstvo.“ {Ellen White: Testimonies Volume 9, p. 189 **1909**}
- "Hristos je bio DUH ISTINE! Svet neće da sluša Njegove molbe! Oni neće da prihvate Njegovo vodstvo! Oni ne mogu da razumiju stvari koje se ne vide; duhovne stvari su nepoznate za njih! Ali učenici u Njemu vide Put, Istinu i Život! I oni će imati NJEGOVO PRISUSTVO U NJIMA! Oni će imati eksperimentalno poznanje **JEDINOG PRAVOG BOGA** (Otac) i Isusa Hrista Koga je On (jedini pravi Bog Otac) poslao"! {Ellen White: SW, Oct. 25, 1898}
- „A ovo je život večni da poznaju Tebe **jednog istinitog Boga, i** Koga si poslao **Isusa Hrista**." {Jovan 17,3}
- „Ali mi imamo **samo jednog Boga Oca**, od Kog je sve, i mi u Njemu, i **jednog Gospoda Isusa Hrista**, kroz Kog je sve, i mi kroza Nj.“ {1. Korinćanima 8,6}

Da je Otac taj jedan Bog, ne znači da i Isus nije Božansko Biće! Sa druge strane se napadi na „stare“ vizije EGW, koje jasno odbijaju Trojstvo „argumentuju“ time, da je ona „tek kasnije“ prepoznala istinu i shvatila da je i Isus Božansko Biće, i da je „time“ Trojstvo „istina“. U donjem citatu vidimo potpunu suprotnost, i možemo da prepoznamo, da je EGW i npr. 1879 jasno napisala da je i Isus Božansko Biće, pri čemu je istovremeno bilo jasno, da je On doslovni Sin i time ispod Svog nebeskog Oca. A pozicija Sin isključuje u potpunosti Trojstvo!

- „Pali ljudi nisu mogli biti **Isusovi** sledbenici, zato što nisu mogli da dostignu harmoniju sa **Njegovom Božanskom** (Isus je Božansko Biće!) prirodom, i da ostvare zajednicu sa Spasiteljem sveta.“ {Ellen White: The Signs of the Times, December 11, **1879** par. 3}
- „**SAMO** Otac i Sin trebaju da budu **uzvišeni**.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, July 7, **1898** par. 2}
- „**SAMO** Bog (Otac) i Hristos znaju, koliko su koštale ljudske duše.“ {Ellen White: Signs of the Times, January 13, **1909**, par. 8}
- „Naš posao može nekada izgledati obeshrabrujuće, ali ako se jedna duša obrati od zablude svojih puteva ka pravdi, nebo se raduje. **Otac i Sin se raduju u prisustvu anđela**.“ {Ellen White: Rukopis 6a, 27. Jun 1886}

Da li smo napustili Biblijsku istinu? Odgovor na to pitanje je dala usporedba naše 2. tačke verovanja i onoga što stoji u Bibliji i Duhu Proroštva, gde vidimo potpunu suprotnost. Mnogi vernici koji prihvataju staru istinu naših pionira, nažalost smatraju da ona nije toliko važna za objavu, jer njeno iznošenje donosi razdor u crkvi. Prošlost nam pokazuje da je Ellen White odlučno ustala protiv Dr. Kellog-a kad je doneo pogrešno učenje upravo o Svetom Duhu iako se tada crkva razdelila! Istina mora biti objavljena, jer upravo njeno odbacivanje uništava samu crkvu, onemogućuje objavljivanje Božje vesti svetu, uklanja Božji blagoslov i odlaže Isusov dolazak! Zašto je ispravno verovanje na ovom području jedan od najvažnijih stubova naše vere? Ovo, za spasenje supstancijalno područje odlučuje da li držimo prvu zapovest!

Ova borba za staru istinu je postala još važnija nego ranije, zato što se u poslednjim godinama, pored prestupa prve zapovesti, pred našim očima uz nekoliko iz konteksta izvađenih citata (Divinity not died) eksplozivno pojavilo nebiblijsko učenje da Isus nije doslovno umro na krstu, nego "samo" Njegova ljudska haljina, i "da" je On "Sam Sebe" vaskrsnuo. Time je Isusova žrtva direktno pogažena! Tek kroz to možemo da vidimo do čega odbijanje istine na kraju dovodi. Da li je bilo ko od nas još pre dvadeset godina verovao da Isus nije za nas potpuno umro na krstu? Biblija kaže potpuno jasno da je Isus doslovno umro, a da Ga je Bog Otac doslovno vaskrsnuo:

- „Kao Pripadnik ljudske familije **On** (Isus) je bio **smrtan**.“ {Ellen White: Review & Herald, September 4, 1900}

- „Jer ako **priznaješ** ustima svojim da je Isus Gospod, i veruješ u srcu svojem da **Ga Bog podiže iz mrtvih, bićeš spasen**.“ {Rimljanima 10,9}
- „Bog otaca naših podiže Isusa, Kojega vi ubiste obesivši na drvo.“ {Dela Apostolska 5,30}
- „Sotona je šaputao njegovom (Petrovom) umu, da ako je Božji Sin, Isus **ne bi mogao da umre**.“ {Ellen White: 3SP 231.1}
- „Setite se da je Hristos **sve** rizikovao; “iskušan **kao** što smo mi” On je **rizikovao i Svoje večno postojanje** u zavisnosti od ishoda konflikta.” {Ellen White: General Conference Bulletin 1st December 1895 ‘Seeking the Lost’}

Da li jedan osuđenik na smrt u zatvoru dobija smrtnu kaznu tako što mu se samo spali odelo koje ima na sebi obučeno?

Nažalost je među našim vernicima proširena netačna informacija, sa tvrdnjom da oni koji ne veruju u Trojstvo uče da je Sveti Duh navodno sila bez ličnosti, da Isus navodno nije Bog, da je tzv. lunarni kalendar koji dovodi do ostavljanja subote navodno ispravan, da su jevrejski praznici navodno obavezujući i da Adventistička crkva navodno nije više prava crkva. Ali to su optužbe bez temelja, i dotiču samo neke zastranjene grupe. Pre nego što započnemo sa ovom temom, želeo bih da posebno naglasim, da je **Isus pravi Bog** i da nije stvoreno Biće, da je **Sveti Duh Božanska Ličnost**, i da je **Adventistička crkva poslednja prava crkva pred Isusov dolazak. Za nju ne postoji alternativa**, iako smo po proročanstvu Laodikeja, kojoj sam Isus preko Otkrivenja šalje jasnu i nedvosmislenu opomenu. Istovremeno je, naravno, u pravoj crkvi potrebna organizacija, jer je Bog - Bog reda. U ovom tekstu se radi isključivo o odbrani izvorne istine, Božje crkve i Njegovog naroda od jako sofisticiranih, skrivenih i zaslepljujućih napada, i o opomeni sa pozivom ka staroj istini:

- "Iako je slaba i nesavršena, iako je **stalno treba opominjati i savetovati**, Crkva je ipak predmet Hristove najveće pažnje. On utiče na ljudska srca svojom milošću i dovodi do takvog preobražaja karaktera da se anđeli dive i izražavaju svoju radost pevajući pesme hvale. Oni se raduju pri pomisli da se grešna, zabludela ljudska bića mogu tako preobraziti." {Ellen White: Iz riznice svedočanstava II, Crkva ostatka nije Vavilon, strana 294 - 1902, 7T, 16}

Ova opomena nije sama knjiga koju držite u rukama, nego u njoj sadržane izjave Duha Proroštva i jasni stihovi iz Biblije.

Da li postoji preporuka kako najlakše pronaći i shvatiti istinu? Naravno, a to je da pročitamo početak knjiga „Patrijarsi i Proroci“ i „Čežnja Vekova“.

Zagrade u tekstu služe za markiranje komentara u okviru stihova ili citata, a navodnici označavaju (radi brzog razlikovanja) drugo gledište, bez da su povezani sa osobama koje zastupaju to učenje. Ova knjiga predstavlja poziv ka istini, a ne osudu ljudi van nje.

Neka nam Bog da blagoslov da prepoznamo istinu dok nije kasno, i snagu da stanemo čvrsto na Njegovu stranu!

Istina je jasna! Trojstvo?

- „**Mi hoćemo Svetog Duha, što (what) je Isus Hristos**.“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}

- „I dok godine budu prolazile u večnosti, imaćemo slavnije i bogatije poznanje otkrivenja Boga i Hrista.“ {Ellen White, Velika Borba, str. 678}
- „U vašim rukama će se nalaziti zlatne harfe, i dok budete dodirivali žice, ujedinicete se sa svim spasenima u pesmi, koja će na celom nebu **slaviti Boga i Njegovog Sina.**“ {Ellen White: AUCR January 15, 1903, par. 14}
- „Svi spaseni sveti će videti kao nikada pre ljubav **Oca i Sina**, i pesmama će ih slaviti iz njihovih besmrtnih usta.“ {Ellen White: Da Ga mogu poznati, p. 371}
- „Jutarnje zvezde će zajedno pevati, i Božja deca će klicati puna sreće, dok Bog i Hristos budu zajedno objavljivali: - „Niti greh niti smrt neće nikada više postojati“ - „ {Ellen White: 8T 42.1 **1904**}
- „Čas radosnoj pesmi **u slavu Boga i Njegovog dragog** (još tada!) **SINA** je došao. **Sotona je poveo nebeski hor.** Zapevao je prvu notu, a tada su sve nebeske vojske udružile sa njim i veličanstvene note su odzvanjale nebesima u čast Boga i Njegovog dragog Sina. Ali, **sada** (nakon nastanka greha) umesto divne muzike, razdor i besne reči se čuju od vođe pobunjenika.“ {Ellen White: The Spirit of Prophecy Volume One, p. 28, 1870}
- „Gospod ohrabruje sve one koje Ga traže celim svojim srcem. On im daje Svog Svetog Duha, **manifestaciju Njegove prisutnosti** i naklonjenosti.“ {Ellen White: Svedočanstva Sveska 9, str. 230, **1909**}
- „Ali u prestupu čoveka i Otac i Sin su bili obeščašćeni.“ {Ellen White: Signs of the Times, December 12, **1895** par. 7}
- „Ni čovek ni najviši anđeli ne mogu odrediti cenu; ona je znana **JEDINO Ocu i Sinu.**“ {Ellen White: Biblijski Odjek, 28. Oktobar, 1895 par. 4}
- „**Otac i Sin su se obećali** da ispune uslove večnog zaveta.“ {Ellen White: Instruktor za Mlade, June 14, 1900 par. 5}
- „Ali (već tada) **Sin** Božji, Koji je bio **sa Ocem pre nego što je svet nastao**, sažalio se na naše stanje, i ponudio se da se umeša između nas i gneva uvređenog Boga.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, Avgust 1, 1852 par. 6}
- „Ni jedan čovek, ni najviši od anđela, ne može proceniti taj dar; **znan je JEDINO Ocu i Sinu.**“ {Ellen White: Biblijski Eho, Oktobar 28, 1895 par. 4}
- „U planu da spasi izgubljeni svet, **savet su držali** (samo!) **njih Dvojica**; zavet mira je bio između Oca i Sina.“ {Ellen White: Znaci Vremena, Decembar 23, 1897 par. 2}
- „Ali mi imamo **samo jednog Boga Oca**, od Kog je sve, i mi u Njemu, i **jednog Gospoda Isusa Hrista**, kroz Kog je sve, i mi kroza Nj.“ {1.Korinćanima 8,6}
- „A ovo je život večni da poznaju Tebe **jednog istinitog Boga** I Koga si poslao **Isusa Hrista.**“ {Jovan 17,3}
- „**Samo** Bog i Hristos znaju, koliko su koštale ljudske duše.“ {Ellen White: Signs of the Times, January 13, **1909**, par. 8}

- „Ljudski rod je Oca i Njegovog Sina Isusa Hrista koštao beskonačno mnogo.“ {Ellen White: Special Testimonies On Education, p. 21, **1896**}
- „Neka misionari krsta objave da postoji jedan Bog, i jedan Posrednik između Boga i ljudi, koji je Isus Hristos Sin beskonačnog Boga. Ovo treba da se objavi u svakoj crkvi u našoj zemlji. Hrišćani moraju znati ovo i da ne stavljaju čoveka gde je Bogu mesto, da više ne budu idolopoklonici, već obožavatelji živog Boga. Idolopoklonstvo postoji u našim crkvama.“ {Ellen White, 1888 Materijali, str. 886, 1891}
- „Samo jedno jedino Biće u celom svemiru nosi pored Oca Božansko ime, a to je Njegov Sin Isus Hristos.“ {J.E. White: The Coming King, p. 33 **1913**}

Da li je Ellen White ikada demantovala ovu gornju izjavu svog sina, pošto je u to vreme bila još živa? Da je Trojstvo tada bilo oficijelna nauka, ona bi bila momentalno upozorena na „otpad“ svog sina, i morala bi kao i na ostalo da reaguje!

- „Samo Otac i Sin treba da budu uzvišeni.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, July 7, 1898 par. 2}

Isto tako u kontekstu gornjeg citata dolaze tvrdnje, da su to bile reči Ellen White upućene studentima, gde je samo želela da kaže da samo ono nebesko sme da bude uzvišeno. To je naravno istina. Ali da li je Bog u tom kontekstu drugi i drugačiji Bog? Da li se različitim grupama ljudi govori o različitom Bogu? Bog je u svakom kontekstu isti Bog, a ovde stoji potpuno jasno da samo Bog Otac i Sin treba da budu uzvišeni. Da je Sveti Duh nezavisno Biće, bilo bi čudno da i On nije obeščašćen grehom zajedno sa Ocem i Sinom, a uzdignut i slavljen posle pobede! Istina je tako jasna, kada imamo iskrenu želju da je saznamo.

- „Kako godine večnosti promiču donosiće sve bogatija i divnija otkrivenja **Boga i Hrista**. Sa uveličavanjem znanja rašće njihova ljubav, strahopoštovanje i sreća. U koliko će ljudi više znati o Bogu, u toliko će biti veće njihovo divljenje njegovom karakteru. A kada Isus bude otkrivao pred njima bogatstvo otkupljenja i zapanjujuće rezultate u velikoj borbi sa sotonom, srca otkupljenih će plamteti sve većom ljubavlju. Sa ushićenom radošću uzimaće svoje zlatne harfe, i deset hiljada puta deset hiljada i hiljade hiljada glasova udružiće se i zaoriti u silan hor hvale. 'I svako stvorenje, što je na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i što je na moru, i što je u njima, sve čuh gde govore: **Onome što sedi na prestolu, i Jagnjetu blagoslov i čast i slava** i država za vek veka.' (Otkrivenje 5, 13) Velika borba je završena. Greha i grešnika više nema. ceo svemir je čist.“ {Ellen White: Great Contraversy, page 678}

Sve ove reči su ustvari jasna potvrda da Sveti Duh proizilazi iz Oca i Sina, i da nije treće Božansko Biće. Samo jednom Božanskom Biću pripada molitva i slava. A to nije Sveti Duh. Zašto Sveti Duh ne objavljuje sa Ocem i Sinom da su smrt i greh zauvek uništeni? Zašto će, po citatu, na celom nebu i nakon završetka plana spasenja samo Otac i Sin biti slavljani pesmom? Zašto Sveti Duh nije isto tako slavljen kao Otac i Sin, niti zna kakav je dar dat čoveku, niti učestvuje u planovima Oca i Sina?

U okviru nauke o Trojstvu dolazi do suprotne tvrdnje, i to da se Sveti Duh povukao od obožavanja "samo" u "kontekstu" plana spasenja. Ta nauka dolazi radi toga što apsolutno nigde ne postoji citat, stih ili dokaz da je Sveti Duh Bog kao Otac i Sin. U gornjim citatima vidimo jasno da i nakon završenog plana spasenja, kao i pre postojanja greha Sveti Duh ne dobija obožavanje niti titulu da je Bog, jer to i nije. Duh Proroštva kaže zajedno sa Biblijom potpuno jasno da su samo Otac i Sin Božanska Bića! Isto tako ovde vidimo jasno da titula jedan Bog označava Oca a ne i nigde Trojstvo!

Ko je sveprisutan Sveti Duh Utešitelj?

- „Ja, Ja sam Utešitelj vaš.“ {Isaija 51,12}
- „**Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos.**“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg **Isusa Hrista**, Otac milosti i Bog svake utehe, **Koji nas utešava u svakoj nevolji našoj**, da bismo mogli utešiti one koji su u svakoj nevolji utehom kojom nas same Bog utešava. Jer kako se stradanja Hristova umnožavaju na nama tako se i uteha naša umnožava kroz Hrista.“ {2. Korinćanima 1:3-5}
- „Proučavajte sedamanaestu glavu jevanđelja po Jovanu i načite kako da živite **Hristovu molitvu. On je Utešitelj. On će počivati U vašim srcima**, čineći vašu radost potpunom.“ {Ellen White: Review and Herald, January 27, **1903**}
- „**Spasitelj je naš Utešitelj.** Dokazala sam da je **On** to.“ {Ellen White: Manuscript Releases Volume 8, p. 49, 1892}
- "Hristos će biti poznat kao blagosloveno ime Utešitelj." {Ellen White: Rukopis 7, 26. Januar 1902}
- „Kada jedan čovek nema **Hristov Duh**, on nije Njegov sledbenik.“ {Ellen White: Review and Herald, June 22, 1886 par. 4}
- "Isus kaže 'Poslaću vam **Utešitelja**. Samo **MOJ DUH** je sposoban za zadatak spasenja sveta, ako prihvate uslove Moje blagodati.' " {Ellen White: Rukopis 40, Mart 1890}
- „Duh je Ono što oživljava; telo ne pomaže ništa. Reči koje vam ja rekoh **Duh** su i život su.“ (Jovan 6,63) Isus se ovde ne poziva na Svoju nauku, nego **na Svoju Ličnost**, na Božanstvo Njegovog karaktera.“ {Ellen White: Review and Herald, April 5, **1906** par. 12} (Sveti Duh je Isusova Božanska Ličnost)
- „Postoji jedan Bog, jedan Spasitelj i **jedan Duh, Hristov Duh**, da donese jedinstvo.“ {Ellen White: Testimonies Volume 9, p. 189 **1909**} (Titulu jedan Bog nosi Otac a ne Trojstvo, Spasitelja Isus, a Sveti Duh je Hristov Duh, tj. Isusova manifestacija)
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih u, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. **Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam On je SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, Bd. 14, p. 23} (Sveti Duh je lično Isus! Kroz Njega je SAM Isus sveprisutan!)
- „Božja veličina je za nas nezamisliva: - „Gospod je u Svom svetom hramu, Gospodnji presto je na nebu“ {Psalam 11,4} - Ipak, **Bog** je sa **Svojim** Duhom **sveprisutan**. On ima neograničeno znanje i Lični interes u svim Svojim delima.“ {Ellen White: Education, p. 132 1903}
- „On će doći **ne samo na jedan dan**, jer kaže: - „Useliću se **U** njih, i živeću **U** njima... i oni će biti Moj narod.“ „Pogaziće naša bezakonja; bacićeš u dubine morske sve grehe njihove.“ (2. Korinćanima 6:16; Mihej 7:19) Njegovo **prisustvo** očistiće i posvetiti dušu, da bi mogla postati svetim hramom Gospodnjim i „stanom Božjim u Duhu.“ (Efescima 2:21,22) - .“ {Ellen White: Desire of Ages, glava. 16} (Ovde Ellen White opisuje Isusa i Njegovu sveprisutnost u nama kao Svetog Duha)
- "Dok upućuje celom svetu Svoj poziv da dođu k Njemu i budu spaseni, On zapoveda Svojim anđelima da pruže božansku pomoć svakoj duši koja Mu dolazi u pokajanju i poniznosti, i **On lično dolazi Svojim Svetim Duhom** usred Svoje crkve." {Ellen White:

Letter 2d, 23. Decembar 1892}

- „Dok Isus služi u nebeskoj svetinji, On takođe služi i u Crkvi na Zemlji preko Svoga Duha. On je sakriven od naših očiju, ali Njegovo obećanje dato na rastanku ispunjava se: -„Evo, Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka.“ - (Matej 28,20) lako Svoju silu prenosi Svojim slugama, **Njegovo prisustvo** koje daje snagu, **još** je u Njegovoj crkvi.“ {Ellen White: Desire of Ages, Kap. 16 p. 122}
- „**Hristos** ide **nevidljiv** našim ulicama. Porukom milosti On ulazi u naše domove. On čeka na zajednički rad sa svima koji žele da propovedaju u Njegovo ime. **On je direktno među nama**, da bi nas izlečio i blagoslovio, ukoliko Ga prihvatimo.“ {Ellen White: The Ministry of Healing, p. 107}
- „Avigejina pobožnost, kao mirisni cvet, nesvesno se širila na njeno lice, u reči i dela. **Duh Sina Božjeg** je počivao u njenoj duši.“ {Ellen White: Signs of the Times, October 26, 1888 par. 7}
- „Izgledalo je kao da je Sveto Prisustvo bilo u mojoj sobi. Ostavila sam pero po strani i **čekala da mi se Sveti Duh obrati**. Nisam videla nikog. Nisam čula nikakav glas, ali nebeski Posmatrač je izgledao blizu mene. **Osetila sam da sam u Isusovom prisustvu**. Nemoguće mi je da opišem slatku svetlost i mir koji su bili u mojoj sobi. Sveta atmosfera me je okruživala i pokazane su mi stvari od veoma bitnog značaja. Pred mene je iznesen plan **od strane nevidljivog prisustva Koje mi je govorilo**.“ {Ellen White: Manuscript Releases Volume 11, p. 326, 1896}
- „Ustala sam rano u četvrtak ujutro, oko dva sata, i užurbano sam pisala o Istinitoj Lozi, kada sam **osetila prisustvo u svojoj sobi**, kao i mnogo puta pre, i zaboravila sam na sve što sam radila. **Izgledalo je da sam u Isusovom prisustvu**. Govorio mi je ono u šta sam trebala biti upućena. Sve je bilo tako jednostavno da nisam mogla pogrešno razumeti. [...] **Nijedna čujna reč nije bila izgovorena, već je govorio mom umu**. Rekla sam, „Gospode, učiniću kako zapovedaš.“ {Ellen White: Manuscript Releases Volume 5, p. 147, 1896}
- "**Hristos** ih privlači Sebi nevidljivom silom! On je svetlost života i On ih ispunjava **Svojim Ličnim Duhom**!“ {Ellen White: RH,26.Mach,1895}
- "**Hristos** je Izvor svakog pravog rasta, Održavatelj sveg života! **Svojim Svetim Duhom**. On prenosi nebeske principe i snabdeva duhovni zivot!“ {Ellen White: MR vol. 20, p. 143,1901}
- "**ON** (sam!) nam danas dolazi **Svojim Svetim Duhom**!“ {Ellen White: RH, Ap.30.1901 par. 8}
- „Kada Božji narod zauzme poziciju da su oni **hram Svetog Duha, Samog Hrista Koji obitava u njima**, oni će Ga tako jasno objaviti u duhu, rečima i delima, da će biti nepogrešiva razlika između njih i Sotoninih sledbenika.“ {Ellen White: Rukopis 100, 14. Juli 1902}
- „Šta kaže naš Spasitelj? 'Neću vas ostaviti same, **Ja** ću vam doći' 'Onaj koji ima Moje zapovesti i drži ih, on je taj koji Me ljubi, i onaj koji Me ljubi će biti ljubljen od Mog Oca i Ja ću ga ljubiti i pokazaću mu se' Kada iskušenja zasene dušu, seti se Hristovih reči, seti se da je **On (sam Isus!) nevidljivo prisustvo u ličnosti Svetog Duha** i On će biti mir i uteha koja će ti biti data, pokazujući ti da je On sa tobom, Sunce Pravde, rasterujući tvoju tamu.“ {Ellen White: Pismo 124, 7. Mart 1897}

Šta radi Sveti Duh? Govori našem umu. Ko je On? Prema Božjem Proroku sam Isus! Gospod je u Svom zemaljskom hramu Lično prisutan Svojim Duhom, dok istovremeno na nebu sedi na Svom prestolu. Ellen White objašnjava bez mogućnosti drugačije interpretacije,

da je taj od Isusa poslati Utešitelj sveprisutnost Boga, i to u našim srcima, kada Ga prihvatimo. Ko je po Bibliji u nama prisutan? Ko je Utešitelj Koji donosi utehu? Naravno Sveti Duh. Ali to ne znači ne da je Sveti Duh sam Bog, nego Isusova i Božja prisutnost. Mi naravno sa svojim ograničenim umom ne možemo da razumemo i shvatimo kako i zašto, isto kao i što Ellen White to nije mogla. I tako stoji pisano!

Drugi Utešitelj?

- „**Spasitelj je naš Utešitelj**. Dokazala sam da je **On** to.“ {Ellen White: Manuscript Releases Volume 8, p. 49, 1892}
- "Hristos će biti poznat kao blagosloveno ime Utešitelj." {Ellen White: Rukopis 7, 26. Januar 1902}
- "Hristos dolazi kao Utešitelj kod svih koji vjeruju!" {Ellen White: 8MR 57}
- "Šta kaže naš Spasitelj? 'Neću vas ostaviti same, **Ja ću vam doći** (kao drugi Utešitelj)' 'Onaj koji ima Moje zapovesti i drži ih, on je taj koji Me ljubi, i onaj koji me ljubi će biti ljubljen od Mog Oca i Ja ću ga ljubiti i pokazaću mu se' Kada iskušenja zasene dušu, seti se **Hristovih** reči, seti se da je **ON** (sam Isus) **nevidljivo prisustvo u Ličnosti Svetog Duha** i ON će biti mir i uteha koja će ti biti data, pokazujući ti da je On sa tobom, Sunce Pravde, rasterujući tvoju tamu." {Ellen White: Pismo 124, 7. Mart 1897}
- „Učenicima je bila misterija kako se Hristos prikazao njima, a **ostao** je nevidljiv svetu. Nisu razumeli Hristove reči u njihovom duhovnom smislu. Oni su razmišljali o spoljnjoj, vidljivoj manifestaciji. Nisu mogli da pojme činjenicu da (sam) **Hristos** (kao drugi Utešitelj Sveti Duh) **može biti sa njima, a da ne bude viđen od strane sveta**. Nije im bilo jasno značenje duhovne manifestacije.“ {Ellen White: The Southern Review, September 13, 1898 par. 2}
- „Rad Svetog Duha je nemejljivo velik. Iz ovog izvora dolazi Božjem radniku sila i efikasnost; i **Sveti Duh je Utešitelj, kao lična prisutnost Hrista u duši**.“ {Ellen White: Review and Herald, Novembar 29, 1892 par. 3}
- „Proučavajte sedamnaestu glavu jevanđelja po Jovanu i naučite kako da živite **Hristovu** molitvu. **On je Utešitelj**. On će počivati u vašim srcima, čineći vašu radost potpuno.“ {Ellen White: Review i Herald, Januar 27, 1903}
- "Ko može stajati uz tebe u času čestokog sukoba kada si u borbi sa silama tame, sa Sotonom i njegovom vojskom nevidljivih saradnika? Ti ćeš, što se tiče ljudske pomoći ostati sama. Samo Gospod to razume. U Njega se možeš uzdati. Predaj čuvanje tvoje duše Onome ko ti je dao specijalni posao da radiš. **Tvoj Posrednik, tvoj Utešitelj**, te neće napustiti iako će sotona umešati svoje prisustvo, svoje društvo. Ne boj se. Ja sam tvoj Otkupitelj koji je kušan u svim tačkama kao što si ti kušana. Ja ću nadahnuti tvoj um i znaj uvek da te neću ostaviti ni odbaciti.“ {Ellen White: Rukopis 154, 1. Mart 1907}
- „Siromašnima i potlačenima na zemlji, Hristos kaže, 'Ako Me ljubite, držite Moje zapovesti. I Ja ću umoliti Oca, i daće vam **drugog Utešitelja** da bude s vama vavek: **Duha istine, Koji je Hristos formiran iznutra**, nad slave, Kog svet ne može primiti, jer Ga ne vidi niti Ga poznaje; a vi Ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti. Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama.“ {Ellen White: Rukopis 24, 22. Februar, 1898}

- "Hristos nam govori da je Sveti Duh Utešitelj, i Utešitelj je Sveti Duh, "Duh istine, Kog će Otac poslati u Moje ime."...Ovo se odnosi na sveprisutnost **Duha Hristovog**, Koji se naziva Utešiteljem." {Ellen White: Manuscript Releases Vol.14, p. 179}
- „ - „Ja vas neću ostaviti bez utehe. **Ja ću doći**.“ - Sveti Duh, Kojeg je Spasitelj ovog sveta obećao da će Ga poslati, je Lična prisutnost i moć Boga. Oni ne žele da upoznaju Boga, i oni ne žele da pogledaju Isusa. Isus poziva sve da Ga prihvate. I tamo gde je srce otvoreno da ga primi, On će u njega i ući, i našoj duši kroz svetlost radosti Njegove prisutnosti doneti sreću.“ {Ellen White: Signs of the Times, November 23, 1891}
- „U davanju Njegove misije Svojim sledbenicima, Hrist im nije rekao da će biti ostavljeni sami. On ih je uverio da će On biti pored njih. On je govorio o **Svojoj Sveprisutnosti na POSEBAN** (drugi Utešitelj) **način**. 'Idite svim narodima' rekao je On. 'Idite u najdalje delove naseljene planete, ali znajte da će **Moje prisustvo** biti tamo. Radite u veri i sigurnosti, jer nikada neće doći vreme kada ću vas ostaviti.“ {Ellen White: Rukopis 138, 1897}
- „ - „I Ja ću umoliti Oca, i daće vam **drugoga Utešitelja** da bude s vama vavek: Duha istine, Kojega svet ne može primiti, jer Ga ne vidi niti Ga poznaje; a vi Ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti. {Jovan 14,16.17}“ - Ovo dotiče sveprisutnost **ISUSOVOG Duha**, Koji je nazvan Utešitelj.“ {Ellen White: June 11, 1891, Manuscript Releases, vol.14, p.175-180}
- „Nakon Njegove inaguracije je došao Duh, i Isus je zaista bio proslavljen, sa slavom, koju je od večnosti delio sa Ocem. Za vreme Njegovog poniženja na zemlji Duh nije došao sa puninom delovanja. **Isus je najavio, da ako ne bude otišao, Duh neće doći, ali ako bude otišao, da će Ga poslati. To je bio opis Njega Samog!**, nakon što je bio uzdignut, On se pokazao.“ {Ellen White: Signs of the Times, 17 May, 1899, par. 3}
- „Hristos je objavio da će posle Svog vaznesenja, poslati Svojoj crkvi, krunski poklon, **Utešitelja**, Koji će zauzeti Njegovo mesto. Ovaj Utešitelj je Sveti Duh, duša Njegovog života, efikasnost Njegove crkve, svetlost i život sveta. **Svojim Duhom Hristos** šalje pomirujući uticaj i silu koja oduzima greh.“ {Ellen White, Review and Herald, May 19, 1904 par. 1}
- "Isus kaže 'Poslaću vam **Utešitelja**. Samo **MOJ Duh** je sposoban za zadatak spasenja sveta, ako prihvate uslove Moje blagodati.' "{Ellen White: Rukopis 40, Mart 1890}
- „I Ja ću umoliti Oca, i daće vam **drugoga Utešitelja** da bude s vama vavek: Duha istine, Kojega svet ne može primiti, jer Ga ne vidi niti Ga poznaje; **a vi Ga poznajete**, jer u vama stoji, i u vama će biti. Neću vas ostaviti sirotne; **doći ću k vama**. Još malo i **svet Mene više neće videti; a vi ćete Me videti**; jer Ja živim, i vi ćete živeti. U onaj ćete vi dan doznati da sam Ja u Ocu Svojemu, i vi u Meni, i **Ja u vama**.“ {Jovan 14,16-20}

Ko može kod nekoga ostati? U preciznijim prevodima na mnogim jezicima piše: **stoji sa vama** i sa vama će i **ostati**. Samo Onaj koji se već tu nalazi. Zašto je Hristos drugi Utešitelj? Zato što nije više SA njima nego sada U njima sveprisutan. Isus Sam Sebe naziva Utešitelj, na Starogrčkom "παρκλητος". Hristos Svog Svetog Duha naziva „αλος παρκλητος“. Reč „Drugi“ - "αλος" znači Drugi iste vrste, a ne Drugi različite vrste - "ητερος". Ovim nam On dodatno pokazuje da Sveti Duh pripada Njemu, i da u tom smislu nije nezavisno Biće druge vrste, nego Duh koji proizilazi iz Njega.

- „Ko ima zapovesti Moje i drži ih on je onaj što ima ljubav k Meni; a koji ima ljubav k meni imaće k njemu ljubav Otac Moj; i Ja ću imati ljubav k njemu, **i javiću mu se Sam**. I reče Mu Juda, ne Iskariotski: Gospode! šta je to da ćeš se **nama javiti a ne svetu?** Isus odgovori i reče mu: ko ima ljubav k Meni, držaće reč Moju; i Otac Moj imaće ljubav k njemu: **i k njemu ćemo doći, i U njega ćemo se (NA)STANITI**. Koji nema ljubavi k Meni ne drži Mojih reči; a reč što čujete nije Moja nego Oca koji Me posla. Ovo vam kazah dok

sam s vama. A Utešitelj Duh Sveti, Kojega će Otac poslati u ime Moje, On će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh. Mir vam ostavljam, mir Svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što svet daje, da se ne plaši srce vaše i da se ne boji. Čuste da vam Ja kazah: **idem i doći ću k vama**. Kad biste imali ljubav k Meni, onda biste se obradovali što rekoh: idem k Ocu; jer je Otac Moj veći od Mene. **I sad vam kazah, pre dok se nije zbil, da verujete kad se zbude.**" {Jovan 14,23-29}

Da li Isus pod izrazom „drugi“ Utešitelj Sveti Duh zaista misli na drugo Biće, ili na samog Sebe, odvojenog od Svog fizičkog tela? Upravo smo pročitali, da je Isus rekao Svojim apostolima, da oni **poznaju i vide** Svetog Duha tj. Njega, Kojega svet ne vidi ili ne poznaje, i da će On (Isus) **OSTATI** sa njima i **U NJIMA**. Koga oni poznaju i vide, kada Sveti Duh još nije poslat? Ko je sada sa njima, kada Taj i ostaje sa njima? Mi čitamo jasno da je dolazak Svetog Duha najavljen, a da Isus istovremeno kaže da ostaje sa njima. Naravno da ostaje, ovaj put kroz Njegovog Svetog Duha, Koji je u stvari lično Isus, kao Njegova od tela odvojena sveprisutnost u formi svesne ličnosti. Da je Sveti Duh nezavisno biće, onda On ne bi bio taj koji bi ostao, jer još nije ni došao! "Doći ću k vama" označava Njegov dolazak kao Sveti Duh na dan pedesetnice a ne Njegov drugi dolazak koji je tek kasnije najavljen! To je bio odgovor Judi koji nije razumeo o čemu se radi. Da bi sve pojasnio je Isus rekao da će On i Otac lično stanovati u svakome koji ih prihvati! Ko stanuje u nama a ne u svetu koji odbija Boga? Samo Sveti Duh, a On je Isusov Duh:

- „Želimo da čujemo pobedičke usklike onih koji su pobedili. Želimo da među nas slobodno dođe **Hristov dragi Duh**.” {Ellen White: Review and Herald, August 17, 1869 par. 10}
- „Isus čeka da udahne **Svoj** Duh u učenike i da im da inspiraciju Svog posvećujućeg duha i da prenese vitalni uticaj od Sebe na Svoj narod.” {Ellen White: Signs of the Times, October 3, 1892 par. 4}
- „Hristos je formiran u nama i **Svojim Duhom** On ispunjava obećanje, - „Nikada vas neću ostaviti, niti odbaciti.“ - ” {Ellen White: Znaci Vremena, Septembar 27, 1899 par. 9}
- „Dok **Isus** vrši službu u svetinji na nebu, On je i dalje sveštenik **Svojim Duhom** u crkvi na zemlji. On je povučen sa zemlje, ali obećanje koje je dao na rastanku se ispunilo, - „I evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka sveta.“ - Dok delegira Svoju silu na niže sveštenike, **Njegova prisutnost je i dalje** u Njegovoj crkvi.” {Ellen White: Čeznja Vekova, str. 166}
- “Sprečen ljudskim obličjem, **Hristos** nije mogao biti na svakom mestu lično; samim tim u njihovu korist je bilo da ih On ostavi, da ode ka Ocu i da pošalje Sveti Duh da bude Njegov naslednik na zemlji. Samim tim je Duh Sveti lišen ljudskog obličja i nezavisan. Predstaviće Sebe kao Prisutnog na svim mestima kroz **Svoj Sveti Duh, kao Sveprisutnog.**” {Ellen White: Manuscript Releases Vol.14, p. 23}
- „**Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos.**“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}

Ko govori Svojoj crkvi kao Sveti Duh i kuca na vrata našeg srca?

- „Sedoh s Ocem Svojim na **prestolu Njegovu**. Ko ima uho neka čuje šta **govori Duh crkvama.**“ {Otkrivenje 3,21.22}

- "**Hristos je bio DUH ISTINE!** Svet neće da sluša Njegove molbe! Ali učenici u Njemu vide Put, Istinu i Život! I oni će imati **NJEGOVO PRISUSTVO U njima.**"! {Ellen White: SW, Oct. 25, 1898}

Ko govori poruku 7 crkava i Ko im se lično obraća?

- „I obazreh se da vidim glas koji govoraše sa mnom; i obazrevši se videh sedam svijećnjaka zlatnih, I usred sedam svećnjaka kao Sina Čovječijega.“ „bijah mrtav i evo sam živ“ „Napiši dakle što si vidio, i šta je, i šta će biti potom“ „Tajna sedam zvezda koje si vidio na desnici Mojoi, i sedam svećnjaka zlatnih: sedam zvezda jesu anđeli sedam crkava; i sedam svećnjaka koje si vidio jesu sedam crkava“ „Anđelu Efeske crkve napiši: tako govori Onaj što drži sedam zvezda u desnici Svojoj, i što hodi posred sedam svećnjaka zlatnih.“ {Otkrivenje 1,12.18.19.20+2,1}

Da li se sam Isus obratio 7 crkava? Po Otkrivenju potpuno jasno da! Samo Otkrivenje nosi ime Otkrivenje Isusa Hrista! Drugi stihovi iste knjige produbljuju istinu da se Sveti Duh obratio 7 crkava, i jasno potvrđuju da je Isus istovremeno i Sveti Duh:

- „A vama govorim“ „Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh crkvama“ {Otkrivenje 2,24.29}

Sve ove jasne reči nam pomažu da shvatimo da sam Isus govori kao Sveti Duh, i da su sledeće reči u Bibliji opisale ono što je sam Isus rekao Svojim Duhom. Po Bibliji je Isus Onaj Koji poziva tj. daje nam zadatak u delu!

- „A kad oni služahu Gospodu i poščahu, reče Duh Sveti: odvojte Mi Varnavu i Savla na delo na koje ih pozvah.“ {Dela Apostolska 13,2}
- „Evo ću doći brzo.“ {Otkrivenje 3,11} (Isus)
- „Evo stojim na vratima (našeg srca) i kucam: ako ko čuje **glas** Moj (Isus) i otvori vrata, **ući ću k njemu** (u nas kao Sveti Duh) i večeraću s njime, i on sa Mnom“ {Otkrivenje 3,20}
- "A Utešitelj Duh Sveti, Kojega će Otac poslati u ime Moje, On će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh." {Jovan 14,26}
- "Gospod Bog nebesa je naš Vođa. On je Vođa Kojeg možemo bezbedno pratiti; jer On nikada ne pravi greške. Slavimo Boga i Njegovog Sina **Isusa Hrista, KROZ Koga komunicira** sa svetom." {Ellen White: S.D.A. Biblijski Komentar Vol. 1, str. 1118, 1903}

Ko je u našim srcima? Sveti Duh. Ko je On? Sam Isus Koji kuca na vrata i ulazi kod i u nas. Zašto se ovo kucanje odnosi samo na današnje vreme prisustva Svetog Duha u nama, a ne na vreme Njegovog samog dolaska? Zato što je tada vreme milosti završilo. U današnje vreme je Isus na nebu, i zato to kucanje može doći samo od sveprisutnog Svetog Duha, pošto On kuca istovremeno na vratima svakog srca na celoj zemlji! Pošto Isus potpuno jasno kaže da je On Taj Koji kuca predstavlja najdublju potvrdu, da je Njegov Sveti Duh lično On odvojen od Njegovog nebeskog tela. To nam pomaže da shvatimo šta je Ellen White mislila sa rečima da je lično Isus naš Utešitelj. Ako smo mi stvoreni po obličju Božjem, i sastojimo se od duha, duše i tela, zašto to ne može da bude i karakteristika Stvoritelja?

- „**Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos.**“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan.** Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON** je **SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23,

Otac i Sin su Duh.

Mnogi teolozi tvrde da je Trojstvo „logično“, i da je Sveti Duh Božansko „Biće“, pošto u Bibliji stoji da su Bog Otac i Bog Sin istovremeno i Duh. Analogno tome onda i Sveti Duh „mora“ u suprotnom pravcu „biti“ Bog, jer se to „podrazumeva“. Da li je to tako?

- „A Gospod je Duh: a gde je Duh onde je sloboda. Mi pak svi koji otkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u ono isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.“ {2. Korinćanima 3,17.18} (Gospod Isus je Duh, i Njegovim (Svetim) Duhom sam On deluje!)
- „Bog je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.“ {Jovan 4,24} (Otac)
- „Bog je Duh; a ipak je Biće, jer je čovek napravljen po **Njegovom obličju**. Kao Biće, Bog se otkrio u Svom Sinu.“ {Ellen White: Education, p. 132, **1903**} (Bog=Bog Otac)

Izjava da su Otac i Sin istovremeno i Duh potvrđuje u stvari još jednom da su Svojim Svetim Duhom sveprisutni, što jasno vidimo u poslednjem stihu. Zašto i nakon pobede greha Sveti Duh u Novom Jerusalimu nema ulogu Božanstva, nego samo Otac i Sin, koji su prema Bibliji isto tako i Duh?

- „I crkve ne videh u njemu: jer je njemu crkva Gospod Bog Svedržitelj, I Jagnje.“ {Otkrivenje 21,22}

Sveti Duh na nama nerazumljiv način proizilazi isto i od Oca, i po tome nije nezavisno Biće, jer tako sami Otac i Sin počivaju u nama:

- „A vi niste u telu nego u duhu; jer **Duh Božji** (Očev) **u vama** živi. A ako ko nema **Duha Hristova**, on nije Njegov. A ako je **Hristos u vama**, onda je telo mrtvo greha radi a Duh živ pravde radi. A ako li živi **u vama Duh Onoga** Koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživeće i vaša smrtna telesa Duhom Svojim koji živi u vama.“ {Rimljanima 8,9-11}
- “Kroz Duh će Otac i Sin doći i počivati uz vas.” {Ellen White: Bible Echo, January 15, 1893 par. 8}
- „A kad vas predaju, ne brinite se kako ćete ili šta ćete govoriti, jer će vam se u onaj čas dati šta ćete kazati. Jer vi nećete govoriti, nego **Duh Oca vašega** govoriće iz vas.“ {Matej 10,19,20}
- „Otac je Svog Duha dao u nemerljivim količinama Svom Sinu, i mi takođe možemo imati udeo u Njegovoj punini.“ {Ellen White: The Great Controversy, p. 477}
- „I budući da ste sinovi, posla Bog **Duha Sina Svojega** u srca vaša, Koji viče: Ava Oče!“ {Galatima 4,6}
- „Metnite dakle u srca svoja, da se pre ne pripravljate kako ćete odgovarati. **Jer ću vam Ja** (Isus) **dati usta i premudrost** kojoj se neće moći protiviti ni odgovoriti svi vaši protivnici.“ {Luka 21,14.15}
- „Jer će vas **Sveti Duh** naučiti u onaj čas šta treba **reći**.“ {Luka 12,12}
- "A kad vas povedu da predaju, ne brinite se napred šta ćete govoriti, niti mislite; nego što vam se da u onaj čas ono govorite; jer vi nećete govoriti nego Duh Sveti." {Marko 13,11}
- "**Hristos je bio DUH istine!** Svet neće da sluša Njegove molbe! Ali učenici u Njemu vide

Put, Istinu i Život! I oni će imati **NJEGOVO PRISUSTVO U njima!** {Ellen White: SW, Oct. 25, 1898}

- „Kako da impresivno prenesem zadatak koji je Hrist dao Svom narodu – privilegiju da budu **radnici sa** (Svetim) **Duhom** sve istine u telu – **Božanskim Sinom Božjim**, obučenim u ljudskost, kanalom koji je određen i pripremljen da neprestano prima i daje nebesku struju? On sam koji je izvor koji se prelijeva, On prima da prenese svima koji će primiti dar.“ {Ellen White: Rukopis 125, 25. Juli 1906}

Sveti Duh proizilazi kako iz Oca, tako i iz Sina

- „Od večnosti je postojala kompletna unija između Oca i Sina. Bili su dvoje, a ipak **SKORO** identični; Dvoje u ličnosti, a ipak **jedno u Duhu**, srcu i karakteru.“ {Ellen White: Instruktor za Mlade, Decembar 16, 1897 par. 5}
- „Narod dolazi nepripremljen da bi ga Bog tu mogao posetiti **SVOJIM** Svetim Duhom.“ {Ellen White: Sastanci pod šatorima, p. 80} (Bog Otac)
- „Ko je, osim Isusa Hrista, Svojim Svetim Duhom i nebeskom silom, vodio pero svetih istoričara koji su predstavili svetu dragocene zapise govora i dela Isusa Hrista?“ {Ellen White: Manuscript Releases Volume 2, p. 14, 1892}
- „Duhom će Otac i Sin doći i prebivati sa vama.“ {Ellen White: The Bible Echo, January 15, 1893 par. 8}
- „Evo Sluge Mog, Koga podupirem, Izabranika Mog, koji je mio duši Mojoj; metnuću **Duh Svoj na Njega** sud narodima javljaće.“ {Isaija 42:1}
- „**Sveti Duh, Koji PROIZILAZI od jedinorodnog Sina Božjeg**, vezuje ljudske odlike, telo, i duh, sa savršenom božansko-ljudskom Hristovom prirodom.“ {Ellen White: Review and Herald, April 5, 1906 par. 16}
- „Isus odgovori i reče mu: ko ima ljubav k Meni, držaće reč Moju; i **Otac Moj** imaće ljubav k njemu: i **Mi** ćemo doći k njemu i **u** njega ćemo se staniti.“ {Jovan 14:23}
- „Grešnik tada stoji pred Bogom kao opravdana osoba; nebesa ga primaju, i **kroz Duh ima zajednicu sa Ocem i Sinom.**“ {Ellen White: Znaci Vremena, Novembar 3, 1890 par. 1}
- „A nama je Bog otkrio Duhom Svojim; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije. Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku osim duha čovečjega koji živi u njemu? **Tako i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božijega.** A mi ne primismo Duha ovoga sveta, nego **Duha koji je IZ Boga**, da znamo šta nam je darovano od Boga“ {1. Korinćanima 2,10-12}

Ni u jednom Biblijskom stihu ne stoji tako izričito jasno i glasno da Sveti Duh izlazi-dolazi iz tj. od Boga i da je Njegov deo, i da ne dolazi kao treće Biće. Isus kaže Sola Scriptura! Kada bi i nakon ovakvog stiha i citata ipak ostavili nauku o Trojstvu, to bi donelo sledeće posledice:

Da li možda samo treće Biće Sveti Duh zna šta tj. koje misli su u Bogu Ocu ili Sinu, što bi kod nezavisnog trećeg Bića Svetog Duha po rečima iz Biblije: "Tako i u Bogu što je **niko** ne zna **osim** Duha Božijega" **moralo** da bude?! U kontekstu Trojstva sa "nezavisnim" Svetim Duhom bi ispalo da Otac i Sin nemaju Svoje lične misli! Da li je i ljudski duh neko drugo biće i samo ono zna šta je tj. koje su misli u jednom čoveku? Onda bi čovek bio robot i ne bi imao svoje lične misli! Isto tako i Otac i Sin ne bi bili Božanska Bića. A upravo to i uči poslednji stadijum te nauke, sa postavkom da je Bog „Trojstva“ jedno „stopljeno“ Biće, u kojem su

Sveti Duh, Otac i Sin samo različite vrste manifestacije tog „istog“ jednog Boga. Po tom učenju Sveti Duh nosi „ulogu“ Utešitelja, uma i sveprisutnosti, Otac „ulogu“ Oca, koordinacije i vlasti, a Sin „ulogu“ Izvršitelja, Sina i Spasitelja. Trojstvo je najdublji napad na supstancijalnu egzistenciju Oca i Sina kao Božanskih Bića, i to učenje dolazi direktno od druge strane! Sotona želi da se preko Trojstva direktno uzdigne iznad Oca i Isusa! A šta radimo mi? Mi to prihvatamo, a zamišljamo da smo još uvek Božji narod!

- „I celi vaš duh i duša i telo da se sačuva bez krivice za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista.“ {1. Solunjanima 5,23}

Sveti Duh je deo Boga kao što je i naš duh deo nas. Iako to ne možemo da shvatimo, glavna razlika je u tome da svemogući Bog sigurno ne podleže takvom čvrstom sponom Duha i fizičke prirode kao mi kod naše stvorene prirode. Sa druge strane je Biblija potpuno jasna i pokazuje da Božji Duh isto tako, nezavisno od gore navedenog aspekta, pripada Božjem Biću kao i naš duh našem biću.

- „A ako li **živi u vama Duh Onog** Koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, **Onaj Koji je podigao Hrista iz mrtvih**, oživeće i vaša smrtna telesa **Duhom Svojim Koji živi u vama.**“ {Rimljanima 8,11}

Šta je Sveti Duh? Biće? Ili samo duhovna manifestacija Boga Oca i Sina Isusa?

- „**Hristos nam je dao Svoj Duh kao Božansku silu** za nadvladavanje svih nasleđenih i negovanih sklonosti ka zlu, i da utisne svoj vlastiti karakter na crkvu.“ {Ellen White: Review and Herald, May 19, 1904 par. 3}
- „**Božanski Duh** koji je Iskupitelj sveta obećao da će poslati je **PRISUSTVO i sila Božja.**“ {Ellen White: ST November 23, 1891, par. 1, Ye Shall Receive Power, p. 39.5}
- „Hristos je objavio da će nakon Njegovog uznesenja, On Svojoj crkvi, kao krunski dar, poslati Utešitelja, koji je imao zauzeti Njegovo mesto. Ovaj Utešitelj je **Sveti Duh – duša Njegovog života**, delotvornost Njegove crkve, svetlost života svetu. **Sa Svojim Duhom** Hristos šalje pomirujući uticaj i silu koja uzima grehe.“ {Ellen White: Review and Herald, May 19, 1904 par. 1}
- „U **davanju Svoga Duha nama, Bog nam daje Sebe**, čineći Sebe izvorom Božanskih uticaja, dajući zdravlje i život svetu.“ {Ellen White: Testimonies Vol. 7, p. 273}
- „Bog je **Duh**, pa ipak On je lično Biće; jer **tako je otkrio Sebe**“ {Ellen White: The Ministry of Healing, p. 413}
- „Dodeljivanje Duha je dodeljivanje života Hristovog.“ {EGW: Desire of Ages, p. 805}
- „Rad Svetog Duha je nemerljivo velik. Iz ovog izvora dolazi Božjem radniku sila i efikasnost; i **Sveti Duh** je Utešitelj, kao **lična prisutnost Hrista u duši.**“ {Ellen White: Review and Herald, November 29, 1892 par. 3}
- „Tako i životodavna sila Svetog Duha, koja proizilazi iz Hrista, i koja je data svakom apostolu, prožima dušu, obnavlja motive i osećanja, i čak najskrivnije misli, i donosi dragocene plodove svetih dela.“ {Ellen White: Duh Proroštva Sveska 3, str. 418, 1878}
- „Uticaj Svetog Duha je Hristov život u duši.“ {Ellen White: Objavljeni Rukopisi Sveska 4, str. 332 1896}

- „Učitelj mora biti kršten Svetim Duhom. Tada će um i **Duh Hristov** biti u njemu i on će ispovedati Hrista u duhovnom i svetovnom životu.” {Ellen White: Review and Herald, Februar 9, 1892 par. 21}
- „Gospod ohrabruje sv one koje Ga traže celim svojim srcem. On im daje Svog Svetog Duha, **manifestaciju Njegove prisutnosti i naklonjenosti.**“ {Ellen White: Svedočanstva Sveska 9, str. 230 1909}
- „Sokovi loze koji se uzdižu iz čokota, šire se u grane da bi rasle, proizvodeći cvet i plod. Tako i **životodavna sila Svetog Duha, koja proizilazi iz Hrista....**” {Ellen White: The Spirit of Prophecy Volume Three, p. 418, 1878}
- „**Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos.**“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}.
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON** je **SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}

Sam Bog je Duh, i Sam On se u svemiru manifestuje preko Svog Svetog Duha. Sveti Duh je Njegova prisutnost, manifestacija i sila, iako je našem ograničenom umu to neshvatljivo, isto kao i Anđelima.

Da li Sveti Duh ima nezavisnu volju jednog samostalnog bića?

- „Kad i Bog posvedoči i znacima i čudesima i različitim silama, i Duha Svetoga razdeljivanjem po Svojoj volji.“ {Jevrejima 2,4}

Ukoliko bi Sveti Duh zaista bio Božansko Biće, zašto Ga Bog onda razdeljuje samo po Svojoj volji? Sveti Duh nije ni na jednom mestu u Bibliji ili Duhu Proroštva označen titulom Gospod ili Bog, kao Sin i Otac, a ime jedan Bog u celoj Bibliji označava Boga Oca a ne Trojstvo!

- „Ja, A kad dođe On, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer **neće od Sebe govoriti**, nego će govoriti **što čuje**, i javiće vam što će biti unapredak.“ {Jovan 16,13}

U ovom stihu u rečima da Sveti Duh neće kao jedno nezavisno biće govoriti Sam od Sebe, nego će govoriti ono što čuje od Oca i Sina, jer i proizilazi iz Njih i sami Oni govore kroz Njega. Sveti Duh sigurno ne govori ono što je čuo od samih ljudi, pošto nas On vodi ka istini!

- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON** je **SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}

Sveti Duh iz Isusovih usta po Njegovoj volji i falsifikat neprijatelja

- „I ovo rekavši dunu, i reče im: primite Duh Sveti.“ {Jovan 20,22}
- „ - "Oče, daj nam Tvoga Svetoga Duha" - Tada je Isus dunuo Svetog Duha na njih. U tom dahu se nalazila svetlost, moć i puno ljubavi, sreće i mira.“ {Ellen White: EW 55.1}
- “Pre nego što su učenici mogli izvršiti svoje dužnosti vezene za crkvu, Hrist im je udahnuo **Svoj Duh**.” {Ellen White: Čežnja Vekova, str. 805}
- „...I verujući da Hristos nije samo dao za Sebe, već za Svoje učenike. Izveštaj objavljuje, „Dunuo je na njih, i rekao im: Primite **Svetog Duha**“ (Jovan 20:22). Isus je čekao da dune na sve Svoje učenike, i da im nadahnuće svog posvećujućeg Duha, ... ali **Hristos Koji živi u njima**. Isus je nastojao da utisne na njih misao da u davanju **Njegovog Svetog Duha**...“ {Ellen White: The Signs of the Times, October 3, 1892}
- “I kad je ovo rekao, **dunuo** je na njih, i rekao im: **Primite Svetog Duha**; Kojima oprostite grehe, oprostite im se; i kojima zadržite, zadržaćete se.“ Sveti Duh još se nije manifestovao u punini; jer Hristos još nije bio proslavljen. Obilnija dodela Duha nije se desila do nakon Hristovog uznesenja. Niti su učenici dok On (Duh) nije bio primljen ispunili nalog da propovedaju jevanđelje svetu. Ali Duh je sada bio dat za posebnu svrhu. Pre nego što su učenici mogli ispuniti svoje zvanične dužnosti u vezi sa crkvom, **Hristos je dunuo Svoj Duh na njih**. On ih je obavezao najsvetijim poverenjem, i želeo je da im utisne činjenicu da bez Svetog Duha ovaj posao se ne bi mogao završiti.“ {Ellen White: DA 805.2}

Da li iz nečijih usta izlazi nešto što proizilazi iz tog bića, ili iz tih usta izlazi drugo biće? Bog je u Adamova usta dunuo dah života. Zašto? Zato što taj život proizilazi od Stvoritelja i nije sam jedno drugo biće! To naravno ne znači da je Sveti Duh besvesna sila kao što je sila života! Mi smo upravo pročitali da je to bilo ograničeno izlivanje Isusovog Svetog Duha, i koje je posle došlo u punini, kada je Isus dobio nazad Svoju Božansku prirodu.

- „Ja sam se okrenula da vidim one koji su još uvek ostali pred prestolom. Oni nisu znali da je Isus otišao. Sotona je ostavljao utisak (imitirao) kao da je on pred tim prestolom i da dalje nosi Božje delo. Videla sam ih kako gledaju na gore ka prestolu i mole se "Oče, daj nam Tvog Duha". Sotona je dunuo na njih nesveti uticaj. U njemu je bilo svetlo i puno sile, ali bez ljubavi, sreće i mira. Sotonini cilj je bio da oni budu i ostanu zavedeni.“ {Ellen White: EW, 56.1}

Ovde vidimo nesveti uticaj lažne teologije Trojstva, i da je sam sotona dunuo na njih falsifikat Svetog Duha koji samog njega slavi. Ta zavedenost radi potpunog zaslepljenja sadrži i imitaciju probuđenja i uspešnih evangelizacija, ali bez ljubavi. Zato nije čudno da mnogi uz puno besa i mržnje posmatraju one koji ne veruju u njihovo razumevanje Biblije i Trojstvo, sa obrazloženjem da se crkva mora „zaštiti“ i zabraniti pristup onima koji šire „otpad“.

Da li je Sveti Duh već u Starom Zavetu bio poznat i ispravno posmatran kao Božje prisustvo u nama ili obožavan?

- „Taj san snih ja car Navuhodonosor; a ti, Valtasare, kaži što znači, jer ni jedan mudrac u carstvu mom ne može da mi kaže što znači; a ti možeš, jer je **u tebi Duh Svetih Bogova**“ {Danilo 4,18}

Po Bibliji i Duhu Proroštva znamo jasno da je Navuhodonosor sve o Bogu naučio od Jevreja. Iako Navuhodonosor kao tada još neznabožac nije shvatio da postoji samo jedan Bog, Danilo mu je očigledno objasnio istinitu konstelaciju o pravom Bogu i Njegovom Svetom Duhu.

- “Avigejina pobožnost, kao mirisni cvet, nesvesno se širila na njeno lice, u reči i dela. **Duh Sina Božjeg** je počivao u njenoj duši.” {Ellen White: Znaci Vremena, Okt. 26, 1888 par. 7}
- “Adam i Eva su uveravali anđele da nikada neće prekršiti direktne Božje zapovesti; jer im je bilo zadovoljstvo da vrše Njegovu volju. Anđeli su se udružili sa Adamom i Evom u harmoničnoj pesmi hvale; i dok se njihova pesma vijorila iz Edema, sotona je čuo zvuke njihovog obožavanja (samo!) **Oca i Sina.**” {Ellen White: Duh Proroštva Sveska One, str. 34, 35, 1870}

Ne postoji ni jedno mesto ni u Bibliji niti u Duhu Proroštva gde je pokazano obožavanje Svetog Duha! Zašto? Zato što On nije Božansko Biće nego samo duhovna manifestacija Oca i Sina!

Ko je bio u kontaktu sa palim čovečanstvom?

- „Pre nego što je Avram postojao, bio sam tu kao Bog (I am). Hristos je preegzistentan (postojao je i pre stvaranja svega) i samoegzistentan (u Sebi nosi Božanski a ne zavisni život stvorenih bića) Božji (od večnih vremena) Sin.“ {Ellen White: The Signs of the Times August 29, 1900}
- „Od samog pada u greh **nije postojala** direktna komunikacija između **Boga** i ljudi. Otac je svet dao Isusu u ruke, Koji nas je kroz Svoje posredovanje podsećao na Božanski zakon i pokazao nam njegovu ispravnost. Celokupna zajednica neba i palog čovečanstva je postojala samo kroz Isusa. Božji **Sin** (vec i tada!!!) je prvim ljudima obećao spasenje. On je bio Taj Koji se Lično pokazao patrijarsima. Adam, Noje, Avram, Isak, Jakov i Mojsije su razumeli evanđelje.“ {Ellen White: PP 366.1}

Ako ime Bog znači Trojstvo, to bi značilo da je ono celo obustavilo ličnu komunikaciju. Da li je Isus onda van tog „Trojstva“ kada je kao Sin imao direktnu komunikaciju već sa prvim ljudima? Naziv jedan Bog u Bibliji označava samo Oca, a naziv Bog i Isusa! A ne, nikad i nigde Trojstvo!

- “Gospod Bog nebesa je naš Vođa. On je Vođa Kojeg možemo bezbedno pratiti; jer On nikada ne pravi greške. Slavimo Boga i Njegovog Sina **Isusa Hrista, KROZ Koga komunicira** sa svetom.” {Ellen White: S.D.A. Biblijski Komentar Vol. 1, str. 1118, 1903}
- „Ja sam **za to rođen i zato dođoh** na svet da **svedočim istinu**. I svaki koji je od istine sluša glas Moj.“ {Jovan 18,38-II}
- „A Bog (Isus) mu reče: baci ga na zemlju. I baci ga na zemlju, a on posta zmijsa. I Mojsije

pobeže od nje.” {2. Mojsijeva 4,3}

- „Tišina je pala na sakupljeno mnoštvo. Ime Boga, koje je dato Mojsiju da izrazi **ideju večne prisutnosti** je **usvojeno kao lično ime** ovoga Galilejskog Utešitelja (Isusa). On je objavio Sebe kao Samopostojećeg (self-existed, Ja sam), Koji je bio obećan Izraelu kao Onaj 'Kojemu su **izlasci od početka**, od večnih vremena.” {Ellen White: Čeznja Vekova, p. 469}

Isus je kao Bog pratio Izrael u pustinji:

- „I svi jedno piće duhovno piše; jer pijahu od duhovne Stene Koja ištaše za njima: a Stena beše Hristos.“ {1. Korinćanima 10,4}

Iako je Isus "Ja Sam" Bog, Otac stoji iznad Njega kao "Veliki Ja Sam" Bog.

- „Bog je **Veliki Ja Sam** (great I AM), **Izvor svega, Centar autoriteta i moći.**” {Ellen White: **Sketches From the Life of Paul**. 1883, p. 296} (Bog Otac je „Veliki Ja Sam“, Isus je „Ja Sam“)

Šta je to hula na Svetoga Duha?

Kada bi ta hula bila zaista doslovno samo na Svetog Duha, onda bi to značilo da je Sveti Duh iznad Oca i Sina, i time bi u stvari sam princip Trojstva pobio sam sebe. Biblija i Duh Proroštva nam jasno govore da je Otac Onaj Koji je iznad svih. Sveti Duh predstavlja direktno prisustvo Oca i Sina u našem umu. Zato naše konstantno odbijanje Božjeg prisustva i glasa u našem umu dovodi na kraju do prelaska granice hule, bez da imamo izgovora da nismo imali priliku da čujemo taj glas i poruku.

- “Greh hule protiv Svetog Duha ne počinje u nekoj iznenadnoj reči ili delu; već je to čvrst i **odlučan otpor istini i dokazima.**” {Ellen White: S.D.A. Biblijski Komentar Vol. 5, str. 1093, 1890}
- „Poznata mi je opasnost u kojoj se nalaze **oni koji odbijaju da hodaju u svetlosti** koju im Bog daje. Oni prizivaju na sebe užasnu nevolju, da budu prepušteni da idu svojim vlastitim putevima i čine po svom vlastitom rasuđivanju. Savest postaje sve manje i manje podložna uticaju. Božji glas postaje sve udaljeniji i prestupnik biva prepušten svojoj zaludenosti. On se tvrdoglavo opire svakom pozivu, **prezire sve savete i uputstva** i okreće se od svakog napora učinjenog za njegovo spasenje, a glas Božjeg vesnika ne utiče više na njegov um. Božji Duh ga više ne ograničava svojom umirujućom silom i nad njim je izrečena kazna: „Udružio se s lažnim bogovima; ostavi ga.“ (Osija 4,17). O, kako je mračna, turobna i tvrdoglava njegova nezavisnost! Čini se kao da se na njegovo srce spustilo osećanje pomirenosti sa smrću. To je proces kroz koji prolazi čovek koji odbija delovanje Svetoga Duha.“ {Review and Herald, 29.jun 1897}
- „Kad se Božji Duh ožalosti i povuče, svaki poziv upućen preko Gospodnjih slugu takvima ništa ne znači. Oni će izvrtati svaku reč. Oni će se smežati i rugati najsvečanijim rečima upozorenja iz Svetoga Pisma koje bi ih, da nisu pod uticajem sotonske sile, navele da zadržte. Svaki poziv upućen njima je uzaludan. **Oni neće da slušaju dokaze ili savete.** Oni preziru sve molbe Duha i ne slušaju Božje zapovesti koje su nekada cenili i uzdizali. Takvim dušama upućene su reči apostola: „Ko vas je opčinio da se ne pokoravate istini?“ (Galatima 3,1) Oni slede savet vlastitog srca, sve dok im istina više ne predstavlja istinu. Varava je izabran, a Hristos odbačen.“ {Ellen White: Review and Herald, 12. oct. 1897}
- „Niko ne treba da hulu protiv Svetoga Duha smatra kao nešto tajnovito i neodređeno. Hula

protiv Svetoga Duha je greh koji potiče od stalnog odbijanja da se odgovori na poziv za pokajanje. Ako odbijete da verujete u Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja, to znači da više volite tamu nego svetlost, **da volite atmosferu koja okružuje prvog velikog otpadnika**. Vi radije birate nju, nego onu koja okružuje Oca i Sina, pa vas zato Bog prepušta vašem izboru. {Ellen White: Review and Herald, 29.jun 1897}

- „Volela bih kad bi sva moja braća i sestre uvek imali na umu da je ožalošćavanje Svetoga Duha ozbiljna pojava. On je **ožalošćen kad čovek želi da radi sam** i odbija da stupi u Gospodnju službu zbog toga što je krst pretežak, ili samoodricanje preveliko. Sveti Duh želi da prebiva u svakom čoveku. Ako je dočekan dobrodošlicom kao uvaženi Gost, **oni koji Ga primaju biće potpuni u Hristu**. Dobro delo koje je započeto, biće i dovršeno; svete misli, nebeska osećanja i Hristolika dela zauzeće mesto nečistih misli, izopačenih osećanja i buntovnih dela.“ {Ellen White: Manuscript Releases, sv.18, str.47.48}
- „Ma kakav bio greh, ako se duša pokaje i poveruje, krivica je oprana Hristovom krvlju; ali onaj koji odbaci rad Svetoga Duha postavlja se tamo gde pokajanje i vera ne mogu da dopru do njega. Bog svojim Duhom radi na srcu; kada ljudi namerno odbace Duha i kada izjave da je On od sotone, presecaju kanal kojim Bog može da održava vezu sa njima. Kada se Duh konačno odbaci, onda ne postoji ništa više što bi Bog mogao da učini za dušu.“ {Ellen White: Desire of Ages, p. 322}
- „Suštinski je važno živeti po svakoj Božjoj reči, jer će u suprotnom naša stara priroda iznova ovladati nama. **Sveti Duh je blagodat istine** koja deluje u čoveku, udružuje Hristove sledbenike jedne s drugima i ujedinjuje ih s Bogom. Samo On može izagnati neprijateljstvo, zavist i neverstvo. On posvećuje sva osećanja. Čoveka koji ima želju i volju On oslobađa od sotonine sile i dovodi ga Bogu. Ovo je sila blagodati. To je božanska sila. Pod njenim uticajem nastupaju promene starih navika, običaja i postupaka koji, kada se neguju, odvajaju dušu od Boga; a delo posvećenja koje započinje u duši, neprestano napreduje i povećava se.“ {Ellen White: Review and Herald, 12. oct. 1897}
- „Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos.“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON je SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}

Ananija i Safira: Laž Svetom Duhu

Neki uzimaju donji stih kao „argument“, da je Biblija ipak nazvala Svetog Duha da je Bog:

- „A Petar reče: Ananija! zašto napuni sotona srce tvoje da slažeš **Duhu Svetome** i sakriješ od novaca što uze za njivu? Ljudima nisi slagao nego **Bogu**. ... A Petar joj reče: zašto se dogovoriste da iskušate **Duha Gospodnjega** (Isusovog Duha)?“ {Dela Apostolska 5,1-9 izvod}

Šta smo već do sada mogli da pročitamo? Da je Sveti Duh Onaj, Koji je Duh Oca i Duh Sina.

- „**Bog** (Otac) **je Duh; a ipak je Biće** (Da li je možda Trojstvo jedno Biće?) jer je čovek napravljen po **Njegovom obličju**. Kao Biće, Bog se otkrio u Svom Sinu (da li Trojstvo ima Sina? Bog uvek znači Otac a ne Trojstvo!).“ {Ellen White: Education, p. 132, **1903**}
- „A vi niste u telu nego u duhu; jer **Duh Božji** (Očev) **u vama** živi. A ako ko nema **Duha Hristova**, on nije Njegov. A ako je **Hristos u vama**, onda je telo mrtvo greha radi a Duh živ pravde radi. A ako li živi **u vama Duh Onoga** Koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživeće i vaša smrtna telesa Duhom Svojim koji živi u vama.“ {Rimljanima 8,9-11}
- “Kroz Duh će Otac i Sin doći i počivati uz vas.” {Ellen White: Bible Echo, January 15, 1893 par. 8}

Isto tako i u ovim donjim stihovima stoji potpuno jasno, da je Duh od Gospoda (Gospodnji) bio Taj, Kojem su bile upućene laži. Kada se izaslanik ili duh jednog nosioca vlasti tretira bez poštovanja, ko onda biva uvređen ili slagan? Pa naravno onaj od koga taj duh ili predstavnik i dolazi. Zato je Bog i bio Lično slagan i uvređen, pošto je Duhu, koji proizilazi iz Njega i kroz Kojeg je Sam svugde prisutan bila upućena laž. Ovde je napisano i dodatno razdvajanje u dve rečenice, da shvatimo da smo kada slažemo Svetom Duhu time u stvari slagali Bogu, a da ne bi istovremeno pomislili da je sam Sveti Duh taj Bog! Zašto u tom stihu ne stoji da je Ananija slagao Bogu (ili Gospodu) Svetom Duhu, nego da je prvo slagao Svetom Duhu Gospodnjem, a onda tek tada na drugom mestu da je (time isto) slagao i svemogućem Bogu, kada je slagao Njegovom Svetom Duhu! Mi ne možemo da kao druge religije izvadimo samo jedan tekst iz konteksta, i da ga izolovano protumačimo bez da pogledamo i druga mesta.

- „**Sveti Duh** Koga je Iskupitelj sveta obećao poslati, je **prisutnost i sila Božja**.” {Ellen White: Znaci Vremena, Novembar 23, 1891 par. 1}
- „Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos.“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- "Kroz delovanje **Božjeg Duha** čovečanstvo može biti povezano sa Božanstvom. **Isus je obećao Utešitelja** da nas uvede u svaku istinu. '**MOJ Duh**' (Utešitelj - Sveti Duh) kaže **Hristos** 'je sposoban da utiče na svet. Oni koji prihvate uslove Moje blagodati mogu biti sudeonici u mojoj prirodi.'... Kada ljudi shvate da Hrist mora imati potpunu kontrolu srca, sklonosti, onda će Isus biti sa svakim radnikom, noseći teški deo jarma. Tada će biti manifestovano da **Njegov Duh pokreće ljudska srca**, jer prestupnici će biti obraćeni k Njemu.“ {Ellen White: Rukopis 40a, 3. Novembar 1890}

Molitva Bogu

- „Gospode! Nauči nas moliti se Bogu, kao što i Jovan nauči svoje učenike. A On im reče: kad se molite Bogu govorite: **Oče naš** Koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje; da dođe carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu.“ {Luka 11,1-2}
- „Zahvaljujući za svašto **u ime** Gospoda našega Isusa Hrista Bogu i Ocu.“ {Efescima 5,20}
- „Imamo Zastupnika kod Oca, Isusa Hrista Pravednika.“ {1. Jovanova 2,1}
- „**SAMO Jehovi** (Ocu) Večnom, Samoegzistirajućem, ne Stvorenom, Koji je **Sam** (jedini) **IZVOR** (pa i Božanskog života Svog Sina!) i **Održavatelj SVEGA, SAMO NJEMU pripada NAJVIŠLJE obožavanje i molitva**.“ {Ellen White: Patriarchs and Prophets, 305} {7ABC 439.2}

- „**Veliki Jehova** (Otac) je objavio sa Svog prestola 'Ovo je Moj Ijubljeni Sin'.“ {Ellen White: Čežnja Vekova 579}

Ovde stoje sledeće činjenice. Kao odgovor na pitanje kako se treba moliti Bogu, Isus u tom kontekstu pokazuje potpuno nedvosmisleno da treba da se molimo Bogu Ocu! On nam ne objašnjava da treba da se molimo jednom Bogu Trojstva! On nam ne kaže da treba da se molimo Svetom Duhu! Zato na drugom mestu vidimo da je to molitva Ocu u ime Njegovog Sina, Koji je naš Zastupnik. Zašto nigde nije pokazano da treba da se molimo Svetom Duhu? Zašto se Ellen White i naši pioniri i Adventisti do nedavno nikad nisu direktno molili lično Svetom Duhu, a što je počelo da se sve više praktikuje?

- „I našavši ga reče mu: veruješ li ti Sina Božijega?... A on reče: verujem, Gospode! I pokloni Mu se.“ {Jovan 9,35+41}
- „Dostojno je Jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jačinu i **časť i slavu** i blagoslov.“ {Otkrivenje 5,12}
- „I kad uze knjigu, četiri životinje i dvadeset i četiri starešine **padoše pred Jagnjetom**“ {Otkrivenje 5,8}
- „Onome što sedi na prestolu, I Jagnjetu blagoslov i **časť** i slava“ {Otkrivenje 5,13}
- „Pali ljudi nisu mogli biti **Isusovi** sledbenici, zato što nisu mogli da dostignu harmoniju sa **Njegovom Božanskom** prirodom, i da ostvare zajednicu sa Spasiteljem sveta.“ {EGW: The Signs of the Times, December 11, **1879** par. 3}

Tu možemo jasno da vidimo da i Isus kao Božansko Biće i Sin Božji zajedno sa Ocem ima pravo na slavu, časť i molitvu, i to čak i na zemlji, dok je nosio najponiženiju moguću ulogu, jer po Otkrivenju 19,10 samo Božansko Biće ima pravo na molitvu! Ipak, Biblija naglašava Istinu da je primarni Vladar Bog Otac, upravo to potvrđuju i pioniri:

- „I kad daše životinje slavu i časť i hvalu **Onome što seđaše na prestolu**, što živi va vek veka.“ {Otkrivenje 4,9}
- Neka Mu zato niko, ko poštuje Hrista, ne podaje manje časti nego što podaje Ocu, jer bi to jednako bilo kao i da obeščašćuje Oca, ali neka svi, zajedno sa anđelima nebeskim, obožavaju Sina, bez straha da služe stvorenom biću umesto Tvorcu.“ {E. J. Waggoner: Christ And His Righteousness, pp. 19-24. **1890**}

Sa druge strane ne postoji ni jedno mesto u Bibliji ili u Duhu Proroštva gde je preporučena ili izvršena molitva Svetom Duhu. Zar nije čudno, kad bi On bio zaista nezavisno Božansko Biće, da ne zasluđuje direktnu molitvu! Zastupnici Trojstva, koji su u međuvremenu počeli da se protivno Bibliji mole direktno Svetom Duhu to argumentuju sa pozicijom da se to "podrazumeva", jer je Sveti Duh "isto Bog!". Isus sa druge strane kaže jasno, "tako stoji pisano"! Dodatni "argument" "obrazlaže" nepostojanje molitve Svetom Duhu u Bibliji sa postavkom da je On u okviru plana spasenja uzeo "ulogu" Onoga Koji se povukao i odrekao časti i direktne vidljivosti. Zašto direktne vidljivosti? Zato što Biblija kaže da su Otac i Sin Duh, a Oni se istovremeno vide i očima! Sve ovo je besmisleno, jer je Isusu i na zemlji kada je bio potpuno bez časti bila upućena direktna molitva! Dodatna potvrda istine dolazi činjenicom da po Bibliji i Duhu Proroštva samo Otac i Sin uživaju molitvu, a opis Svetog Duha kao Bića ili Onoga Kome se molimo ne stoji apsolutno nigde, čak i za vreme kada su misija i plan spasenja završeni. Prosto je neshvatljivo i žalosno ignorisanje ove ovako jasne činjenice, koja nam bez dileme pokazuje istinu u punoj dubini!

Na koji nacin smemo da iznesemo molitvu?

- "Otkuda našoj braći ideja da treba stajati na nogama kada se upućuje molitva Bogu? **I na javnom bogoslučenju i u ličnoj molitvi** naša je **duznost da savijemo svoja kolena** pred Bogom kada Mu upućujemo svoje molbe i zahteve. Tim postupkom mi pokazujemo

svoju zavisnost od Boga. Zar je moguće, da pored tolike svetlosti koju je Gospod dao svom narodu u pogledu strahopoštovanja, da propovednici, učitelji i upravitelji naših škola i primerom i poukom uče mlade da na **molitvi STOJE kao fariseji**? Zar ne treba da u tome vidimo znak njihove uobraženosti i sujete?...Prilagođavanje običajima i stavu ovog sveta u molitvi neće ojačati našu duhovnu silu i naš uticaj. Neka čovek kao podanik milosti podnožju prestola Božje pristupi **pognute glave i na kolenima**. Time će posvedočiti da se svom dušom, telom i duhom potčinjava svome Tvorcu." {Ellen White: RH 30. novembar 1905}

Kako Ellen White opisuje nebo i Isusov položaj na nebu u samom početku?

Napadi na „stare“ vizije od Ellen White, koje jasno poriču Trojstvo se „argumentuju“ „činjenicom“ da je ona tek „kasnije“ prepoznala da je Isus Božansko Biće, i da je Trojstvo „istina“. U donjem citatu vidimo potpunu suprotnost, i možemo da prepoznamo da je ona i 1879 jasno pisala da je Isus Bog, iako istovremeno doslovni Sin. A pozicija Sina ispod Oca isključuje mogućnost Trojstva!

- „Pali ljudi nisu mogli da budu Hristovi sledbenici, zato što nisu bili u harmoniji sa Njegovom Božanskom prirodom i nisu mogli da dostignu zajednicu sa Spasiteljem sveta.“ {Ellen White: The Signs of the Times, December 11, 1879 par. 3}
- „Kralj svemira je okupio sva nebeska bića da u njihovoj prisutnosti može objasniti pravi položaj Svog Sina i pokazati kakav odnos održava sa svim stvorenim bićima. **Božji Sin je delio Očev presto**, a **slava Večnog (Oca)**, samopostojećeg Boga okruživala je **Obojicu**. Oko prestola su se okupili sveti anđeli, veliko, neprobjeno mnoštvo „deset hiljada puta deset hiljada i hiljadu puta hiljadu“ {Otkrivenje 5,11}, najuzvišeniji anđeli, kao sluge i podanici, radujući se svetlosti koja ih je obasjavala iz Božanske prisutnosti. Pred okupljenim stanovnicima Neba **Kralj je objavio da samo Hristos**, (Da li se Sveti Duh opet „podrazumeva“ zato što naša nova oficijelna „nauka“ to uči?) **Božji jednorodni Sin** (već tada!), **može u celosti shvatiti Njegove (Očeve) namere** te je Njemu bilo povereno da izvrši moćne naredbe Njegove (Očeve) volje. Božji Sin je stvaranjem svih nebeskih bića izvršio Božju (Očevu!) volju, a Njemu je, kao i Bogu (samo je Otac taj jedan Bog), pripadalo njihovo poštovanje i vjernost. Hristos je tek (bio je Sin i pre stvaranja i pada zemlje u greh) trebao pokazati Božansku silu u stvaranju Zemlje i njenih stvorenja. Ali pored svega ovoga On nije tražio moć ili čast za Sebe protivno Božjem planu, već je uzdizao Očevu slavu i izvršavao Njegove namere dobrote i ljubavi. {EGW: Patrijarsi i Proroci 1. glava str. 6}
- „Sotona je **bio** upoznat sa Isusovom pozicijom časti, koju je nosio kao ljubljani Očev Sin.“ {Ellen White: RH March 3 1874 par. 21}
- „Anđeli odani Bogu i istini su pokušali da tog moćnog, otpadničkog anđela ponovo pomire sa njegovim Stvoriteljem. Oni su opravdavali Božje postupke sa Isusom Hristom i pokušali su da Sotonu razumnim argumentima osvedoče da mu i sada ne stoji na raspolaganju manje časna pozicija nego pre nego što je **Bog objavio sa kojom čašću je darovao Svog Sina**. Oni su Sotoni jasno objasnili, da je **Isus bio Sin Božji** koji je postojao sa Njim **pre stvaranja anđela**, i da je **ODUVEK stajao sa desne strane Bogu**...Oni su isto argumentovali, da je posebna čast, koju je Isus dobio u prisustvu Anđela nije uklanjala poštovanje koje je Sotoni pripadalo pre toga.“ {Ellen White: The Spirit of Prophecy I, 19 En 31.3 1908!}

Ovakav duboko precizan opis može biti samo rezultat proročke vizije, a nikako ljudski mopokušaj da se objasni hijerarhija neba, jer bi takva izjava bez Božje objave bila uzimanje

prava koje čoveku ne pripada.

- „Oni su započeli da sami sebe uzvisuju, i zaboravili su da su lepotu svoje ličnosti i karaktera dobili od Gospoda Isusa. Pali anđeli su želeli da **činjenicu da je Isus jednorodni Sin Božji sakriju** i počeli su da smatraju nepotrebnim da Isusa pitaju za Njegovo mišljenje (dok su Oca u to vreme još uvek priznavali za nebeskog Cara!).“ {EGW: TDG 128.2 1910!}
- „Sotona i njegovi simpatizeri su pokušavali da reformišu Božju vladavinu. Oni su bili nezadovoljni i nesretni zato što nisu mogli da shvate Njegovu neistraživu mudrost. Oni nisu mogli da razumeju i shvate **Njegovu nameru da uzvisi Svog Sina i da Mu da bezgraničnu moć i vlast** i pobunili su se protiv autoriteta Sina.“ {Ellen White: 1SP 18.2 1870}
- **Bog** (Otac) i **Hristos** i nebeski anđeli su bili **na jednoj strani**, a **sotona na drugoj**. Bez obzira na beskonačnu silu i čast Boga i Sina, anđeli su postali nezadovoljni. Sotonine insinuacije su donele efekat, i oni su zaista počeli da veruju da su Otac i Sin njihovi neprijatelji, a da je sotona njihov dobrotvor.“ {Ellen White: 3T 328.1}

Gde se ovde spominje Sveti Duh? Kada bi bio treće Biće, to bi značilo da su Anđeli važniji od Njega! Da li se ovo odnosi na vreme Isusove misije na zemlji ili pre toga? Da li je oduvek stajao sa desne strane Svog Oca? Da li Bog menja nešto šta je objavio u viziji Svom proroku? Bog uvek ostaje Isti! Ovi citati su toliko precizni da ne postoji ni promilska mogućnost drugačije interpretacije ili „podrazumevanja“! Ellen White je i 1910 zadržala istinu da je Isus oduvek bio doslovni Božji Sin. Ona ni jedan jedini put nije upotrebila reč Trojstvo iako je ono u hrišćanskom svetu bilo pored imena Isus najčešće upotrebljavan pojam. Ona je napisala da je kod prirode Svetog Duha ćutanje zlato. Ali šta se radi umesto toga? Vodi se polemika šta se sve „podrazumeva“.

Biblija i Duh Proroštva govore na mnogo mesta potpuno jasno da je Bog Otac bio uvek (pre početka večnosti tj. pre početka stvaranja univerzuma sa dimenzijom vremena) iznad Svog jednorodnog Sina, i da je nebeski car kroz večnost Svom Sinu davao sve višlje pozicije, što je po EGW bio razlog Luciferove ljubomore. Titula Sin ne znači samo Isusov boravak na zemlji, nego i vreme pre toga! Ellen White je jasno napisala, da je po nebeskoj hierarhiji heruvim Lucifer po poziciji bio direktno nakon Isusa. Kada bi na nebu postojalo Trojstvo, onda bi ona napisala da je heruvim Lucifer bio direktno ispod Oca, Sina i Svetog Duha. Ali po napisanim proročkim rečima je on kao stvoreni anđeo bio sledeći nakon Isusa, jer je Isus bio direktno nakon Oca, a Lucifer kao stvoreno biće onda principijelno pod Obojicom kao Božanskim Bićima. Kada bi Trojstvo bilo istina, zašto EGW u proročkoj viziji preskače Svetog Duha kao treće Božansko Biće? Šta čitamo u njena sledeća 2 citata iz Ranih Spisa I (1858) (p. 130-135)?

- „Sotona je nekada na nebu bio počastvovan anđeo, po poziciji sledeći nakon Hrista.“

Već tu možemo da prepoznamo zašto je sotona, kao sledeći nakon Boga Oca i Sina, želeo da kreira Trojstvo i time istovremeno ukrade ime Svetog Duha. Zato, da bi dobio isti položaj i moć kao Otac i Sin. On kroz to pokušava da postane Božansko Biće, šta mu kao stvorenom biću nikad nije pripadalo, niti u prošlosti niti u budućnosti!

- „Neki anđeli su Sotoninu pobunu posmatrali blagonaklono, drugi su se odlučno borili za Božju čast i mudrost, da je **Svom Sinu dao toliki autoritet**. Među anđelima je postojao raskol. Sotona i oni koji su se sa njim slagali su se borili da Božju vladavinu reformišu. Oni su želeli da prođu u Njegovu neistraživu mudrost i da shvate, **zašto je Isusa tako uzdigao i dao mu takvu neograničenu moć i vlast**. Oni su ustajali protiv autoriteta Sina. Svi stanovnici neba su bili pozvani da se pojave **pred Ocem**, da bi svaki slučaj bio **odlučen**.“

Isus je uvek bio Sin, i **dobio je autoritet od Svog Oca**! Samo je Otac kao najvišji autoritet sedeo na tronu kada su svi morali da dođu i da On odluči svaki slučaj! Isus je dobio Svoj život od Oca, ponovo kao i prvi put! Isto tako je i nakon pada u greh Anđeo Gavriilo dobio

Luciferovu poziciju nakon Isusa, kao što je Isus nakon Oca, a ne posle Trojstva.

- "Gavriilo, anđeo sledeći po rangu do Sina Božjeg, je doneo nebesku poruku Danilu." {Ellen White: The Desire of Ages, p. 234}

Isus oduvek doslovno rođen Sin kako u Duhu Proroštva, tako i u Starom i u Novom Zavetu

- "Eda li Ja, Koji otvaram matericu (stvorenih bića), ne mogu roditi (Sina Isusa)? veli Gospod. Eda li ću Ja, Koji dajem da se rađa, biti bez poroda (nebeskog Sina), veli Bog tvoj." {Isaija 66,9}
- "On je **BIO** Veličanstvo nebesa, jednorodni Božji **SIN** (već tada!). Ipak, „Bogu tako omilje svet da je i Sina Svojega jednorodnoga dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.' Jovan 3:16" {Ellen White: Svedočanstva Sveska 9, str. 208, **1909**}
- „Kako da impresivno prenesem zadatak koji je Hrist dao Svom narodu – privilegiju da budu radnici sa Duhom sve istine u telu – **Božanskim** (a ne samo ljudski u planu spasenja!) **Sinom Božjim, obučenim** (dolazak na zemlju sa ljudskom prirodom) **u ljudskost**, kanalom koji je određen i pripremljen da neprestano prima i daje nebesku struju? On sam koji je izvor koji se preliva, On prima da prenese svima koji će primiti dar.“ {Ellen White: Rukopis 125, 25. Juli 1906}
- "**Otac je kroz** (već tada!!!) **Sina stvorio sva nebeska bića**. 'Jer kroz Njega bi sazdano **sve** ..., bili prestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza Nj i za Nj sazda.“ {Ellen White: Pismo 256, 1. Avgust 1906}
- "U svojoj ljudskosti, On je bio Sudeonik u Božanskoj prirodi. U Svom otelovljenju stekao je (već postojeću!) **titulu Sina Božjeg u NOVOM smislu**. Reče anđeo Mariji: 'Sila Najvišega oseniće te; zato i Ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se Sin Božij.' (Luka 1:35) Dok je bio Sin ljudskog bića, **postao je** (kao i prvi put) **Božji Sin U NOVOM SMISLU**. Takav je bio na našem svetu, Sin Božji, a ipak saveznik ljudskog roda." {Ellen White: Znaci Vremena, August 2, 1905. Izabrane Poruke Knjiga 1, str. 226, 227}
- "Bog je postao jedno sa čovekom kada je **na savetu između Oca i Sina** na nebesima određeno da, **AKO čovek padne, SIN BOŽJI** bude njegov Iskupitelj i da povrati u njemu moralnu sliku Boga." {Ellen White: 1888 Materijali, str. 869, 1891}
- „Sotona je dobro znao koju poziciju je Hristos zauzimao **na nebesima** kao **Očev ljubljeni**. Nije mogao pojmiti i bio je začuđen da će **Božji Sin doći** na zemlju kao čovek. Nije mogao shvatiti misteriju ove velike žrtve. Njegova sebična duša nije mogla razumeti takvu ljubav za prevarenom rasom." {Ellen White: Čežnja Vekova, str.115}
- „Sotona je imao simpatizere na nebu i poveo je veliki broj anđela sa sobom. **Bog, Hristos i nebeski anđeli** su bili na jednoj strani, a **sotona** na drugoj. Uprkos bezgraničnoj moći i veličanstvenosti **Boga i Hrista**, anđeli su postali nezadovoljni. Sotonine insinacije su uzimale danak i oni su stvarno poverovali da su **Otac i Sin** (gde je tu Sveti Duh Trojstva?) **njihovi neprijatelji** a sotona njihov dobročinitelj." {Ellen White: Svedočanstva Sveska 3, str. 328}

- „Sa kakvim je samo interesovanjem ceo univerzum posmatrao konflikt koji će odlučiti poziciju Adama i Eve. Kako su pažljivo anđeli slušali sotonine reči (...) Upitali su se, da li će sveti par preneti svoju ljubav **sa Oca i Sina** (pre pada u greh) na Sotonu? Da li će prihvatiti njegove laži kao istinu?“ {Ellen White: Znaci Vremena, 12. Maj, 1890 par. 2}
- „Anđeo **mi je rekao**, „Da li ti misliš da je Otac predao Svog dragog i ljubljenog Sina bez borbe? Ne, ne.“ Čak se i **Bog nebeski borio** da li da pusti da krivi ljudski rod nestane, ili da da **Svog dragog Sina da umre** za njih. [...] Videla sam da je Bogu nemoguće da promeni ili izmeni Svoj zakon da bi spasao izgubljene ljude; zato je Njegov Sin morao platiti smrću za prestupe ljudi.“ {Ellen White: Dodatak Hrišćanskom Iskustvu i Pogledima Ellen G. White, p. 48, 1854}
- „Bog je **poslao Svog sopstvenog** (već tada!) **Sina** u (sada) obličju grešnog tela, podložnim fizičkim slabostima, kušanim u svim tačkama kao što smo mi. **On je bio** (već i pre dolaska u ljudskom telu!) **Sin živog Boga. Njegova ličnost** (Sina) **NIJE počela sa utelovljenjem u telu.**“ {Ellen White: Pismo 77, 3. Avgust, 1894}

Isus je bio pravi Sin, pre Svog dolaska na zemlju ili pada u greh, što objašnjava Božju borbu sa Sobom. Bila je to prava borba pravog Oca da pusti pravog Sina! Jedno Trojstvo nije jedan Otac, i ne može da da „svog“ Sina, a po toj nauci bi i Bog Otac trebao da bude samo deo tog Trojstva, a ne doslovni Otac. Po toj logici bi i Isus morao da bude Sam Sebi Otac! A tumačenje po potrebi, da na jednom mestu Bog označava samo jedno Biće od Trojstva, a na drugom mestu Trojstvo, da bi se odbila tako jasna istina, predstavlja kršenje svakog teološkog principa! Ili jedno ili drugo! U Bibliji nema ni jednog jedinog mesta, gde stoji da je Bog zajedničko ime tri Bića, a Otac, Sin i Sveti Duh jedan Bog, i da Isus nije oduvek rođen Sin. Nasuprot tome naša današnja teologija uči da je Isus imao "samo" "simboličnu" "ulogu" Sina u kontekstu plana spasenja.

- „... Ja sam **za to rođen i** zato **dođoh** na svet da **svedočim istinu**. I svaki koji je od istine sluša glas Moj.“ {Jovan 18,38-II}
- „A Isus im reče: kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste Mene; jer Ja od Boga **iziđoh i dođoh**; jer ne dođoh Sam od Sebe, nego Me On poslao.“ {Jovan 8,42}

Iziđoh i dođoh su dva potpuno različita i nepovezana termina, koji su u ovoj izjavi dodatno razdvojeni kroz „i“ (iziđoh i dođoh) i istovremeno navedeni u hronološkom redosledu, da bi bez sumnje mogli da prepoznamo, da su time opisana dva različita događaja, i to da su Isusovo nebesko rođenje tj. izlazak iz Oca i Njegov kasniji dolazak od Oca na zemlju potpuno nezavisni delovi večne istorije. Biblija kaže jasno je Isus bio Sin već i na nebu, pre Svog prvog dolaska na zemlju, kada je umro i vaskrsnut:

- „I da čekate **Sina Njegova s nebesa** Kojega vaskrse iz mrtvih, Isusa, Koji nas izbavlja od gnjeva koji će doći“ {1. Solunjanima 1,10}

Da li taj stih govori o Isusovom izvornom statusu Sina, nezavisno od plana spasenja?

- „Ovo su akreditivi koje iznosimo pred svet u našoj harmoniji i jedinstvu, da je **Bog poslao Svog Sina i da Isus jeste Božji Sin.**“ {Ellen White: Pismo 51a, 1878}
- „Hristos je **bio** Božji Sin; **Bio** je jedno sa Njim **pre** nego što su anđeli stvoreni.“ {Ellen White: Patriarchs and Prophets, p. 38, 1890}
- „**Sin Božji** je sproveo u delo **Očevu volju pri stvaranju** nebeske vojske; i Njemu, jednako kao i Bogu, pripada njihova vernost i odanost.“ {Ellen White: Patriarchs and Prophets, p. 36, 1890}

- **“Nebeski Božji Sin** je video da niko osim Njega ne može spasiti otpali rod. On je odlučio da pomogne čoveku.” {Ellen White: Review and Herald, February 24, 1874 par. 33}
- „Ovo su akreditivi koje iznosimo pred svet u našoj harmoniji i jedinstvu, da je Bog poslao **Svog** (već tada) **Sina i da Isus jeste** (oduvek) **Božji Sin.**“ {Ellen White: Letter 51a, 1878}
- „Koji, ako je i bio u obličju Božijemu, nije se otimao da se isporedi s Bogom.“ {Filibljanima 2,6 }

Ove reči nam pokazuju da se Isus kao Sin ni na nebu nije poredio sa Ocem, tj. bio je kao Sin ispod Njega. Ove reči ne mogu da se tumače u okviru Njegovog zemaljskog boravka, jer tada nije imao obličje Božje! Isus je bio Sin i pre samog stvaranja, i pre nego što je odlučio da pomogne palom čovečanstvu! I u Starom Zavetu vidimo potvrdu te činjenice:

- „Tada se prepade car Navuhodonosor, i brže ustav progovori i reče svojim dvoranima: ne bacismo li tri čoveka svezana u oganj? Odgovoriše i rekoše caru: da, care. Odgovori i reče: eno, vidim četiri čoveka određena gde hode posred ognja i nije im ništa, i Četvrti kao da je **Sin Božji.**“ {Danilo 3,24.25}
- „Odakle je Navuhodonosor mogao da zna da je četvrta Osoba izgledala kao Sin Božji? On je **o Božjem Sinu čuo** od Jevrejskih zarobljenika koji su bili u njegovom carstvu. Oni su mu doneli spoznaju o živom Bogu Koji je iznad svih vladara.“ {Ellen White: RH 3.5.1892; 4BC, 1169}
- „Ovde pred carevim očima on je video u toj peći one koje je bacio unutra, da hodaju usred vatre, i isto je video četvrti lik kao Sina Božjeg. Tako možete videti da **car nije bio u neznanju u vezi Boga i Njegovog Sina.**“ {Ellen White: Manuscript 44, 22. Oktobar 1886}

Da li je Isus bio samo simboličan Sin u okviru misije zemaljskog rođenja kod Njegovog prvog dolaska? Ovde vidimo ne samo da je već u starozavetno vreme među Božjim slugama bilo potpuno jasno da je On Sin, nego da se On i tada manifestovao kao Sin! Zato su Fariseji i pitali Isusa da li je On Sin, jer su čak i oni za razliku od danas zaista znali da Isus postoji oduvek kao Sin!

- „Zaklinjem te živim Bogom da nam kažeš jesi li Ti Hristos Sin Božji?“ {Matej 26,63}
- „Velika je stvar verovati u Isusa. Čujemo mnoge da kažu 'Verujte, verujte, sve što treba da radite je da verujete u Isusa.' Ali naša je privilegija da upitamo Šta ovo verovanje uključuje? I šta znači? Mnogi od nas imaju nominalnu veru ali tu veru ne unosimo u naš karakter. Rečeno je da je đavo verovao i drhtao. **ON JE VEROVAO** (znao istinu) **DA JE HRISTOS BIO BOŽJI SIN DOK JE BIO NA NEBU**, a kada se na ovoj zemlji sukobio s Njim na bojnom polju, on je verovao u Hrista, ali da li ga je to moglo spasiti? Ne, jer nije utkao Hrista u svoj život i karakter.“ {Ellen White: Manuscript 5, 19. Jun 1886}

Šta Božji prorok piše za one koji odbijaju da je Isus zaista Sin Božji?

- „A Petar, opisujući opasnosti kojima će **Crkva** biti izložena **u posljednjim danima**, kaže da kao što je bilo lažnih proroka koji su Izraela vodili u greh, tako će biti i lažnih učitelja, „koji će kradom unijeti pogubna krivoverja i koji će, odricajući se Gospoda što ih je otkupio... Mnogi će poći za njihovom razuzdanosti.“ (2. Petrova 2,1.2) Ovde je apostol ukazao na jedno od **očitih obeležja spiritističkih** učitelja. Oni **ODBIJAJU da priznaju Hrista KAO** (zaista i doslovno) **Božjeg SINA**. Jovan kaže o takvim učiteljima: „Ko je **lažljivac** osim onoga koji odriče da Isus **nije Hristos?** Ovo je Antihrist, koji se **odriče Oca i Sina**. Koji se god odriče Sina ni Oca nema; a koji **priznaje Sina, i Oca ima.**“ {1. Jovanova 2,22.23} Spiritizam odricanjem Hrista negira i Oca i Sina, a Biblija objavljuje da je to slika Antihrista.“ {Ellen White: Čežnja Vekova glava 67.} (Gde je ovde Sveti Duh?)

Da li se ispunilo proročanstvo, da će u crkvi poslednjih dana biti odbijeno da je Isus doslovni

Sin? Današnja teologija govori da je Sin bila „samo uloga“ i da Isus „nije“ zaista Sin! Od koga potiče ova nauka? Po gornjem citatu direktno od vešto sakrivenih spiritista! Bog nas sa druge strane poziva sa suzama u očima da Mu se vratimo, da ne izgubimo večni život za koji je dao tako neshvatljivo vrednu žrtvu! Isus je zaista oduvek Sin!

Priče Solomunove 8, 22-30

Ellen White piše da su donji stihovi direktna izjava Isusa za Sebe. Ona jasno pre početka stiha spaja izraz „Gospod (Isus) nam kaže“ sa rečima iz Biblije „Gospod (Otac) Me je imao“, da bi donela jasnú i neoborivu potvrdu da Isus tu govori Sam o Sebi:

- „Kroz Solomuna nam Gospod kaže: - „Gospod Me je imao u početku puta Svojega, pre dela Svojih, pre svakoga vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, **pre postanja zemlje**. Kad još ne beše bezdana, **rodila sam se**, kad još ne bijaše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova Ja sam se rodila; Još ne beše načinio zemlje ni polja ni početka prahu vasiljenskom; Kad je uređivao nebesa, onde bijah; kad je razmeravao krug nad bezdanom. Kad je utvrđivao oblake gore i krepio izvore bezdanu; Kad je postavljao moru među i vodama da ne prestupaju zapovesti Njegove, kad je postavljao temelje zemlji; Tada bijah kod Njega Hranjenica, bijah Mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda.“ - “ {Priče Solomunove 8,22-30}” {Ellen Whites: Signs of the Times 29. August 1900 par. 15}
- „A **Sin** Božji govori **Sam o Sebi**: - „Gospod Me je imao u početku puta Svojega, pre dela Svojih, pre svakoga vremena....“ {Priče Solomunove 8,22-30} - „ {Ellen White: Patriarchs and Prophets p. 34}
- „Ko je izašao na nebo i opet sišao? Ko je skupio vetar u pregršti Svoje? Ko je svezao vode u plašt Svoj? Ko je utvrdio sve krajeve zemlji? Kako Mu je ime (Bog Otac)? I kako je ime (Isus) **Sinu Njegovu**? Znaš li?“ {Priče Solomunove 30,4}

Uprkos tako jasnim rečima u Bibliji, koje umesto da budu u poniznosti prihvaćene, dolazi opet do traženja „dokaza“ da one to „ne govore“. U okviru toga dolazi do tvrdnje, da je reč rođen (u svim Biblijama na našoj planeti!) „tendenciozno prevedena“, jer ona na Jevrejskom ima paralelno i značenje čekati.

U Pričama Solomunovim ima više od jedne reči koja je upotrebljena za rođenje, i kada ih sve uporedimo jedini zaključak je rođen.

- “Gospod Me je imao (qā-nā-nî קָא־נָא־נִי) u početku puta Svog, pre dela Svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena (nis-saḳ-tî נִיס־סַח־תִּי) sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila (**ḥō-w-lā-lə-tî; חֹ־ו־לָא־לֵתִי**) sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova Ja sam se rodila (ḥō-w-lā-lə-tî. חֹ־ו־לָא־לֵתִי)”

qā-nā-nî קָא־נָא־נִי dolazi od qanah = dobiti, oblikovati, steći, kupiti

- “Iza toga Adam pozna Evu ženu svoju, a ona zatrudne i rodi Kajina, i reče: Dobih (qanah) čoveka od Gospoda.” {1. Mojsijeva 4,1}

ḥō-w-lā-lə-tî חֹ־ו־לָא־לֵתִי dolazi od chuwl = vrtiti, roditi, izneti, pasti u bolu

- “Gle, u bezakonju **rodih** (**ḥō-w-lā-lə-tî חֹ־ו־לָא־לֵתִי**) **se**, i u grehu zatrudne mati Moja sa **mnom**.” {Psalam 51,5}

Ovde vidimo potpuno jasno da Isus Sam za Sebe nekoliko puta kaže da je rođen pre svega! Stari Zavet stavlja još preciznije od Novog Zaveta akcenat na to da je Isus od samog početka doslovni Sin. Ovde stoji jasno da je Isus, oduvek kao Sin, rođen pre svega što postoji, i da time ovaj opis ne govori o Njegovom rođenju na zemlji! Sa druge strane Bog isto tako nije rodio Svoju mudrost, jer ona nema početka kao ni On Sam! Ovaj stih ne može da govori o mudrosti! Izraz „**pre** vekova“ potvrđuje istovremeno da izraz večnost i vreme predstavljaju kategoriju stvorenog svemira a da Bog Otac stoji iznad svega, pa tako i iznad vremena, koje je nastalo kroz stvaranje svemira. Zato i diskusija o citatima u kojima u kontekstu Isusovog života stoji reč večnost dotiče samo aspekt da dubinu i dužinu Njegove egzistencije ne možemo da shvatimo, a ne donosi odgovor na pitanje da li Isus ima ili nema početak. To daju drugi citati, kao i ovaj stih, u kojem potpuno jasno piše da je Isus rođen pre početka vremena, tj. pre početka stvaranja koje je došlo kroz Njega, i da On doslovno ima početak pre početka večnosti iz perspektive stvorenih Bića.

- „**Hristos je BIO Božji Sin**; On je bio jedno sa Njim **PRE nego što su anđeli stvoreni**. On **oduvek** stoji sa desne strane Bogu.” {Ellen White: Patrijarsi i Proroci, str. 38}
- “Posvećenost provorođenog je imalo svoje korene u početku vremena. **Bog je obećao da će dati NEBESKOG PRVOROĐENOG da spase grešnike.**” {Ellen White: DA, p. 51} (Isus je nebeski Prvorođeni, tj. rođen već na nebu, i nije to samo u okviru misije na zemlji!)

Jevrejima 1.1-9: Samo zemaljsko vaskrsenje ili i nebesko rođenje?

Ovaj Biblijski opis Isusovog rođenja se posebno koristi kao „dokaz“ da je On „samo“ u kontekstu rođenja i vaskrsenja na zemlji, a „ne“ pre toga, ima status Sina. Pri dubljem proučavanju ove glave možemo da pronađemo da je tu opisano i rođenje na nebu i vaskrsenje na zemlji.

- „Bog koji je negda mnogo puta i različitim načinom govorio ocevima preko proroka, govori i nama u pošledak dana ovih preko Sina, Kojega postavi Naslednika svemu, kroz Kojega i svet stvori. (Psalam 2,8) Koji budući sjajnost slave i obličje Bića Njegova, i noseći sve u reči sile Svoje, učinivši Sobom (original: kroz Sebe) očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini, li toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi. Jer kome od anđela reče **kad**: Sin Moj Ti si, Ja Te danas **rodih** (gennaó)? I opet: Ja ću Mu biti Otac, i On će Mi biti Sin.“ {Jevrejima 1,1-5}

Reč rodih u petom stihu NE znači vaskrsenje, nego doslovno rođenje, u ovom slučaju nebesko, pre stvaranja univerzuma. Originalna starogrčka reč ne dopušta ikakvu alternativu, i ne poseduje značenje vaskrsenja:

γεννάω (gennaó) = roditi = Beget, Bring forth, Give birth to

Prvih pet stihova opisuju Isusov život kao doslovnog Sina i pre večnosti i vaskrsenja. Duh Proroštva jasno objašnjava da ovi stihovi govore da je Isus oduvek Sin, kao i da je Isus uvek bio predstavljen kao Sin, počevši od patrijarha kao Adam ili Avram, pa do današnjih dana, a **ne** samo pri Svom boravku kao Mesije na zemlji!

- „Biblija nam jasno otkriva odnos između Boga i Hrista i oni jasno pokazuju ličnost i individualnost Obojice. [na ovom mestu njenog citata stoje stihovi Jevrejima 1:1-5]. **Bog je Hristov Otac; Hristos je Božji Sin**. Hristu je **data** uzvišena pozicija. **Načinjen je**

jednakim Ocu. Svi Božji saveti su **otvoreni** Njegovom Sinu.” {Ellen White: Svedočanstva Sveska 8, str. 268, **1904**}

- „Božji **Sin** je **prvim ljudima** obećao spasenje. On je bio Taj Koji se Lično pokazao patrijarsima. Adam, Noje, Avram, Isak, Jakov i Mojsije su razumeli evanđelje.“ {Ellen White: PP 366.1}

Pored toga, u drugom stihu čitamo da je Bog Otac stvorio svet **kroz** Isusa. Da li je i svet stvoren tek pri Njegovom vaskrsenju? Da li je Isus sve stvorio kroz ili za Njegovog Oca? Mi isto tako čitamo da je Isus naše grehe očistio kroz Sebe, što ne opisuje Njegovo vaskrsenje, nego delo spasenja i smrt. Kada bi Isus u smislu Trojstva samo nosio „ulogu“ Sina, onda On ne bi trebao biti uzdignut, jer bi po nauci o Trojstvu i na zemlji imao potpunu Božansku prirodu koju je sa spoljne strane samo pratilo meso i krv ljudskog tela. Ovaj aspekt je precizno objašnjen u glavi o Njegovoj prirodi na zemlji. Jedna uzdignuta pozicija ne znači vaskrsenje! Isus je tu poziciju dobio od Svog Oca, a sam Otac nikad nije dobio poziciju od Sina! Samo Otac je iznad svega i svakoga, i kao Takav samo On daje i određuje bilo čiju poziciju. Isus je od Oca načinjen jednakim Ocu, kada je kod Svog nebeskog rođenja pre stvaranja sveta rođen sa Božanskom prirodom. A izraz načinjen predstavlja pasivu a ne aktivu! Isus nije Sebe rodio! Hronološki Biblija nastavlja opis Isusovog života sa Njegovim vaskrsenjem:

- „I opet uvodeći Prvorođenoga u svet govori: i da Mu se poklone svi anđeli Božiji. Tako i anđelima govori: Koji čini anđele svoje duhove, i sluge svoje plamen ognjeni. A Sinu: prestol je Tvoj, Bože, va vek veka; palica je pravde palica carstva Tvoga. Omilela Ti je pravda, i omrzao si na bezakonje: toga radi pomaza Te, Bože, Bog Tvoj uljem radosti većma od drugova Tvojih.“ {Jevrejima 1,6-9}

Opet uvesti znači vaskrsenje, i da je Biblijski opis do ovog mesta doticao samo Njegovo prvo rođenje na nebu. Opet uvesti znači da je ponovo izašao od Oca, i da je Svoju kod Oca pre dolaska na zemlju odloženu Božansku prirodu i Božanski život dobio ponovo nazad! Očeva izjava, da treba da Mu se poklone svi anđeli znači samo, da je Isus u svakom pogledu došao nazad kao Bog, i da je Otac u tom smislu prihvatio Njegovu žrtvu.

- “Bog je obećao da će dati Svog **Prvorođenog SA nebesa** da spase grešnike.” {Ellen White: Čeznja Vekova, str. 51} (tj. Prvorođen već na nebu!)

Nažalost i kod ispravno povezanih stihova o Njegovom zemaljskom vaskrsenju u Delima Apostolskim 13,32 i Psalam 2,7 dolazi do razumevanja, da ti stihovi dotiču celu prvi glavu poslanice Jevrejima, a ne tek deo od šestog stiha pa na dalje. Ali čak i kada bi taj deo Biblije opisivao samo zemaljsko vaskrsenje, to ne bi značilo, da je Isus samo na zemlji bio Sin, pošto na svim drugim mestima vidimo jasno da je On oduvek bio Sin, što naravno uključuje Njegov boravak i uskrsenje na zemlji.

Najnovija nauka u okviru Trojstva glasi da je Isus „sam Sebe“ vaskrsnuo u grobu, što je, nezavisno od aspekta da to blasfemičko odbija Njegovu doslovnu smrt za naše grehe, prema ovim stihovima besmisleno, jer tu jasno čitamo da je lično sam Otac Svog Sina u svakom pogledu rodio i vaskrsnuo, tj. ponovo rodio. Ni jedno biće ne rađa samo sebe, čak ni samo kod neke uloge, osim kod New Age-a i nauke o reinkarnaciji, koja se u tom smislu zajedno sa mnogim drugim otpadnim tvrdnjama uvukla u Božju crkvu.

Iako sa jedne strane u okviru podrške željene teze dolazi tvrdnja da je Isus „sam“ Sebe vaskrsnuo, istovremeno u „analizi“ ovih stihova dolazi do potpuno suprotne „argumentacije“ da ceo opis dotiče samo Isusovo vaskrsenje od Oca, zato što upravo u ovim stihovima potpuno jasna činjenica da je Isus oduvek doslovan Sin, potpuno razoružava „argumente“ nauke o Trojstvu! Ne postoji ni jedan citat od Ellen White, koji ovih prvih pet stihova povezuje sa vaskrsenjem, nego kao što smo već pročitali ona to objašnjava upravo suprotno, kao dokaz da je Isus već i na nebu bio Sin!

Isto tako, ako u {Rimljanima 1,3} u okviru opisa Isusove misije na zemlji čitamo da je Isus na zemlji rođen iz Davidovog semena, besmisleno je to zloupotrebljavati kao "dokaz" da je On "samo" na zemlji bio Sin! Po toj "logici" bi pri analizi biografije studentskog dela života neke osobe mogli da tvrdimo da ona "nije" završila gimnaziju, jer u tekstu opisa tog dela života stoji samo poseta univerzitetu.

Argument, da Isus nema roditelja na Nebu, kojim poneki pokušavaju da negiraju da je Isus doslovno jedinorodni Božji Sin, Bog Sam poništava rečima:

- "Eda li Ja, Koji otvaram matericu (stvorenih bica), ne mogu roditi (Sina Isusa)? veli Gospod. Eda li ću Ja, Koji dajem da se rađa, biti bez poroda (nebeskog Sina), veli Bog tvoj." {Isaija 66,9}

Dobijena i položena vlast. Psalam 110,1. Isaija 9,6.7

U okviru hipoteze o Trojstvu dolazi do tvrdnje, da je Isus „samo“ u okviru plana spasenja dobio „ulogu“ položaja ispod Svog Oca, sve do dana kada rat dobra i zla bude završen.

- „Onda **kraj**, kad (Isus) preda carstvo Bogu i Ocu, i kad ukine svako poglavarstvo i svaku vlast i silu. Jer Njemu (Isusu) valja carovati (samo) dokle ne položi sve neprijatelje Svoje pod noge Svoje. A poslednji će se neprijatelj ukinuti smrt (posle pobede nad grehom Isus vraća carstvo Ocu). Jer (Otac) sve pokori pod noge Njegove (Isusove). Ali kad (Isus) veli da je sve Njemu pokoreno, pokazuje se da je **osim** (Oca) Onoga (Otac nije pod Isusom, niti je ikad bio, ali je Isus bio pod Ocem) koji Mu pokori sve. A kad (Isusu) Mu (Otac) sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onome (Ocu) Koji Mu sve pokori, da (Otac) bude Bog **sve u svemu**.“ {1. Korinćanima 15,24-28}

Biblija nam u stvari pokazuje, da kada Otac sve pokori Sinu, **onda će se Isus ponovo pokoriti Ocu**. Gornji stihovi se pozivaju na donju izjavu:

- „Reče (Otac) Gospod **Gospodu** (Isusu) **mojemu: SEDI** Meni s desne strane, **DOK** (Ja Otac) položim neprijatelje Tvoje (Isosove) za podnožje nogama Tvojima. Skiptar sile **DAJE** (Isusu) Ti Gospod (Bog Otac) sa Siona: **VLADAJ sred neprijatelja Svojih**.“ {Psalam 110,1.2}

Otac je dao Sinu autoritet **tek** nakon početka sukoba, i sotona je na početku ustao **primarno** protiv Isusa! Zato nam Biblija govori, da Otac polaže Isusove neprijatelje Njemu pred noge. Šta ovde čitamo? Bog Otac sedi na jedinom tronu, i **zove** Svog Sina, koji **ne** sedi na tronu, **da sedne** sa desne strane Ocu, tj. da bude načinjen jednakim Ocu. Tu vidimo da Otac, Bog svega zove mog Boga, Isusa, stoji iznad Svog Sina, i da je Otac Gospod Gospodu Isusu, kao što je i Isus nama Gospod. Da je nebeska hijerarhija ista, onda bi oduvek postojala dva ili tri prestola!

- „Biblija nam jasno otkriva odnos između Boga i Hrista i oni jasno pokazuju ličnost i individualnost Obojice. [na ovom mestu stoje stihovi Jevrejima 1:1-5]. **Bog je Hristov Otac; Hristos je Božji Sin**. Hristu je **data** uzvišena pozicija. **Načinjen je jednakim** Ocu. Svi Božji saveti su **otvoreni** Njegovom Sinu.“ {Ellen White: Svedočanstva Sveska 8, str. 268, 1904}

- „Neki anđeli su Sotoninu pobunu posmatrali blagonaklono, drugi su se odlučno borili za

Božju čast i mudrost, da je **Svom Sinu dao toliki autoritet**. Među anđelima je postojao raskol. Sotona i oni koji su se sa njim slagali su se borili da Božju vladavinu reformišu. Oni su želeli da prodru u Njegovu neistraživu mudrost i da shvate, **zašto je Isusa tako uzdigao i dao mu takvu neograničenu moć i vlast**. **ONI SU USTAJALI PROTIV AUTORITETA SINA**. Svi stanovnici neba su bili pozvani da se pojave **pred Ocem**, da bi svaki slučaj bio **odlučen**.“ {Ellen White; Rani Spisi I 1858 p. 130-135}

Gde sedi Isus, dok Mu Otac ne položi Njegove neprijatelje pod Njegove noge? Na **Očevom** prestolu **pored** Njega. Da li je stvarno Isus Onaj, Koji kao Onaj Koji **ne** sedi na prestolu dobija poziv da sedne pored Vladara svemira, Boga Oca, Koji **već** sedi na prestolu? Ko je to **MOJ** Gospod, Koga Gospod **SVEGA** poziva na Svoj presto? Sigurno ne David!

- „I odgovori Toma i reče Mu: (Ti si) **Gospod moj i Bog moj**“ {Jovan 20,28}
- „**Hristos je Bog** u suštini i najvišem smislu. On je bio sa Bogom tokom cele večnosti. Bog iznad svega (za vreme rata sa grehom), Blagosloveni svih vremena.“ {Ellen White: 5BC 1126.4}

Šta će se desiti, kada Otac pobedi sve Isusove neprijatelje, među kojima je smrt poslednji? Isus će ponovo napustiti Očev presto!

- „A kad (Isusu) Mu (Otac) sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onome (Ocu) Koji Mu sve pokori, da (Otac) bude Bog **sve u svemu**.“ {1. Korinćanima 15, 28}

Ko je taj Bog sve u svemu? Bog Otac:

- „Jedno telo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednom nadu zvanja svojega. Je Gospod svijuju (Isus) jedna vera, jedno krštenje, Jedan Bog (Otac) i **Otac** svijuju, Koji je nad svima, i kroza **sve, i u svima nama**.“ {Efescima 4,6}
- “Darovi su različni, ali je Duh jedan. I različne su službe, ali je jedan Gospod (Isus). I različne su sile, ali je jedan **Bog** (Otac) Koji čini **sve u svemu**.“ {1. Korinćanima 12,4-6}

U stvari, mi u svim tim stihovima i citatima Duha Proroštva vidimo da je Otac oduvek iznad Svog Sina, i da je nakon nastanka greha pozvao Svog Sina da sedne na Njegov (Očev) presto, sve dok Otac nije položio Isusove neprijatelje pred Njegove (Isusove) noge. Isus je tu moć **već** dobio, kako na zemlji tako i na nebu, i to **ne** objašnjava da će Isus **nakon** pobede nad grehom dobiti nazad Svoju vlast, kako zastupnici Trojstva pokušavaju da objasne Njegov položaj ispod Oca, jer bi inače već kroz ove delove jasne istine bili primorani da priznaju svoju zabludu, jer nebeska hierarhija potire nauku „tri jednaka Bića u Trojstvu“.

- „Hristu je **data** uzvišena pozicija. **Načinjen je jednakim** Ocu.“ {Ellen White: 8T 268.3, 1904}
- „I pristupivši Isus reče im govoreći: **dade Mi se** svaka vlast na nebu i na zemlji.“ {Matej 28,18}
- „A Sinu: prestol je Tvoj, Bože, va vek veka; palica je pravde palica carstva Tvoga.“ {Jevrejima 1,8}
- „Jer nam se rodi Dete, Sin nam se dade, Kojemu je vlast na ramenu, i Ime će Mu biti: Divni, Savetnik, **Bog silni, Otac večni**, Knez mirni. **Bez kraja će rasti vlast** i mir na prestolu Davidovu i u carstvu njegovu (Davidovu) da se uredi i utvrdi sudom i pravdom otsada doveka. To će učiniti revnost Gospoda nad vojskama.“ {Isaija 9,6-7}

Isus je Sam kao Sin jednog Boga Oca istovremeno i naš Otac, jer nas je stvorio i umro za

nas da bi smo dobili večni život. Dakle, Isus je naš večni Otac jer nas je otkupljenjem ponovo rodio za večnost. Šta znači "va vek veka, tj. bez kraja? U glavi "Isusova večnost i početak" možemo da vidimo da ovaj izraz označava i decidirane vremenske periode, i da zato značenje konkretnog stiha kao ovaj moramo da tražimo u kompletnom aspektu konkretne Biblijske poruke. Na našoj planeti postoje dva carstva. Carstvo sotone, i carstvo našeg Boga, na čijem tronu Isus privremeno nosi krunu. Isus je dobio moć, zato što je Otac od samog početka bio okrivljen, da „nije“ pravedan. Čak i sada je ceo univerzum svedok, šta su principi sotoninog carstva, a šta su principi Božanskog carstva. Kada vremenski raspon, koji je za to određen da se svaki pripadnik oba carstva pred svemirom pokaže u pravom svetlu, bude završen, onda će stanovnici svih planeta doneti lični sud koje je carstvo pravedno. I onda će Sin dati sve Svom Ocu nazad. A to je sve što je bilo izgubljeno, tj. ceo univerzum zajedno sa svetovima koji nikad nisu pali, jer je uvek postojao rizik da u jednom trenutku večnosti nastave ovu pobunu. Onda će Bog Otac biti sve u svemu!

Mi smo mogli time da vidimo da Isus nije tokom plana spasenja uzeo „nižu“ ulogu Sina, nego da je u tom vremenu kao Sin bio uzdignut na Očev presto, da bi nakon pobede i kraja borbe protiv zla ponovo zauzeo Svoju poziciju ispod Svog Oca. Isus je učinio najvišlje uzdignuće na krstu, i time je celom svemiru pokazao neshvatljivo duboku ljubav i milost. Iako nauka o Trojstvu tvrdi dijametralnu suprotnost, Biblija je potpuno jasna, i objašnjava sama sebe. Zato je zaista tužno, da je došao tako dubok otpad od istine, jer se kao i kod palih crkava ovog sveta uzima većina kao „dokaz ispravnog“ merila.

Ovo nam pomaže da shvatimo, da Isusovo krunisanje u novom Jerusalimu, neposredno pred uništenje Sotone, palih anđela i ljudi, ne znači izjednačenje sa Ocem, nego simbol Njegove pobede nad grehom!

Ko je moćni Anđeo Starog Zaveta? Ko je Anđeo Mihajlo iz Otkrivenja? Sam Isus

- „Izrael je sačuvan Božjim čudom svakog dana njihovog putovanja kroz pustinju. **Moćni Anđeo** koji je išao pred njima je bio (već tada!) **Sin Božji**.” {Ellen White, The Spirit of Prophecy Volume One, p. 318, 1870}
- „Videla sam da je Mojsije umro, ali je Mihajlo došao i dao mu život. Sotona je tražio telo kao svoje, ali je Mihajlo vaskrsao Mojsija i odveo ga na nebesa. Đavo se trudio da zadrži njegovo telo, gorko psovao na Boga, proglasio Ga nepravednim, jer mu je uzeo plen. Ali **Mihajlo** ga nije prekorio, iako je kroz njegovo iskušenje i silu Božji sluga pao. **Hristos** je krotko odgovorio, Gospod (Otac) te prekoreva.” {Ellen White, Spiritual Gifts Volume 1, p. 43}
- “Hristos nije bio **samo** Vodič Jevrejima u pustinji, **Anđeo u Kome** je bilo **Jehovino** (Očevo) **ime**, i Koji je, skriven u oblaku dima, išao pred vojskom, ali On je bio Taj Koji je dao (u ime Oca) zakon Izrailju.” {Ellen White, Patriarchs and Prophets, p. 366, 1890} (2. Mojsijeve 23:20, 21; Jevrejima 1:4

JEDAN Bog i Njegova crkva = Trojstvo?

- „Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od Kog je sve, i mi u Njemu, i jednog Gospoda

Isusa Hrista, kroz Kog je sve, i mi kroza Nj.“ {1.Korinćanima 8,6}

- „**BOGOM** (Ocem) se hvalim za reč Njegovu, **GOSPODOM** (Isusom) se hvalim za reč Njegovu! U Boga se uzdam, ne bojim se; šta će mi učiniti čovek?“ {Psalam 56,10.11}

Bog u Bibliji označava Boga Oca a ne Trojstvo! Na nebu će po Duhu Proroštva samo Bog Otac i posle uništenja greha nositi ime Jedan Bog. Takođe i u Velikoj Borbi stoji potvrda ovih reči, kao i činjenica, da Ellen White nikad nije promenila stav o Trojstvu.

- „Godine večnosti, dok budu prolazile donosiće sve slavnija i bogatija otkrivenja o Bogu i Hristu. Umnožavanjem znanja umnožiće se ljubav i poštovanje i sreća. Što više budu upoznawali Boga, ljudi će se sve više i više diviti Njegovom karakteru. Isus (Zašto je On spomenut posebno ako je Trojstvo jedno?) će im otkrivati bogatstva otkupljenja i zadivljujuća dostignuća u velikoj Borbi sa Sotonom, a srca otkupljenih plamteće sve vatrenijom odanošću, i svi će sa većom radošću podizati svoje zlatne harfe; A deset hiljada puta deset hiljada i hiljadu hiljada glasova će se sjediniti u silan hor. - „I svako stvorenje, što je na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i što je na moru, i što je u njima, sve čuh gdje govore: **Onome što sedi na prestolu, i Jagnjetu** blagoslov i čast i slava i država va vek veka!“ {Otkrivenje 5,13} Velika borba je završena. Greha i grešnika više nema.,, {Ellen White: Velika Borba p. 678}

Ovde čitamo Bog Otac i Isus Hristos, i da će mo se diviti karakteru Boga Oca. Da li Trojstvo ima zajednički karakter kao samo jedna „stopljena“ ličnost, pošto ovde piše „Božji karakter“? Zašto je Isus spomenut nezavisno od Boga (Oca) ako ime Bog znači Trojstvo? Mi ne možemo da prema potrebi na jednom mestu tumačimo da Bog znači Trojstvo, a da na drugom mestu znači Otac. To je protivno Biblijskom principima!

U Bibliji čitamo opis prave crkve (tela) koja ima sledeće osobine. Jedno telo, jedan duh (jednistvo i punina Svetog Duha), jedan Gospod (Isus), **jedan Bog** (Otac) i (Njihov) Sveti Duh. A jedna verna ckrva drži Bibliju, koja kaže jasno da je samo Otac taj jedan Bog u smislu vrhovne vlasti nad svima pa i iznad Sina, da je Bog Otac svima, pa i od Isusa, i koji je Svojim Svetim Duhom u svima nama, a ne da taj jedan Bog znači tri. Prema verovanju u Trojstvo bi onda ono moralo da pošalje Isusa kao „četvrto Biće“, jer se On već jednom „nalazi u Trojstvu“. Samo tu već vidimo besmislenost i odsustvo Biblijskog fundamenta te lažne nauke.

- „Jedno telo, jedan Duh, kao što ste i pozvani u jednom nadu zvanja svojega. **Jedan Gospod**, jedna vera, jedno krštenje, **Jedan Bog i Otac** svijui, Koji je **nad svima**, i kroza sve, i u svima nama.“ {Efescima 4,2-6}
- „A ovo je život večni da poznaju Tebe **jedinoga istinoga Boga** (Oca), i Koga si poslao Isusa Hrista.“ {Jovan 17,3}
- „Neka misionari krsta objave da postoji **jedan Bog**, I jedan Posrednik između Boga i ljudi, Koji je Isus Hristos **Sin beskonačnog Boga**.“ {The Ellen G. White 1888 Materials, p. 886, 1891}
- „Jer je jedan Bog (Otac), i jedan Posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus.“ {1. Timotiju 2,5}
- „Darovi su različni, ali je Duh jedan. I različne su službe, ali je **jedan Gospod**. I različne su sile, ali je **jedan Bog** Koji čini sve u svemu.“ {1. Korinćanima 12,4-6}

Mi čitamo da postoji samo jedan Bog, Koji čini sve u svemu. Da li je Taj jedan Bog trojstven? Ko je ovde nabrojan? Jedan (Sveti) Duh, jedan Gospod (Isus), i jedan Bog (Otac). Kada ovaj jedan Bog ne bi bio Bog Otac, onda bi po tom pogrešnom gledištu istovremeno postojalo „Dvojstvo i Trojstvo“, zato što su pored jednog Boga „Trojstva“ nabrojani samo još Duh i Sin, a po tom tumačenju Otac „ne bi bio“ Bog, jer nije posebno naveden. U stvari Trojstvo predstavlja otimanje titule jedan Bog od Oca! On je Bog i Otac! Mnogi uzimaju „argument“ reči iz Biblije, da su Adam i Eva postali jedno telo, iako su dva, i da isto tako jedan Bog

„znači“ tri. Adam je bio prvi, i njegova žena je bila uzeta kao njegovo rebro iz njegovog tela. Isto tako je Isus na nama nerazumljiv način simbolično uzet iz Božanskog tela Boga Oca, i rođen kao Njegov doslovan Sin. Dvoje, Adam i Eva, a ne troje, su postali jedno telo. Oni nisu postali doslovno telo ili sumacija dva bića, nego jedno u zajednici, prirodi, karakteru i razmišljanju. Sa druge strane smo videli da je Isus jedan Gospod, a Bog Otac jedan Bog, a ne jedno Trojstvo!

- „Blagodati Gospoda našega Isusa Hrista i ljubav Boga i Oca i zajednica Svetoga Duha sa svima vama. Amin.“ {2. Korinćanima 13,14}

To istovremeno naravno ne znači da Isus nije Bog, nego samo da ne nosi titulu "**jedan Bog**" kao vrhovni Vladar Bog Otac. Isus je Božansko a ne stvoreno Biće, iako u celoj Bibliji i Duhu Proroštva vidimo da je ispod Svog Oca.

- „I odgovori Toma i reče Mu: **Gospod moj i Bog moj.**“ {Jovan 20,38}
- „**Hristos je Bog** u suštini i najvišem smislu. On je bio sa Bogom tokom cele večnosti (analiza pojma večnosti se nalazi u drugoj glavi). Bog iznad svega, Blagosloveni svih vremena.“ {Ellen White: 5BC 1126.4}
- „Jer nam se rodi Dete, Sin nam se daje, Kojemu je vlast na ramenu, i ime će Mu biti: Divni, Savetnik, **Bog silni**, Otac večni, Knez mirni.“ {Isaija 9,6}

Znači Bog Otac nosi titulu JEDAN Bog, a Isus kao Njegov Sin nosi titulu Bog. Isus je Sam kao Sin jednog Boga Oca istovremeno i naš Otac, jer nas je stvorio i umro za nas da bi smo dobili večni život. Dakle, Isus je naš večni Otac jer nas je otkupljenjem nanovo rodio za večnost.

- “A umanjeno malim čim od anđela vidimo Isusa, Koji je za smrt što podnese venčan slavom i časti, da bi po blagodati Božjoj za sve okusio smrt. Jer prilikovaše Njemu za Kog je sve i kroz Kog je sve, koji **dovede mnoge sinove u slavu**, da dovrši Poglavara spasenja njihovog stradanjem. Jer i Onaj Koji osvećuje, i oni koji se osvećuju, svi su od Jednog; zaradi tog uzroka ne stidi se nazvati ih braćom govoreći: Objaviću ime Tvoje braći svojoj, i posred crkve zapevaću Te. I opet: Ja ću se u Njega uzdati. I opet: Eva Ja i **deca moja** koju Mi je dao Bog.” {Jevrejima 2,9-13}

Monogenês Jedinorodni.

- „Jer Bogu (Theos) tako omilje svet da je i Sina Svojega jedinorodnoga (monogenês) dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.“ {Jovan 3,16}

U ovom stihu Bog (Otac) - Theos govori da je dao Svog Sina za nas. Theos je jednina i ne može nikad da gramatički sadrži tri osobe! Jedno Trojstvo ne može da ima Svog Sina!

- „I Reč postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine; i videsmo slavu Njegovu, slavu, kao Jedinorodnoga (monogenês) od Oca.“ {Johannes 1:14}

Hristos poseduje slavu Svog Oca kroz Božansko rođenje. Ipak, zastupnici Trojstva uzimaju ovaj stih i pridev monogenês kao „dokaz“ njihovog učenja, da Isus u Starom Zavetu i pre Svog dolaska na zemlju „nije bio Sin“, i da je to postao „tek“ dolaskom na zemlju. Šta kaže Duh Proroštva? Potpuno jasno da se titula Jedinorodni odnosi i na nebo pre dolaska na zemlju:

- **“Posvećenje JEDINORODNOG je imalo svoj koren u NAJRANIJIM vremenima.** Bog je obećao da će dati Svog Prvorođenog SA nebesa da spase grešnike.” {Ellen White: Čežnja Vekova, str. 51}

U tom kontekstu dolazi tvrdnja da pojam Jedinorodni „znači“ „Jedinstveni te vrste“, a „ne“ jedini Sin, i da je titula Sin bila samo „uloga na zemlji“. To u stvari predstavlja zloupotrebu tog pojma na sličan način kao i Božjeg imena Elohim sa tvrdnjom da ono označava Trojstvo u množini. Da li izraz - monogenês = jedini = jedinstveni - dotiče samo Isusa? Šta nam kaže Biblija?

- „Jer u njega (Jaira) beše jedinica (monogenês) kći od dvanaest godina, i ona umiraše.“ {Luka 8,42}
- „I gle, čovek iz naroda povika govoreći: Učitelju! molim Ti se, pogledaj na sina mojega, jer mi je jedinac (monogenês).“ {Luka 9,38}

Sama oznaka Božjeg Sina Monogenes predstavlja isključivo karakteristiku jedinog sina u porodici a ne novu simboličku vrstu Sina, tako da npr. Jair ili rimski vojskovođa svoje od Isusa izleženo, jedino dete u celoj porodici karakterišu kao monogenês. Da li Bog možda ima još jednog doslovnog Sina? Ne, On zato kaže potpuno jasno da je samo Isus Njegov jedini = jedinorodan Sin! Ovaj izraz označava isključivo broj i pripadnost i nema nikakve veze sa pokušajem da se tom rečju „dokaže“ da je Isus samo na zemlji bio Sin! Cela Biblija govori suprotno i to da je Isus uvek bio Sin!

- „Koji god veruje da je Isus Hristos, od Boga je rođen; i koji god ljubi Onoga Koji je rodio, ljubi i Onoga (Isusa) Koji je rođen od Njega (Boga Oca).“ {1. Jovanova 5,1}

Mi ovde čitamo da jedan čovek pri novorođenju prihvata Boga Oca i od Njega rođenog Isusa. Ovde nije objašnjen konkretan modalitet tog rođenja, jer nam Biblija na drugim mestima jasno objašnjava da Isus nije stvoren kao mi. Ali ovaj stih istovremeno potvrđuje da je Isus doslovno rođen od Boga Oca. Kada bi smo ovaj stih uzeli izolovano, kao što zastupnici Trojstva čine sa mnogim tekstovima, onda bi po tom principu ispalo da je Isus „stvoren Biće“. Izraz „ljubi“ u ovom stihu ima značenje obožavanja. Kada bi se ovo odnosilo na Isusovo rođenje na zemlji, to bi onda značilo da „treba da se molimo Mariji“. Ovo nam pokazuje da ovaj stih opisuje Isusovo rođenje na nebu. Ko je onaj koji želi da sakrije da je Isus doslovno jedinorodni Sin? Sam sotona:

- „Oni (pali anđeli na samom početku pobune) su **započeli** da sami sebe uzvisuju, i zaboravili su da su lepotu svoje ličnosti i karaktera dobili od Gospoda Isusa. Pali anđeli su želeli da **činjenicu da je Isus JEDINORODNI Sin Božji sakriju** i počeli su da smatraju nepotrebnim da Isusa pitaju za Njegovo mišljenje (dok su Oca u to vreme još uvek priznavali za nebeskog Cara!).“ {EGW: TDG 128.2 1910!}

U početku beše Reč. Kada je taj početak?

Da li po Novom Zavetu i Duhu Proroštva rođenje označava i rođenje pre stvaranja svemira?

- „Koji je obličje Boga što se ne vidi, Koji je rođen pre svake stvari.“ {Kološanima 1,15}
- **“Posvećenje Jedinorodnog je imalo svoj koren u NAJRANIJIM vremenima.** Bog je obećao da će dati Svog Prvorođenog SA nebesa da spase grešnike.” {Ellen White: Čežnja Vekova, str. 51}

Sledeći stih se od pristalica nauke o Trojstvu posebno uzima kao „dokaz“ da Isus nema početak u smislu doslovnog rođenja, i da izraz -u početku- označava „samo“ početak stvaranja. Istinito značenje pojma u početku obuhvata oba aspekta. U početku u objektivnom smislu reči znači da se Isus u nama neshvatljivo dalekom vremenskom periodu pre večnosti nalazio u Svom početku, puno pre početka stvorenih bića. Otac je onda kroz Svog Sina doveo ceo univerzum ka svom početku.

- „U početku beše Reč, i Reč beše („πρός“ - **KOD**) u (u - Vuk Karadžić) Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku („πρός“- kod) u Boga. I Reč postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine; i videsmo slavu Njegovu, slavu, kao Jedinorodnoga (Monogenes) od Oca.“ {Jovan 1,1.2.14}

Ovde čitamo da je Sin bio kod Oca, a ne Otac kod Sina. To potpuno učvršćuje istinu međusobne pozicije Oca i Sina. Izraz „u“ Bogu je posledica nepreciznog prevoda, i u autentičnim prevodima kao od Luther-a stoji „kod“ Boga. Grčka reč „πρός“ jasno označava „kod“ a ne „u“. Uprkos tome mnogi „dokazuju“ Trojstvo sa tim da se Isus „nalazi u“ Bogu „Trojstva“. Biblijski izraz „kod“ označava pripadnost Deteta Ocu i Njegovu zavisnost od Njegovog Oca kod Kojeg se Ono nalazi! Isto smo i mi kao Božja zemaljska deca „εις“ „kod“ Njega ili „ka“ Njemu (umesto „u“ Njemu) i pokazujemo da Ga prihvatamo kao nebeskog Oca, i da smo Mu poslušni.

- „Ali mi imamo samo jednoga Boga Oca, **od Kojega je sve**, i mi („εις“ - kod Njega) u Njemu“ {1. Korinćanima 8,6}

Šta Božji prorok govori o početku u Jovanu 1,1.2? Potpuno jasno da se to odnosi na Isusovo doslovno rođenje od večnog Oca, i na to da je oduvek Sin, pre nego što je hronološki po 14. stihu kasnije Isus pri dolasku na zemlju dobio ljudsku prirodu u okviru Svog drugog zemaljskog rođenja.

- „- „U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku u Boga.“ {Jovan 1,1.2} - Isus, Reč, Jedinorodni (Begotten) Sin od živog Boga je bio jedno sa Svojim večnim Ocem. Jedno u prirodi, karakteru i namerama i jedino Biće koje je bilo upućeno u sve namere Boga“ - „Jer nam se rodi Dete, Sin nam se daje, Kojemu je vlast na ramenu, i ime će Mu biti: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac (stvorenim bićima) večni, Knez mirni (ne Car kao Otac). {Isaija 9,6}“ „A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među hiljadama Judinim, iz tebe će Mi izaći Koji će biti Gospodar u Izrailju, Kojemu su **izlasci** od početka, od večnih vremena. {Mihej 5,2}“ - „ {Ellen White: Patriarchs and Prophets p. 34}

Ellen White u direktnom kontekstu Jovan 1, 1. i 2. stiha kaže da je Isus jednorodni (only begotten = monogenês) Sin, i da ima večnog Oca, i da samo On zna sve Očeve namere. Ovo ne „podrazumeva“ treće Biće! Poslednjim stihom ona ovo produbljuje i citira da su Isusovi izlasci tj. nebesko rođenje od početka i od večnih vremena! Mi smo na zemlji videli onu Isusovu slavu koju je već imao, i koja Mu je kao Sinu oduvek i pripadala. Kada bi Bog bio Trojstvo, onda bi Bog pored Boga značilo dva Trojstva i da je Isus postojao istovremeno dva puta. Naši (po Ellen White najvažniji) pioniri su pre otpada istinu razumeli potpuno jasno:

- „Na početku beše Reč. Ljudsko ograničeno shvatanje to ne može ni da obuhvati, niti da shvati o kom se tu vremenskom periodu radi. **Ljudima ni nije dato da znaju kada i kako je Božji Sin rođen.** Ali mi znamo da On nije bio Božanska Reč samo kod Svog zemaljskog dolaska kao Spasitelj, nego i pre nego što je svet uopšte stvoren. Prema onom što je zapisano u Jovanu 17,4. stihu, Isus se pre Svog raspeća molio rečima: „Ja Tebe proslavih na zemlji; posao svrših koji si Mi dao da radim.“ Preko 700 godina pre Njegovog prvog dolaska zapisano je u Mihej-u 5,2: „A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među hiljadama Judinim, iz tebe će Mi izaći Koji će biti Gospodar u Izrailju, Kojemu su izlasci (izlazak je rođenje) od početka, od večnih vremena.“ Mi znamo da je Isus, kako je zapisano u Jovanu 8,24. stihu, proizašao i došao od Boga. To je bilo u tako davnoj prošlosti da ljudski um to uopšte ne može ni da razume.“ {E. J. Waggoner: Christ And His Righteousness, p. 9. 1890}

- „**Samo Bog** (Otac) **je bez početka**. U najranijim vremenima, u kojim je početak mogao da postoji, u jednom tako **udaljenom vremenskom periodu**, koji u našem ograničenom umu znači večnost, je **NASTALA Reč** iz Jovana 1,1. Ta Reč Koja nije bila stvorena je bila jedno Biće. Njegov početak nije sličan ni jednom drugom biću u svemiru. U istom trenutku je nastao i Sveti Duh, kao Duh Božji i Duh Hristov i Posrednik sile Obojice“ {Uriah Smith: Looking Unto Jesus, p. 10. 1898}
- „Iznova i iznova tokom mog iskustva u Gospodnjem delu, bila sam pozvana da se suprotstavim tim pogrešnim stavovima. U svakom slučaju, jasna, moćna svetlost je bila data da je **Bog** (Otac!) **večni, samopostojeći**. Od mog devojaštva su mi date jasne instrukcije da je **Bog osoba, i da je Hristos 'savršena slika Njegove ličnosti'**. (samo) **Bog (Otac) je uvek postojao**. Ono što nas se ne tiče je kako ili zašto.“ {Ellen White: Rukopis 137, 12. Novembar 1903}

Mi u ovoj izjavi vidimo da Isus ima početak, a da gornja izjava da samo Bog nema početak ne dotiče Trojstvo nego samo Boga Oca! Ellen White je 1905 napisala da je Uriah Smith pored nje bio najvažniji autor istine kojeg je Bog upotrebio kao Svoj kanal da prenese Svoju poruku! I ona potvrđuje da je bio trenutak kada je Isus na nebu rođen, i da On ima Svoj početak:

- “Božji anđeli su gledali zadivljeno na Hrista, koji je uzeo na sebe ljudski oblik i ponizno spojio svoje božanstvo sa ljudskošću da bi mogao služiti palim ljudima. Ovo je bilo čudo među nebeskim anđelima. Bog nam je rekao da je to uradio i naše je da prihvatimo Reč Božju kao takvu i da je prihvatimo tačno kako piše. I iako se možemo truditi da shvatimo postojanje našeg Stvoritelja, koliko dugo postoji, kada je zlo prvi put ušlo na naš svet, i sve te stvari, možemo se upinjati dok se ne onesvestimo i potpuno iscrpimo istraživanjem a tek predstoji večnost pred nama.” {Ellen White: S.D.A. Biblijski Komentar Vol. 7, str. 919, 1888}

Isto tako i Stari Zavet potvrđuje da je Isus kao Reč bio ispod Oca i naziva ga Reč od Boga. Da li Biblija kaže isto i Bog (Otac) od Reči? Naravno da ne, jer je hijerarhija potpuno jasna. Ako Neko pripada Nekome, onda On stoji ispod Onoga Kome pripada! Ovde se u kontekstu imena Reč ne radi o doslovnoj Božjoj poruci, nego o Isusu, Reči iz Jovana 1,1!

- „I dođe (pojavi se) Reč (Isus) Gospodnja Jeremiji govoreći (u ime Sebe i Oca): Pošlji ka svemu roblju i poruči: ovako veli Gospod:“ {Jeremija 29,30.31}
- „A četvrte godine Joakima sina Josijina cara Judina dođe ova Reč Jeremiji od Gospoda govoreći: Uzmi knjigu i napiši u nju sve reči koje sam ti rekao za Izrailja i Judu i za sve narode, od kada ti počeh govoriti, od vremena Josijina, do danas; eda bi čuo dom Judin sve zlo koje im mislim učiniti i vratio se svak sa svoga zloga puta, da bih im oprostio bezakonje i greh njihov.“ {Jeremija 36,1-3}

Jedna doslovna reč kao pojam ne dolazi sama i ne govori kako u ime Gospoda Oca, tako i u Svoje ime. To čini samo Osoba sa imenom Reč. Jedna doslovna reč ne razmišlja šta će da učini i ne oprašta grehe. To radi samo jedno Biće! Isus se na tom mestu Lično pojavio i Lično govorio!

- “Ko je Hristos? On je jedinorodni Sin živog Boga. On je Ocu kao misao koju izražava reč, kao misao koja se čuje. **Hristos je Reč Božja.**” {Ellen White, The Youth's Instructor, June 28, 1894 par. 9}

Sedam Duhova iz Otkrivenja. Troje na nebu

- „I odmah bih u duhu; i gle, presto stajaše na nebu, i na prestolu seđaše Neko. I **Onaj** što seđaše bijaše po viđenju kao kamen jaspis i sard.“ {Otkrivenje 4,2.3}

Onaj Ko sedi na nebeskom prestolu je jedno Biće a ne Trojstvo! A mi znamo da je Otac Vladar svega! Već je samo to dovoljan dokaz neispravnosti Trojstva.

- „**Veliki** Jehova je objavio sa **Svog prestola** 'Ovo je Moj Ijubljeni Sin'.“ {Ellen White: Čeznja Vekova 579}
- „I od prestola **izlazahu** munje i gromovi i glasovi; i sedam žižaka ognjenijeh gorahu pred prijestolom, koje su **sedam duhova Božijih**.“ {Otkrivenje 4,5}
- I videh, i gle, nasred prestola i četiri životinje, i posred starešina Jagnje stajaše kao zaklano, i imашe sedam rogova, i **sedam očiju**, koje su **sedam Duhova Božijih poslanih po svemu svetu**.“ {Otkrivenje 5,6}
- "Jer ce se radovati kad vide kamen meracki u ruci Zorovavelju **onih sedam ociju Gospodnjih koje prelaze svu zemlju**." {Zaharija 4,10} (poslednji izraz znači sveprisutan)
- "**Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od Njega. **Sam On je SVEPRISUTAN kroz Svog Svetog Duha.**"! {Ellen White: Manuscript Release, Bd. 14, p. 23} (Sveti Duh je lično Isus! Kroz Njega je SAM Isus sveprisutan!)
- „**Bog** je sa **Svojim** Duhom **sveprisutan**. **On** ima neograničeno znanje i Lični interes u svim Svojim delima.“ {Ellen White: Education, p. 132 1903}

Od Boga Oca na prestolu izlazi 7 Duhova koji idu ka Sinu, Jagnjetu, a Oni ih šalje u ceo svemir kao Svog Duha, jer Sveti Duh predstavlja oči sveprisutnosti **od** Gospoda, a Gospod je Isus! Jagnje ima 7 rogova i 7 očiju koje znače 7 duhova, poslanih po celom svetu, koji prelaze svu zemlju i time predstavljaju Božju sveprisutnost na zemlji. Kada neko nešto vidi direktno svojim očima, onda to znači da je ta osoba i prisutna na tom mestu. Neki zastupnici Trojstva uzimaju čak i ovaj opis od 7 očiju kao „dokaz“ da je Sveti Duh treće „Biće“, što ne sadrži nimalo logike pošto su oči samo deo tela od Jagnjeta, i **samo** Njegov organ! Poslednji citat nam je još jednom pokazao istinu da je sam Bog sa Svojim Svetim prisutan!

Ako Isus šalje Duha, tj. simboličkih 7 očiju u univerzum, onda je morao da tog Svetoga Duha primi, jer smo videli da Duh izlazi od Očevog prestola. To je analogno činjenici da je sam Otac sve stvorio kroz Svog Sina. Isto tako postaje još jasnije da dublje shvatimo, šta znači izjava u Bibliji, da ćemo mi kao Isusovi sledbenici primiti Svetog Duha. Naravno da istovremeno ne možemo da shvatimo celu dubinu, a i ne trebamo, jer je Ellen White napisala da je razlog Luciferovog pada bio i nerazumevanje tog područja. Ali barem možemo da shvatimo, zašto je ona napisala da je Isus jedino Božansko Biće u celom svemiru pored Oca, i da je On doslovni Sin Oca Koji sedi na jedinom Božanskom prestolu.

Kada Bog opisuje nešto što mu pripada, a nije samo Bog, On se u Bibliji služi brojem 7 i 12 kojim opisuje savršenstvo, a namo još jednom naglašava, da Sveti Duh nije Bog. I time vidimo da 7 Duhova predstavlja savršenog i jednog Svetog Duha, kao što 7 rogova opisuje savršenu i jednu Božju vlast. I 12 plemena opisuje jedan Božji narod, kao i 7 svećnjaka tj. crkava jednu Božju crkvu. Sa druge strane jedan simboličan broj opisuje samo objekte a ne subjekte. Otac i Sin nikada nigde nisu opisani sa nekim brojem, nego samo kao jedan Bog i jedan Gospod.

- „Postoje mnogi koji su duhovno u opasnoj poziciji – mnogi koji su 'spremni da pomru.' Otkrivaatelju (Jovan) je rečeno da napiše crkvi u Sardu ' Tako govori **Onaj što ima sedam Duhova** Božijih, i sedam zvezda: znam tvoja dela, da imaš ime da si živ, a mrtav si. Straži, i utvrđuj ostale koji hoće da pomru; jer ne nađoh tvoja dela savršena pred Bogom svojim. Opominji se dakle, kako si primio i kako si čuo, i drži i pokaj se.' Osuda stoji na onima koji su čuli istinu, primili istinu, i koji su nakon toga se ponašali kao duhovno mrtvi. 'Opomeni se dakle' U našem radu mi ne smemo biti uvučeni u primamljive teorije koje će dovesti do negiranja naše stare vere u istinu koju smo čuli i zagovarali. 'ko li ne uzastražiš, doći ću na

tebe kao lupež, i nećeš čuti u koji ću čas doći na tebe. Ali imaš malo imena i u Sardu, koji ne opoganiše svojih haljina, i hodiće sa mnom u belima, jer su dostojni.' 'Štaviše, Ja ću učiniti zavet mira s njima, to će biti večni zavet sa njima, i Ja ću ih postaviti, i umnožiti ih, i postaviti Moju Svetinju među njima zauvek. I Moj šator će biti među njima, Ja ću biti njihov Bog i oni će biti moj Narod.“ {Ellen White: Pismo 230, 5. Juli 1906}

U to su verovali i naši pioniri, sve dok Dr. Froom nije doneo zaokret:

- „I čitamo dalje u Otkrivenju 1:4; 3:1; 4:5; 5:6 “**Sedam Duhova** koji su poslani po svoj zemlji.” Ovo je **bez sumnje oznaka Svetog Duha**, Koji je stavljen u formu da označava Njegovo **savršenstvo i puninu**. Ali bi teško mogao tako biti opisan da je osoba. Nikada ne čitamo o sedam Bogova ili sedam Hristosa.” {Uriah Smith, Review & Herald, October 28, 1890}

Velika Borba i Patrijarsi i Proroci- Simbolika i relativnost nabiranja?

- „Hristos, Reč, jedinorođeni Božji Sin, bio je jedno s večnim Ocem, jedne prirode, karaktera i namere, **jedino Biće** koje je moglo sudelovati **u svim** Božjim namerama i savetovanjima“ {Ellen White: **Patrijarsi i Proroci**, glava 1, str. 1 }
- „Ni jedan čovek, ni najviši od anđela, ne može proceniti taj dar; on je **znan jedino Ocu i Sinu**.” {Ellen White: The Bible Echo, October 28, 1895 par. 4}
- „Bog je informisao sotonu da će **SAMO Svom Sinu otkriti sve Svoje tajne namere**.” {Ellen White: Duh Proroštva Sveska One, str. 22, 1870}
- “Pred sakupljenim stanovnicima neba, Kralj je obznanio da **NIKO osim Hrista**, Jedinorodnog od Boga, ne može potpuno biti uključen **u sve Njegove namere**.” {Ellen White: **Patrijarsi i Proroci**, str. 36, 1890}
- „Hristos, Reč, jedinorodni Božji Sin bio je jedno sa večnim Ocem – jedno po prirodi, karakteru i namerama – **JEDINO Biće u CELOM** svemiru Koje je moglo da zna **SVE** Božje planove i odluke.“ {Ellen White: **Velika borba**, glava „**Poreklo Zla**“, p. 493}

Ove reči iz poglavlja "poreklo zla" govore jasno da je Isus **jedino** Božansko Biće **u celom univerzumu** Koje je bilo upoznato sa svim odlukama i planovima Boga (Oca). Kada bi Sveti Duh bio Božansko biće, zar ne bi bilo čudno da ne zna sve o planovima i namerama Oca i Isusa?

Pored ove istine u istom poglavlju Velike Borbe stoji jasno da je Isus od Oca dobijao sve višlje funkcije i da je Lucifer postao na to ljubomoran. Kod Trojstva Jedan Drugome ne daju niti određuju visinu položaja. Takav model "podrazumevanja" vodi do "fleksibilnog" izokretanja svakog "potrebnog" Biblijskog teksta u pravcu željenog Trojstva, iako Isus potpuno jasno kaže "pisano je". Zašto ona nije nikad uklonila tu formulaciju iz "Velike Borbe" (ili isto iz Patrijarha i Proroka) za koju je napisala da je najvažnija a ne periferna knjiga? Ova izjava "jedino" isključuje svaku mogućnost podrazumevanja. Drugi manje precizni citati mogu da budu gledani samo kroz tu tako jasnu svetlost a ne obrnuto.

U evanđelju po Mateju je zapisano da je Isus izlečio dva opsednuta čoveka kada su došli kod Njega. Luka i Marko su u opisu istog događaja spomenuli samo jednog čoveka. To se uzima kao "dokaz" sa argumentom da isto tako kao nespomenut drugi opsednut čovek, nije spomenut ni Sveti Duh, ali da se i On "podrazumeva" kao deo Trojstva. Ali, ova analogizacija je potpuno nekompatibilna. Kada je Isus bio na zemlji, oko Njega su se stalno skupljali

bezbrojni u svakom smislu bolesni ljudi, i On ih je sve lečio. Apostoli su opisivali one slučajeve koji su u njihovim očima bili važniji, ali većinu ne. Zato i činjenica da su Marko i Luka opisali samo jednog (verovatno jače opsednutog) bolesnika, a Matej dva, nije suprotna Bibliji, nego pokazuje da su apostoli imali različite naglašene aspekte ili događaje sa određenim ljudima, slično kao i proroci iz Starog Zaveta. Ali ni jedan od njih nije napisao da se radilo o samo jednom opsednutom čoveku!

U kontekstu Trojstva uprkos nemogućnosti analogizacije dolazi "argumentacija", da Sveti Duh tu "samo" nije "spomenut", ali da se On "podrazumeva" jer "znamo" po drugim mestima da postoje "tri" Božanska Bića. Onda se taj princip koristi za uništenje jasnih proročkih izjava da su Otac i Sin jedina Božanska Bića u svemiru. Ali jedino je jedino, a ne podrazumevano. U navedenom citatu stoji jasno u celom svemiru!

Poenta je u tome da upravo citati Duha Proroštva predstavljaju dokaz suprotnog, i to da ta treća Ličnost proizilazi od dva Božanska Bića, Oca i Sina.

Isusovo Pomazanje od strane Oca

Nauka Trojstva tvrdi, da ime Bog „sadrži“ sva tri Bića, tj. označava sve Njih, i da su ta tri Bića samo u okviru plana spasenja uzeli te „uloge“ Oca, Sina i Svetoga Duha. Božja reč kaže nešto drugo, i nikada ne naziva Trojstvo imenom Bog, nego samo Oca ili Sina:

- „Omilela Ti je pravda, i omrzao si na bezakonje: toga radi pomaza Te, Bože, Bog **Tvoj** uljem radosti većma od drugova Tvojih.“ {Jevrejima 1,9}

Da li Isus pomazuje Svog Oca? Da li jedno Trojstvo pomazuje Drugo? Po nauci Trojstva (i njenom značenju imena Bog) da, a po kompletnoj Bibliji ne! Mi čitamo da jedan Bog, naš Bog Isus, biva pomazan od Svoga Boga, tj. Boga Oca, Koji je kako iznad ljudi, tako i iznad Svog Sina (Bože, Bog **Tvoj**). U smislu Trojstva bi moralo da stoji samo da je Otac u smislu „uloge“ pomazao Svog Sina. Tumačenje da Bog znači Trojstvo bi donelo značenje da je jedno Trojstvo pomazalo drugo, i da „imamo dva Trojstva“. A mi ne možemo da ime Bog upotrebljavamo prema potrebi na jednom mestu kao Otac a na drugom mestu kao Trojstvo, jer to suproti svakom teološkom principu i Sola Scriptura!

Isusovo krštenje. Golub

Mnogi uzimaju opis Isusovog krštenja, kada se Sveti Duh u telesnoj formi goluba spustio na Njegovu glavu, kao "dokaz" da je Sveti Duh treće Božansko Biće.

- „I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše Mu se nebesa, i vide **Duha Božjega** gde silazi kao golub i dođe na Njega. I gle, glas s neba koji govori: ovo je Sin Moj ljubazni Koji je po Mojoj volji.“ {Matej 3,16.17}

Kod dublje analize možemo da vidimo da pri tome nije govorio golub, nego se čuo Očev glas sa neba. A Sveti Duh je nazvan Božji Duh! Cela Biblija kaže da Otac nosi ime Bog. Sveti Duh proizilazi od Oca! Kod trinitarijanskog tumačenja Biblije bi i Sveti Duh morao da bude isto tako Otac, jer je Sveti Duh bio Taj Koji je začeo Isusa u Marijinom stomaku:

- „No kad on tako pomisli, a to mu se javi u snu anđeo Gospodnji govoreći: Josife, sine Davidov! ne boj se uzeti Marije žene svoje; jer Ono što je u njoj začelo od Duha je

Svetoga.“ {Matej 1,20}

U stvari je Otac Lično kroz Svog Svetog Duha začeo Isusa u Marijinom stomaku, inače ne bi bio Otac. Već i taj stih dokazuje da Sveti Duh nije treće biće! Zašto Očev glas sa neba nije rekao Naš Sin? Kada pažljivo pročitamo donje reči istina će postati još jasnija:

- „I odgovarajući anđeo reče joj: Duh Sveti doći će na tebe, i **sila Najvišega oseniće** te; zato i Ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se Sin Božji.“ {Luka 1,35}

Ovde čitamo potpuno jasno da Sveti Duh predstavlja Očevo prisustvo, Čija je sila osenila Mariju. Šta u ovom slučaju znači sila? Da je Sam Otac doneo Isusa u Marijin stomak! I da Sveti Duh proizilazi iz Njega. Zato je kroz Svetog Duha Otac osenio Sina! Kada bi Sveti Duh bio nezavisno biće, onda bi sam On osenio Isusa! Istu potvrdu dobijamo i od Duha Proroštva. Zasto u ovom slučaju Sveti Duh proizilazi samo od Oca, i predstavlja samo Njegovo prisustvo, u vremenu Isusove zemaljske misije? Zato sto Sveti Duh, Kojeg Otkrivenje opisuje kao sedam Duhova punine, po Otkrivenju proizilazi od Boga na prestolu, i onda ide ka Jagnjetu tj. Isusu, Koji Svog Svetog Duha salje u celi svemir. Kao sto smo u drugim glavama mogli da vidimo, Isus se za vreme Svog boravka na zemlji odrekao Bozanskih osobina u okviru sile, prirode, i sveprisutnosti kao Sveti Duh. U tom vremenu je Sveti Duh proizilazio samo od Oca. Iako ovo ne mozemo da shvatimo, to ne treba da bude razlog da odemo u pogresno tumacenje Trojstva. Ova tema je produbljena u drugim glavama.

- Prilikom Spasiteljevog krštenja sotona se nalazio među svedocima. On je video slavu kojom je **Otac osenio** Svog Sina. On je čuo glas Boga kako svedoči o Isusovom Božanstvu.“ {Ellen White: DA glava 12}
- “Nikada ranije anđeli nisu čuli takvu molitvu kakvu je Isus izgovorio na Svom krštenju bili su zabrinuti da prenesu poruku od Oca Sinu. Ali, ne! **Direktno od Oca izlazi** svetlost Njegove slave. Nebesa su otvorena i **ZRACI SLAVE U OBLIČJU GOLUBA** se spuštaju na Božjeg Sina. **Forma goluba je bila pokazatelj krotkosti i nežnosti Hrista.** Dok su ljudi stajali opčinjeni i gledali na Hrista iz otvorenih nebesa čuo se glas: “Ovo je Sin Moj ljubljani, Koji je po Mojoj volji.” Reči potvrde da Hristos jeste Sin Božji su date da inspirišu veru u onima koji su bili prisutni i da podrže Sina Božjeg u Njegovom mukotrpnom radu. Iako je Sin Božji bio u ljudskom obličju, a ipak ga Jehova Svojim glasom uverava u Njegovo sinovstvo sa večnim Bogom. U ovoj manifestaciji prema Svom Sinu, Bog prihvata ljudskost uzvišenu kroz Hristovu izvanrednost.” {Ellen White: Review and Herald, Januar 21, 1873 par. 5}

Krštenje u ime Oca, Sina i Svetog Duha

Da li su donje Isusove reči dokaz nauke o Trojstvu?

- „Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha“ {Matej 28,19}
- „A kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa.“ {Dela Apostolska 19,5}

Ovaj izraz ne može biti nikako "potvrda" Trojstva! Kod ispravnog posmatranja koje je povezano i sa analizom drugih tekstova u Bibliji je tim rečima, ako su zaista istiniti zapis, Isus samo želeo da kaže, da je Sveti Duh naravno Njihov Duh, pošto su i apostoli u te dane poznavali istinu. Pošto na mnogim mestima u Bibliji stoji Duh Očev, Duh Isusov, to čini svako drugo tumačenje nebiblijskim, i pokazuje da se u ovoj Isusovoj izjavi zaista podrazumeva

"Njihov Duh". Nezavisno od toga, dolazi pitanje, zašto ova dva stiha direktno suprote jedan drugom.

- „Tada Samuilo uze rog sa uljem, i pomaza ga usred braće njegove; i siđe Duh Gospodnji na Davida i osta na njemu od toga dana.“ {1.Samuilova 16,13}
- „I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina Svojega u srca vaša, koji viče: Ava oče“ {Galatima 4,6}
- „Ali vi niste u telu nego u Duhu; jer Duh Božij u vama živi. A ako ko nema **Duha Hristova**, on nije Njegov. A ako je Hristos U vama, onda je telo mrtvo greha radi a Duh živ pravde radi. A ako li živi U vama **Duh Onoga (Oca!)** Koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj Koji je podigao Hrista iz mrtvih oživeće i vaša smrtna telesa **Duhom Svojim** koji živi u vama.“ {Rimljanima 8,9-11}
- „...pod kontrolu Hristovu. **Njegov Duh** je SILA koja menja i obnavlja.“ {Ellen White: Testimonies 5, p. 110}
- „Učitelj mora biti **kršten** Svetim Duhom. Tada će **um i DUH Hristov** biti **U** njemu i on će ispovedati Hrista u duhovnom i svetovnom životu.“ {Ellen White: Review and Herald, February 9, 1892 par. 21}

Kroz ove proročke reči možemo da i bez najmanje sumje prepoznamo da "U ime Oca i Sina i Svetoga Duha" ima samo jedno jedino značenje, a to je: "U ime Oca i Sina i Njihovog Duha!" Ovo nije nešto što se možda podrazumeva, ovo je zajedno sa drugim stihovima doslovno značenje bez alternative! Tu istovremeno čitamo da Otac i Sin žive **u** nama sa Svojim Duhom, koji je Duh Oca i Duh Sina! Sveti Duh nije treće Božansko Biće, nego na nama neshvatljiv način, istovremeno od Oca i Sina proizilazeća Božanska Osoba, kroz koju su Oni sveprisutni. Umesto da Božju reč prihvatimo kako nam je On i šalje, iako ne možemo da je potpuno razumemo, u okviru svakog otpada dolazi do potrage za dokazima "samopodrazumevanja" bez ikakve jasne biblijske potvrde.

- „A Petar im reče: pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oprostjenje greha; i primićete dar Svetoga Duha.“ {Dela Apostolska 2,38}

Ovde stoji jedno daljnje produbljenje istine koje objašnjava i potvrđuje da Sveti Duh proizilazi iz Oca i Sina, i Kojeg dobijamo kao dar (od Oca i Sina), kada se kao znak našeg ispravnog izbora krstimo u ime Oca i Sina i Njihovog Duha. To nam dokazuje da su Apostoli to pitanje potpuno shvatili. Jedan dar nije jedno biće nego jedan dar! Mi dobijamo Svetog Duha kao dar, i tu ne stoji da nam Sveti Duh šalje Svoj dar. Sa druge strane je Isus bio poslat kao Sin a ne kao dar, i darovao je Svoj život za naše spasenje. Po svemu ovome vidimo jasno da su Apostoli Isusovu izjavu o krštenju razumeli ispravno. Uprkos tome dolaze pokušaji da se i sledeća izjava protumači ka željenom Trojstvu, i u tom kontekstu dolaze tvrdnje, da su Otac, Sin i Sveti Duh ta kraljevska familija i tri Kralja te familije kao tri Bića.

- „Krštenje je jedno slavno odricanje od ovog sveta. Oni koji su kršteni u trostruko ime Oca, Sina i Svetoga Duha izjavljaju na početku hrišćanskog života pred svima, da su napustili službu Sotoni i postali članovi kraljevske porodice, deca nebeskog Kralja. Oni su poslušali naredbu: - "Zato iziđite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dohvatajte se do nečistote." - Za njih je ispunjeno obećanje: - „I Ja ću vas primiti, I biću vam Otac, i vi ćete biti Moji sinovi i kćeri, govori Gospod Svedržitelj.“ {2. Korinćanima 6,17.18} - „ {Ellen White: 6T.91.3}

Da li je Otac Gospod Svedržitelj Trojstvo? Po Bibliji sigurno ne! Kada ove reči pogledamo malo dublje, možemo da vidimo da oni, koji se krštavaju u ime Oca, Sina i Svetog Duha pripadaju kraljevskoj porodici, jer su uzeli odstojanje od Sotone. U ovim rečima se radi o krštenju a ne da li je Sveti Duh kraljevsko biće. U stvari, mi možemo još jednom da vidimo da je ta Kraljevska familija u stvari skup dece jednog nebeskog Oca, Boga Zebaoth-a! Pošto ovde jasno stoji da je Bog Otac jedini Kralj a svi ostali Njegova deca, onda bi On po Trojstvu

kao Otac Kraljevskoj familiji morao da bude i Otac Svetom Duhu. Ali nauka o Trojstvu tvrdi da je Bog Zebaoth samo "simboličan" Otac, i to "samo" dok je Isus bio na zemlji. Petar na ovom mestu objašnjava da su svi spaseni članovi Kraljevske porodice i da kao takvi imaju dar Svetog Duha, jer su kršteni u ime Oca, Sina i Njihovog Svetog Duha. Čak i ovde dolaze nerazumevanja tako jasnih reči, sa izjavama da ime Bog Kralj (Otac) označava Trojstvo, što je potpuno nebiblijski. Uprkos tome što je ovde već i ovako istina jasna, u kasnijoj glavi „Napad na Bibliju“ ćemo videti još i dodatne aspekte.

Nebeski Savet. U Dvoje? U Troje?

- „Hristu je **data** uzvišena pozicija. **Načinjen je jednakim** Ocu. Svi Božji saveti su **otvoreni** Njegovom Sinu“ {Ellen White: 8T 268.3, 1904}

Da li činjenica, da je Isus od Svog oca dobio mesto u nebeskom savetu, znači „dokaz“ da je taj savet u Troje, i da „dokazuje“ Trojstvo? Ta izjava znači samo da je Otac doneo samostalnu odluku da i Svom Sinu **otvori** pristup da zajedno donose odluke u kontekstu celog svemira. Zašto da otvori? Zato što je Isus prvo i uvek bio ispod Njega.

- „Hristos, Reč, jedinorođeni Božji Sin, bio je jedno s večnim Ocem, jedne prirode, karaktera i namere, **jedino Biće** koje je moglo sudelovati **u svim** Božjim namerama i savetovanjima.“ {Ellen White: Patrijarsi i Proroci, glava 1, str. 1 }
- „Bog je postao jedno sa čovekom kada je na **savetu između Oca i Sina** na nebesima određeno da, ako čovek padne, Sin Božiji bude njegov Iskupitelj i da povrati u njemu moralnu sliku Boga.“ {The Ellen G. White 1888 Materials, p. 869, 1891}
- „U planu da spasi izgubljeni svet, **savet** su držali njih **Dvojica**; zavet mira je bio između Oca i Sina.“ {Ellen White: Signs of the Times, December 23, 1897 par. 2}
- „Ni jedan čovek, ni najviši od anđela, ne može proceniti taj dar; on je **znan jedino Ocu i Sinu.**“ {Ellen White: The Bible Echo, October 28, 1895 par. 4}
- „Bog je informisao sotonu da će **SAMO Svom Sinu otkriti sve Svoje tajne namere** i tražio je od cele nebeske porodice, čak i od sotone, da se potpuno pokore u neupitnoj poslušnosti; ali da se on (sotona) dokazao nedostojnim mesta na nebesima.“ {Ellen White: Duh Proroštva Sveska One, str. 22, 1870}
- “Pred sakupljenim stanovnicima neba, Kralj je obznanio da **niko osim Hrista**, Jedinorodnog od Boga, ne može potpuno biti uključen **u sve Njegove namere**, i Njemu je dato da izvrši moćne planove Njegove volje.“ {Ellen White: Patrijarsi i Proroci, str. 36, 1890}
- “Bog je postao jedno sa čovekom kada je **na savetu između Oca i Sina** na nebesima određeno da, **AKO čovek padne**, Sin Božiji bude njegov Iskupitelj i da povrati u njemu moralnu sliku Boga.“ {Ellen White: 1888 Materijali, str. 869, 1891}

U gornjem citatu vidimo da je i pre pada čoveka u greh savet činio samo prisustvo Oca i Sina. Zašto Sveti Duh kao „treće Biće“ nije bio prisutan? Zastupnici Trojstva uče da se Sveti Duh povukao sa Svoje pozicije u okviru plana spasenja, i da „samo zato“ ne vidimo nigde „dokaz“ Njegovog učestvovanja u „savetu Trojstva“. Zašto onda nije „učestvovao“ ni pre

čovjekovog pada, i sa time povezane misije spasenja? Zar ne bi bilo čudno da **samo** Otac i Sin **razumeju** dubinu spasenja, kada bi Sveti Duh zaista bio Božansko Biće? Ovo u stvari još dublje pokazuje besmislenost Trojstva. Otac je nebeski savet napravio samo za Sebe i Svog Sina, a ne radi „dokaza“ Trojstva. Gde je Sveti Duh u nebeskom savetu ako je treće nezavisno Biće? Da ime Bog znači Trojstvo, onda bi ispalo da Sveti Duh Trojstva ne zna ništa. U ovim citatima imamo istovremen odgovor zašto je Lucifer bio ljubomoran upravo na Isusa, jer nije kao Isus bio pozvan u nebeski savet. To Lucifer nije ni mogao, pošto je bio samo stvoreno biće.

- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji**. **Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON** je **SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}

Elohim i Ehad

U okviru „dokaza“ Trojstva se kao posebno „jak“ argument uzima ime Elohim iz Starog Zaveta, kod kojeg se Bogu kao jedini obraća u množini. Reč tj. ime Elohim jeste gramatički množina, ali ima značenje jednine, kao kada na našem jeziku osobi kojoj želimo izraziti poštovanje kažemo Vi ili kada se jednom caru obraćamo sa Vaše (u smislu množine) Visočanstvo. Ovo se zove množina veličanstva i svaki obrazovani Jevrejin će na pitanje, zašto je Elohim množina, dati taj odgovor, i kategorički odbaciti svaki pokušaj da se dokaže da se radi o više ličnosti. Ali ovo nije jedini primer u jevrejskom jeziku. Reč nebo - amajim je na jevrejskom u množini. I reči voda - majim je u množini.

- „Car progovori Danilu i reče: Doista, vaš je Bog Bog nad Bogovima i Gospodar nad carevima, i Koji objavljuje tajne, kad si mogao otkriti ovu tajnu.“ {Danilo 2:47}

U Jevrejskom originalu umesto „Bog nad Bogovima“ stoji Elohim! Mi smo upravo videli da se Sin tog Boga Lično manifestovao pred Navuhodonosorom. Kako je Vavilonski car nazvao Oca? Elohim. Kako je nazvao Isusa? Sin. Bog Elohim, Koji se pri stvaranju obratio Svom Sinu da stvore svet, i Kojem po 10 Zapovesti pripada obožavanje je **samo** Otac Elohim a ne Trojstvo!

- „I Gospod reče Mojsiju: Evo, postavio sam te da si Bog (Elohim) Faraonu; a Aron brat tvoj biće prorok tvoj.“ Izlazak 7:1

Da li je Mojsije tri ličnosti ili jedna? Naravno jedna, ali je postavljen da bude Elohim faraonu. U tom kontekstu dolazi neispravno tumačenje da je upotrebljena množina jer Mojsije predstavlja Elohima Koji je „množina“. Reč Elohim ima značenje Bog, i koristi se u tom kontekstu i za lažne bogove u jednini:

- „I knezovi filistejski skupiše se da prinesu veliku žrtvu Dagonu bogu (Elohim) svom.“ Sudije 16:23
- „Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod.“ {5. Mojsijeva 6:4}

Na Jevrejskom, ova rečenica glasi:

„ə-ma' yiś-rā-'êl; Yah-weh 'ë-lō-hê-nū Yah-weh 'e-ḥāḡ“

'ë-lō-hê-nū – Bog

Yah-weh – Gospod

'e-ḥāḏ – jedan

Zapazimo da je reč jedan ('e-ḥāḏ) primenjena na reč Yah-weh koja je gramatički jednina, a ne na 'ē-lō- hē-nū (Elohim) koje je gramatička množina. Jevrejska reč jedan (ehad) nikada nigde nema konotaciju jedinstva množine.

- „Zato će ostaviti čovek oca svog i mater svoju, i prilepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno telo.“ {Postanak 2:24}

Na Jevrejskom, kraj ove rečenice glasi:

„wə-hā-yū lə-ḥā-šār 'e-ḥāḏ.“

wə-hā-yū – oni će postati

lə-ḥā-šār - telo

'e-ḥāḏ. - jedno.

Reč jedan - ehad je kao i u celom ostatku Biblije primenjena samo na jedninu, u ovom slučaju na reč (jedno) telo, koje je jednina, a ne na množinu tj. na ljudska bića Adama i Evu.

Stvoritelj Elohim=Sveti Duh Učesnik stvaranja?

Pošto Bog u ovom stihu kaže "da načinimo", dolazi do tvrdnje da je Bog Trojstvo. Izjava „reče Elohim“, ime koji ima formulaciju množine, ali kao što smo videli u poglavlju Elohim samo kao izraz poštovanja, služi kao „dokaz“ da je „trojedini Bog“ razgovarao „sa Sobom“. Da li bi po toj „logici“ apostol Pave bio punojedini, ako pročitamo da je u razgovoru sa nekim drugim apostolom njemu rekao tj. „a Pavle reče, hajde da odemo u Rim.“? Po ovakvoj metodi „argumentacije“ bi mogli isto tako „dokazati“ da se apostol Pavle „sastoji“ od više bića, i onda utvrđivati koliki je broj tih bića, čije je zajedničko ime Pavle....

- „Potom reče Bog (Elohim): da načinimo čoveka po Svom obličju, kao što smo **Mi**“ {1. Mojsijeva 1,26}

Ko je sve stvorio? Da li izraz „da načinimo“ „kao Mi“ dotiče tri osobe? On može jednako da znači i dve individue! Da li Sveti Duh, ako bi bio jedno Biće, ima istu formu, sliku i oblik kao Otac i Sin? On već po definiciji Njegove prirode nema fizičku formu ili oblik. Iz tog razloga On nije mogao učestvovati u tom razgovoru „kao Mi“. Sa druge strane na drugim delovima te tematike dolazi do tvrdnje zastupnika Trojstva, da je ime i funkcija „Sveti Duh“ „samo“ deo plana spasenja, i da je Sveti Duh „isti“ u svemu kao Otac i Sin, jer u Bibliji čitamo da je Otac Duh i da je Sin Duh. Ali istovremeno čitamo da imaju i telo, što nigde nismo pročitali o Svetom Duhu. Da li je opet potrebna „logika“ da se to „podrazumeva“, koja se koristi svaki put kada besmislenost nauke o Trojstvu dođe do izražaja? Zašto onda Sveti Duh kao „isti“ nije učestvovao u razgovoru o stvaranju po „Svom obličju“? Zato u ukviru produbljenja otpada uz odbijanje jasne istine dolazi sledeći korak sa tvrdnjom da je i Božje obličje koje je poklonio ljudima samo simbolika da bi mi to sebi mogli da „zamislamo“ a da nema veze sa stvarnošću! Otkrivenje kaže nešto drugo, i opisuje Božansko Biće Oca u telesnom obliku na tronu!

- „Potom reče Bog (Otac a ne Trojstvo!): Da načinimo čoveka po Svom obličju, kao što smo Mi (samo Otac i Sin)'...Mi ne uzimamo ljudske zablude nego Božju reč da je **čovek stvoren po Božjem (Otac) i Hristovom obličju.**“ {Ellen White: Rukopis 236, 5. Januar, 1902}

- **“Sin Božji** je sproveo u delo **Očevu volju pri stvaranju** nebeske vojske; i Njemu, jednako kao i Bogu, pripada njihova vernost i odanost.” {Ellen White: Patriarchs and Prophets, p. 36, 1890}
- „Ali kada je Bog (Otac) rekao Svome Sinu: „da načinimo čoveka po Svom obličju, kao što smo Mi“ (1. Mojsijeva 1,26), sotona je tada postao ljubomoran na Isusa. On je želeo da u aspektu stvaranja čoveka bude pitan za mišljenje.“ {EGW: Rani Spisi 1858 p. 130-135}
- “Otac i Sin su bili uključeni u silan i čudesan rad koji su zamislili i stvorili svet.” {Ellen White: Duh Proroštva Sveska One, str. 24, 1870}
- “Isus se ujedinio sa Ocem u stvaranju sveta.” {Ellen White: Svedočanstva Sveska 2, str. 209, 1869}
- “Posle stvaranja zemlje i zveri na njoj, **Otac i Sin** su sproveli svoje namere u delo, koji je smišljen pre pada sotone, da načine čoveka po Sopstvenom obličju. **Zajedno su napravili plan** stvaranja zemlje i svakog živog bića na njoj. I tada Bog reče Svome Sinu, “Načinimo čoveka po Našemu obličju.” - ” {Ellen White: Duh Proroštva Sveska One, str. 24, 25, 1870}
- **„Bog je na savetu sa Svojim Sinom napravio plan** da stvore čoveka po Svom obličju.“ {Ellen White: Review and Herald, Februar 24, 1874 par. 3}
- „Hristos, Reč, jednorodeni Božji Sin, bio je jedno s večnim Ocem, jedne prirode, karaktera i namere, **jedino Biće** koje je moglo sudelovati **u svim** Božjim namerama i **savetovanjima**“ {Ellen White: Patrijarsi i Proroci, glava 1, str. 1 }
- **“Pre** Sotoninog pada, Otac se konsultovao (samo) sa (već tada!) Sinom po pitanju stvaranja čoveka. Naumili su da stvore svet i da stvore životinje i žive stvari na njoj, i da stvore čoveka po Božjem obličju, da vlada nad svim živim svetom koji je Bog stvorio.” {Ellen White: Duhovni Darovi Sveska 3, str. 36, 1864}
- **“Otac je kroz** (već tada!) **Sina stvorio sva nebeska bića**. 'Jer kroz Njega bi sazdano **sve** ..., bili prestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza Nj i za Nj sazda.“ {Ellen White: Pismo 256, 1. Avgust 1906}

Šta kaže naše današnje učenje? Da je „tri“ Bića govorilo i stvorilo. Šta kaže Duh Proroštva? Samo Otac i Sin! Ne postoji ni jedan citat da je Sveti Duh učestvovao u stvaranju ili razgovarao sa Ocem i Sinom. Isto tako i argumentacija, da EGW navodno „samo“ nije „spomenula“ Svetog Duha je besmislen, jer bi to značilo ponižavanje jednog Božanskog Bića kao Stvoritelja, i ovde se ne radi o misiji spasenja, zato što „argumenti“ nespominjanja Svegog Duha objašnjavaju da se On „ponizio i povukao“ u okviru plana spasenja. Zašto onda ona istovremeno najponiženijeg Isusa naziva Stvoriteljem? Po „logici“ „samo nespomenusti“ možemo da ubacimo bilo kakvo željeno tumačenje Biblije, dok Isus kaže jasno „sola scriptura“! Zašto se Bog Otac u okviru stvaranja nije obratio i Svetom Duhu, kada bi On bio treće Božansko Biće kao Otac i Sin, a ne samo od Njih prozilazeća i na nama nerazumljiv način postojeća Ličnost tj. manifestacija? Pri tome zastupnici Trojstva koriste upravo gore citiran stih kao "dokaz" da je svet stvoren od "Trojstva". Ali ovde vidimo bez mogućnosti alternative da je Božji inspirisani prorok jasno rekao da se kod te množine iz tog stiha radi isključivo o Ocu i Isusu! Jedna proročka vizija sadrži samo potpunu istinu, nezavisno od toga da li ju je sam prorok razumeo, kao i kod Jovana ili Danila. Ovaj opis Božje odluke o stvaranju čoveka nema objašnjenje vremenskog aspekta tj. značenje da li je čovek stvoren pre ili posle sotonine pobune protiv Boga, nego samo objašnjava Njihovu nameru da stvore čoveka, na šta je sa druge strane Lucifer bio ljubomoran. Da li Bog

„Trojstvo“ ima Sina? A Bog znači Bog, a ne prema „potrebi“ na jednom mestu „Trojstvo“ a na drugom mestu kao Bog Otac! Ellen White piše potpuno jasno da se **samo** Bog Otac (Elohim) a ne i Sveti Duh obratio Sinu i rekao Mu „da načinimo čoveka po Svom obličju“!

Biblija je potpuno jasna i po pitanju Ko je Bog Koji je sve stvorio za 6 dana! To je Bog Otac preko Isusa, a ne Trojstvo! On je i u 10 zapovesti naveden kao Taj originarni Stvoritelj, Tvorac zakona! Sin je to uradio u Očevo Ime sa Očevom silom!

- "Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga." {2. Mojsijeva 20,11}
- "Ali mi imamo samo jednoga Boga Oca, OD Kojega je SVE, i mi u Njemu, i jednoga Gospoda Isusa Hrista, KROZ Kojega je sve, i mi kroza Nj. {1. Korinćanima 8,6}
- "Jer **kroz** Njega (Isusa) bi **sazdano** sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: Sve se **kroza Nj** i za Nj sazda." {Kološanima 1,16}
- „Jer je svako **stvorenje Božije** dobro i ništa nije na odmet kad se prima sa zahvalnošću“ {1. Timotiju 4,4}
- „Jer je **jedan Bog** (Otac) , **! jedan** Posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus“ {1. Timotiju 2,5}

Kroz sve ovo se vidi potpuno jasno da su samo Otac i Sin učestvovali u stvaranju, ali da je istovremeno **samo Otac tj. jedan Bog Taj izvorni Stvoritelj.**

Ali šta onda znači donji stih, koji se koristi kao „dokaz“ da je i Sveti Duh učestvovao u stvaranju? On se svakako treba posmatrati u harmoniji sa ostatkom koji je jasan:

- "A zemlja beše bez obličja i pusta, i beše tama nad bezdanom; i Duh Božji dizaše se nad vodom." {1. Mojsijeva 1,1.2}

Ovde možemo da vidimo da je Sveti Duh u stvari **Božji Duh** već pre stvaranja bio oko zemlje, jer se nalazio oko nje dok je bila bez obličja i pusta. Pošto iz ranije pročitanih citata znamo da je Sveti Duh Ličnost sveprisutnosti Oca i Sina, onda postaje potpuno jasno, da su Oni i tu, kao i u svim drugim delovima univerzuma bili prisutni pre nego što su i fizički i Lično došli da stvore naš svet.

- "Na početku su Otac i Sin odmorili u Subotu Njihovog stvaranja. Kada se "dovrši nebo i zemlja i sva vojska njihova", Stvoritelj i sva nebeska bića su se radovala u gledanju veličanstvene scene." {Ellen White: The Desire of Ages, p. 769}

Bogu sigurno nije potreban telesni odmor, nego je on bio kroz subotu simbol stvaranja. Zašto se onda i Sveti Duh nije simbolički odmarao, da je stvarno bio Učesnik u stvaranju, i da je stvarno Božansko Biće dostojno slave?

Šta znači Isus - Početak stvaranja?

- „Svedok verni i istiniti, Početak stvorenja Božijega“ {Otkrivenje 3,14}

Mnogi, koji kao i Jehovini Svedoci odbijaju da je Isus Božansko Biće uzimaju ovaj neprecizno preveden izraz -početak- kao „dokaz“ svojeg neispravnog gledišta. Ovaj stih u stvari opisuje istu situaciju kao i Jovan 1,1 tj. da je Isus na samom početku stvaranja već bio tu, i da je ceo univerzum stvoren kroz Njegovu ruku. Originalna grčka reč za početak Archon/Arche znači u

stvari vladar, početak, izvor, princip, i u ovom stihu dotiče pojam stvaranja. Originalna reč za stvaranje Ktiseos znači izvor, originator, započinjući autor. Isus je Autor našeg početka, a ne „stvoreno“ Biće!

10 Zapovesti i jedan Bog

Sledeći „argument“ dolazi na području 10 zapovesti, gde se navodi da one „potvrđuju“ Trojstvo, jer u četvrtoj zapovesti jasno stoji da je samo jedan Bog sve stvorio i da trebamo da se klanjamo samo jednom Bogu, pa da zato Bog može samo da „znači“ Trojstvo.

- "Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga." {2. Mojsijeva 20,11}

Bog Otac je preko Svog Sina izveo Izrael iz Egipta! Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga. Nemoj imati drugih bogova uza Me i ne klanjaj im se dotiče Boga Oca:

- "Ali mi imamo samo jednoga Boga Oca, OD Kojega je SVE, i mi u Njemu, i jednoga Gospoda Isusa Hrista, **KROZ** Kojega je sve, i mi kroza Nj. {1. Korinćanima 8,6}
- „**SAMO** Jehovi, Večnom, Samoegzistirajućem, ne Stvorenom, Koji je **Sam** (jedini) **IZVOR i Održavatelj SVEGA, SAMO NJEMU pripada NAJVIŠLJE obožavanje i molitva.**“ {Ellen White: Patriarchs and Prophets, 305} {7ABC 439.2} (Bog Otac Jehova je izvor svega, pa i Božanskog života Svog Sina!)
- „Jehova (Otac) je **jedini** pravi Bog i Njega moramo poštovati i obožavati.“ {Ellen White: Testimonies Volume 6, p. 166, 1901}
- Tada reče Bog sve ove riječi govoreći: Ja sam Gospod Bog tvoj, Koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga. Nemoj imati drugih bogova uza Me.“ {2. Mojsijeva 20, 1-3}

Ove reči je Isus na Sinaju izgovorio u ime Oca:

- “Gospod Bog nebesa je naš Vođa. On je Vođa Kojeg možemo bezbedno pratiti; jer On nikada ne pravi greške. Slavimo Boga i Njegovog Sina **Isusa Hrista, KROZ Koga komunicira** sa svetom.” {Ellen White: S.D.A. Biblijski Komentar Vol. 1, str. 1118, 1903}
- „Isus je bio Taj Koji je na Sinaju (u ime Oca!) **OBJAVIO** zakon.“ {Ellen White: FE 237.1}

I u donjem stihu je ponovo Bog Otac odvojen kao Zakonodavac od Svog Sina Isusa:

- „Koje drži **zapovesti Božije** i ima svedočanstvo Isusa Hrista.“ {Otkrivenje 12,17}

Šta je onda Isus mislio kroz ove reči?

- „Ako imate ljubav k Meni, zapovesti Moje držite.“ {Jovan 14,15}

Da li Isus kod ovih reči misli zaista da je On i Autor od 10 Zapovesti? Ili je mislio samo na ono što je rekao i na 10 Zapovesti koje je doneo i objavio? Svi znamo da samo **najviša** instanca piše ustav. Bog Otac je taj Poglavar nad **svim**, pa i **nad Svojim Sinom Isusom!** Bog Otac, a NE Trojstvo je Taj veliki Zakonodavac Kome pripadaju i tih 10 zapovesti:

- "Božji Sin je bio **Sledeći po autoritetu pored velikog Zakonodavca.**" {Ellen White: Review and Herald, Decembar 17, 1872 par. 1}
- „Božji Sin je u okviru **AUTORITETA SLEDEĆI** pored **VELIKOG AUTORA zakona.**" {Ellen White: 2SP 9}
- „Bog (Otac) je moralni Vladar kao što je istovremeno i Otac (Svom Sinu). **On je Davalac zakona.**" {Ellen White: 12MR 208}
- „Starac od Davnina je **Bog Otac.** Psalmista govori: 'Pre nego se gore rodiše i sazda se zemlja i vasiljena, i od veka do veka Ti si Bog.' (Psalam 90,2) On, **Koji je IZVOR SVEGA i Izvor zakona,** će predsedavati na sudu." {Ellen White Velika Borba 1888, str. 479}
- "**Hristos nije bio samo** Vodič Jevrejima u pustinji, Anđeo U Kome je bilo Jehovino (Očevo) ime, i Koji je, skriven u oblaku dima, išao pred vojskom, **On je bio Taj Koji je dao** (u ime Oca) **zakon Izrailju.**" {Ellen White: Patriarchs and Prophets, p. 366, 1890}

Ellen White piše potpuno jasno da je Isus kao Sin objavio 10 Zapovesti u ime Svog Oca! Samo Otac je veliki Autor tog zakona. Sada znamo i Ko je u deset zapovesti naveden kao Bog!

Samo Otac veliki Jehova je vrhovni autoritet, oduvek IZNAD Isusa i jedini Izvor SVEGA

- "**Veliki Stvoritelj** je okupio nebeske vojske, da bi mogao u prisutnosti svih anđela **dodeliti posebne počasti Svom Sinu** (oduvek Sin!). Sin je seo na presto sa Ocem i nebeska gomila svetih anđela se okupila oko njih. **Tada je Otac objavio da je Hrista, Svog Sina, izjednačio sa Sobom;** tako da gde god je prisutan Njegov sin, to je kao da je sam Bog prisutan. **Sinovi jeva reč se imala poštovati kao i Očeva. On je PREDAO autoritet na Svog Sina da komanduje nebeskim vojskama.** Pogotovu je bio važan zadatak da **Sin saraduje sa Njim u stvaranju zemlje** i svakog živog stvorenja koje će postojati na toj zemlji. Njegov Sin će sprovoditi Njegovu volju i zamisli, ali ništa neće činiti Sam od Sebe. Očeva volja će se ispuniti u Njemu." {Ellen White: Duh Proroštva Sveska 1, str. 17, 18 1870}
- "Hristos je bio pozvan na poseban savet sa Bogom, vezano za Njegov plan, dok sotona nije bio upoznat sa tim planom. Nije razumeo, niti mu je bilo dozvoljeno da zna Božje namere. Ali Hristos je bio priznati Vladar nebesa, Njegova moć i autoritet je bio isti kao Samoga Boga (Oca a ne Trojstva)." {Ellen White: Duh Proroštva Sveska One, str. 18, 1870}
- "Adamu i Evi su rekli da se najuzvišeniji anđeo, sledeći do Hrista, pobunio protiv Božjeg zakona koji je On (Otac) ustanovio za nebeska bića; da je ova pobuna izazvala rat na nebesima koji je rezultovao izbacivanjem pobunjenika i da je sa njim isteran svaki anđeo koji se ujedinio sa njim u neposlušnosti autoriteta **VELIKOG Jehove** (Oca); i da je ovaj otpali anđeo sada **neprijatelj svima koji su poslušni Ocu i Njegovom dragom Sinu.**" {Ellen White: Duh Proroštva Sveska One, str. 33, 34, 1870} (Gde je tu Sveti Duh, ako je treće Božansko biće?)
- "Pitala sam Isusa da li Otac ima formu kao i On. On je rekao da ima, ali da je ja ne mogu videti, jer, rekao je: „Ako bi jednom pogledala slavu Njegove ličnosti, prestala bi da postojiš.“ - " {Ellen White: Rani Spisi, str. 54}

- "Bog je moralni upravitelj i Otac." {Ellen White: Objavljeni Rukopisi Sveska 12, str. 208, 1876}
- "Oni koji gaze Božji autoritet i pokazuju otvoren prezir prema zakonu koji je dat na tako veličanstven način na Sinaju, bukvalno prezire Zakonodavca, **velikog Jehovu** (Otac)." {Ellen White: Duhovni Darovi Sveska 3, str. 294, 1864}
- „**Veliki** Jehova je objavio sa Svog prestola 'Ovo je Moj ljubljani Sin'." {Ellen White: Čežnja Vekova 579}
- "**Božji Sin je bio sledeći po autoritetu pored velikog Zakonodavca.** On je znao da **jedino Njegov** (Božanski a ne „haljina“ ljudske prirode) **život** može biti dovoljan za otkup otpalih ljudi. Bio je toliko vredniji od ljudi, koliko je Njegov plemeniti karakter bez mrlje i uzdignut položaj komandanta nebeske vojske bio iznad poslova ljudi. On je bio preslikana priroda svog Oca, ne samo po crtama lica i tela, već i po savršenstvu karaktera." {Ellen White: Review and Herald, Decembar 17, 1872 par. 1}
- „Bog (Otac) je **VELIKI Ja Sam, Izvor SVEGA, CENTAR autoriteta i moći.**" {Ellen White: Skice iz Pavlovog Života, str. 296, 1883}
- „Mladi koji nisu ustanovljeni i ukorenjeni u istini, će biti iskvareni i odvedeni **slepim vođama** i bezbožnima, mrziteljima koji lutaju i nestaju, koji preziru **suverenitet Starca** i **postavljaju na tron lažnog Boga** (Trojstvo?), biće koje sami definišu, biće koje je kao i oni sami, ovi će biti agenti u Sotoninim rukama koji će iskvariti veru nepripremljenih." {Ellen White: The Ellen G. White 1888 Materials, pp. 484, 485, 1889}
- „Starac od Davnina je **Bog Otac.**" {Ellen White: Velika Borba 1888, str. 479}
- „Pred sakupljenim stanovnicima neba, **Kralj** (Otac) je obznanio da **NIKO osim Hrista**, jedinorodnog od Boga, ne može potpuno biti uključen u SVE Njegove namere, i Njemu je dato da izvrši moćne planove Njegove volje." {Ellen White: Patriarchs and Prophets, p. 36, 1890}

Uključen u sve namere znači i znati sve namere Boga Oca. Zar ne bi bilo čudno, da kada bi bio Bog, Sveti Duh ipak ne zna sve namere Oca?

- „**Sve stvari je Hristos dobio od Oca**, ali je uzeo da daje. Tako da u nebeskim odajama u svom svešteničkom poslu za sva stvorena bića kroz voljenog Sina, **Očev život** struji ka svima; plima ljubavi se kroz Sina vraća kroz radosnu molitvu punu hvale, **velikom Izvoru** (Ocu) **svega.**" {Ellen White: Čežnja Vekova, str. 21}
- „Jer kako što Otac ima život u Sebi, tako DADE i Sinu da ima život u sebi." {Jovan 5,26}
- „**SAMO** Jehovi, Večnom, Samoegzistirajućem, ne Stvorenom, Koji je **Sam** (jedini) **IZVOR i Održavatelj SVEGA, SAMO NJEMU pripada NAJVIŠLJE obožavanje i molitva.**" {Ellen White: Patriarchs and Prophets, 305} {7ABC 439.2} (Bog Otac Jehova je izvor svega, pa i Božanskog života Svog Sina!)

Ko je Taj samoegzistencijelni Bog, Koji je u gornjem citatu opisan? Kome pripada najvišja molitva (znači i iznad Sina), Ocu ili Sinu? Ko je Izvor svega pa i Isusovog života u sebi? Upravo izraz -život u sebi- označava Božansku formu života, koju je Isus Svojim nebeskim rođenjem **dobio**, tako da ima isto samoegzistirajući -život u sebi- kao i Otac.

- Tvoje je, Gospode, veličanstvo i sila i slava i večnost i čast, i sve što je na nebu i na zemlji; Tvoje je, Gospode, carstvo, i Ti si uzvišen **svrh SVEGA Poglavar;**" {1. Dnevnika

29,11-13}

- „Čekajući blažena nada i javljanja slave **velikoga Boga I Spasa** našega Isusa Hrista.“ {Titu 2,13} (Veliki Bog je Otac, a Isus je naš Spas)
- „Idem k Ocu; jer je Otac Moj **veći** od Mene.“ {Jovan 14,28}
- „Bog kao **VRHOVNI Vladar** univerzuma je uvek tražio trenutnu i neupitnu poslušnost. Čak **I Hristos**, u danima Svoga otelovljenja, je bio poslušan Očevom zakonu.“ {Ellen White: Signs of the Times, July 22, 1886 par. 2} (Bog Otac je vrhovni Vladar)
- Bog je Hristov Otac; Hristos je Božji Sin. Hristu je **data** uzvišena pozicija. **Načinjen** je jednakim Ocu. Svi Božji saveti su otvoreni Njegovom Sinu.“ {Ellen White: Testimonies Volume 8, p. 268, **1904**} (Isus je oduvek bio Sin!)
- „A **Gospod** pošto im izgovori uze se na nebo, i sede **Bogu s desne strane**.“ {Marko 16,19}
- „Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž je glava ženi; a **Bog je Glava Hristu**.“ {1. Korinćanima 11,3}
- „Jedino Biće, koje je jedno sa Bogom i koje je po zakonu živelo u ljudskoj formi na zemlji, snizilo se kroz život najjednostavnijeg radnika i radilo je sa Svojim zemaljskim ocem kao stolar.“ {Ellen White: ST, October 14, 1897 par. 3}
- „Jehova (Otac) je **jedini** pravi Bog i Njega moramo poštovati i obožavati.“ {Ellen White: Testimonies Volume 6, p. 166, **1901**}
- „Kao Jehova, **VRHOVNI Vladar**, Bog nije mogao komunicirati lično sa grešnim ljudima, ali je toliko voleo svet da je **poslao Isusa** na naš svet kao otkrivenje Samog Sebe.“ {Ellen White: Manuscript Releases Volume 9, p. 122, **1903**}

Božja izjava da je Isus Njegov Sin odnosi se na to da je On Njegov nebeski Otac, a Isus Njegov nebeski Sin, a ne samo na zemlji u „okviru uloge“. Zato je Apostol Pavle, nakon toga što je Isus već bio na nebu rekao da je Otac iznad Svog Sina! Na zemlji je ulogu zemaljskog Oca imao Josif!

Isus će čak i pri Svom drugom dolasku sedeti sa desne strane Ocu, Vladaru svemira, Kojem pripada tron. I samo Otkrivenje potvrđuje da će i Otac biti prisutan pri Isusovom dolasku, jer će nebo biti 7 dana u tišini tj. proročkih pola sata, jer će svi stanovnici neba doći sa Isusom na oblacima, da bi nas uzeli sa sobom.

- „Reče mu Isus: ti kaza. Ali Ja vam kažem: otsele ćete videti Sina Čovečjega gde sedi s **desne strane** Sile i ide na oblacima nebeskim.“ {Matej 26,64}
- „I kad otvori sedmi pečat, posta tišina na nebu oko po sahata“ {Otkrivenje 8,1}

Da li je Isus samo dobio Očevo ime Jehova? Da li ono donosi isti nivo autoriteta sa Ocem?

Neki tumače jasne reči, da je Bog Jehova "Izvor svemu" tako, da to "dotiče" i "označava" Isusa (a neki idu još i dalje pa time opisuju Trojstvo), zato što "samo" Isus nosi ime Jehova. Isto i Otac nosi ime Jehova, i to kao njegov Izvor! Isus je to ime dobio od Oca. Jedan Izvor svega je i izvor datog imena. A jedan Primatelj nikada nije Izvor svega!

- "Jehova je ime, kojeg je Isus dobio." {Ellen White: Signs of the Times 3. may 1899}
- „Kad se nađoše reči Tvoje, pojedoh ih, i reč Tvoja bi Mi radost i veselje srcu Mojemu, jer je ime Tvoje prizvano (dato) na Me, Gospode Bože nad vojskama.“ {Jeremija 15,16}
- "Hristos nije bio **samo** Vodič Jevrejima u pustinji, **Anđeo U Kome** je bilo **Jehovino** (Očevo) **ime**, i Koji je, skriven u oblaku dima, išao pred vojskom, ali On je bio Taj Koji je dao (u ime Oca) zakon Izrailju." {Ellen White: Patriarchs and Prophets, p. 366, 1890}
- „Evo, Ja šaljem Anđela Svog pred tobom ... jer je Moje ime u Njemu.“ {2. Mojsijeva 23,20.21}
- „Za vreme Isusovog krštenja se i sotona nalazio među svedocima. On je video Božju slavu, kojom je Otac obasjao Svog Sina. On je čuo glas Jehove (Oca), koji je posvedočio Isusovo Božanstvo.“ {Ellen White: Isusov život p. 116}
- „Kada je Božanski Mučenik visio na krstu, anđeli su se skupili oko Njega, i kada su Ga pogledali i videli Njegove suze, pitali su sa uzdrmanim emocijama: Zar Ga (Isusa) Gospod Jehova neće spasiti?“ {Ellen White: FLB 76.3}

Ako i Otac i Sin nose ime Jehova, a u citiranom opisu to ime označava Onoga Koji je apsolutni Izvor svega, onda se to može odnositi samo na Oca Jehovu. Duh Proroštva pravi razliku i naziva Oca **Veliki** Jehova, jer je On iznad Svog Sina Isusa Jehove:

- „**Veliki** Jehova je objavio sa Svog prestola 'Ovo je Moj ljubljani Sin'." {Ellen White: Čežnja Vekova 579}
- „Ovo je Sin Moj ljubazni Koji je po **MOJOM** volji.“ {Matej 3,17}
- „Oni koji gaze Božji autoritet i pokazuju otvoren prezir prema zakonu koji je dat na tako veličanstven način na Sinaju, bukvalno prezire **Zakonodavca, Velikog Jehovu**.“ {Ellen White: Spiritual Gifts Volume 3, p. 294, 1864}
- „Gospod Bog nebesa je **naš Vođa**. On je Vođa kojeg možemo bezbedno pratiti; jer On nikada ne pravi greške. Slavimo **Boga i Njegovog Sina** Isusa Hrista, kroz Koga komunicira sa svetom.“ {Ellen White, S.D.A. Bible Commentary Vol. 1, p. 1118, 1903}

Isusova priroda na zemlji. Božanska? Ljudska? Kakav život je dao za nas? Ljudski?

- „Nije postojao izlaz za prestupnika. Cela Adamova familija je morala da umre. Onda sam videla Isusa i primetila na Njegovom licu izraz saosećanja i brige. Uskoro sam videla kako se približava **jakoj svetlosti, koja je okruživala Oca**. Anđeo koji me je pratio mi je rekao: "(samo!) On ima tajni razgovor sa (samo!) Svojim Ocem." Dok je Isus govorio sa Ocem, izgledalo je da je napetost kod anđela dostigla vrhunac. Tri puta je Isus bio okružen veličanstvenom svetlošću koja je nalazi oko Oca, i kada je treći put došao od Oca, mogla se videti Njegova pojava. Njegovo lice je bilo mirno, bez ikakvog straha ili sumnje i zračilo je sa dobroćinstvom i ljubavlju, kako ljudske reči ne mogu da opišu. Onda je pred anđelima objavio, da je za izgubljenog čoveka pripremljen izlaz. On im je rekao, da je sa Svojim Ocem govorio o tome, i **ponudio** Svoj **lični BOŽANSKI život kao otkupninu**, da bi mogao na sebe da preuzme presudu za greh i time pali čovek mogao kroz Njega dobiti oproštaj.“ {Ellen White: EW 149.2}

Zašto su kod razgovora o najvažnijoj temi u celom univerzumu bili prisutni i govorili samo Otac i Sin, i to bez Svetog Duha, ako bi On bio zaista treće Božansko Biće? Isus kaže jasno "pisano je", i zato je neozbiljno, kao i na drugim mestima, u kontekstu potrebe za dokazima tvrditi da se Sveti Duh automatski "podrazumeva", jer mi "verujemo" u Trojstvo!

Ovde vidimo još jedan supstancijelan odgovor: Pošto su nosioci te nauke shvatili da po takvoj teologiji Isus ne bi mogao da umre na krstu, što ćemo kasnije videti još dublje, doneli su novu nebiblijsku nauku (uz izokretanje jednog EGW citata) da Isus "**nije**" umro na krstu nego "samo" Njegovo ljudsko telo koje ga je "obuklo", i "da" je nakon samo doslovnog spavanja u grobu trećeg dana "Sam" Sebe vaskrsnuo. U gornjem citatu smo jasno videli da je Isus dao Svoj Božanski život! Tek time vidimo dubinu opasnosti lažne nauke o Trojstvu, i do kakvog hulnog odbijanja Isusove žrtve ona u poslednjem koraku svog razvoja vodi. U gornjem citatu vidimo jasno da Isus nije ponudio Svoj ljudski život za otkupninu, jer je tada imao samo Božanski život. On je dao Svoj Božji život koji je tada Ocu obećao za otkupninu naše kazne, jer stvoren život nije mogao da plati tu cenu!

Biblija one koji od odbijaju istinu da je Isus dosao u svakom smislu sa ljudskom prirodom, i umesto toga uče laznu nauku da je Božanska priroda bila ispod ljudske haljine i time potpuna smrt bila nemoguća, naziva Sotoninim slugama:

- "Jer mnoge varalice iziđoše na svet koji ne priznaju Isusa Hrista da je dosao **u telu** (potpuno telesnom oblicju svakog aspekta), ovo je varalica i antihrist." {2. Jovanova 1,7}
- „Isus Hristos se nije otimao da bude jednak Bogu (Ocu). Samo Božanstvo je moglo da izleči čoveka od otrovnog ujeda zmije; Sam Bog (Otac) je u Svom jednorodnom Sinu uzeo ljudsku prirodu na Sebe i **zadržao u slaboj ljudskoj prirodi** (SAMO) **Božanski karakter**, opravdao Svoj sveti zakon u svakoj tački i preuzeo kaznu smrti i srdžbe sa ljudskih sinova na Sebe.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, 11. February 1897}

Sledeći korak odbijanja istine predstavlja pokušaj da se ta veličanstvena svetlost koja okružuje Oca deklariše kao Sveti Duh. Ali ta svetlost nije biće, nego manifestacija sile koja proizilazi iz jednog bića koje je izvor! Zašto Isus nije bio okružen istim intenzitetom svetlosti, pošto Otkrivenje jasno govori da Sveti Duh proizilazi iz Oca a preko Isusa biva poslat na svako mesto (univerzuma)? Kada bi ta svetlost bila Sveti Duh, ona bi morala da i oko Isusa ima isti intenzitet, pošto jedno biće u istom okruženju ne menja način svoje manifestacije. Pošto jedino Otac ima tako nemerljivo jače svetlo oko Sebe, to u stvari predstavlja znak Njegove veće moći nego Njegov Sin, a isto tako i besmislenost Trojstva. Upravo zato je Isus u jednoj viziji, kod koje se Ellen White nalazila na nebu, rekao Svom proroku, da bi tamo bez potpunog večnog života momentalno umrla, kada bi se samo našla u blizini svetlosti koja okružuje Oca. Pošto znamo da Sveti Duh govori prepoznatljivo i sa jasnim rečima (kao npr. u Delima Apostolskim 8,29) ili palim ljudima kao unutrašnji glas preko naše savesti, time vidimo jasno da su oba načina na koje On govori jasno izneseni. Znači kad je Sveti Duh govorio u ime Oca i Sina, Biblija nam je to i pokazala. Zato je jednostavno nemoguće jednu rečenicu, u kojoj potpuno jasno stoji da su **samo** Otac i Sin razgovarali, tako zloupotrebiti i tvrditi da se "podrazumeva" da je u taj razgovor bio uključen i Sveti Duh! I kroz ovo vidimo još jednom da je ta nauka bez ikakve fundacije.

Šta nam je Bog još pokazao da bi tu tematiku mogli da sebi makar zamislamo, je da je Eva proizišla kroz deo Adamovih rebara. Time nam je našem nivou razumevanja pokazano da i sveprisutni Bog Otac, za Kojeg ne postoji početak, nije Svog Sina stvorio kao druga bića, nego simbolički na nama neshvatljiv način izvadio iz Sebe, još pre nego što je nastala sama večnost i univerzum. Isto tako je kroz poziv Avramu da žrtvuje svog sina Isaka Bog želeo da nam na jednostavan način predstavi nebeske aspekte Isusove žrtve i naglasi koliko je Sam Bog morao da pati, da bi nam kao dar dao večni život. Istovremeno možemo da kroz to vidimo da i Isus ima istu Božansku prirodu kao i Otac. Pristalice Trojstva odbacuju ovu jasnu poruku istine, ali time sami nemaju odgovor zašto je Eva proistekla iz Adamovog rebra, a nije stvorena istovremeno sa Adamom. Njihovo pogrešno tumačenje tog opisa, koji u stvari definiše pravac istine, da Bogu "zaista" "naknadno" nije bilo ugodno da Adam bude sam, bi značilo da Bog ne poseduje apsolutnu mudrost, i da je tek "kasnije" "prepoznao" Svoju

"grešku". I to nam pokazuje da poslednji korak odbrane Trojstva umesto prihvatanja istine vodi ka stavovima da Bog nije sveznajuć i time na nivou stvorenih bića! Ali Bog je svemoguć, i kod Njega ne postoji slučaj ili greška! Mi vidimo da su vrhovni učitelji te lažne nauke spremni čak i na tako hulne korake odbrane svog stava po svaku cenu, kao i Fariseji koji su na kraju razapeli Isusa. Isus je rekao da ćemo ih po rodovima prepoznati. Ovaj Biblijski primer nam u stvari pokazuje, da je i Bog Otac želeo jednu Osobu pored sebe kada je iz Sebe proizilazećeg Sina rodio, kao što je i ljudska Eva proizašla od Adama. Kada Bibliju čitamo pod vodstvom Svetog Duha, čudimo se sami koliko je zaslepljujuća i nefundamentovana druga nauka, a koliko je istina istovremeno jasna i osvetljujuća!

Božja priroda je apsolutno besmrtna, za razliku od stvorenih anđela ili ljudi. Svaki atom u kosmosu bi se kroz entropiju momentalno raspao kada bi Bog dar Svoje sile kao izvora života povukao. Isus je kao jednorodan a ne stvoren Sin pored Svog Oca jedino Biće u univerzumu sa apsolutnom besmrtnošću, znači sa tim izvornim a ne deriviranim Božanskim životom, koji je dobio od Svog Oca.

Mi znamo da je na krstu moglo umreti samo Božansko Biće, jer je samo Ono moglo da preuzme cenu naših greha na Sebe. Iz tog razloga Bog po opisu Ellen White nije mogao da prihvati ponudu ni jednog tužnog anđela da preuzmu tu žrtvu na sebe. Ali kako je Isus, kao apsolutno besmrtno Božansko Biće mogao da umre za nas doslovno? Pošto je Isus zaista jednorodni Sin Svog Oca, mogao je da pre početka Svog boravka na zemlju ostavi kod Oca Svoj Božanski život i prirodu, koje je pri Svom nebeskom rođenju već dobio od Oca.

Od čega se sastoji jedan čovek? Od tela, duha i duše. Telo je naša fizička i materijalna priroda od mesa. Duh života je od Boga data životna sila, tj. pneuma = dah života u nama, što Ellen White simbolički opisuje (Odabrana Svedočanstva I p. 235) kao "električnu" struju (Božanske sile) u našem organizmu. Duša je naša psiha, znači ličnost sa sećanima, koju Bog nakon naše smrti drži kao jedan simbolični zapis u Svojim knjigama. Dah života i duša se nakon smrti vraćaju ka Bogu. Biblijski izraz da je čovek postao živa duša znači da je ljudska priroda, tj. da su telo i životna sila u njemu podređeni duši, jer nemaju misli, i bez duše ne bi bili ni potrebni. Na drugim mestima u Bibliji su duh životne sile i duša sumirani u manje preciznoj formi u izraz duh, što ne menja značenje opisanog produbljenja. Kroz to možemo da razumemo, šta zaista znači poznata rečenica, da je Isus potpuno preuzeo prirodu palog čoveka, i doslovno rođen kao Sin, kako na nebu, tako i na zemlji.

- „Naš lični identitet će biti sačuvan pri vaskrsenju, ali ne od iste materije i supstanci kao kada je naše telo otišlo u grob. Čudesna dela Gospodnja su misterija za ljude. Duh, ljudski karakter, se vraća Bogu, da bude sačuvan. U vaskrsenju će svaki čovek imati svoj karakter.“ {Ellen White: S.D.A. Bible Commentary Vol. 6, p. 1093, 1900}

Ovo ipak ne smemo da pomešamo sa katoličkom naukom, da se Isus "stalno" iznova rađa, zato što je po Bibliji i Duhu Proroštva Isus samo radi Svoje žrtve na krstu ponovo rođen kao Sin. Isus je mogao da pošalje Svog Svetog Duha kao Svog Zastupnika tek nakon odlaska na nebo, kada je ponovo dobio nazad Svoju Božansku prirodu i sveprisutnost. Pošto Sveti Duh proizilazi od Oca, a Sin Ga kao zajedničkog (na nama nerazumljiv način) Svetog Duha šalje u ceo svemir, Sveti Duh je za vreme Isusovog boravka na zemlji bio samo u Ocu, pošto se Isus dobrovoljno odrekao svih aspekata Božanske prirode, sveprisutnosti, moći nad celim svemirom i sveznanja. On je kroz prihvatanje pale ljudske prirode sa degenerisanim mozgom limitirao Svoje kapacitete razmišljanja i sećanja, da bi mogao biti izložen istim iskušenjima.

Isus je prihvatio pripremljena proročanstva iz Starog Zaveta, koja su Mu trebala pokazati dubinu Njegove misije. Sve ovo kod Trojstva ne bi bilo moguće, pošto u tom slučaju Isus ne bi mogao da ostavi Svoju Božansku prirodu kod Oca. Samo jedan dobijen život je moguće ostaviti kod njegovog izvora, i kasnije ga ponovo dobiti iz tog izvora. Kod Trojstva u tom smislu ne bi postojao Božanski Izvor i Primatej.

- „Koji, ako je i bio u obličju Božijemu, nije se otimao da se isporedi s Bogom Nego je **ponizio** Sam Sebe uzevši obličje sluge, postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovek.“ {Filibljanima 2,6.7}

- „Who, being in the form of God, counted it not a prize to be on an equality with God, but **emptied** Himself, taking the form of a servant, being made in the likeness of men“ {Philipper 2,6.7} (English Revised Version)

U preciznijim prevodima tog stiha vidimo da izraz "se ponizio" znači u stvari "se ispraznio", tj. da se "ispraznio" u kontekstu Božanske prirode, i tako mogao da postane čovek. Isus je ostao Bog, ali privremeno bez ikakvog (ispražnjenog) preostalog sadržaja Božanske prirode, što ni u večnosti nećemo potpuno shvatiti. Upravo iz tog razloga u Bibliji stoji da je Isus kod Svog rasta **postepeno rastao i u mudrosti**.

- „I Isus napredovaše u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.“ {Luka 2,52}
- „On je došao kao bespomoćna beba, i nosio ljudskost koju i mi nosimo.“ {Ellen White: Ms. 21, 1895}

Da je došao sa Božanskom prirodom, u koju spadaju i sveznanje i svemudrost, Njegova mudrost i znanje ne bi trebali da rastu, i tek postepeno dostignu nezamislivo visi nivo od ostalih ljudi, jer je Isus imao neshvatljivo duboku zajednicu sa Svojim Ocem.

- „**Na Njemu** (Isusu) **će počivati Gospodnji** (Očev) **Duh**, Duh mudrosti i razboritosti, Duh saveta i sile, **Duh znanja** i straha od Gospoda.“ {Isaija 11,2}

Šta je Isus odložio obukavši ljudsku haljinu?

- „Spasenje duša je bio veliki cilj, radi kojeg je Hristos žrtvovao Svoju carsku odoru i krunu, nebesku slavu i obožavanje anđela, i (već na nebu!) **položio na stranu Svoje (Divinity) Božanstvo** (Divinity) **DA bi došao** na zemlju, i radio i patio sa ljudima.“ {Ellen White: Advent Review and Sabbath Herald, 21. November 1907}

Božji Prorok jasno govori zašto je Divinity not died. Zato što ga je Isus odložio pre Svog dolaska na zemlju! Ljudska haljina nije obukla Božansku prirodu nego ju je zamenila! Izraz haljina se posebno koristi kao "dokaz", da je ljudsko telo "samo pokrivalo" Njegovu Božansku prirodu. Pošto znamo da Božja reč ne suproti sama sebi, potražimo šta nam je zaista saopšteno:

- „Božji Sin se Sam sa neba spustio (ponizio) u haljinu ljudskosti, da bi ljude odvojio od palog sveta, dao im moć i osposobio ih da imaju učešće u Božanskoj prirodi. Njegova dugačka ljudska ruka se borila za nas i opkolila greh, dok je On sa Svojom nebeskom rukom istovremeno uhvatio presto Svemogućega.“ {Ellen White: SpTA10 35.4}

Haljina ljudskosti je prema grehu slaba ljudska priroda, koja je okružila Njegovu Božansku Osobu. Učešće u Božanskoj prirodi sigurno ne znači da ju je Isus imao na zemlji ili da su je smrtni ljudi dobili. To znači da ćemo kao i Isus od Boga dobiti večni život, ukoliko donesemo odluku da podržani kroz tu Božansku natprirodnu pomoć ostavimo greh. Duga ljudska ruka znači da se Isus u Svojoj ljudskoj prirodi sa poslednjim atomima snage borio protiv greha pri čemu je On taj greh opkolio, da niko ne bi morao da greši ako se odluči za Isusa. Duga ruka simboliše isto i koliko će plodovi Njegove borbe protiv greha u večnosti biti nemerljivo veliki. Nasuprot tome nas On podseća, kolike bi posledice bile, da je On tu borbu izgubio.

Nebeska ruka ne znači nebesku prirodu, jer je Isus mogao da ima ili samo ljudsko ili samo nebesko telo, ali kao što smo pročitali, On je dobrovoljno Sam uzeo smrtnu ljudsku prirodu. Nebeska ruka znači da je Svoju ruku u Svojim molitvama stalno držao podignutu prema nebu i ka Svom Ocu na prestolu, i da se uhvatio za Njega u dubini Svoje vere. To simboliše Isusovu najdublju zajednicu sa Svojim Ocem u svakoj sekundi Njegovog zemaljskog života, i da je svu Svoju snagu dobijao od gore, tj. od Svog Oca. To nam je preko Jakova već i

najavljeno, koji je preko merdevina bio povezan sa nebom, i koji se kao smrtni čovek sa najdubljom verom čvrsto uhvatio za Isusa.

Isus je došao kao Božanska Osoba sa smrtnom – četiri hiljade godina degenerisanom ljudskom telesnom prirodom, bez da je zadržao Božansku telesnu prirodu. On je imao potpuno ljudsko telo i duh, koji su nosili Njegovu Božansku Dušu tj. Ličnost. Tako se nikada nije odrekao Svog Božanstva!

Iako je ostavio Svoje Božansko telo, i time Božanske moći, sveznanja, svemoći, sveprisutnosti, Njegova Ličnost je i dalje bila Božanska Ličnost, Njegova duhovna priroda je isto toliko bila Božanska dok je bio na ovoj zemlji, koliko je Njegova Božanska telesna priroda bila Božanska, dok nije bio na ovoj zemlji. Apostol Pavle opisuje razliku između tela telesnog, odnosno, **ljudske telesne prirode** i tela duhovnog, odnosno, **Božanske** (nebeske) **telesne prirode**:

- „I imaju telesa nebeska i telesa zemaljska; ali je druga slava nebeskim, a druga zemaljskim. Tako i vaskrsenje mrtvih: seje se za raspadljivost, a ustaje za neraspadljivost; seje se u sramoti, a ustaje u slavi; seje se u slabosti, a ustaje u sili; seje se telo telesno, a ustaje telo duhovno. **Ima TELO TELESNO, i ima TELO DUHOVNO**. Tako je i pisano: Prvi čovek Adam postade u telesnom životu, a **poslednji Adam u duhu koji oživljuje**. Ali duhovno telo nije prvo, nego telesno, pa onda duhovno. Prvi je čovek od zemlje, zemljan; **drugi je Čovek Gospod s Neba**. Kakav je zemljani, takvi su i zemljani; i kakav je nebeski, takvi su i nebeski. I kako nosimo obličje zemljanog, tako ćemo nositi i obličje nebeskog. A ovo govorim, braćo, **da telo i krv ne mogu naslediti carstvo Božje, niti raspadljivost neraspadljivosti nasleđuje**.....Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost, i **ovo smrtno da se obuče u besmrtnost**. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost, i ovo se smrtno obuče u besmrtnost, onda će se zbiti ona reč što je napisana: Pobjeda proždre smrt!“ {1. Korinćanima 15, 40-53}

Isus nije prestao biti Božanstvo i imati Božansku duhovnu prirodu, odnosno, **Božansku Ličnost** kada je položio pre dolaska na ovu zemlju svoju Božansku telesnu prirodu u kojoj je bio u obličju Boga i za koju se nije otimao:

- „Isus Hristos se nije otimao da bude jednak Bogu (Ocu). Samo Božanstvo je moglo da izleči čoveka od otrovnog ujeda zmije; Sam Bog (Otac) je u Svom jednorodnom Sinu uzeo ljudsku prirodu na Sebe i **zadržao (SAMO) u slaboj ljudskoj prirodi Božanski karakter**, opravdao Svoj sveti zakon u svakoj tački i preuzeo kaznu smrti i srdžbe sa ljudskih sinova na Sebe.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, 11. February 1897}
- „Koji, ako je i bio u obličju Božjem, nije se otimao da se uporedi s Bogom; nego je ponizio Sam Sebe uzevši obličje slugе, **postavši KAO i drugi ljudi i na oči nađe se KAO čovek** (jer je imao ljudsku telesnu prirodu). Ponizio Sam Sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove. Zato i Bog Njega povisi, i darova Mu ime koje je veće od svakog imena, da se u ime Isusovo pokloni svako koleno onih koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom; i svaki jezik da prizna da je **Gospod Isus Hristos na slavu Boga Oca!**“ {Filipljanima 2, 6-11}
- „A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, **ni Sin**, nego **samo Otac**.“ {Matej 24,36 prevod: Jerusalimska Biblija}

Pošto znamo da je Bog sveznajuće Biće, ovim vidimo potpuno jasno da je Isus potpuno ostavio Božansku telesnu prirodu i postao čovek! Osim toga, zašto i Sveti Duh ovde ne zna ništa, kada bi zaista bio Božansko Biće? Da li se i ovde sve "podrazumeva" jer u to verujemo? Biblija je i najavila da će biti odbijano da je Isus doslovno došao u potpunoj ljudskoj prirodi, što se doslovno pred našim očima ispunilo. Još pre dvadesetak godina nijedan propovednik nije kao danas došao na ideju da uči da je Isus nakon Gavrilovog poziva Sam Sebe vaskrsnuo, jer „nije“ doslovno umro, jer Njegovo telo „nije“ bilo doslovno ljudsko, nego je samo kao haljina „prekrivalo“ Njegovu Božansku prirodu i telo. Apostol Jovan ljude sa takvim tvrdnjama naziva slugama antihrista:

- „Po ovome poznajte Duha Božjega, i duha lažnoga; svaki duh koji priznaje da je Isus Hristos u telu došao, od Boga je; A svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u telu došao, nije od Boga: i ovaj je antihristov, za kojega čujete da će doći, i sad je već na svetu.“ {1. Jovanova 4,2.3}

Da li za Božansko Biće postoji iskušenje? Sa kakvom ljudskom prirodom je Isus imao iskušenja? Adamova priroda „pre“ pada?

Isus je na zemlji u smislu ličnosti i bezgrešnosti bio 100% Bog, a 100% čovek u aspektu smrtne prirode i mogućnosti iskušenja isto kao i svaki pali čovek sa slabošću ka grehu. Imati Božansku telesnu prirodu znači nemati mogućnost iskušenja. Biblija nam pokazuje razliku između telesnog tela, tj. ljudske telesne prirode, i duhovnog tela, tj. Božanske telesne prirode:

- „**Ima telo telesno, i ima telo duhovno.**“ {1. Korinćanima 15, 40-47}

Zašto postoji razlika između te dve vrste tela? Zato što su upravo palo ljudsko telo i priroda, koje je Isus preuzeo 100%, inficirani virusom greha i time naginju ka grehu. To naravno ne znači postojanje konkretnog greha, jer se i bebe, iako od rođenja zaražene tim virusom rađaju bez konkretnog greha. Isus je zato bio oslabljen telom jer u njemu nije postojao aspekt Božanske prirode niti je bio sa Adamovom prirodom pre pada u greh.

- **U njemu (Adamu) nisu postojali iskvareni nazori, niti sklonosti ka zlu, ALI kada je Hristos došao** da se izloži sotoninim iskušenjima, **On je nosio obličje grešnog tela.**“ {Ellen White: Znaci vremena, 17. oktobar 1900}
- „Uzevši **prirodu čoveka u njegovom palom stanju**, Hristos ni u najmanjoj meri nije učestvovao u čovekovom grehu.“ {Ellen White: Znaci vremena, 23. jun 1902}
- „Isus je uzeo na Sebe našu prirodu u pokvarenom stanju.“ Signs of the Times, 6/09/98.
- „On je uzeo na Sebe **našu grešnu prirodu.**“ {Ellen White: RH, 15. decembar 1896}
- „On je na Sebe samog **uzeo bolesnu, palu, uniženu i grehom zatrovanu prirodu.**“ {Ellen White: Youth Instructor, 20. decembar 1900}
- „On se kroz uzimanje ljudske prirode u njenom palom stanju ponizio, ali ipak nije na Sebe uzeo ljagu greha (nije sagrešio).“ {Ellen White: Ms. 1, 1893, p. 3}
- „I, kao što je priznato, velika je tajna pobožnosti: **Bog se javi u (ljudskom!) telu**, opravda se u Duhu, pokaza se anđelima, propovedi se neznabošcima, verova se na svetu, uznese se u slavi.“ {1. Timotiju 3,16}
- „Velim pak: po duhu hodite, i želja telesnih ne izvršujte. **Jer telo želi protiv duha**, a duh protiv tela; a ovo se protivi jedno drugome, da ne činite ono šta hoćete.“{Galatima 5,16.17}
- „Po telu rođenom iz Davidovog potomstva.“ {Rimljanima 1,3}
- „Gle, u bezakonju rodih se, i u grehu zatrudne mati moja mnom.“ {Psalam 51,5}

- „Jer On zaista ne primi na sebe prirodu anđela, već On primi na Sebe prirodu semena Avramova.“ {Jevrejima 2,6}
- „Onoga koji nije znao greha Bog je učinio grehom za nas, da mi u Njemu postanemo pravednost Božja.“ {2. Korinćanima 5,21}
- „Ne samo da je učinjen telom, već je učinjen **jednakim grešnom telu.**“ {Ellen White: Pismo 106, 1896}
- „Isus im je isto rekao, da će morati da uzme **prirodu PALOG** čoveka, i da Njegova snaga neće biti kao njihova.“ {Ellen White: Spiritual Gifts, Vol. I, p. 25}
- „U obličju sličnom grešnom telu.“ {Rimljanima 8,3 Čarnić}
- „Jer što zakonu beše nemoguće, jer (Isus) beše **oslabljen telom**, posla Bog Sina Svojega u **obličju tela grehovnoga**, i za greh osudi greh u tijelu.“ {Rimljanima 8,3}

U boljim prevodima Biblije na drugim jezicima vidimo jasno da se ovde radi o Isusu Koji je oslabljen telom! Isus je pobedio apsolutno svako iskušenje, i opstao je kroz neprestanu zajednicu sa Svojim nebeskim Ocem bez da je napravio ijedan greh. „Učinjen grehom“ je ista tajna kao i ona koja kaže da je Božji Sin mogao da umre.

Zato ni je ni čudno da je sa druge strane vođa otpada LeRoy Froom 1957 u svojoj knjizi "Questions of Doctrine" doneo momentalno prihvaćenu lažnu nauku da je Isus došao sa genetskom prirodom Adama, što bi ustvari indirektno gotovo onemogućilo duboka iskušenja a time i pravu žrtvu na krstu, jer Adamovo telo nije imalo slabost ka grehu! Isus je kroz Svoje spajanje sa ljudskom grehom degenerisanom prirodom mogao da umesto nas odoli svakom grehu i umre za naše grehe na krstu. A nakon Svog povratka na nebo je **uzeo nazad** Svoj Božanski život koji je pre toga **odložio tj. položio** kod Oca. Duh Proroštva je jasan da Isus nije imao prirodu Adama pre pada u greh, što je sa druge strane i logično, jer nije ni izgledao kao Adam, niti je bio visok preko 3m kao Adam!

- „**ALI kada je Hristos došao** da se izloži sotoninim iskušenjima, **On je nosio obličje grešnog tela.**“ {Ellen White: Znaci vremena, 17. oktobar 1900}

Isusovo telo je za razliku od Adamovog tela nosilo slabost ka grehu! Ako je Hristos uzeo obličje čoveka kako bi spasao čoveka, onda je morao da uzme i potpunu prirodu grešnog čoveka, jer je grešni čovek taj kojeg je On hteo da spase. Nad prirodom bezgrešnog čoveka pre pada u greh, kakav je Adam bio u raj, smrt nije mogla vladati, a na isti način ni nad Hristom smrt ne bi imala moći da nije uzeo na Sebe potpunu grešnu prirodu grehe svih nas.

- „Zato beše dužan **u svemu da bude kao braća**, da bude milostiv i veran Poglavar sveštenečki pred Bogom, da očisti grehe narodne. Jer u čemu postrada i iskušan bi u onome može pomoći i onima koji se iskušavaju.“ {Jevrejima 2,17.18}

Ako je Isus u SVEMU bio kao braća, onda sigurno nije imao Adamovu prirodu pre pada u greh!

Božanska sila u Isusu = Božanska priroda ispod ljudske haljine?

Ovo je jedna od u međuvremenu najčešće diskutovanih tematika, koja prati nauku o Trojstvu sa tvrdnjom da je Isus imao ispod ljudske potpunu Božansku prirodu. Ispravni odgovor na

ovo pitanje ne daje prvenstveno dokaz za ili protiv Trojstva. Nepravilno razumevanje ovog područja dovodi na kraju do odbacivanja Isusove žrtve na krstu, pošto prisutna Božanska priroda ne može ni u kom smislu da umre, jer inače ne bi bila Božanska.

- „On je obukao Svoje Božansko (Divinity) sa ljudskim.“ {Ellen White: Testimonies to Ministers, p. 177}

Upravo ovo pitanje je od svih delova istine najteže za razumeti, kao što su to i sami pioniri tada priznali. Ove misli predstavljaju više potragu za ispravnim pravcem našeg posmatranja, da ne bismo kroz pogrešno tumačenje došli do direktnog odbijanja Isusove smrti na krstu. Mnogi će u Duhu Proroštva naći dokaze i jednog i drugog, i zato je na ovom polju posebno važno da u analizu uključimo sva ostala objašnjenja cele tematike Isusove mislije na zemlji pisane u Duhu Proroštva i Bibliji. Iako ni tada nećemo dobiti potpuni odgovor, a verovatno ni u večnosti, bićemo sigurni da je Isus doslovno umro za nas. Duh Proroštva ne može da sebi suproti, ako koristi jedan izraz sa više značenja, da bismo mi onda prema potrebi jedan citat izvadili iz konteksta svih ostalih i preveli ga po našim željama. Donji citat nam pomaže da i gornji pogledamo iz druge perspektive, koja obuhvata i sve ostale citate i Biblijske stihove:

- „Spasenje duša je bio veliki cilj, radi kojeg je Hristos žrtvovao Svoju carsku odoru i krunu, nebesku slavu i obožavanje anđela, i (već na nebu!) **položio na stranu Svoje Božanstvo** (Divinity) **DA bi** (NAKON TOGA!) **došao** na zemlju, i radio i patio sa ljudima.“ {Ellen White: Advent Review and Sabbath Herald, 21. November 1907}

Sva Svoja čuda je Isus činio samo sa silom Svog Oca u Sebi (za vreme Svog boravka na zemlji), pri čemu je sotona stalno pokušavao da ga prevari na zloupotrebu te sile. Isto tako su i Njegovi apostoli sa tom istom silom činili čuda kao i Isus.

- „Isus Hristos se nije otimao da bude jednak Bogu (Ocu). Samo Božanstvo je moglo da izleči čoveka od otrovnog ujeda zmije; Sam Bog (Otac) je u Svom jednorodnom Sinu uzeo ljudsku prirodu na Sebe i **zadržao (SAMO) u slaboj ljudskoj prirodi Božanski karakter**, opravdao Svoj sveti zakon u svakoj tački i preuzeo kaznu smrti i srdžbe sa ljudskih sinova na Sebe.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, 11. February 1897}

Šta je bila Isusova Božanska sila na zemlji po Bibliji i Duhu Proroštva? Očeva!:

- „Jer **Bog** (Otac!) beše **U** Hristu, i svet pomiri sa Sobom ne primivši im greha njihovih, i metnuvši u nas reč pomirenja.“ {2. Korinćanima 5,19}
- „- „Znam sva zla i iskušenja koja su pred vama, i poslao sam **Svog Sina Isusa Hrista** na vaš svet da vam otkrije **Moju silu, Moju moć**; da vam otkrije da sam **Ja Bog** (I am) i da ću vam poslati pomoć kako bi ste se spasili od neprijateljskih sila, i da vam dam priliku da vratite u sebe moralnu sliku Gospoda.“ - Bog je poslao Svog Sina, Koji je bio kao sam On, jedno sa Ocem, i podneo je vređanje, sramotu i ruganje radi nas i iskusio je sramotnu smrt na Golgoti. Sotona Mu se suprotstavio čim je došao na svet; ali On mu se odupreo; nije zastranio ni najmanje. **Da** (Isus) **nije imao silu koju Mu je Bog** (Otac) **dao, ne bi mogao da se odupire napadima neprijatelja.**“ {Ellen White: 1888 122.2}
- „Verujte Meni da sam Ja u Ocu i Otac u Meni; ako li Meni ne verujete, verujte Mi po tim delima. Zaista, zaista vam kažem: koji veruje Mene, dela koja Ja tvorim i on će tvoriti, i veća će od ovih tvoriti; jer Ja idem k Ocu Svojemu. I šta god **zaištete u Oca** u ime Moje, ono ću vam učiniti, da se proslavi Otac u Sinu.“ {Jovan 14,11-13}
- „On je mogao da odoli Sotoninim iskušenjima SAMO kroz Svoju **zavisnost od Božanske sile Svog nebeskog Oca**, zato što se pokorio Njegovoj volji i bio poslušan svim Njegovim zapovestima.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, 23. August 1894}
- „Potpuna zavisnost Oca od Sina dolazi do izražaja kroz sledeće reči: Sin **ne može** da čini **ništa Sam od Sebe.**“ {Ellen White: The Upward Look, p. 341}

- „Ja ne mogu ništa činiti Sam od Sebe.“ {Jovan 5,30}
- „Jer Bog (Otac) beše u Hristu, i svet pomiri sa Sobom ne primivši im greha njihovih, i metnuvši u nas reč pomirenja.“ {2. Korinćanima 5,19}
- „Evo Mog Sluge, Koga podupirem, Izabranika Moga, Koji je po volji duše moje. **Na Njega sam stavio Svoj Duh**, i On će narodima doneti pravdu.“ {Isaija 42,1}
- „Gle, Sluga Moj, Koga sam izabrao, Ljubazni Moj, koji je **PO VOLJI duše Moje**: metnuću **Duh Svoj na Njega**, i sud neznabošcima javiće.“ {Matej 18,12}
- „Zato što je samo Božansko (Divinity) moglo biti efikasno u obnovi čoveka od otrovnog ujeda zmije, **lično Bog je U Njegovom rođenom Sinu spojio ljudsku prirodu** i Koji je u slabosti ljudske prirode **podržan** (od Oca) zadobio karakter Boga (Oca), i potvrdio (Očev) Njegov zakon u svakoj pojedinosti.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, 2/11/97, p. 42, col. 2.}

Gornji stih i citat nam pokazuju da je punina Božanstva u Isusu bila lična prisutnost Oca u Njemu, i odgovara na pitanje šta je poruka donjeg stiha:

- „Jer u Njemu telesno **prebiva** sva punina Božanstva.“ {Kološanima 2,9}

Sledeći citat nam ponovo potvrđuje da je Isusova Božanska moć bila Očeva, i da i mi na isti način možemo dobiti istu silu, što smo i videli kada su apostoli podizali mrtve:

- „Sila Spasiteljevog Božanstva je bila skrivena. On je pobedio u ljudskoj prirodi, oslanjajući se na Boga kao silu. To je prednost svih. I to će zavisno od količine naše vere biti naša pobjeda.“ {Ellen White: Youth's Instructor, 4/25/01}

Isusova Božanska sila na zemlji je bila Njegova zajednica sa Ocem! Natprirodna čuda su bila samo posledica te zajednice u kojoj mu je Otac dao silu! Ovim smo videli da je u Njegovom telu stanovala Božanska priroda Njegovog Oca, a da je nije imao Sam! Mi svi znamo da Božja reč ne može da suproti sama sebi, i zato nam ova jasna istina pomaže da shvatimo šta je Božji Prorok zaista hteo da kaže kroz sledeće reči:

- „Sotona je od Hrista tražio čudo kao znak Njegovog Božanstva.“ {Ellen White: DA 120.1}
- „Božansko Biće bilo bi u stanju da potkrepi Svoje tvrdnje nekim čudom: "ako si Sin Božji, reci da kamenje ovo hlebovi postanu". Takav **čin stvaralačke moći** - govori Mu kušač - bio bi ubedljiv **dokaz Božanstva** (Divinity), On bi okončao borbu. Isus nije mogao bez borbe, u miru da sluša, najvećeg varalicu. Međutim, Božji Sin nije morao da dokazuje **Svoje Božanstvo** (Divinity) Sotoni ili da objašnjava razlog Svog poniženja. Hristos nije smeo da koristi Svoju Božansku silu za Svoju ličnu prednost.“ {Ellen White: DA 119.2+3}

Odakle je bila Njegova Božanska sila koju nije smeo da koristi? Videli smo da je ona data od Oca! Ko prema Bibliji ima stvaralačku moć? Otac, Koji je sve stvorio kroz Svog Sina! Isus je to uradio Očevom silom! Sila koja se na zemlji nalazila u Njemu, a time bila i Njegova, je bila Očeva sila!

- „Pričekajte ovde“, rekao je, "i stražite sa Mnom." Otišao je malo dalje od njih, ne tako daleko da Ga ne bi mogli videti i čuti i pao ničice na tle. Osećao je da Ga je greh odvojio od Njegovog Oca. Ponor je bio tako širok, tako mračan, tako dubok da je Njegov Duh uzdrhtao pred njim. Nije smeo da upotrebi **Svoju Božansku silu** da bi izbegao ovu veliku duševnu patnju. Kao čovek morao je da podnese posledice čovekovog greha. Kao čovek morao je da izdrži Očev gnev zbog prestupa.“ {Ellen White: Desire of Ages, p. 686}

Ova izjava se koristi kao "dokaz" da je Isus zaista imao i Božansku prirodu. Ali kad pročitamo i daljni deo istog citata vidimo da je ta sila darovana od Oca, jer je Isus imao strah da izgubi

borbu radi Svoje slabe ljudske prirode, ako bude bio odvojen od Oca! Da je Isus na zemlji zaista imao Božansku prirodu, to onda ne bi bio slučaj!

- „Pošto je Hristos osećao da je Njegovo **jedinstvo sa Ocem prekinuto**, On se plašio da u Svojoj ljudskoj prirodi **neće biti u stanju** da izdrži dolazeći sukob sa silama tame.“ {Ellen White: Desire of Ages, p. 686}
- „U vreme kada je bio najpotrebniji, Isus, Sin Božji, Spasitelj sveta je **ODLOŽIO SVOJE BOŽANSTVO (Divinity) NA STRANU** (ostavio kod Oca na nebu) **I** (tek onda nakon toga!) **došao** u ljudskoj haljini na zemlju.“ {Ellen White: Signs of the Times, 18. March 1897}

Ovde čitamo apsolutno jasno da je Isus prvo odložio Božanstvo tj. Božansku prirodu i ONDA tj. nakon toga dosao na zemlju, i to kao Bog ali bez Božanske prirode. Iako to svojim ograničenim umovima ne možemo da shvatimo, mi moramo to da prihvatimo jer nam je to tako receno! Mi ne možemo da uzimamo prema želji neke citate van konteksta, pa da onda tvrdimo da je u njima sadržan izraz "Njegova sila" dokaz Njegove Božanske prirode na zemlji koja bi time bila nezavisna od Oca. To bi bilo potpuno suprotno ostatku izjava od Ellen White! Isus nikada nije ništa uradio Svojom moći, jer je **doslovno** Svoju Božansku moć potpuno ostavio kada se utelovio.

- „Naša dovoljnost se nalazi samo u inkarnaciji i smrti Isusa. On je mogao da pati, jer je bio podržan Božanskim. On je mogao da to izdrži, zato što na Njemu nije postojala mana neverstva (Svom Ocu) ili greh.“ {Ellen White: YI, August 4, 1898 par. 4}

U originalu ovog citata stoji jasno „by Divinity“, i ta izjava znači da je Isus podržan ne Svojim Božanstvom nego "od (by) (Očevog) Božanstva". Zašto je podržan od Božanskog? Zato što je ostao odan Svom Ocu! To nam jasno pokazuje da se ovde radi o Božanstvu od Oca! Da je Isus tada nosio i Božansku prirodu, On ne bi morao ostati veran Ocu, da bi dobio tu podršku! Značenje Trojstva bi opet donelo hulnu poruku da je za Isusa bilo "lako" odupreti se grehu, i da "nije" morao da zaista pati, jer je "imao" Svoju Božansku prirodu koja ga je podržavala, a da mi "ne" trebamo da se ni borimo protiv greha, jer nemamo Božansko u sebi da bi ga ostavili! Ali upravo ovde stoji suprotno obećanje, i izraz "naša dovoljnost" znači, da i mi, kao i Isus u ljudskom telu, možemo da sve izdržimo, ako imamo nebesku podršku sa Božanskom silom!

- “Dok je bio na ovoj zemlji, **Sin Božji je bio Sin čovečiji**; ali ipak bilo je momenata kada je Njegovo Božanstvo zasijalo kroz ljudsko.” {Ellen White: Svedočanstva Sveska 8, str. 202}

Samo je ponekad prosijavalo Njegovo Božanstvo, na primer prilikom čišćenja Hrama ili su Njegove vatrene, ali jednostavne **reči** istine naterale Njegove neprijatelje da priznaju: „Nikad niko nije govorio tako kako govori ovaj čovek“. Ovo se odnosi na demonstraciju Njegovog autoriteta a ne na doslovno Njegovu Božansku prirodu, jer je On nju nije imao tokom Svog boravka na zemlji. Šta je bilo Isusova Božanska sila dok je bio na zemlji? To su bili Jevanđelje i sila spasenja tj. stvaranja novorođenih sledbenika.

- „Jer se ne stidim **jevanđelja** Hristova; jer je **sila Božija** na spasenje svakome koji veruje.“ {Rimljanima 1,16}
- „Jer što se na Njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i Božanstvo, da nemaju izgovora.“ {Rimljanima 1,20}

Ovaj stih govori da iako se na zemlji nije mogla videti Božanska priroda, koju je ostavio kod Oca, Njegova dela stvaranja su svedočila o Njegovom Božanstvu. Sama sila spasenja je sila stvaranja, koju je Isus u smrtnom obliku imao na zemlji, a čija posledica je bila novorođenje.

- „Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade.“ {Rimljanima 1,20}
- „I obučete u novoga čoveka, koji je sazdan po Bogu u pravdi i u svetinji istine.“ {Efescima 4,24 }
- „Zato i koji stradaju po volji Božijoj neka Mu kao vernome Tvorcu predadu duše svoje u dobrim delima.“ {1. Petrova 4,19}

Isus je delovao u prirodi kojoj je potrebno iskupljenje, a to je naša! To što se kao Sin Božji utelovio i podredio Svoju Božansku prirodu uopšte ne menja stvar. Upotreba Božanskih atributa u Njegovu korist na zemlji označila bi pobedu Sotone. Božanske ingerencije, i to je mogao da upotrebljava samo u korist osvedočenih grešnika i to **u meri u kojoj je to kasnije dato i učenicima**. Što se tiče detaljnog razumevanja i objašnjenja dubinskog aspekta utelovljenja, **to je tajna Božja i nije naše da se time bavimo**, slično kao što ne treba da smo znatiželjni pomoću kojih mehanizama deluje Božji Duh tj. kako je Bog sveprisutan. Neko može reći da je akcenat dat previše u ovom pravcu jer sve ovo ne razumemo. To je sigurno moguće, ali u svemu ovome se radi primarno o tome, da Isus ne bi bio slab prema iskušenjima da je stvarno ispod ljudske haljine imao Svoju doslovnu Božansku prirodu, niti bi u potpunosti mogao da umre na krstu, što se pred našim očima pojavilo kao nova nauka da je On „Sam Sebe“ vaskrsnuo, čime je Njegova žrtva doslovno i hulno bačena u smeće. Ovo izlaganje ide primarno na kontekst usmerenja da je Isus doslovno umro za nas na krstu. Ali kao što sam već naglasio, naravno da ni ovo nije savršeno objašnjenje ni argumentacija, jer čak i nebeski anđeli ne razumeju ovu tematiku. Stvar je da pri tome ne dopustimo Sotoni da iskoristi naše neznanje i povede nas u pravcu odbacivanja i one istine koju smo mogli i morali da shvatimo.

- „Da bi ispunio potrebe čoveka, On je uzeo ljudsku prirodu...On se na nama neshvatljiv način tj. misteriozno (**Mysteriously**) spojio sa ljudskom prirodom.“ {Ellen White: Fundamentals of Education, p. 400}

Ako je način Isusog otelovljenja za nas misterija, zašto onda dolazi do tvrdnje, da donji citat „jasno“ pokazuje da je Ellen White tim rečima htela da pokaže da je Isus na zemlji imao Božansku prirodu? Ako smo gore već pročitali da je Isus ostavio Divinity I ONDA došao na zemlju, Božji prorok sigurno neće sebi suprotiti, nego se donji citat zaista može samo na to odnositi da je Božansku Osobu obukao ljudskom prirodom. U gornjem citatu nam Ellen White pokazuje tu poruku, jer tu jasno piše da se ON, tj. Božanska Osoba Isus spojio sa ljudskom prirodom. Sam izraz Divinity ima više značenja kao i mnoge druge reči, i njeno značenje može da označava kako Božansku prirodu tako i Božanski položaj ili samo Božansku Ličnost. Pravo značenje nam pokazuje samo kompatibilnost sa svim ostalim delovima Božje reči.

Pošto na ovom području imamo nekoliko navedenih citata, koji bi mogli da, kao npr. Samuilov „duh“ drugog teološkog područja, na prvi pogled daju jasan utisak Božanske prirode ispod ljudske haljine, jedini način da ne odemo u pogrešnom pravcu jeste da kao i u ovoj glavi preispitamo sve ostale citate i Biblijske stihove u okviru te tematike, kao što kroz ostatak Biblije vidimo da je sam sotona došao kao „Samuilov“ duh, bez obzira što izolovan opis tog događaja daje „neoboriv dokaz“ „zagrobnog života“. A poenta je da bi doslovna Božanska priroda ispod ljudske haljine onemogućila Isusovu žrtvu na krstu, jer je Božanska priroda apsolutno besmrtna!

Nederivisan i nepozajmljen izvorni život u Isusu. Položen i uzet natrag

- „Zato Me Otac ljubi, jer **Ja** dušu Svoju **položem** da je **opet uzmem**. Niko je ne otima od Mene, nego je Ja Sam od Sebe **položem**. Vlast imam položiti je i vlast imam uzeti je opet.

Ovu sam **zapovest primio od Oca Svojega.**“ {Jovan 10,17.18}

Naš prevod nije dovoljno precizan, i na drugim jezicima kao npr. na Nemačkom umesto reči **uzmem** stoji reč **primim**. "Primiti" znači da je vaskrsenje došlo od Oca! Grcka rec "elabon" znaci samo dobiti. To vidimo u poslednjem delu stiha, i to nam jasno pokazuje da je Isus pod pojmom vlast mislio samo na Svoje pravo na Božanski život, i pravo da odluči da li će ga vratiti Ocu, Koji je doslovni Nosioc vlasti na nebu i zemlji. Godinu dana pre nego što je izašla Čežnja Vekova, Ellen White je napisala:

„ - „U Njemu je bio život; i život je bio svetlost ljudima” (Jovan 1:4) Ne fizički život koji je ovde naveden, već besmrtn, život koji je ekskluzivno vlasništvo Boga. Reč koja je bila sa Bogom, i koja je bila Bog, imala je taj život. Fizički život je nešto što svaka individua dobija. Nije večni ni besmrtn; jer ga **Bog** (Otac!), **davalac života**, uzima ponovo. Čovek nema kontrolu nad svojim životom. Ali Hristov život je bio nepozajmljen. Niko mu ne može oduzeti taj život. - „Sam ga polažem“ (Jovan 10:18), rekao je. U Njemu je bio **život, originalan, nepozajmljen, neizveden. Ovaj život ne nasleđuju ljudi. Mogu ga posedovati samo kroz Hrista**. Ne mogu ga zaslužiti; dato im je kao besplatan poklon ako poveruju u Hrista kao svog ličnog Spasitelja. - „A ovo je **život večni da poznaju Tebe jedinoga istinoga Boga** (Oca) , i Koga si poslao Isusa Hrista.“ (Jovan 17:3). Ovo je otvoreni izvor života svetu.“ {Ellen White: Znaci Vremena, April 8, 1897 quoted in Izabrane Poruke Knjiga 1, str. 296, 297} (Primedba: originalan, nepozajmljen, neizveden život može biti DAT)

Nakon godinu dana je onda precizirala da je Isus dobio sve od Oca, pa i taj život, koji po gornjem citatu On onda daje svima koji Ga prihvate kao Spasitelja:

- „**Sve stvari je Hristos dobio od Oca**, ali je uzeo da daje. Tako da u nebeskim odajama u svom svešteničkom poslu za sva stvorena bića kroz voljenog Sina, **Očev život** struji ka svima; plima ljubavi se kroz Sina vraća kroz radosnu molitvu punu hvale, **velikom Izvoru** (Ocu) **svega.**“ {Ellen White: Čežnja Vekova, str. 21}
- “Hristos je **sve** dobio od Oca, ali je uzeo da daje.” {Ellen White: Čežnja Vekova, str. 21}
- „Jer kako što Otac ima život u Sebi, **TAKO dade** i Sinu da ima život u Sebi.“ {Jovan 5,26}
- “Verniku je Hristos vaskrsenje i život. Kroz našeg Spasitelja život koji smo izgubili je povraćen; jer On ima život u Sebi da podigne koga želi. On ima pravo da daje besmrtnost. Život koji je položio kao ljudsko biće, On ponovo **prima (od Oca)** i daje ljudskom rodu.” {Ellen White: Čežnja Vekova, p 786, 787}

U Hristu je ŽIVOT, originalan, nepozajmljen, neizveden, jer je taj Božanski **ŽIVOT DOBIO od Oca, kada je na nebu bio rođen kao Sin!**

Pošto gore čitamo da je Isus jednak Bogu, da li to treba da znači da je jednak Trojstvu? Ime jedan Bog u celoj Bibiji i Duhu Proroštva apsolutno nigde ne označava Trojstvo nego samo Oca! U ovom tekstu vidimo da Isus ima istu Božansku prirodu kao i Otac, bez da su istovremeno opisani odnosi Njihove hierarhije ili porekla tog Isusovog samoegzistencijalnog života. Taj odgovor stoji u gornjem stihi, i to, da je Isus taj Božanski "život u sebi" **dobio** od Oca a ne obrnuto. I kada bi bila "istina" da je Isus na krstu vaskrsnuo "Sam Sebe", onda On ne bi trebao da dobije taj život u Sebi od Oca!

"Pozajmljen" ili "posuđen" bi bilo primenljivo samo tada, kada bi Isus zaista bio stvoren, što nije slučaj. Jedan pozajmljen auto ne pripada vozaču, nego iznajmitelju, koji sam može da odluči kada će taj auto uzeti nazad. Jednom Božanskom Biću niko ne može da uzme život, i samo je Isus mogao da odluči, da će dati Svoj život za nas na krstu. Bog je

samoegzistirajuće Biće. On nije stvoreno smrtno biće koje svoju životnu silu samo dobija od Boga i ima deriviran tj. stvoren život. Kada je Isus kao Sin isto Božansko Biće, On mora biti isti kao Otac, inače ne bi bio Bog. Zato je potpuno jasno da Isus ima samoegzistenciju i originalni a ne stvoreni život! Izraz "izveden život" u biblijskom smislu nema značenje statusa deteta! On definiše način nastanka tog života! Postoje samo dve alternative: Božji ne izveden život i stvoreni tj. izveden život. Pobornici Trojstva tumače izraz "nije izveden" tako da bi po njima to trebalo da znači da Isus nije nebeski nego "samo simboličan" Božji Sin. Ali to nije istina, jer Biblija potpuno jasno kaže da je Isus dobio Svoj život kao Sin.

- „Ko je izašao na nebo i opet sišao? Ko je skupio vetar u pregršti Svoje? Ko je svezao vode u plašt Svoj? Ko je utvrdio sve krajeve zemlji? Kako Mu je ime (Bog Otac)? I kako je ime (Isus) **Sinu** Njegovu? Znaš li?“ {Priče Solomonove 30,4}

Jedno rođenje znači doslovno primanje života i doslovni status deteta! Nešto pozajmljeno znači da to toj osobi ne pripada. Isus je Božanski nepozajmljeni život dobio od Oca kao doslovni Sin. Kada bi Isus imao pozajmljen život onda On ne bi bio Božansko Biće! Nepozajmljeni znači da je samo sam Isus mogao da odluči da li će se privremeno odreći Svoje nepozajmljene apsolutne besmrtnosti, i ostaviti je kod Oca, da bi mogao da doslovno umre za nas. Kako je taj večni život već jednom od Oca dobio, tako ga je nakon Svoje žrtve na krstu doslovno ponovo primio tj. ponovo uzeo. Oznaka "izvorni" označava vrstu života. A to je apsolutno besmrtni Božji život. Samo Isus poseduje pored Oca takvu vrstu života, zato što je doslovni a ne stvoreni Sin.

„Humanity died, Divinity not died“ - „Ljudsko je umrlo, Božansko nije umrlo“ Doslovna smrt?

Dr. Woodrow Whidden, dugogodišnji profesor na Andrews univerzitetu i jedan od tri autora knjige „Trinity“ je na žalost lansirao momentalno prihvaćenu nauku da Isus nije doslovno umro na krstu, nego „samo“ Njegova haljina ljudskog tela, i da je Isus onda „sam Sebe“ vaskrusnuo. To je na žalost povelu ogroman broj teologa da indirektno potpuno odbace Isusovu žrtvu na krstu! Kao „dokaz“ te „istine“ se uzima sledeći citat izvađen iz konteksta, slično kao i „Samuilov“ Duh.

- „Ljudsko (Humanity) je umrlo, Božansko (Divinity) nije umrlo. Sa Svojim Božanskim je Isus imao moć, da slomi lance smrti. Ljudsko je umrlo, Božansko nije umrlo. On kaže, da ima život u Sebi, da bi uzvisio onoga, koga On to želi.“ {Ellen White: 1SM 301.1; FG1.317}

Da li je ta nauka i takvo tumačenje gornjeg citata istina? Duh Proroštva i Biblija kažu ne!

- „Kao Pripadnik ljudske familije **On** (Isus) je bio **SMRTAN**.“ {Ellen White: Review & Herald, September 4, 1900}

Bog nije grešno biće i ne podleže lancima smrti, niti treba da ih slomi Sam za Sebe! Isus je Svoj život dao kroz Svoju slobodnu odluku. Izraz "lanci smrti" označava činjenicu da je u greh palo čovečanstvo zauvek okovano tom večnom smrću, i to nema nikakve veze sa Isusovim Ličnim vaskrsenjem, niti znači da je On sam Sebe vaskrusnuo! Slamanje tih lanaca smrti je rezultat Njegove žrtve! On je umro za nas i kroz to nas oslobodio lanaca smrti, koje je time slomio. Biblija kaže jasno da je Otac Isusa doslovno vaskrusnuo, a ne "samo" "iz bukvalnog sna" probudio "već živog" Isusa. Prava istina je da je Isus probuđen od potpuno mrtvih, isto kao što ćemo to biti i mi pri Njegovom dolasku! U Bibliji stoji da upravo mrtvi čuju taj glas poziva da ustanu u život. Zato je "argumentovanje" Trojstvenika da Isus "nije" bio mrtav, "zato" što mu se anđeo Gavrilo obratio sa pozivom u ime Oca, da ustane, apsolutno nebiblijsko! Kao "dokaz" se uzimaju reči da je Isus **spavao** u grobu, i dolazi nebiblijska tvrdnja da je Isus prema tome bio živ. Biblija nasuprot tome kaže jasno da je san smrt! Po toj postavci i jedna Tavita ne bi bila mrtva, jer je prema Bibliji čula Petrov glas i vaskrusnula.

- „A Petar izgnavši sve napolje kleče na kolena i pomoli se Bogu, i okrenuvši se k telu reče: Tavito! ustani. A ona otvori oči svoje, i videvši Petra sede.“ {Dela Apostolska 9,40}
- „Ovo kaza, i potom im reče: Lazar, naš prijatelj, **zaspao; nego idem da ga probudim.** Onda Mu rekoše učenici Njegovi: Gospode! ako je zaspao, ustaće. A Isus im reče za smrt njegovu a oni mišljahu da govori za spavanje sna. Tada im Isus kaza upravo: Lazar **umre.**“ {Jovan 11,11-14}
- „Zaista, zaista vam kažem: ide čas i već je nastao, kad će **mrtvi čuti glas** Sina Božijega, i **čuvši oživeti.** Jer kako što Otac ima život u sebi, tako dade i Sinu da ima život u sebi.“ {Jovan 5,25.26.}
- „Jer ako **priznaješ** ustima svojim da je Isus Gospod, i veruješ u srcu svojem da Ga Bog (Otac) podiže iz mrtvih, bićeš spasen.“ {Rimljanima 10,9}
- „Jer još ne znadijaše pisma da Njemu (**Isusu**) valja ustati **iz mrtvih.**“ {Jovan 20,9}
- „I mnogo onih koji **SPAVAJU u prahu zemaljskom probudiće se,** jedni na život večni, a drugi na sramotu i prekora večni.“ {Danilo 12.2}
- „Tako čovek **kad legne** ne ustaje više, dokle je nebesa neće se **probuditi** niti će se **prenuti od sna** svojega.“ {Jov 14.12}

Da li smo u grobu zaista mrtvi, ili samo doslovno "spavamo"? I sledeći stih nam ponovo potvrđuje isto:

- „Jer vam najprije predadoh što i primih da Hristos **UMRE** za grehe naše, po pismu, i da bi ukopan, i da usta treći dan, po pismu.“ {1. Korinćanima 15,3.4}

Biblija kaže jasno da je spavanje smrt! Ellen White je Božji prorok. Po tome ona ne može da suproti starijoj Bibliji! Njene vizije možemo da razumemo i tumačimo samo na biblijskom temelju. Ali šta se radi umesto toga? Uzima se jedan njen citat istrgnut iz konteksta i tvrdi se da je Isus "Sam Sebe" vaskrsnuo i da je u grobu! Pošto u gornjim stihovima piše da ćemo biti spaseni ako verujemo da je Otac vaskrsnuo Isusa od mrtvih, možemo da vidimo, da se kroz odbijanje biblijske istine o doslovnoj Isusovoj žrtvi direktno odbija spasenje. Svako sam odlučuje svoju sudbinu, Bog samo može da nam kaže šta je spasenje i večni život, i kuda vodi taj drugi pravac, kada prihvatimo tu konkretnu lažnu nauku. Nakon dubljeg istraživanja mi nailazimo na jasnu potvrdu istine, koja se nazalost nigde ne citira.

- „Bože sačuvaj! neće to biti od Tebe!“ {Matej 16,22}

Božji Prorok je napisao sledeće reči u kontekstu ovog stiha:

- „Pravda, moralno savršenstvo, zakona moraju biti održani i odbranjeni pred nebeskim univerzumom. I taj sveti zakon ne može biti održan ni jednom **manjom cenom** nego **smrcu** Božjeg Sina.“ {Ellen White: Review i Herald, 15 Novembar, 1898}
- „**Zakon ne može spustiti standard ili prihvatiti išta manje nego punu cenu,** i stoga nas ne može očistiti makar i od jednog greha; ali **Božji Sin, koji je jedno sa Ocem, jednak u vlasti sa Ocem, PLATIO je dug za nas.**“ {Ellen White: Review i Herald, 29. Jul 1890}
- „Sotona je šaputao njegovom (Petrovom) umu, da ako je Božji Sin, Isus **ne bi mogao da umre.**“ {Ellen White: 3SP 231.1}

U današnjim danima je taj šapat prihvaćen, i na žalost uzdigunut kao glasna vika! Ja vas iskreno pozivam da ne prihvatite sotonske nauke koje se nalaze u knjizi "Trinity-Trojstvo", i koje se od ogromnog broja vodećih Adventista u međuvremenu citiraju kao Biblija, koja kaže

nešto potpuno drugo. Gore opisana lažna nauka direktnog odbijanja Isusove žrtve na krstu je jedan od stubova te keltsko-druidske knjige "Trojstvo". Neka nam sam Bog blagoslovi um da shvatimo i prihvatimo istinu dok nije kasno! Većina nije dokaz ispravnosti, a posebno ne većina od kroz omega otpad najdublje napadnute crkve. Ali setimo se naše mladosti. Da li je ikada neki propovednik rekao da Isus nije doslovno u svakom pogledu umro na krstu? Naravno da ne, jer je ovo nova, poslednja stepenica tog otpada, koja se razvila upravo sada! Radi tako teško razumljive i sa druge strane falsifikovane tematike moramo da ponovimo i produbimo neke od tačaka istine, da bi i najmanji trag sumnje nestao iz naše glave. Izraz „Humanity died, Divinity did not die“ ne govori da Isus nije potpuno umro za nas, nego da Njegova Božanska priroda i nebeski položaj nisu umrli. Nisu postojale dve ličnosti čovek Isus i Bog Isus, da bi mogli da kažemo da je Isus umro samo kao čovek.

- „Isus Hristos se nije otimao da bude jednak Bogu (Ocu). Samo Božanstvo je moglo da izleči čoveka od otrovnog ujeda zmijske; Sam Bog (Otac) je u Svom jedinorodnom Sinu uzeo ljudsku prirodu na Sebe i zadržao u slaboj ljudskoj prirodi Božanski karakter, opravdao Svoj sveti zakon u svakoj tački i preuzeo kaznu smrti i srdžbe sa ljudskih sinova na Sebe.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, 11. February 1897}
- „Jer **Bog** (Otac!) beše **U** Hristu, i svet pomiri sa Sobom ne primivši im greha njihovih, i metnuvši u nas reč pomirenja.“ {2. Korinćanima 5,19}

„Divinity not died“ se odnosilo na Oca, koji je bio u Isusu! Isusova Božanska sila u Njemu tokom boravka na zemlji je bio u Njemu prisutan Otac! Pod zadržanim Divinity je mislila Božanski karakter! Iako je izraz Divinity - Božanstvo koristila i u drugom kontekstu, ovde vidimo šta je istina. Kao što je u Bibliji duh na jednom mestu samo ono što prati dušu, a na drugom mestu duša i duh zajedno, tako je i taj izraz na različitim mestima drugog značenja!

- „A Isus opet povika iza glasa i **ispusti dušu**.“ {Matej 27,50}

Ispustiti dušu znači da je i ona umrla, a **ne** da je ona doslovno "spavala" u Njegovom telu u toku boravka u grobu! To je za naše ograničene umove potpuno neshvatljivo, ali ne treba zato da bude razlog da odbacimo činjenicu da je Isus na krstu umro u svakom pogledu!

- „Hristos je postao jedno sa ljudskim, jer je ljudsko moralo da postane **jedno u Duhu** i životu **sa Njim**. Kroz to jedinstvo u poslušnosti Božjoj reči je Njegov život postao **njihov**. On kaže pokajnicima: "Ja sam vaskrsenje i život." **Smrt** je kod Isusa **IZGLEDA KAO SAN**, mir, tama i san. On to opisuje kao najkraći momenat. On kaže da "ko god sa Mnom živi i Meni veruje neće nikada umreti". "Ko drži Moje zapovesti neće nikada okusiti smrt". "On neće nikada videti smrt". I onima koji veruju, da je smrt jako mala stvar. **Umreti sa Isusom je kao san**. "Jer **ko spava u Isusu** Bog će ga dovesti ka Isusu (vaskrsenju)." {Ellen White: YI, August 4, 1898 par. 7}

Radi teškog prevoda dole čitamo i original:

- „Christ became one with humanity, that humanity might become one in Spirit and life with Him. By virtue of this union in obedience to the word of God, His life becomes their life. He says to the penitent, "I am the resurrection, and the life." Death is looked upon by Christ as sleep, silence, darkness, sleep. He speaks of it as if it were of little moment. "Whosoever liveth and believeth in me," He says, "shall never die." "If a man keep My sayings, he shall **never taste of death**." "He shall never see death." And to the believing one, death is but a small matter. **With him to die is but to sleep**. "Them also which sleep in Jesus God will bring with Him." {Ellen White: YI, August 4, 1898 par. 7}
- "On je iskusio našu smrt, da možemo primiti život koji je Njegov." {Ellen White: Čeznja Vekova, str. 25}
- "Verniku je Hristos vaskrsenje i život. Kroz našeg Spasitelja život koji smo izgubili je povraćen; jer On ima život u sebi da podigne koga želi. On ima pravo da daje besmrtnost. Život koji je položio **kao ljudsko biće**, On ponovo prima i daje ljudskom rodu." {Ellen White: Čeznja Vekova, p 786, 787}

Ove reči jasno pokazuju da je Isus kroz smrt Svog ljudskog tela morao da potpuno umre, jer je ljudsko (telo) u **svakom smislu postalo jedno** sa Njegovim Božanskim Duhom i životom. Isus sam kaže da je Njegova smrt trajala samo kratko. Ellen White piše da je ona **samo izgledala kao san**, tj. da se radi o **doslovnoj smrti**. Isto i na ovom mestu možemo da vidimo da je odlaganje zaista značilo doslovno odlaganje Božanske prirode, tako da je Isus mogao da na krstu bude potpuno mrtav. On je Sam rekao da je forma Njegove smrti ISTA kao i kod smrtnih ljudi, i da ona nosi ime san.

Postoji Božansko telo ili forma i ljudsko telo. Kada kaže divinity did not die, misli se na njegovu božansku telesnu prirodu, u kojoj nije mogao umreti i zato ju je i položio i utelovio se u ljudskoj telesnoj prirodi da bi u njoj mogao umreti. Kada je ljudska telesna priroda umrla, Božanska Ličnost koja nije više imala svoju Božansku moć besmrtnosti i koja ovisi o telu da bi bila živa, i Ona je umrla sa tom ljudskom prirodom.

- „Da je jedan jedini greh zaprljao Njegov karakter, **kamen nikad ne bi bio otklonjen sa vrata Njegove kamene odaje**, i svet sa svojim teretom krivice bi propao.“ {Ellen White: Ms. 81, 1893, p. 11, Diary entry for Sunday, July 2, 1893, Wellington, New Zealand}
- „I imaju telesa nebeska i telesa zemaljska; ali je druga slava nebeskim, a druga zemaljskim. Tako i vaskrsenje mrtvih: seje se za raspadljivost, a ustaje za neraspadljivost; seje se u sramoti, a ustaje u slavi; seje se u slabosti, a ustaje u sili; seje se telo telesno, a ustaje telo duhovno. **Ima telo telesno, i ima telo duhovno**. Tako je i pisano: Prvi čovek Adam postade u telesnom životu, a **poslednji Adam u duhu koji oživljuje**. Ali duhovno telo nije prvo, nego telesno, pa onda duhovno. Prvi je čovek od zemlje, zemljan; **drugi je Čovek Gospod s Neba**. Kakav je zemljani, takvi su i zemljani; i kakav je nebeski, takvi su i nebeski. I kako nosimo obličje zemljanog, tako ćemo nositi i obličje nebeskog. A ovo govorim, braćo, **da telo i krv ne mogu naslediti carstvo Božje, niti raspadljivost neraspadljivosti nasleđuje**..... Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost, i **ovo smrtno da se obuče u besmrtnost**. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost, i ovo se smrtno obuče u besmrtnost, onda će se zbiti ona reč što je napisana: Pobjeda proždre smrti!“ {1. Korinćanima 15,40-53}

U ovim stihovima apostol Pavle objašnjava vaskrsenje, i da je telesno telo različito od duhovnog tela. On ovde ne govori o tome šta je Sin Božji uradio onda kada je sišao na ovu zemlju, ali, vidimo da ovozemaljsko telo i krv ne mogu naslediti carstvo Božje, niti raspadljivost da nasledi neraspadljivosti. Sin Božji - Isus Hristos je Bog, prema tome, dok nije bio na ovoj zemlji, imao je telo duhovno. Da bi živeo na ovoj zemlji, **ostavio je to telo duhovno, uzeo "telo telesno"** - kako apostol Pavle naziva ovozemaljsko telo, koje je raspadljivo i smrtno. To znači da je u svakom aspektu ostavio Božansku prirodu! **Tako je Isus umro na krstu u potpunosti, jer je iako još uvek Bog imao samo zemaljsko telo.**

- „Ako bi neko zapodenuo staru raspravu na temu: **kako Hristos može biti besmrtan, da da ipak umre - mi na to jedino možemo reći da ne znamo**. Nije nam namera da proniknemo u večnost...Tajna utelovljenja isto je toliko velika kao i tajne raspeća i vaskrsenja. Mi, jednostavno, ne shvatamo kako Hristos može biti Bog, a u isto vreme postati Čovek, nas radi... Za nas će biti dovoljno ako prihvatimo kao istinu ono što nam je Bog otkrio, ne zadržavajući se na onome što ni anđeoski um ne bi mogao da shvati....“ {E. J. Waggoner, Hristos i Njegova pravednost, 5. poglavlje}

Da li se Isus odvojio od Svog Božanstva, kada je na krstu bio potpuno mrtav? Da li se apostol Pavle odvojio od svoje ljudske ličnosti kada je umro? Ne, on će isto i ustati kao čovek Pavle, sa istim mislima kao pre smrti, koja je po Bibliji samo san. Isto tako je i Isus nakon Svoje smrti kao Božanske Osobe spavao u zemaljskom grobu Njegove zemaljske ljudske prirode i ponovo ustao kao ista Božanska Osoba. Radi se o tome da je Isus u svakom smislu uzeo smrtnu prirodu palog čoveka, radi čega se morao odreći Svoje Božanske apsolutne besmrtnosti u smislu prirode, pošto bi inače Njegova doslovna žrtva bila nemoguća! Naravno da ovo, i izraz „Divinity not died“ ne možemo da razumemo, jer to po Ellen White nećemo ni u večnosti potpuno shvatiti. Radi se primarno o tome, da mi ne možemo ono što ne

razumemo da onda tumačimo u željenom pravcu, a da to suproti svim biblijskim principima. Odbijanje te istine je direktno odbijanje Isusove žrtve, pošto je Biblija jasna da je On za nas umro doslovno. Sam Isus u kontekstu razumevanja Biblije kaže "tako stoji pisano".

- „Ponizio Sam Sebe postavši **poslušan do same SMRTI**, a smrti krstove.“ {Filibljanima 2,6-8}

Bozja rec je jasna, da je Isus morao da zaista umre, pre nego je doneo rod spasenja, i pre nego sto je dobio nazad zivot od Oca. U Jovanu 12,24 citamo opis semena, koje je prvo umrlo, da bi moglo da nikne. Ovaj opis predstavlja upravo Isusovu neophodnu smrt radi naseg spasenja. Isus je isto tako morao da potpuno umre da bi ustao!

Vaskrsenje od zaista mrtvih? Ko je doslovno vaskrsnuo Isusa?

- „Ako Duh Onoga Koji je digao Isusa iz smrti, počiva u vama, Onaj koji je digao Hrista iz mrtvih će takođe oživeti vaša smrtna tela Svojim Duhom koji počiva u vama.“ O kako je ovo dragocena poruka svakoj ožalošćenoj duši! Hrist je naš vođa i Utešitelj, koji nas teši u svim našim nevoljama.“ {Ellen White, S.D.A. Bible Commentary Vol. 6, pp. 1076, 1077, 1894}
- „I da čekate **Sina Njegova s nebesa Kojega vaskrse iz mrtvih**, Isusa, Koji nas izbavlja od gnjeva koji će doći“ {1. Solunjanima 1,10}

Otac je digao Isusa iz smrti a ne Isus Sam Sebe, kako danasnja lažna nauka tvrdi! Hristos je umro kao čovek, i ustao je kao čovek. Na primeru proroka Jone, koji je tri dana i noci bio u stomaku kita, i koji nije sam sebe oslobodio, nego ga je Bog od spolja svojom silom pozvao da izađe, vidimo predsluku Isusovog ropstva u grobu, koji je okoncano tek Ocevom silom od spolja! A to ropstvo u grobu je bila potpuna smrt, na isti nacin kao kod svih ljudi na zemlji. To nam je dobro pokazano kroz Biblijsku pricu o Vinogradaru, koji je prvo poslao svoje slugе kod nevernih ljudi u vinogradu, a nakon njihovog ubistva i svog Sina, koji je ubijen na potpuno jednak nacin! Isus je umro isto kao i svi ostali ljudi, a ne samo Njegova "simbolicna" haljina od mesa!

Direktno nakon Svog vaskrsenja Isus nije dopustio Mariji da ga dotakne, nego je otišao prvo kod Svog Oca, da bi dobio prihvatanje Svoje žrtve, a kroz to i taj izvorni Božanski život i prirodu. Tek tada se vratio ka Svojim učenicima i dopustio im da Ga dodirnu, a zatim otišao zauvek na nebo. Isus je i nakon Svog vaskrsenja još jednom rekao "**Bogu Svojemu**", da jasno pokaže da je Otac zaista iznad Njega.

- „A Isus ustavši rano u prvi dan nedelje javi se najpre Mariji Magdalini.“ {Marko 16,9}
- „Reče joj Isus: ne dohvataj se do Mene, jer se još ne vratih k Ocu Svojemu; nego idi k braći Mojoj, i kaži im: vraćam se k Ocu Svojemu i Ocu vašemu, i **Bogu Svojemu** i Bogu vašemu.“ {Jovan 20,17}
- „Potom reče Tomi: pruži prst svoj amo i vidi ruke Moje; i pruži ruku svoju i metni u rebra Moja, i ne budi neveran nego veran.“ {Jovan 20,27}
- „On (Isus), Koji je rekao "Otac Me ljubi, zato što Svoj život dajem, da ga **PONOVO primim**" - je iz groba **došao KA** životu koji je u Njemu **BIO**.“ {Ellen White: 1SM 301.1; FG1.317}

Ako je Isus morao da **dođe nazad** ka tom izvornom i nepozajmljenom životu, koji je po

gornjoj izjavi pre toga **BIO** u Njemu, to znači da se taj i takav život tada nije nalazio u Njemu! Ako je nešto već tu, onda ne moramo da se ka tome vratimo!

Mnogi zastupnici te pogrešne nauke su počeli da shvataju, da Isus sa Svojom apsolutnom besmrtnošću u kontekstu Trojstva ne bi mogao da zaista umre, osim Njegovog ljudskog tela, koje je po njihovom tumačenju samo "pokrivalo" "i tada prisutnu" Božansku prirodu. Prava istina je da je ta telesna "odeća" pokrivala **Božanstvo Njegove Ličnosti!** Tako je došla sledeća lažna nauka, da je na krstu umrla "samo" Isusova ljudska priroda kao "fasada", a da je "prisutna" Božanska priroda samo "spavala" u grobu, sve dok Ga anđeo Gavrilo nije u Očevo ime kao "budilnik" pozvao da ustane, pri čemu je onda Isus "Sam Sebe" vaskrsnuo. Kao "potvrda" toga se uzima stih da je Isus spavao u grobu i probuđen, zajedno sa rečima Duha Proroštva iste prirode, tj. da Divinity has not died, što je već obrađeno u prošloj glavi.

- "Ljudsko (Humanity) je umrlo, Božansko (Divinity) nije umrlo. Sa Svojim Božanskim je Isus imao moć, da slomi lance smrti. Ljudsko je umrlo, Božansko nije umrlo. On kaže, da ima život u Sebi, da bi uzvisio onoga, koga On to želi." {Ellen White: 1SM 301.1; FG1.317}

Ali da Isus nije potpuno umro za nas, onda Njegova žrtva ne bi bila žrtva nego samo jedan spektakl pred celim svemirom! Ovo je huljan napad na Isusovu žrtvu!

Biblija potvrđuje potpuno jasno, da je Isus, kao i mi, bio **potpuno mrtav**, i da je na isti način kao i mi podignut i vaskrsnut:

- "Ako Duh Onoga Koji je digao Isusa iz smrti, počiva u vama, Onaj Koji je digao Hrista iz mrtvih će **takođe** oživeti vaša smrtna tela Svojim Duhom Koji počiva u vama.' O kako je ovo dragocena poruka svakoj ožalošćenoj duši! Hristos je naš Vođa i Utešitelj, Koji nas teši u svim našim nevoljama." {Ellen White: S.D.A. Biblijski Komentar Vol. 6, p. 1076, 1077, 1894}
- „A Bog (Otac) i Gospoda (Isusa) podiže, **I nas** će podići **silom Svojom**“ {1. Korinćanima 6,14}
- „Jer ako verujemo da **Isus umre** i vaskrse, **tako** će **Bog I one** koji su umrli u Isusu dovesti s Njim“ {1. Solunjanima 4,14}
- „Jer ste s Njim sahranjeni krštenjem, u kome s Njim i ustaste kroz veru u delotvornost **Božju, koji Ga je vaskrsnuo iz mrtvih.**“ {Kološanima 2,12}
- „Da bi **kao što je Hristos vaskrsnut iz mrtvih slavom Očevom**, i mi isto tako hodili u novini života. Jer kad smo zasađeni s Njime u obličju Njegove smrti, bićemo tako i ustajanjem.“ {Rimljanima 6,4,5}
- „Da služite Bogu živu i istinu, i da čekate Sina Njegova s nebesa **Kojega vaskrse** iz mrtvih, Isusa, Koji nas izbavlja od gnjeva koji će doći.“ {1. Solunjanima 1,9,10}
- „Jer ako priznajesh ustima svojim da je Isus Gospod, i veruješ u srcu svojem da **Ga Bog (Otac!) PODIŽE iz mrtvih, bićeš spasen.**“ {Rimljanima 10,9}

Isus je i kod stvaranja svemira sve to učinio sa silom koja je proizišla od Oca. Ali to ne znači da je On Sam Sebe vaskrsnuo! U Bibliji čitamo da je Bog Otac podigao Isusa a ne da je Isus Sebe podigao, kao što današnji teolozi tvrde! Naravno da podigao znači vaskrsnuo, jer po Bibliji mrtvi do Isusovog dolazka spavaju u grobovima. Izraz "podići" u Bibliji ima isto značenje kao i vaskrsnuti! Ne postoji apsolutno ni jedno mesto gde piše da neko treba da bude prvo probuđen da bi onda vaskrsnuo!

Ovde vidimo da ta lažna teologija koja odbija istinu da je Isus doslovno umro, time odbija Isusovu žrtvu! Biblijsko podizanje ili vaskrsenje postoji samo kod jednog potpuno mrtvog

bića, pri čemu to uopšte ne dotiče Božansku prirodu, jer ju je Isus pre toga odložio kod Oca! Zato je interpretacija da je Isus "samo spavao" i od Oca "samo" probuđen, da bi onda "Sam Sebe" "simbolički vaskrsnuo" apsolutno nebiblijska! Isus sa druge strane kaže "pisano je":

- „A nalazimo se i **lažni svedoci** Božiji što svedočimo na **Boga da vaskrse Hrista**, Kojega ne vaskrse kad mrtvi ne ustaju. **Jer ako mrtvi ne ustaju, ni Hristos ne usta.**“ {1. Korinćanima 15,15.16}
- „(Samo) Hristos je imao pravo, da da Svoju besmrtnost. Život, koji je u ljudskosti **položio**, je **DOBIO opet**, i dao čovečanstvu, „I ko je pojeo Moje meso i popio Moju krv, dobiće večni život, i Ja ću ga poslednjeg dana vaskrsnuti“ {EGW: YI, August 4, 1898 par. 5}

Pošto je jako teško napraviti prevod bez tendencioznosti, dole stoji originalni citat:

- „**Christ was invested with the right to give immortality. The life which he had laid down in humanity, he AGAIN TOOK UP AND GAVE to humanity**“ „Who so eateth my flesh, and drinketh my blood, hath eternal life; and I will raise him up at the last day“

Mi ovde vidimo da se tu u oba slučaja radi o večnom životu, i da je Isus taj Svoj besmrtni život položio, da bi ga poklonio ljudima u smislu nagrade večnog života. Kako žrtva tako i večni život su mogli biti dati samo kroz smrt Isusa kao Božanstva u ljudskom obličju! Isus je iz groba ustao KA životu koji je u Njemu (već ranije) **BIO**. Da li je taj život bio u Njemu dok je bio mrtav? Ne! Duh Proroštva kaže da je On taj život dao u Svom čovečjem obliku (in humanity). Tu ne stoji da je položio ljudski (human life) život, kao što se pokušava interpretirati. A upravo ta mala razlika nosi neshvatljivo duboku težinu istine. Ovde u stvari stoji da je Isus dobrovoljno položio Svoj Božanski a ne ljudski život, koji je nakon Svoje žrtve **dobio nazad**. Božanski život nije mogao da umre, i zato je Isus morao da ga kod Oca **položi**, da bi mogao da doslovno umre i plati kaznu za naše grehe. Ali u toj ljudskosti nije umrlo samo ljudsko telo nego i Božanska Ličnost, sam Isus Hristos!

Opis položio i opet dobio u kontekstu Božanskog života ne dotiče u vremenskom aspektu niti smrt na krstu niti vaskrsenje. Tu dolazi do slične zablude kao kada je 1843 Isusov ulazak u svetinju zamenjen sa Njegovim drugim dolaskom. Položio označava samo odlaganje Božanske prirode kod Oca, kad je Isus bio rođen. A dobijanje nazad znači vraćanje Božanske Prirode sa Božanskim životom

- „A Isus joj reče: Ja sam vaskrsenje i život koji veruje Mene ako i umre živeće.“ {Jovan 11,25}

Ova Isusova izjava u prezentnom vremenu se odnosi na naše a ne na Njegovo vaskrsenje nakon smrti na krstu, što u drugom delu stiha jasno stoji, i predstavlja najavu onoga što dolazi. Duh Proroštva i Biblija pokazuju na mnogim mestima potpuno precizno da će nas Sam Isus vaskrsnuti pri Svom dolasku, i pokloniti nam večni život koji nam je omogućio kroz Svoju žrtvu, i od kojeg će On biti izvor.

Šta je važno naglasiti je da ovde ne stoji postavka da je Isus umro drugom smrću, jer su njom umrli samo oni koji nikad neće biti spašeni, a Isus je bio vaskrsnut. Isus je sa druge strane rizikovao, da ako izgubi bitku i načini najmanji greh onda zaista umre drugom smrću, izgubljen za večnost. To je i mogao, jer je Božansku prirodu potpuno ostavio kod Oca, inače ne bi postojao ovaj rizik. Zato što je pobedio u bitci protiv greha, On **nije** umro drugom smrću:

- „Setite se da je Hristos sve rizikovao; “iskušan kao što smo mi” On je **rizikovao i Svoje večno postojanje** u zavisnosti od ishoda konflikta.” {Ellen White: General Conference Bulletin 1st December 1895 ‘Seeking the Lost’}

Ipak, Isus je umro drugačijom smrću nego spaseni ljudi, jer je u tom trenutku kao Nosioc naših greha bio kompletno razdvojen od Boga, dok su svi ostali iskreni ljudi umrli pod potpunom milošću. On je od samog početka prinošenja Sebe na žrtvu, i to od Getsimanije,

izgubio Svoju vezu sa Ocem i oslonac na Očevu silu, pa je tako morao izdržati strašnu probu verom u ljudskoj prirodi, i upravo kao takav je otišao u grob. Isto tako će i Božji narod, nakon kraja vremena milosti, morati da izdrži poslednje trenutke zemaljske istorije za vreme sedam zala bez Posrednika u nebeskoj svetinji. Zato nije čudno da su nosioci otpadne nauke počeli čak i tako jasnu istinu iz Otkrivenja da odbacuju, sa tvrdnjama da je kraj vremena milosti „samo simbolička“, i da se u stvari „ne“ odnosi na poslednji Božji narod, nego „samo“ na pali Vavilon ovog sveta.

Pod milošću prvom smrću umiru oni koji su prihvatili Božji plan spasenja, makar i bez teološkog znanja, živeći po dobroj savesti. Milost je dostupna i na raspolaganju svima bez razlike, za vreme njihovog života, sve dok imaju priliku da se pokaju, ili dok ne pređu granicu milosti i nađu se u stanju hule.

Isus je umro kao simbol čovečanstva, kao drugi Adam, i time preuzeo krivicu na Sebe i posrednički je poneo kako bi mogao da očisti od greha Svoju djecu. To se zove Iskupljenje.

Hristova žrtva imala je za cilj isto što i starozavetno tipsko žrtvovanje nevinog jagnjeta, a to je prenošenje greha i krivice na dalju službu u Svetinji, a zatim krunsko delo očišćenja u Svetinji nad svetinjama, šta odgovara istražnom sudu. One, koji su prihvatili Njegovo delo, i koji su Njegovom posredničkom službom očišćeni, On ima legalno pravo da podigne u život, dok one koji su odbili Njegovu žrtvu i ljubav čeka suočavanje sa zakonom koji nalaže smrt grešnika. Pokajani gresi Božjeg naroda padaju kao vatra i druga i večna smrt na njihovog uzročnika, Sotonu, dok za nepokajane grehe sami grešnici nose kaznu plamena uništenja i svoje večne smrti.

U nebiblijskoj nauci o „trojedinom“ Bogu, gde ne postoji doslovna podela u sili ili položaju, nego samo u simboličkom zadatku plana spasenja, i gde je „Svaki od Njih u Svakome“, nije nikakvo čudo što se Isusu pripisuje sila da je vaskrsao „Samog Sebe“. Po toj analogiji, i mi bismo morali vaskrsnuti sami sebe, zato što i mi onda „imamo“ Božansku prirodu ispod ljudske fasade „kroz“ prisustvo trećeg lica Božanstva u nama. I upravo to je ta mala suptilna, ali bogohulna razlika.

„A ako li **ŽIVI U VAMA Duh Onog (Oca) Koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj (Otac) Koji je podigao Hrista iz mrtvih**, oživeće i vaša smrtna telesa Duhom Svojim Koji živi u vama.“ {Rimljanima 8,11}

Biblija pokazuje potpuno jasno da se Duhom Božjim samo **zapečaćujemo** za spasenje i vaskrsenje koje će učiniti Bog Otac Svojom silom, baš kao što je to uradio sa našim Spasiteljem i Zastupnikom, Isusom Hristom. Kroz Hrista dobijamo pravo na USVOJENJE i povraćaj prvobitnog statusa Božje dece, šta smo izgubili padom u grijeh i time postali otpali sinovi Božji, tj. deca đavola pod grehom.

- „Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle **zapečatim sluge Boga** našega na čelima njihovima.“ {Otkrivenje 7,3}
- „I ne ožalošćavajte Svetoga Duha **Božijega**, Kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenja.“ {Efescima 4,30}

Isusova večnost i početak?

- „A ovo je život **večni** da poznaju Tebe **jedinoga istinoga Boga**, i Koga si poslao Isusa Hrista.“ {Jovan 17,3}
- „Božji Sin je delio presto sa Ocem, i slava **Večnog (Oca) Koji** (jednina) **ima život iz Sebe** ih je okruživala Obojicu (množina!).“ {Ellen White: Patriarchs and Prophets, 1. glava}

Trebamo da zapazimo da je Isus od Večnog (Oca) dobio taj Božanski večni život u Samom Sebi, ali nije Sam dobio ime "Večni". To nije bilo ni moguće, zato što to ime "Večni" znači "Onaj koji je stvorio večnost a Sam nema početka". Uprkos tako jasnoj istini dolazi sledeće izvrtanje biblijske izjave da to dotiče samo Isusov zemaljski život sa ljudskom prirodom. Da li je Otac možda stvoren kao ljudi, ili ima taj izvorni Božji život, pošto je Isus dobio isti takav život kao Otac?

- "Anđeli su sa čuđenjem gledali na Hrista, koji je uzeo na sebe ljudsko obličje i sa poniznošću objedinio svoje božanstvo sa ljudskošću, kako bi mogao propovedati palom rodu. Ovo je bilo čudo među nebeskim anđelima. Bog nam je rekao da je uradio to i da prihvatimo Njegovu reč onako kako piše. **lako možemo pokušavati da zaključimo kada se tačno u vremenu rodio Hrist**, ili kada se zlo pojavilo prvi put na zemlji, **mi možemo pokušavati, ali kada padnemo iscrpljeni od istraživanja, tek tada vidimo da imamo još beskonačno mnogo da istražujemo.** {Ellen White: S.D.A. Biblijski Komentar Sveska 7, str. 919, 1888}
- "Ovde im Hrist pokazuje, da, iako mogu računati da je Njegov život manje od pedeset godina na zemlji, **Njegov nebeski život se ne može izračunati ljudskim ciframa.** Postojanje Hrista pre Njegovog otelovljenja se ne može iskazati ciframa." {Ellen White: Znaci Vremena, 3. Maj, 1899 par. 4}
- "Hristos je prepostojeći, samoodrživi Sin Božji... Kada govorimo o Njegovom prepostanju, Hristos nosi naš um kroz davnu večnost. On nas uverava da nikada nije bilo vreme da On nije bio u bliskoj vezi sa večnim Bogom. Onaj, čiji su glas slušali Jevreji, bio je sa Bogom kao Onaj koji je oduvek sa Njim. {Ellen White: Znaci vremena, 29 Avgust, 1900 + Evandelizam, str. 615}

Oduvek sa Ocem znači da Isus nikada u toku Svog postojanja nije bio odvojen od Oca, a ne da nije imao početak. Život bez kraja ne kaže da li je Isus imao početak ili ne. Samo večni Otac nema početak. Isus je uvek bio jedinorodni Sin, i to već kod nebeskog rođenja pre početka dimenzije vremena, **od večnosti**. Donji stihovi jasno govore da Isus ima početak:

- „Koji je obličje Boga što se ne vidi, Koji je **rođen PRE svake stvari.**” {Kološanima 1,15}
- „A Sin Božji govori Sam o Sebi: - „Gospod Me je imao u početku puta Svojega, pre dela Svojih, **pre svakoga vremena**, pre vekova postavljena Sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad jošte ne beše bezdana, **rodila sam se...**” {Priče Solomonove 8,22-30} - „ {EGW: Patriarchs and Prophets p. 34}

Mi znamo da je Isus prisutan od večnosti. Da li večnost dotiče oba pravca? Da li ona sme da ima početak? Po Bibliji će spaseni dobiti večni život. Večnost znači dimenzija vremena.

- „Vrata! uzvisite vrhove svoje, uzvisite se **vrata večna!** Ide Car slave.“ {Psalam 24,7}

Da li ta vrata nemaju početak? Ne, večnost znači da će ona večno ostati. Ta vrata simbolišu vaskrsenje, koje je u tom smislu isto večno. U smislu tih vrata večnost počinje kada ih je Bog stavio.

- „U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku u Boga. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo.“ {Jovan 1,1-3}

Za Oca, Koji je Izvor svega, ne postoji dimenzija vremena, jer **On nema početak**, i postojao je i pre svake večnosti. Zato je i po Bibliji i Duhu Proroštva samo Isus povezan sa izrazom večnost i početak, da bi smo prepoznali da je proizišao i rođen od Oca, i u tom smislu ima početak, početak nebeske večnosti, pre stvaranja kosmosa sa dimenzijom vremena tj. večnosti stvorenog sveta.

- „A Isus im reče: kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste Mene; jer Ja od Boga izidoh i dođoh; jer ne dođoh Sam od Sebe, nego Me On posla.“ {Jovan 8,42}
- „Jako je važno, da prihvatimo i shvatimo spasenje i istinsku pobožnost, znanje koje je otkriveno od večnosti, i kroz koje možemo da prepoznamo Božje mišljenje i Njegove nebeske namere.“ {Ellen White: CT 14.2}

Ovde vidimo da Božji prorok opisuje od večnosti otkriveno znanje. Jedno otkrivenje egzistira samo za stvorena bića, koja imaju početak. Ova opisana večnost ima svoj početak!

- „**Onda** je On (Isus) izneo pred sve anđele da je za izgubljene ljude **pronađen** izlaz tj. spasenje. On im je rekao da je sa Svojim Ocem o tome razgovarao (tek tada je donesena odluka!) i ponudio Svoj život kao otkup, da bi smrtnu presudu preuzeo na Sebe, i da bi pali čovek mogao da preko Njega dobije oproštaj.“ {Ellen White: Geistliche Gaben Band I 1858 p 130-135}
- „On (Bog Otac) ih je izabrao od večnosti da bi mogli da budu sveti. On je dao Svog Sina, da umre za njih.“ {Ellen White: AA 559.3}

Kako je Bog te ljude izabrao od večnosti, kada kod njihovog stvaranja još nije bila doneta gore opisana odluka? Da li je taj izbor bio bez početka? Da li ovde stoji da je Isus tek u tom kontekstu postao Sin? Ne, u ove dve izjave stoji da nam je On, kao Sin od večnosti i pre te odluke, dat tom odlukom unapred. Mi smo videli da je Isus spasenje otkrio od večnosti, koja je počela iznošenjem tj. objavljenjem Njegovog obećanja pred anđelima. Jedno objavljenje postoji samo tada kada jedan Kralj govori sa svojim podanicima. Večnost je izraz, koji označava budućnost bez kraja, i prošlost od njenog početka. Jedna večnost označava večne rezultate tog što je otkriveno. I Duh Proroštva potvrđuje da večnost znači istoriju, koja je povezana u proročki lanac. Proročki lanac spasenja ljudi je počeo kroz razgovor Oca i Sina.

- „Istorija, koju je veliki Ja sam rekao u Svojoj reči, i koja povezuje jedan deo nakon drugog u proročki lanac, koji traje od večnosti prošlosti sve do večnosti u budućnosti, nam pokazuje gde se danas nalazimo u tom toku vremena“ {Ellen White: Ed 178.3}

Večnost ima konkretni početni momenat! Isto tako i večni glasovi (voices from eternity) nisu glasovi bez početka, nego glasovi iz davne prošlosti:

- „Pre Svoje smrti nam je naš Spasitelj najavio jedan stub, koji će tamo biti uzdignut, gde je Njegovo telo zakopano, i na kojem će stajati sledeće reči, kao glasovi večnosti: „Jer Bogu tako omile svet da je i Sina Svojega jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.“ {Jovan 3,16}“ {EGW: HP 235.3}

I gornjem stihu vidimo još jednom da ime Bog ne označava množinu! U donjem citatu stoje dve proročke izjave, koje govore da večnost, koja je ovog puta vezana za nas, ima jedan početak. Tu ne piše naš večni život, nego večnost, koja po zastupnicima Trojstva nema početak, pošto Isus "nije" doslovni Sin.

- „Jedna Majka ne bi trebala da ni u jednom momentu zapostavi pažnju. Ona čini delo, koje će govoriti sada i u večnosti.“ {Ellen White: ST, July 13, 1888 par. 11}
- „Vi morate lično upotrebiti silu koju vam je Bog dao, ili će te padati sve dublje i dublje, sve dok više niste Božja deca, kako ne u ovom vremenu, tako ne ni u večnosti.“ {Ellen White: CTBH 149.2}

Po ovim izjavama Duha Proroštva sam pojam vreme egzistira nezavisno od dimenzije večnosti, koja je odvojena od dimenzije vremena. Vreme koje mi znamo je počelo kroz stvaranje, završiće kroz uništenje greha, kada večnost ponovo počne. Sve što se desilo pre i nakon toga je u večnosti! Tako je i Isusovo rođenje kao Sina Svog Oca u večnosti, koja je sama van kategorije kasnije stvorenih vremena i materije. Sa našim ograničenim umom je

sve ovo jako teško za shvatiti, ali to ne sme da bude razlog da razvijemo nauku protiv Biblije, i koja ignoriše princip "tako stoji pisano". Sve ovo nam jasno pomaže da shvatimo značenje slećih reći:

- „Tišina je pala na sakupljeno mnoštvo. Ime Boga, koje je dato Mojsiju da izrazi ideju večne prisutnosti, je usvojeno kao lično ime od ovoga Galilejskog ucitelja (Isusa). On je objavio Sebe kao **Samopostojećeg** (self-existed), Koji je bio obećan Izraelu kao Onaj, Kojemu su **izlasci od početka, od večnih vremena.**“ {Ellen White: AA 559.3}
- „Blagodat koja nam je dana u Hristu Isusu **PRE vremena večnih**, a sad se pokaza u dolasku Spasitelja nasega Isusa Hrista.“ {1. Timotijeva 1,9.10}
- „A ti, Vitlejeme Efrato... iz tebe ce Mi izaci Onaj Koji ce biti Gospodar u Izrailju, Kojemu su **IZLASC** od početka, od večnih vremena.“ {Mihej 5,2}
- “U govoru o Njegovom predpostojanju, Hristos upravlja misli nazad, kroz nepregledne vekove. On nas uverava da NIKADA nije bilo vremena kada nije bio u neraskidivoj zajednici sa Večnim Bogom.”{Ellen White: LHU 17.7}

I u ovom citatu vidimo samo činjenicu, da je od kada je Isus u dalekoj večnosti rođen postojala savršena zajednica sa večnim Bogom Ocem. On nas isto obaveštava da proizilazi, i da ima Svoj početak, od kada je od Oca dobio taj Božanski samopostojeći život, koji ga čini Božanskim Bićem. Taj proizilazak je od večnosti, tj. pre njenog početka, i koja je tim aktom započela!

Posledica odbijanja Isusove žrtve i iskušenja

- „Mi ne možemo naći reći da prikladno objasnimo skori razvoj ideja koje neki imaju. One sadrže **niti panteizma** (mnogobožtva tj. dodatnih "Bogova"). Te ideje su tako pomešane sa istinom da je istina poništena. Te varljive teorije predstavljaju **negiranje** Božje ličnosti, **Hristovog pomirenja** (potpune smrti) i Njegovog rada u Svetinji. One oduzimaju vitalne principe koji su nas učinili zasebnim narodom.“ {Ellen White: Rukopis 8, 1914}

Naši pioniri su učili celu istinu po principu „tako stoji pisano“! Nauka o Trojstvu pobija jako dobro kamuflirano i hulno Isusovu žrtvu, koja je bila vrhunac Božje ljubavi i centralni deo rata dobra i zla! I ne samo to. Božja priroda je kao što svi znamo savršena, i za nju ne postoji nikakvo iskušenje, svejedno u kom aspektu. Da Isus nije Svoju Božansku prirodu ostavio kod Oca, Njegova iskušenja i pobeda nad svakim grehom bi bili nepotrebni ili samo simbolički, što bi Njegov boravak na zemlji učinilo potpuno besmislenim! Mi svi znamo da je Isus imao puno jača prava iskušenja i borbe nego ikada neko od nas, kao npr. u pustinji, i da je zato provodio cele noći u molitvi sa Svojim Ocem. Pri tome je Lucifer pred celim svemirom optužio našeg Stvoritelja da je "diktator", pošto od slabih ljudi traži ono što i Sam bez Svoje Božanske prirode "ne bi" mogao da sprovede. Isus je kroz Svoj život na zemlji kao čovek bez greha dokazao da Bog nije diktator i da ne zahteva nemoguće.

I tu opet vidimo koliko je lažna nauka o Trojstvu opasna, pošto ona uništava i taj jasni dokaz. Pošto činjenica konkretnih iskušenja razbija tvrdnju da je Isus na zemlji imao i Božansku prirodu, jer Ona nema slabost ka grehu, kao najnoviji "nastavak" dolazi i tvrdnja, da bi "i" Sam Bog "teoretski" "mogao" da zgreši, ali da to ne radi "zato", "jer" je sa Svojom savršenom prirodom jači od greha. Kakva hula i produbljenje otpada! **Greh je odvajanje od Boga**, sa grešnim životom i smrću kao posledicama! Izokretanje ove istine pokazuje Sotoninu želju da se Bog skloni sa Svog prestola i izjednači sa slabim, palim i stvorenim bićima!

Još jedan od najčešćih "argumenata" za tu nebiblijsku nauku je tvrdnja da je Isus "samo" na zemlji imao "simboličan status" Sina, i da naziv Sin dotiče samo vreme Njegovog boravka na zemlji. U stvari to učenje indirektno i skriveno uklanja mogućnost Isusove žrtve, i predstavlja

prvi korak na hulnom putu mnogih teologa, koji umesto da sa poniznošću prihvate jasnu staru i ponovljenu istinu koju nam Bog pre kraja vremena milosti sve jače objavljuje, traže sve dublje i bezbožnije argumente da ne bi bili "pobeđeni". Upravo su to radili i Fariseji, koji su na kraju zaista i shvatili Njegovo Božanstvo, ali su Ga sa svojim ponosom i kroz hulu, stvrdnutim srcima, ipak odveli na krst. To je otišlo tako daleko da su čak i od Boga presečenu zavesu u svetinji nad svetinjama, precepljenu nevidljivom rukom u precizno ravnoj liniji od gore prema dole, koja je bila jako teška, oko 8cm debela i 18m visoka, koju ljudska ruka ne bi mogla na takav način da preseče, samo zakrpili, da bi mogli da rade dalje kao da se ništa nije nikad dogodilo! Takva zavesa, koja je kroz puno godina postala izuzetno tvrda, nije mogla biti prosečena ljudskom rukom ili mačem u tako kratkom vremenu. Osim toga, potpuno ravna linija reza je bila potpuno nemoguća. Ova zavesa može da predstavlja naše srce u pobuni protiv Boga, koje pred krstom treba da bude posečeno Rečju Božjom i očišćeno.

Iz tog razloga je zaista neshvatljivo da je sotona, uprkos tako jasnoj istini, mogao da zavede većinu Božjeg naroda, i navede ih da odbiju Isusovu žrtvu, i da se mole još jednom lažnom Bogu! Isus je pokazao Svoju bezgraničnu ljubav, zato što je za nas rizikovao sve. Da je popustio i najmanjem grehu, On Svoju odloženu Božansku prirodu ne bi mogao da dobije nazad.

- „Cena našeg otkupljenja ne može biti shvaćena sve dok otkupljeni ne budu stajali sa svojim Otkupiteljem pred Božjim prestolom. Dok se slava večnoga doma bude razvijala pred našim ushićenim čulima, setićemo se da je **Isus sve to ostavio zbog nas**, da nije postao samo Izgnanik iz nebeskih dvorova, već da se zbog nas **izložio opasnosti neuspeha i večnog gubitka**. Tada ćemo položiti svoje krune pred Njegove noge i zapevati "Dostojno je Jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jačinu i čast i slavu i blagoslov." (Otkrivenje 5,12).” {Ellen White: Čežnja vekova, glava Pobjeda}
- „Božji gnjev bi došao na Hrista kao što je došao na Adama. **Hristos I** crkva bi bili **bez nade**.” {Ellen White: Signs of the Times, June 9th 1898, see also Selected Messages Book 1 page 256}
- „Setite se da je Hristos sve rizikovao; "iskušan kao što smo mi" On je **rizikovao i Svoje večno postojanje** u zavisnosti od ishoda konflikta.” {Ellen White: General Conference Bulletin 1st December 1895 'Seeking the Lost'}
- „Da je jedan jedini greh zaprljao Njegov karakter, **kamen nikad ne bi bio otklonjen sa vrata Njegove kamene odaje**, i svet sa svojim teretom krivice bi propao.” {Ellen White: Ms. 81, 1893, p. 11, Diary entry for Sunday, July 2, 1893, Wellington, New Zealand}

Ovde vidimo bez mogućnosti druge interpretacije da je Isus radi nas potpuno odložio Svoju Božansku prirodu, da bi mogao da umre za nas, bude podložen iskušenjima koja su kod Božanske prirode nemoguća i time stavio Svoje Božansko Biće i večnu egzistenciju na kocku! Upravo je strašno što se i tako bezgranična ljubav sa spremnošću na tako neshvatljivo dubok rizik odbija, i daje se tvrdnja, da su se ovi citati odnosili "samo" na Isusa kao Sina u telu, ali da bi se On i kod pada "vratio" nazad na nebo, a "jedini" gubitak bi bili pali ljudi, i ta haljina ljudskog tela. Ovo je potpuna suprotnost Božjoj reči preko Svog Proroka!

Takvo pogrešno tumačenje toliko jasnih citata stavlja fokus isključivo na ovu zemlju, a istiniti plan spasenja sa druge strane obuhvata celi svemir! Da je Isus pogrešio, celi svemir bi bio izgubljen! Bog Otac bi bio okrivljen od strane Sotone da je nepravedan, jer zakon koji je propisao nije zakon ljubavi, jer čak ni Njegov Sin to nije mogao da održi! Mi ne možemo ni otprilike da zamislimo šta bi bilo da Isus nije pobedio! Ova borba je velika - svemirska borba između dobra i zla, između Hrista i Sotone! **U ovoj borbi je Hristos izvojevao pobjedu ne samo za nas, već i za Oca, za Njegov zakon, za celi svemir, za sva bića koja nisu podlegla Sotoninom lukavstvu!** Biblija jasno potvrđuje kosmičku dimenziju sukoba:

- „I posta rat na nebu. Mihailo i anđeli Njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njeni. I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mesta na nebu. I zbačena bi aždaha velika,

stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koja **vara sav vasioni svet**, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njeni zbačeni biše s njom. I čuh glas veliki na nebu koji govori: Sad posta **spasenje i sila i carstvo Boga našeg, i oblast Hrista Njegovog**; jer se zbaci opadač braće naše, koji ih opadaše pred Bogom našim dan i noć. I oni ga **pobediše krvlju Jagnjetovom i rečju svedočanstva svog**, i ne mariše za život svoj do same smrti." {Otkrivenje 12,4-11}

- „... jer bismo gledanje i svetu i anđelima i ljudima." {1. Korinćanima 4,9}

Kako je silna stvar imati svemoćnog Spasitelja Koji je umro za nas, i Koji nas zastupa kod nebeskog Oca i moli se kod Njega za nas!

- „A tako i Duh pomaže nam u našem slabostima: jer ne znamo za što ćemo se moliti kao što treba, nego **sam Duh moli se za nas** uzdisanjem neiskazanim. A onaj što ispituje srca zna što je misao Duha, jer po volji Božijoj moli se za svete." {Rimljanima 8,26.27}

Božja reč nas kod iskrene želje za istinom nikada ne ostavlja bez nje, i produbljuje u sledećim stihovima da je **Sveti Duh Koji se moli za nas sam Isus**:

- „Koji, dakle, **Svog Sina ne poštede**, nego Ga **predade za sve nas**, kako dakle, da nam s Njim sve ne daruje? Ko će optužiti izabrane Božje? Bog koji pravda? Ko će osuditi? Hristos Isus koji umre, pa još i vaskrse, koji je s **desne strane Boga, i moli za nas**? Ko će nas rastaviti od ljubavi Božje?.....Ali, u svemu ovome pobeđujemo Onog radi koji nas je ljubio." {Rimljanima 8,32-37}
- „**Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos**. Ako budemo ujedinjeni sa Bogom, imaćemo snagu i blagodat i efikasnost." {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}

Mi u celoj večnosti nećemo potpuno shvatiti, šta je sve Isus učinio za nas!

Da li je tačka vere: „Jedan Bog, i to: jedan Otac, jedan Sin i jedan Sveti Duh - Utešitelj“ došla od Boga?

- „Dok verom gledamo u Isusa, naša vera podseća senku, i obožavamo Boga zbog Njegove čudesne ljubavi u davanju Isusa Utešitelja." {Ellen White: Objavljeni Rukopisi Sveska 19, str. 297, 298, 1892}
- „Proučavajte sedamnaestu glavu jevanđelja po Jovanu i naučite kako da živite Hristovu molitvu. **On je Utešitelj**. On će **počivati** u vašim srcima, čineći vašu radost potpunom." {Ellen White: Review and Herald, Januar 27, 1903}

Ko je uklonio istinu da je Isus taj Utešitelj Sveti Duh? Ko je to preuzeo na sebe lažnu ulogu Utešitelja, i time uneo nebiblijsku formu trećeg Bića Trojstva? Prema Božjem Proroku sam sotona:

- „Razlog zašto su crkve slabe i bolesne i spremne da umru je što je **neprijatelj** uneo uticaje obeshrabrujuće prirode i stavio ih na uzdrhtale duše. On je nastojao da **ukloni Isusa** od njihovog pogleda **kao Utešitelja**, kao Onog Koji ukorava, Koji upozorava, Koji ih opominje, govoreći: „Ovo je put, idite njime." {Ellen White: RH August 26, 1890, par. 10}

- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji**. **Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON je SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}

Ellen White je ove reči napisala upravo na samom početku te otpadne vere, kada su polako počeli da se pojavljuju tada još tih glasovi u tom pravcu, da bi pokazala ko je izvor toga. Šta je naša današnja oficijelna i nebiblijska teologija? Da je taj Utešitelj "treće nezavisno Božansko Biće" Sveti Duh, a ne više Isus sa Svojim Duhom!

- „Mladi koji nisu ustanovljeni i ukorenjeni u istini, će biti iskvareni i odvedeni **slepim vođama** i bezbožnima, mrziteljima koji lutaju i nestaju, koji preziru **suverenitet Starca** (Boga Oca) i **postavljaju na TRON LAŽNOG BOGA**, biće koje sami definišu, biće koje je kao i oni sami, ovi će biti agenti u Sotoninim rukama koji će iskvariti veru nepripremljenih.“ {Ellen White: The Ellen G. White 1888 Materials, pp. 484, 485, 1889}
- „Starac od Davnina je **Bog Otac**.“ {Ellen White Velika Borba 1888, str. 479}

Ćutanje je zlato

- „Ovo dotiče sveprisutnost **ISUSOVOG Duha**, Koji je nazvan Utešitelj. Postoje mnoge neshvatljive tajne, koje ne mogu da razumem ili ne želim da razjasnim. One su za mene ali i za tebe previše visoke. Kod nekih tačaka je **ćutanje zlato**.“ {Ellen White: June 11, 1891, Manuscript Releases, vol.14, p.175-180}
- „**Priroda Svetog Duha za nas predstavlja tajnu**. Ljudi je ne mogu objasniti, jer im je Gospod nije otkrio. Ljudi skloni maštanju mogu povezivanjem pojedinih Biblijskih citata stvoriti neko ljudsko mišljenje o tome, ali prihvatanje takvih gledišta neće ojačati Crkvu. U pogledu ovakvih tajni, koje su isuviše duboke za ljudski um, ćutanje predstavlja zlato.“ {Ellen White: Work of Apostels, Dar duha, p. 52}
- „Naši propovednici moraju biti pažljivi da ne ulaze u kontroverzu u **vezi Božje ličnosti. To je tema koju ne smeju dirati. To je misterija** i neprijatelj će sigurno zvesti one koji se u to upuste. Mi znamo da je Hrist došao kao osoba da objavi Boga svetu. **Bog je osoba, i Hristos je osoba**. O Hristu se govori u Reči kao 'sjajnosti slave Njegovog Oca, i savršenoj slici Njegove ličnosti.“ {Ellen White: Rukopis 46, 18. Maj, 1904}
- „Mi se nikada **nećemo usuditi da špekulišemo o Božjoj ličnosti**, osim jezikom Reči (Biblije) koja predstavlja Njegovu ličnost. **Ne sme biti diskusije oko ovog pitanja** da Bog ne bi pružio nedvosmisleno otkrivenje **ŠTA je On koje bi uništilo onoga** koji se usudi da **ide na sveto tlo sa svojim spekulativnim teorijama**, kao što su se neki usudili da otvore kovčeg da vide šta je u njemu njegova sila i kako se Bog manifestuje. Ljudi su pobijeni zbog njihove radoznalosti. Neka ljudska bića uzmu u obzir da **nikada svojim istraživanjem ne mogu objasniti Boga**. Kada otkupljeni budu čisti i oprani da pristupe u Njegovu prisutnost, oni će razumeti da sve što ima poštovanje ka večnom Bogu, nepristupačnom Bogu, ne može biti predstavljeno u slikama. Bezbedno je razmišljati o Bogu, **velikom i divnom Bogu, i Isusu Hristu, savršenoj slici Božjoj**. Bog (a ne Bog Trojstvo) je dao **Svog jedinorodnog Sina** našem svetu, da mi možemo kroz Njegov pravedni karakter videti Božji karakter. Na nebu ćemo biti u večnoj Božjoj prisutnosti.“ {Ellen White: Rukopis 223, 30. Novembar 1902}

Ćutanje o prirodi Svetog Duha je **zlato** sigurno ne znači da radi našeg neshvatanja

definišemo Svetog Duha kao posebno Biće. Stvorena bića, a među njima i anđeli nisu u stanju da shvate kako je to Sveti Duh svugde prisutan, kako ga Otac i Sin dele i šta to znači da je Isus odvojen od Svog tela. Donji citat nam pokazuje da se zaista radi samo o tome:

- „Za tebe nije esencijalno da možeš samo da znaš i definišeš **ŠTA** je Sveti Duh.“ {Ellen White: 14MR p. 179}

Ali što se tiče pitanja o **identitetu** Svetog Duha, tj. Ko je i Čiji je, Ellen White i Biblija jasno govore da **ne smemo da čutimo**, i zato je ona po Božjoj volji ustala na Dr. Kelloga iako je to dovelo do raspada crkve na pola! Dodatni dokaz istine dolazi činjenicom da je Sveti Duh na Engleskom nazvan IT (WHAT) tj. TO a ne TAJ. Za jedno nezavisno biće se na engleskom nikad ne koristi izraz IT tj. To ili WHAT tj. ŠTA. U tom slučaju bi ona napisala „znaš i definišeš KO (a ne ŠTA) je Sveti Duh“. Ovo nije nevažna tema, nego samo ispravno shvatanje doslovno odlučuje da li se klanjamo idolima ili pravom Bogu!

- „Sadašnje vreme je vreme idolopoklonstva kao u vreme kada je Ilija živio. Možda ne postoje hramovi, možda ne postoje slike idola koje možemo videti, ali hiljade njih ide za bogovima ovog sveta, za bogatstvom, slavom, zadovoljstvima i zavodljivim varkama koje dozvoljavaju ljudima da prate sklonosti neprepođenog srca. **Mnoštvo ima pogrešan pojam o Bogu i o Njegovim osobinama i jednako služe lažnim bogovima kao što su to činili obožavatelji Vala.**“ {Ellen White, Review and Herald, Novembar 6, 1913 par. 1}
- „Mi ne možemo naći reči da prikladno objasnimo skori razvoj ideja koje neki imaju. One sadrže **niti panteizma**. Te ideje su tako pomešane sa istinom da je istina poništena. Te **varljive teorije predstavljaju negiranje Božje ličnosti, Hristovog pomirenja** (današnja tvrdnja da Isus nije doslovno umro na krstu) **i Njegovog rada u Svetinji**. One oduzimaju vitalne principe koji su nas učinili zasebnim narodom.“ {Ellen White: Rukopis 8, 1914}
- „Hristos je došao na naš svet da predstavi u Svom životu i učenju Božji karakter. On je došao kao **savršena slika ličnosti Njegovog Oca, ne Njegove suštine. On je predstavljao Božju ličnost.**“ {Ellen White: Rukopis 83, 29. Oktobar 1902}
- „Hrišćani treba da imaju na umu da **Bog ima Ličnost, baš kao što Hristos ima Ličnost.** Oni trebaju tako predstavljati Hristovu ličnost i ponašanje da čineći Njegova dela manifestuju Očev duh i karakter.“ {Ellen White: Rukopis 130, 27. oktobar, 1902}
- „Iznova i iznova tokom mog iskustva u Gospodnjem delu, bila sam **pozvana da se suprotstavim tim pogrešnim stavovima.** U svakom slučaju, jasna, moćna svetlost je bila data da je (samo!) Bog (Otac) večni, samopostojeći. Od mog devojaštva su mi date jasne instrukcije da je Bog osoba, i da je Hrist 'savršena slika Njegove ličnosti'. (Samo) Bog (Otac, a ne i Isus) je uvek postojao. Ono što nas se ne tiče je kako ili zašto.“ {Ellen White: Rukopis 137, 12. Novembar 1903}
- „Ekstremni pogledi o 'Bogu u prirodi' potkopavaju temeljne istine o Božjoj ličnosti i službi anđela. Zbunjena masa **spiritualističkih ideja** zauzima mesto vere u ličnog Boga. Ja ne sudelujem ni najmanje u nekim principima koji se sada zastupaju.“ {Ellen White: Pismo 271b, 18. Septembar, 1903}
- „Zaklinjem vas blagodaću Božjom da budete oprezni. Vama i drugim propovednicima i učiteljima Gospod kaže, 'Ispitajte se da li ste u veri.' Svet je pun **špekulacija i lažnih teorija o Božjoj prirodi i karakteru.** Neprijatelj naših duša revno radi da uvede **među Božji narod prijatne špekulacije i pogrešne poglede u vezi Božje ličnosti.**“ {Ellen White: Pismo 230, 2. Oktobar 1903}

Da li je Ellen White zaista rekla tri Bića?

Jedini „citat“ „od“ Ellen White, u kojem ona navodno piše „tri Bića“, se koristi kao glavni „dokaz“, da je ona na kraju „ipak shvatila“ da je Trojstvo „istina“. Ove reči **nisu njen citat**, i nisu autentične!

- „Ti si rođen pod Bogom, i stojiš pod kaznom i silom od **tri najsvetija Bića na nebu**, Koja su sposobna da te čuvaju od pada. Ti moraš da shvatiš da si mrtav grehu; Tvoj život je skriven sa Hristom u Bogu. Skriven „sa Hristom u Bogu“ je predivna transformacija. To je najdivnije obećanje.“ {Ellen White: Manuscript Releases Vol. 7, p. 267 und 273} (also appearing in Sermons and Talks Volume One p. 367)

Mi u okviru originalnog izvora možemo da vidimo da ova izjava ne potiče iz njenih knjiga niti je njen citat, nego da je ovaj gornji tekst anonimni „izveštaj“ o njenoj propovedi! Izraz „tri Bića“ potiče od jednog manuskripta te propovedi od Ellen White, čije ime nije ni utvrđeno. Slučajno? I danas mnogi vernici stare generacije zapisuju sami za sebe važne propovedi istaknutijih autoriteta.

Interesantna sitnica je da je „zapis“ te njene propovedi iz 1906. godine sa izrazom „tri Bića“ „u“ njoj „otkriven“ tek 1976. godine! {White Estate: 16. März 1976}: {Manuscript Releases 7, p. 273} und {7MR 267. Sermons and Talks, Vol. 1, 367 Sermon given October 20, 1906}

Ellen White je uvek **sve** manuskripte odobravalala samo posle pregleda i njenog potpisa! Za ovaj tekst ne postoji njena autorizacija! Njoj su tada predstavljeni sami odštampani delovi te propovedi, koje je ona potpisala, i u kojima nije bila ova izjava! Tekst sa delom propovedi koji je ona odobrila se nalazi u Review and Herald Decembar 1906 i **ne sadrži** ovu izjavu! Šta je sama Ellen White rekla o „njenim manuskriptima“ bez njenog potpisa?

- „A sada bi svima koji imaju želju za istinu rekla sledeće: **Nemojte prihvatati neautentifikovane izveštaje** kao nešto što je sestra White rekla i napisala. Ako želite da znate šta je Bog otkrio kroz nju, onda čitajte njena izdata dela. Ako postoje ikakve sporne tačke koje ona nije napisala, nemojte to brzo prihvatati i širiti dalje glasine kao da je ona to rekla.“ {Ellen White: 5T 696.1}
- „Pročitala sam sve što je kopirano, da bi videla da je sve kako treba. Pročitala sam sve manuskripte svih knjiga pre nego što su poslani na štampanje.“ {Ellen White: 3SM 90.6}
- „Ja sam temeljno ispitala sve moje publikacije. Moja je želja da se ništa ne pojavi bez moje temeljite kontrole.“ {Ellen White: 10MR 12.4}

Pošto se njena navodna izjava o tri Bića „pojavi“ tek 1976, ona „verovatno“ nije mogla da taj tekst ispita ili odobri. Ellen White nije nikada i nijednom za Svetog Duha upotrebila reč Biće, nego samo i isključivo za Oca i Sina! Istovremeno je na mnogim mestima za Svetog Duha koristila rod IT tj. to. It na Engleskom nikada ne označava nezavisno biće.

U okviru ovog ubačenog teksta dolazi do tvrdnje, da se, pošto je ona potpisala i odobrila druge delove ove propovedi da budu štampani, onda se „i,“ ovaj neautorizovan i neodštampan deo „podrazumeva“. Kod takvog pristupa bi mogli da svaku propoved kasnije po želji „proširimo“ i dokažemo željene konstelacije. Na taj način je već i Dr. Kellog kao svestan vođa otpada njene iz konteksta izvučene izjave dopunjavao svojim, i tako njenim citatima davao potpuno drugo značenje. Iako je i zapis ovog dela njene propovedi verovatno svesno ubačen, mi bi trebalo da krenemo od toga, da je svako u sali njene reči (kao npr. Biće umesto Ličnost) zapisivao prema svojoj predstavi. Da je na takav način neku propoved zapisao neko ko je protiv Trojstva, onda bi momentalno došle optužbe falsifikata i manipulacije. Ali istovremeno se sve što podržava željeni pravac bez svake provere momentalno preuzima. Na taj način bi mogli da kažemo i da su Apogrifi „istiniti“, jer potiču iz istog vremena, i dotiču isto područje teologije...Ali mi znamo da oni dolaze od druge strane.

Evangelizam: Bog JE Punina, Sveti Duh je U Punini of Godhead. Eternal Godhead

- „Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos.“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON** je **SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}

Knjiga "Evangelizam" koja na prvi pogled donosi "neosporive dokaze" za Trojstvo sadrži iz konteksta izvađene izjave Duha Proroštva, koji bez spajanja sa drugim važnim citatima te tematike vode u željenom pravcu. Samo kompletna slika svih izjava Duha Proroštva može doneti sigurnost u ispravnost neke nauke, što u ovoj knjizi nije slučaj. Kod prevoda na našem jeziku postoje još jače intonacije kroz pogrešne formulacije u prevodu, kao npr. korišćenje reči Trojstvo koje ne postoji u originalu niti ju je EGW **ikada** upotrebila.

Ta inače u ostalim aspektima dobra kompilacija citata je nastala tek oko 20 godina nakon smrti Ellen White pod vodstvom Dr. LeRoy Froom-a iz GK, koji je svim silama radio na tome da dokaže Trojstvo, i bio od GK oficijelno zadužen da istraži upravo to pitanje. Dr. Froom je otvoreno napisao da je uklonio "stare" i "besmislene" adventističke nauke, koje su nas napolju činili "smešnim". Dodatan aspekt prevoda na naš jezik je da se tu koristi izraz Trojstvo koji **ne** postoji u engleskom originalu.

- „Otac JE punina Božanstva“
- „Sin JE punina Božanstva“
- „Sveti Duh je U punini Božanstva“

{Ellen White: Special Testimonies, Series B, No. 7, pp. 62, 63. **1905** and Evangelism, pp. 614, 615}

Ova izjava Duha Proroštva, u kojoj stoji izraz „potpuna punina Božanstva“, je jedan od glavnih „dokaza“ Trojstva, jer se taj izraz dotiče i Svetoga Duha. Ali, ako ovaj tekst pročitamo temeljitije, videćemo da su u okviru ove titule prisutne fundamentalne razlike, i to, da su Otac i Sin Sami TA punina Božanstva = IS the Fulness of the Godhead. Ali Sveti Duh je istovremeno U punini tog Božanstva = IN the Fulness of the Godhead.

Sumirajmo sada tu izjavu: Otac JE Bog, Sin JE Bog, Sveti Duh je U Bogu, znači u Ocu i u Sinu, i time sam nije Božansko Biće kao Otac i Sin. Ako nešto proizilazi od nečega, onda kao prvo mora biti već u tome, isto kao što se izvorska voda već nalazi u svom izvoru, da bi iz njega mogla da izađe. Ovde NE stoji da su svi Troje punina Božanstva, što bi u slučaju Trojstva moralo da bude prisutno.

Izraz Božanstvo - Godhead označava karakteristiku jednog (Božanskog) Bića, i ne znači Bog. Kada bi bilo tako, onda bi moralo da stoji da su svi Troje U punini Božanstva, gde bi onda Bog značio fuziju tri osobe, što iza fasade ne predstavlja monoteizam nego panteizam! Ali mi smo jasno videli da je Otac to Božansko Biće, i da je Sin to Božansko Biće, koje samo nije jedno, i ne predstavlja Trojstvo! Ovaj citat je u stvari još jedan jak dokaz da Sveti Duh proizilazi iz Oca i Sina, i da nije treće Božansko Biće.

Kada je jedan dobar čovek pun ljubavi prema drugima, onda mu dajemo pridev humanitaran.

Isto tako osobina Božanstven označava i potvrđuje Njegove karakteristike neshvatljivo duboke moći, sile, ljubavi i milosti! Jedan čovek u većini slučajeva nije humanista, ali je uvek bez alternative čovek, i ne može da ima Božanske osobine. Jedno biće koje nije Bog, ne može da bude „punina Božanstva - Godhead“. Zato i Sveti Duh nije Godhead, nego je **u** Godhead Oca i Sina, Koji su Njegov Izvor u celom svemiru. Zato smo ispunjeni puninom Božjom, jer je sam Isus Svojim Svetim Duhom u nama:

- „Da se Hristos useli verom u srca vaša, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni; Da biste mogli razumeti sa svima svetima što je širina i dužina i dubina i visina, I poznati pretežniju od razuma ljubav Hristovu, da se **ispunite svakOM puninOM Božijom.**“ {Efescima 3,17-19}
- „A nama je Bog otkrio Duhom Svojim; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije. Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku osim duha čovečjega koji živi u njemu? Tako i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božijega. A mi ne primismo Duha ovoga sveta, nego **Duha koji je IZ Boga**, da znamo šta nam je darovano od Boga“ {1. Korinćanima 2,10-12}

Dok je Isus bio na zemlji, u Njemu se nalazila sva punina Božanstva Njegovog Oca:

- „Jer u Njemu živi svaka punina Božanstva telesno.“ {Kološanima 2,9}
- „Jer **Bog beše U Hristu**, i svet pomiri sa Sobom ne primivši im greha njihovih, i metnuvši u nas reč pomirenja.“ {2. Korinćanima 5,19}

Da li se jedno Božansko Biće daje od Boga Oca Njegovom Sinu u neograničenoj punini? Da li jedan od Boga proizilazeći Duh nema neograničenu puninu Božanske moći? Da li jedan zemaljski otac daje svog zemaljskog sina jednoj drugoj osobi, i pri tome u neograničenoj punini? U donjem citatu vidimo još više da je Sveti Duh Božja sila, koja proizilazi iz Oca i Sina i predstavlja Njihovu moć

- „Utešitelj Kojeg je Hristos obećao da će Ga poslati nakon što On bude uznet na nebo jer Duh **u punini Božanstva**, da bi manifestovao silu nebeske milosti svakome koji prihvata i veruje u Hrista kao ličnog Spasitelja.“ {Ellen White: „Testimonies“ B, Nr. 7, S. 62,63 und Evangelism, p. 614 und 615}

Sveti Duh se nalazi **U** Isusovoj punini Božanstva, i to pokazuje da je Sveti Duh deo Isusa! Ellen White je u citatima iz 1903 jasno definisala, da je sam Isus Taj treći Utešitelj, odvojen od Svog tela, i tako svugde prisutan.

- „A vi niste u telu nego u duhu; jer Duh Božji u vama živi. A ako ko nema **Duha Hristova**, on nije Njegov. A ako je **Hristos U vama**, onda je telo mrtvo greha radi a Duh živ pravde radi. A ako li živi u vama Duh Onoga Koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, Onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživeće i vaša smrtna telesa Duhom Svojim Koji živi u vama.“ {Rimljanima 8,9-11}
- „U Isusu je skupljena sva Očeva slava. **ON JE** potpuna **Punina** Božanstva.“ {Ellen White: S.D.A. Bible Commentary Vol. 7, p. 907}
- „Utešitelj, Kojeg je Isus obećao nakon Svog uznesenja na nebo, je Duh, **U** kompletnoj Božanskoj punini.“ {Ellen White: Bible Training School, March 1, 1906}

Otac je utelovljena punina Božanstva, i On za nas smrtno ljude nije vidljiv. Jedini način da poznamo Boga je, kada se Njegovo Božanstvo manifestuje. Isus je Svoje Božanstvo

nasledio od Oca, i zato je je On potpuna punina Božanstva, koja se manifestovala pred ljudima. Ta Očeva punina živi u Hristu jer je Bogu Ocu to ugodno.

- „Jer bi volja Očeva da se U Njega useli sva punina.“ {Kološanima 1,19}
- “Jer U Njemu živi svaka punina Božanstva telesno.“ {Kološanima 2,9}

Ovi stihovi u stvari potvrđuju izjave Ellen White, gde je napisala, da **su** Otac i Sin Punina Božanstva, i da kada Bibija kaže da u Isusu živi punina Božanstva, to znači da lično Bog Otac, Svojih Duhom živi u Isusu.

- „Otac je dao **Svoj Duh bez mere Svome Sinu, a i mi** možemo isto dobiti **TU (IT'S Fulness) puninu.**“ {Ellen White, The Great Controversy, p. 477}

Kada bi Sveti Duh zaista bio treće biće, kako bi Otac mogao da jedno biće daje u neograničenoj punini? Jedno biće se ne daje u punini! Sveti Duh je u ovom citatu nazvan IT, a na Engleskom jeziku to nikada ne označava živo biće. Jedno biće daje puninu svoje ljubavi i prisutnosti. Isto tako je Bog dao puninu Njegove sile, ljubavi, podrške, nadahnuća i prisutnosti. Sveti Duh je prisutnost samog Boga. Šta je još potrebno da bi smo konačno prihvatili staru istinu? Ova jasna istina koju smo mogli da vidimo u gornjim citatima nam isto tako pomaže da shvatimo šta zaista znači i donji citat:

- „**Večno Božanstvo (eternal Godhead, The Father, Son and the Holy Ghost)** Oca, Sina i Svetoga Duha je uključeno u delo koje zahteva davanje sigurnosti ljudskom rodu,... Spojivši nebeske sile sa ljudskim oni mogu kroz nebesku podršku dobiti efikasnost i učešće u Božanskoj prirodi i postati radnici zajedno sa Hristom.“ {Ellen White: UL 148.4}

Izraz "Eternal Godhead - the Father, the Son and the Holy Ghost" ne označava niti jedno „fuzionirano“ Božanstvo od tri osobe niti tri Božanska bića. Ova reč predstavlja pridev „večno Božanstvo“ Oca Sina i Svetoga Duha, a ne imenicu, i opisuje Božanske osobine kao što su ljubav i milost Oca, Sina i iz Njih proizilazećeg Svetog Duha. Ove Božanske osobine stoje bez definicije da li je Trojstvo istina ili ne. Isto tako analogno „Božanstvu“ se osobina čoveka naziva „ljudskost“. „Ljudskost“ opisuje karakteristike karaktera bez definicije ostalih područja, i ne predstavlja imenicu „čovek“, kao što i pridev „Božanstvo - Godhead“ ne predstavlja imenicu „Bog“. Zato npr. u okviru opisa čoveka sa dobrim osobinama to nazivamo „ljudskost“. Ako Sveti Duh proizilazi od Oca i Sina, što smo već u drugim citatima videli, onda naravno ima Božanske a ne ljudske ili nežive osobine, i može samo da nam prosledi Božju ljubav i milost.

Kada bi Sveti Duh bio punina Božanstva - Godhead, koje pristalice Trojstva nazivaju „dokazom“ Trojstva, onda bi ispalo da je sam Sveti Duh „punina Trojstva“, i time sam On Trojstvo! Ali veoma interesantna observacija prevoda Evangelizma pokazuje ne samo da je u njega stavljena reč Trojstvo koja ne postoji ni u jednom citatu Ellen White, nego i da se Godhead prema potrebi prevodi stalno drugačije, da bi se tim konstantnim izokretanjem omogućili „dokazi“ Trojstvo. Reč Trojstvo, koje kao podnaslov stoji na internet stranicama EGW Estate nije ona napisala! Podnaslov je njihov, pa onda sledi citat obeležen navodnicima!

Treća Ličnost tj. Osoba? Biće?

- „**Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos.**“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i

poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. Sveti Duh (treće Lice) je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON** je **SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}

Ako u svim citatima od 100.000 stranica Ellen White jasno stoji da je sam Isus Sveti Duh, a u broju prstiju na ruci nekoliko manje razumljivih citati koji ostavljaju na prvi pogled utisak Trojstva, uzimanje tih malobrojnih citata kao "dokaz" ovog ucenja ne predstavlja Biblijski put traženja istine, koje zahteva studiju svih nadahnutih tekstova, i potragu za ispravnim znacinjem nejasnih izjava!

- „Čovek može da se odupre i pobedi greh jedino moćnim **delovanjem Trećeg Lica Božanstva**, Koje će doći sa neizmenjenom silom u punini Božanske moći.“ {Ellen White: Desire of Ages, p. 671.2}

Kada govorimo o ovoj problematici, o Svetome Duhu, treba da budemo veoma oprezni sa rečima, kao što je to i Joseph Waggoner, jedan od naših pionira, rekao:

- “Postoji jedno pitanje koje se veoma osporava u teološkom svetu, nikada nismo predpostavljali da ćemo ući u to. Radi se o sledećem: Ličnost Božjeg Duha. Preovladujuće ideje da je to osoba su veoma raznovrsne, često banalne, ovu reč ljudi različito razumeju; dakle, jedinstvo u mišljenju u vezi ovoga se ne može očekivati sve dok svi ne budu u stanju da precizno definišu šta misle kada kažu ovu reč ili sve dok se svi ne slože u vezi jednog konkretnog značenja, kako će se ova reč upotrebljavati. Ali pošto ovaj dogovor ne postoji, čini se da razgovori o ovoj temi ne mogu biti korisni, pogotovo zbog toga što je to nešto što nije direktno otkriveno.“

On nam ovde govori, da kada razgovaramo o Svetome Duhu, prvo bi trebalo da više pažnje posvetimo reči Ličnost, jer ona ima različita značenja. I William White objašnjava isto da je tek tada shvatio šta njegova majka uči o toj temi, kada je razumeo značenje reči Ličnost objašnjeno u rečniku.

- “Moja zbunjenost se malo smanjila kada sam na osnovu rečnika shvatio da je jedno od značenja reči osoba tj. ličnost kao karakteristike. Napisano je na takav način da sam zaključio da može postojati ličnost bez tela (telesne građe). Otac i Sin to poseduju.“ {**W. C. White 1935** Letter to H. W. Carr}

Šta je jedno od ovih značenja reči Ličnost?

- “Opisujući Svojim učenicima **SLUŽBU Svetoga Duha**, Isus je želeo da ih nadahne radošću i nadom koja je nadahnjivala i Njegovo srce. Radovao se za tu obilnu pomoć koju je osigurao Svojoj Crkvi. Sveti Duh je bio najveći od svih darova koje je mogao izmoliti od svog Oca za uzdizanje svoga naroda. **Sveti Duh treba da im bude podaren kao Sila** koja preporuča, jer bi bez nje Hristova žrtva bila beskorisna. Sila zla vekovima je jačala i ljudi su se začuđujućom pokornošću potčinjavali sotonskom ropstvu. Čovek može da se odupre i **pobedi greh jedino moćnim delovanjem trećeg Lica (Ličnosti) Božanstva**, Koje će doći sa neizmenjenom silom u punini Božanske moći. Duh čini delotvornim ono što je izvojevao Otkupitelj sveta. Duh Sveti čisti srce. Posredstvom Duha vernik postaje sudeonik u Božanskoj prirodi. Hristos je **podario Svoga Duha kao Božansku silu** u savlađivanju svih nasleđenih i stečenih sklonosti ka zlu i da Crkva primi pečat Njegovog karaktera.” {Ellen White: Desire of Ages, p. 671. i Pregled i glasnik, 19. novembar 1908.}

Ovaj citat počinje sa potvrdom da je Isus opisivao SLUŽBU Svetoga Duha i Ellen White je u kontekstu službe napisala da je Sveti Duh "treće Lice Božanstva". Ellen White je, kao što je u adventističkoj istoriji poznato, u okviru pripreme svojih dela koristila Noahs Webster rečnik iz 1828. godine koji u definiciji 6. opisuje jedno od značenja reči ličnost:

- „Koliko je isti čovek je drugačiji sam od sebe, kada je u osobi sudije i kada je u osobi tj. ličnosti prijatelja.“ {Noahs Webster: Person - 6. Character of office - 6. Karakter službe.}

Čovek, iako jedna individua, se može jako razlikovati u zavisnosti od službe koju ima, koje u okviru službe predstavljaju njegove posebne i različite ličnosti tj. osobe. Kao sudija je veoma drugačiji nego kao prijatelj. I sama Biblija koristi reč „drugi“ u opisu iste individue:

- "I sići će na te Duh Gospodnji, te ćeš prorokovati s njima, i postaćeš **drugi** čovek." {1. Samuilova 10:6}

Saul je pri silasku Duha Gospodnjeg postao drugi čovek, tj. druga ličnost. Ovde možemo primeniti definiciju reči ličnost iz citiranog rečnika. Saul je po službi bio car Izraelov. U momentu kada je Sveti Duh sišao na njega, dobio je novu službu proroka i time je postupao kao druga osoba iako je i idalje bio ista individua, tj. Saul je drugačija osoba kada je u ličnosti car i kada je u ličnosti proroka.

- "Dok Isus **služi** u nebeskoj Svetinji, ON takođe služi i u crkvi na Zemlji preko Svoga Duha. ON je sakriven od naših očiju, ali Njegovo obećanje dato na rastanku ispunjava se: "Evo, Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka." (Matej 28:20). Iako **Svoju silu** prenosi Svojim slugama, Njegovo prisustvo koje daje snagu, još uvek je u Njegovoj crkvi." {Ellen White: Desire of Ages, p. 166.}
- "Sveti Duh je Osoba, jer je On Svedok da smo mi deca Božja. Svedok će poneti sa Sobom Svoje dokaze. U takva vremena mi verujemo i sigurni smo da smo deca Božja... Sveti Duh ima Ličnost, inače ne bi mogao biti Svedok našem duhu i sa našim duhom biti Svedok da smo deca Božja. On takođe mora biti Božanska Osoba, inače ne bi mogao spoznati tajne koje se kriju u Božjem umu. „Jer koji čovek zna stvari čovečije, osim Duha koji je u njemu? Tako ni Božju stvar ne znaju ljudi, već Duh Gospodnji.“ {Ellen White: Evangelizam, str. 616+617}

Donji stihovi i citati nam daju jasan odgovor, kako da razumemo gornji citat:

- "A nama je Bog otkrio Duhom svojijem; jer Duh sve ispituje, i dubina Božije. Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku osim duha čovečjega koji živi u njemu? Tako i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božijega. Jer mi ne primismo duha ovoga sveta, nego **Duha Koji je IZ Boga, da znamo šta nam je darovano od Boga.**" {1. Korinćanima 2,10-12}

Po apostolu Pavlu su čovek i njegov duh su upoređeni sa Bogom i Njegovim Duhom. Kao što ni duh čovečiji nije različito biće od čoveka, tako ni Božji duh nije različita osoba od Boga. Kao što je duh čovečiji njegova ličnost, tako je i Božji Duh Njegova ličnost.

- "Veličina Božja je nama nepojmljiva. "Božji presto je na nebesima" (Psalam 11:4); **ali SVOJIM Duhom ON je svuda prisutan.** On ima intimno znanje, i lični interes u svim delima Njegovih ruku." {Ellen White: Obrazovanje, str. 132}
- "Dajući nam **Svoj Duh**, Bog nam daje **Sebe**, čineći Sebe izvorom **Božanskih uticaja**, da da zdravlje i život svetu." {Ellen White: Svedočanstva Sveska 7, str. 273}

Duh ima Ličnost jer Bog ima Ličnost. Dajući nam Svog Duha, Bog nam daje Sebe, ne nekog drugog. Kada nam Bog daje sebe u Duhu On nije lišen ličnosti. On nije samo neka bezlična sila ili esencija. Ne, On je veoma ličan i intiman. On je Božja ličnost, jer ima Božju ličnost. Isto važi i za činjenicu da je Duh Božanska Osoba. Ovo je tako jer je Bog iz Kojeg On proizilazi Božanska osoba.

- „Bog je **Duh**, a ipak je **Biće sa ličnošću**; jer nam je **tako On otkrio Sebe**.“ {Ellen White: Služba Isceljenja, str. 413}

Sveti Duh je Osoba, jer je i Bog Osoba, a Sveti Duh je Ličnost Boga. Takođe je i Ličnost Hristova:

- „Duh oživljava, od tela nema ništa, reči koje govorim k vama, one su Duh i život.' **Hristos se ovde ne osvrće na Svoju doktrinu, već na Svoju Ličnost, na Božanstvo Svog karaktera.**“ {Ellen White: Review and Herald, 5. April, 1906 par. 12}
- “Sprečen ljudskim obličjem, Hrist nije mogao biti na svakom mestu lično; samim tim u njihovu korist je bilo da ih On ostavi, da ode k Ocu i da pošalje Svetog Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. **Sveti Duh je On sam razdvojen od ljudskog obličja i nezavisan. On će predstavljati Sebe kao prisutnog na svim mestima kroz svog Svetog Duha, kao Sveprisutan.**“ {Ellen White: Objavljeni Rukopisi Vol.14, str. 23}

Sam naziv "treća Osoba", koji je Dat Svetom Duhu ima samo svrhu da pokaže da je Sveti Duh Isusova manifestacija, ali nezavisna od Njegovog tela i Lične prisutnosti! Pošto Isus na nebu lično govori sa prisutnim bićima, Njegov Duh predstavlja simbolično Njegovu drugu ličnost, jer Isus istovremeno Svojim Svetim Duhom govori sa svim bićima u univerzumu. Iako je ova činjenica za nas potpuno neshvatljiva, to ne sme da bude razlog da sve izvrćemo u željenom pravcu.

Samo jedna Sila = Biće Sveti Duh?

- „**Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos.**“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON je SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}
- „Princ sila zla može biti zadržan **JEDINO SILOM Božjom u Njegovoj trećoj Ličnosti** (sam Isus odvojen od tela i time sveprisutan sa Svojom silom) **Božanstva, silom** Svetog Duha.“ {Ellen White: Specialna Svedočanstva, Serija A, No. 10, str. 37. 1897 i Ellen White: Evangelizam, str. 617}

I donji citat se često koristi kao „dokaz“ Trojstva, jer to na prvi pogled stvarno tako deluje:

- „**Čovek može da se odupre i pobedi greh jedino moćnim delovanjem Trećeg Lica Božanstva, Koje će doći sa neizmenjenom silom U punini Božanske moći.**“ {Ellen White: Desire of Ages, p. 671.2}

Takvo razumevanje dolazi uvek kod izoliranog vađenja nekog dela Proročke reči, bez da se sve dublje istraži. Gornje reči su samo prvi deo citata koji samo kompletan daje pravo značenje njene izjave na tom mestu. Kada pročitamo ceo citat, i u prvom delu vidimo da samo delovanje Svetog Duha omogućuje pobedu nad grehom, a u drugom da to čini sam Isus, i da Njegov Sveti Duh predstavlja Njegovu Božansku silu, dobijamo jasan odgovor da taj tekst ne potvrđuje Trojstvo! Dole čitamo nastavak citata:

- „Duh je **ONO što** čini efikasnim ono što je najavljeno od Spasitelja sveta. Naše srce je očišćeno delovanjem Duha. Kroz Duh vernik dobija učešće u Božanskoj prirodi. **Isus je dao SVOG DUHA kao Božansku SILU** da bi smo pobedili sve urođena i stečena naginjanja ka grehu, i da bi Njegova crkva primila Njegov lični karakter.“ {Ellen White: Desire of Ages, p. 671.2}

Ovde nije rečeno da je Bog „Trojstvo“ ili da je Sveti Duh treći Bog, nego da je On Božanska sila koju nam je Isus dao kao Svoga Duha! Mi ne možemo upotrebiti samo prvi deo citata za svoj „dokaz“, kada drugi deo potpuno jasno precizira o čemu se radi!

Mi smo već videli značenje teksta u Evangelizmu sa izrazom IN tj. U, i to da je Sveti Duh samo deo Oca i Sina tj. **U** Njima, dok **SU** Otac i Isus Sami ta punina Božanske moći. Zato u kasnijim redovima ovog citata jasno vidimo da je taj Duh u stvari ta gore navedena Isusova Božanska moć i Njegov Duh! A izraz "treća Osoba" ili "drugi Utešitelj" u skladu sa celim ostatkom samo označava da je to Isusova manifestacija na drugi način nego u telu! Ovaj citat u skraćenoj verziji vodi u pogrešnom pravcu, iako u celini predstavlja jasan dokaz istine!

I drugi citati daju isti odgovor na pitanje, koja je to **jedina** sila koja može osloboditi naša srca iz sveza zla:

- **„Jedina** odbrana od greha je **Hristos u srcu** kroz veru u Njegovu pravednost. {Ellen White: Čeznja Vekova, str. 324}
- **„Samo jedna sila** može slomiti okove zla **u srcima** ljudi, a to je **sila Božja u Isusu Hristu.**“ {Ellen White: Testimonies Volume 8, p. 291, 1904}

Sveti Duh tj. treća Ličnost je preciznije služba manifestacije Isusove sile, i ona ne znači treća Osoba tj. Biće u Božanstvu. „Treću Osobu Božanstva“ je Ellen White razumela da je to niko drugi nego proslavljeni Isusov lični život, a ne neko drugo individualno Biće različito od Oca i Sina. Jedino taj Hristov život nam može dati pobjedu nad grehom. Ona službu Svetog Duha kao Isusove sile i prisutnosti naziva “treća Ličnost Božanstva”. Taj izraz mnogi danas objašnjavaju kao „dokaz“ trećeg Boga, Koji je jednak Ocu i Sinu. Ko je Sveti Duh, treća Ličnost Božanstva? Sveprisutnost Hristovog Duha, Isusova sila, Njegov karakter i život, sredstvo preporoda:

- “Hristos nam kaže da je Sveti Duh Utešitelj, i da je Utešitelj Sveti Duh. “Duh istine, Kojeg će Otac poslati u Moje ime.”. **Ovo se odnosi na sveprisutnost Hristovog Duha, Koji se zove Utešitelj.**“ {Ellen White: Objavljeni Rukopisi Sveska 14, str. 179}
- “Duh je dat kao **sredstvo preporoda** i bez Njega Hristova žrtva bi bila beskorisna. Sile zla su jačale kroz vekove i pokoravanje ljudi ovom sotonskom ropstvu je bilo iznenađujuće. **Greh je mogao biti prevaziđen jedino kroz službu treće Ličnosti Božanstva**, koji bi došao sa silom Božje punine. Duh čini efektivnim ono što je iskovao Iskupitelj sveta. Duhom se srce očišćava. Duhom vernik postaje deo božanske prirode. **Hristos je dao Svoj Duh kao nebesku silu**, da se prevaziđu sve nasledne i stečene tendencije ka zlu i da utisne **Svoj karakter** na crkvu.” {Ellen White: Review and Herald, Maj 19, 1904 par. 3}
- „Naše stanje kroz greh je postalo natprirodno, i sila koja nas oslobađa mora biti natprirodna, inače nema vrednost. Samo jedna sila može **prekinuti sveze zla** u ljudskim srcima, **a to je sila Boga kroz Isusa Hrista.** {Ellen White: Svedočanstva Sveska 8, str. 291}
- **“Božanski Duh**, Kog je Iskupitelj sveta obećao da će Ga poslati je **prisutnost i sila Božja.** {Ellen White: Signs of the Times, November 23, 1891}

- "Mora postojati sila koja radi iznutra, novi život odozgor, pre nego što se čovek promeni iz greha u svetost. **Ta Sila je Hristos. Jedino** Njegova milost može pokrenuti beživotne sposobnosti duše i privući ih ka Bogu i svetosti. {Ellen White: Put Hristu, str. 18}
- "Hristos je objavio da će posle Svog vaznesenja poslati Svojoj crkvi Utešitelja kao Svoj dar, Koji će zauzeti Njegovo mesto. Utešitelj je Sveti Duh, **duša Njegovog života**, efikasnost Njegove crkve, **svetlost i život sveta. Njegovim Duhom Hristos šalje uticaj pomirenja i moć koja uzima grehe.**" {Ellen White: Review and Herald, 19. 5, 1904 par. 1}

Ona ovde kaže bez mogućnosti drugačije interpretacije da je Hristov život ono što nam pomaže da se odupiremo grehu. Hristov život je Njegov Duh, a ne treće Biće. To je taj Utešitelj Sveti Duh, Ono što mi zovemo "treće Lice Božanstva."

- „Dokle god **Hristov život** ne postane **vitalna sila** u našim životima ne možemo se **odupreti iskušenjima** koja nas okružuju iznutra i spolja." {Ellen White: Služba Isceljenja, str. 130}
- "Hristos je izvor svakog ispravnog impulsa. **On je jedini koji u prirodnom srcu može pobuditi neprijateljstvo prema grehu. On je izvor naše sile** ako želimo da budemo spašeni. Nijedna duša se ne može pokajati bez Hristove milosti. Grešnik se može moliti Bogu da mu pokaže kako da se pokaje. Bog predstavlja Hrista grešniku i kada vidi čistotu Božjeg Sina, on postaje svestan karaktera greha. **Verom u delovanje i silu Hristovu, neprijateljstvo prema grehu i sotonu nastaje u njegovom srcu.**" {Ellen White: Review and Herald, 1. April, 1890 par. 5}
- "**Sveti Duh, Koji proizilazi iz jedinorodnog Sina Božjeg**, svezuje ljudsku dušu, telo i duh za savršenu Božansko ljudsku Hristovu prirodu." {Ellen White: Review and Herald, 5. April, 1906 par. 16}
- „Vama najpre Bog podiže Sina Svojega Isusa, i posla Ga da vas blagosilja da se svaki od vas obrati od pakosti svojih.“ {Dela Apostolska 3,26}

U ovom stihu čitamo da je Bog Otac Svog Sina Isusa, nakon što Ga je podigao iz groba, poslao ponovo, ovaj put kao Njegovog Svetog Duha, da nam omogući pobedu nad grehom. Pošto se sile zla mogu zadržati jedino silom Božjom kroz treće Lice Božanstva, Svetog Duha, a Duh Proroštva i Biblija onda produbljuju tu istinu sa činjenicom da je sam Isus ta jedina odbrana od greha, dajući nam Svoj sveti život, Svojeg Svetog Duha, mi možemo da Sveti Duh nije neko Biće drugačije i nezavisno od Isusa! Upravo ovaj sveti Hristov život je nazvan treće Lice Božanstva.

- „**Tako i životodavna sila Svetog Duha, koja proizilazi iz Hrista**, i koja je data svakom apostolu, prožima dušu, obnavlja motive i osećanja, i čak najskrivnije misli, i donosi dragocene plodove svetih dela.“ {Ellen White: Duh Proroštva Sveska 3, str. 418, 1878}

Mi ovde čitamo jasne reči, da je Sveti Duh sveprisutna životodavna Božanska sila, koja **proizilazi iz Isusa**. Mi smo mogli da vidimo da sve tri Osobe žive na nebu, što treba da nam jasno pokaže da je i Sveti Duh isto kao Otac i Sin živ, a ne mrtva ličnost, kao što je Dr. Kellog učio u prvom stepenu otpada, pre nego što je potpuno prešao na doslovno Trojstvo u današnjoj formi. Naravno da je Sveti Duh živ, jer predstavlja živu prisutnost Oca i Sina.

- „Mora postojati sila sa kojom ćemo da radimo, i novi život umesto starog, pre nego što možemo da doživimo promenu sa greha na posvećenost. **Ta Sila je Hristos**. Samo

Njegova milost može da oživi beživotno stanje duše, i privuče je ka Bogu, ka svetosti.“ {Ellen White: Steps to Christ, p. 18}

- „**Jedina odbrana** protiv zla je **Hristovo delovanje u srcu** kroz veru u Njegovu pravednost.“ {Ellen White: The Desire of Ages, p. 324}
- „**Sve dok Hristov život** ne postane **oživljujuća sila** u našim životima mi se **ne možemo odupreti iskušenjima** koja nas odvajaju od Njega kako **IZNUTRA** tako i **spolja**.“ {Ellen White: The Ministry of Healing, p. 130}
- „**Samo jedna sila** može slomiti okove zla **u srcima** ljudi, a to je **sila Božja u Isusu Hristu**. Samo kroz krv Raspetog možemo doći do čišćenja greha. Njegova milost nam može pomoći da se odupremo i potčinimo tendencije naše pale prirode.“ {Ellen White: Testimonies Volume 8, p. 291, 1904}

Gornji citati nam pomažu da potpuno jasno shvatimo da je sila treće Ličnosti Božanstva u donjem citatu u stvari manifestacija sile Samog Isusa. Za Ličnost smo već videli da ona kao pojam označava i različite službe.

Naravno da mi samo tako možemo da se odupremo grehu, pošto su Bog Otac i Sin kroz Svog Svetog Duha prisutni u nama i daju nam snagu. Inače bi to npr. značilo da nam sam Isus „ne“ daje tu snagu, uprkos tomo što lično On kuca na vrata našeg srca. Kada je On u našem srcu, onda nam On naravno i silu kroz Svetog Duha Koji proizilazi iz samog Isusa. Da li je EGW u tim citatima izjavila da je Sveti Duh treće Božansko Biće, ili je želela da opiše druge aspekte? Mi smo već videli da su Otac i Sin kroz Svoga Duha svugde omniprezentni. Samo Otkrivenje, kao što ćemo kasnije videti opisuje potpuno jasno, da Sveti Duh na nebu proizilazi iz samog Oca Koji sedi na prestolu, i da Ga onda Sin šalje u ceo svemir. Da li Sveti Duh nije prisutan na nebu? Da li On nije prisutan na našem krštenju?

- „Otac, Sin i Sveti Duh, beskonačne i sveznajuće Sile primaju samo oni koji zaista uđu u bliski odnos sa Bogom. Oni su prisutni na svakom krštenju, da prihvate kandidate koji su ostavili svet i primili Hrista u hram svoje duše.“ {Ellen White: Manuscript 27, 1900}

Tri najviše Sile tj. nebeske Moći

- „**Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos**.“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji**. **Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON je SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}
- „Moramo sarađivati sa tri najvišlje sile na nebesima, sa Ocem, Sinom i Svetim Duhom, i ove Sile će raditi kroz nas, čineći nas radnicima zajedno sa Bogom.“ {Ellen White: Special Testimonies, Series B, #. 7, str. 51. 1905} {Ellen White: Evangelizam, str. 617}
- „Držite se tako gde **tri velike nebeske Sile, Otac, Sin i Sveti Duh** (Bog manifestovan na drugi način, iako nama naravno nerazumljivo) mogu biti vaša snaga.“ {Ellen White: The Southern Watchman, 23. Febr. 1904, p. 122}

Da li je Ellen White 1904 poverovala da je Sveti Duh „postao“ treće Božansko Biće? Ne, jer

je ona već u bezbrojnim citatima jasno objasnila da ta treća Ličnost proizilazi od Oca i Sina, i da su samo Otac i Sin Božanska Bića, Koja Svoju moć manifestuju kroz Svog Duha. Da nije tako, ona kao Božji prorok ne bi 1903 i 1905 napisala da je najvažnija knjiga pored Velike Borbe Arijska (izričito protiv Trojstva) knjiga „Danilo i Otkrivenje“ od Uriah Smith-a.

Tri najviše Sile nisu definisane već samo nabrojane. Nema sumnje da postoje tri najviše Sile na nebesima, ali ova izjava nam ne govori kakav je odnos između ove tri Sile. Tri nebeske Sile i konstalacija Njihovog odnosa mogu biti pravilno shvaćene samo u svetlu onoga što je Ellen White kao Božji prorok napisala, da je Bog Hristov Otac, a na drugom mestu objasnila Njihov odnos sa Svetim Duhom, odnosno da je On Duh Hristov.

- **“Božanski Duh**, Kog je Iskupitelj sveta obećao da će Ga poslati je **prisutnost i SILA Božja**. {Ellen White: Signs of the Times, November 23, 1891}

Da li Otac, tj. Isus u nama nerazumljivoj formi možda ne nosi moć? Kada povežemo sve citate zajedno, jedini odgovor koji ostane glasi da je Otac ta moć, Sin je ta moć, i Sveti Duh je moć Oca i Sina! Ili kao što smo videli u Evangelizmu, Otac JE Bog, Sin JE Bog, Sveti Duh je U Bogu! Zašto Duh, koji proizilazi od Oca i Sina kao treća Ličnost ne može da ima istu moć i silu, ako upravo On čini svesno prisustvo Oca i Sina u svemiru?

- **“Bog je Hristov Otac; Hristos je Božji Sin**. Hristu je dat uzvišen položaj. On je načinjen jednakim Ocu. Svi nebeski saveti Oca su otvoreni Sinu.” {Ellen White: Svedočanstva Sveska 8, str. 268}
- „Neka budu zahvalni Bogu zarad Njegove mnogostruke milosti i neka budu ljubazni jedni prema drugima. Imaju jednog Boga i jednog Spasitelja, i **jednog Duha, Duha Hristovog**, Koji će uneti jedinstvo u njihove redove.” {Ellen White: Svedočanstva Sveska 9, str. 189}
- „Hristos je obećao da će, nakon svog vaznesenja, poslati svojoj crkvi kao krunski poklon, utešitelja, da zauzme Njegovo mesto. Utešitelj je Sveti Duh, - **duša Njegovog života**, efikasnost Njegove crkve, **svetlost i život sveta. Sa Svojim Duhom, Hrist šalje uticaj pomirenja i moć koja uzima greh**.” {Ellen White: Review and Herald, 19. 5., 1904 par. 1}
- „**Hristos im daje dah Svog sopstvenog Duha, život Svog sopstvenog života**. Sveti Duh ulaže sve Svoje napore da radi u srcu i umu.“ {Ellen White: Čeznja Vekova, str. 827}
- „I ovo rekavši dunu, i reče im: primite Duh Sveti.“ {Jovan 20,22}

Dah Hristov je Njegov Duh i život. Nikako ne govori o nekom drugom biću. Ovo je tačno i dosledno razumevanje “tri najviše sile na nebesima.” Otac, Sin i Njihov Sveti Duh.

Nebeski Trio

- **„Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos**.” {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno

Lično prisutan. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON** je **SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}

- „Postoje **tri žive Osobe nebeskog Trija**; U ime ove tri velike Sile, Oca, Sina i Svetoga Duha, oni koji **prihvate Hrista** dobijaju krštenje živom verom, i ove tri Sile će saradivati sa poslušnima nebeskoj istini u njihovim potrebama da žive novi život sa Hristom.“ {Ellen White: Testimonies for the Church', Series B, No. 7, 63. Evangelism, p. 615}

Da li je ova izjava dokaz Trojstva? Tri žive Osobe? Ko je ta treća Osoba? Da li možda sa druge strane mi tvrdimo da je Sveti Duh svugde raširena „mrtva energija“. Pošto je Sveti Duh lično Isus, On mora biti živ a ne mrtav. Koga dobijamo po ovom citatu? Samog Isusa. Zašto Njega a ne Trio? Zato što je sam Isus odvojen od Svog tela na nama neshvatljiv način sveprisutan kao Sveti Duh. A ako nešto ne razumemo, onda trebamo da prihvatimo ono što u apsolutnoj većini stihova i ostalih citata Ellen White doslovno piše, bez filozofiranja sa iz konteksta istrgnutim citatom!

- „Spasitelj je naš Utešitelj. Dokazala sam da je **On** to.“ {Ellen White: Manuscript Releases Volume 8, p. 49, 1892}
- “Hristos nam govori da je Sveti Duh Utešitelj, i Utešitelj je Sveti Duh, “Duh istine, Kog će Otac poslati u Moje ime.”...Ovo se odnosi na sveprisutnost **Duha Hristovog, Koji se naziva Utešiteljem.**“ {Ellen White: Manuscript Releases Vol.14, p. 179}
- “Postoji **jedan Bog i jedan Spasitelj, i jedan Duh, Duh Hristov**, da unese jedinstvo u njihove redove.” {Ellen White: Svedočanstva Sveska 9, str. 189}

Ovo su potpuno jasne izjave, koje istovremeno predstavljaju dublju definiciju i potpuno objašnjavaju značenje citata kao Godhead, Trio itd. Da nije tako, onda bi smo mogli da uzmemo stih o Avramovom krilu ili Samulovom „duhu“ i time „dokažemo“ zagrobni život.

Ellen White je u smislu broja definisala veći broj od jedan, jer su pored Dr. Kellog-a i neki drugi tadašnji teolozi počeli da iznose lažne nauke kao npr. o „fuzioniranom“ Bogu. William Edwin Boardman je tada širio zabludu da te tri Ličnosti egzistiraju kao jedan Bog. Ellen White je to odlučno odbila i objasnila, da su Oni nebeski Trio, a ne tri „stopljene“ Osobe. Trio znači 3 a ne 1. U stvari, upravo ova nauka je danas prisutna kod većine, kao sledeći stadijum otpada, kada je na GK 1980 definisano da je jedan Bog = Otac Sin i Sveti Duh. Neki u svom otpadu idu i dalje, pa tvrde da su Otac, Sin i Sveti Duh „potpuno jedan“ Bog, i da ove tri ličnosti u stvari „predstavljaju“ samo različite „forme“ Njegove „manifestacije“ „u okviru“ plana spasenja, gde samo „igraju“ različite „uloge“. Ovo je protiv bilo kog stuba Biblijske istine, pošto Isus kaže jasno „tako stoji napisano“. A u Bibliji stoji da postoji jedan Bog, i to Otac, jedan Sin, i jedan Duh. Jedan Bog označava uvek i isključivo Oca.

Tri Nosioca časti

- „**Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos.**“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON** je **SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}

- „Otac, Sin i Sveti Duh, **tri sveta nebeska Velikodojstvenika**, su izjavili da će Oni dati ljudima snagu da pobjede sile tame. I sva nebeska sredstva stoje na raspolaganju onima koji su krštenjem ušli u zavet sa Bogom.“ {EGW: Manuscript 92, 1901: 5BC 1110.9}
- „Večni nebeski **Velikodostojnici**, Bog, Hristos i Sveti Duh su ih naoružali sa mnogo više od smrtnih mogućnosti,... i radili su sa njima na tome da osvedoče svet o grehu.“ {Ellen White: Manuscript 145, 1901} {Ellen White: Evangelizam, str. 616}

Da li Očev i Isusov Duh, Koji proizilazi od Njih, i čini Ih sveprisutnim u celom svemiru nema dostojanstvo i čast? Da li Otac i Sin ne govore Svojim Svetim Duhom, Koji nosi Njihovu slavu? Da li je Ličnost, Koja proizilazi na nama nerazumljiv način bez časti? Onda On ne bi imao Božansko poreklo! Onaj Koji nosi vrhovnu čast na prestolu jeste Otac, a ne Trojstvo, a Božji prorok piše jasno da samo Ocu i Sinu pripada čast i slava!

- „**Samo** Otac i Sin treba da budu **uzvišeni**.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, July 7, 1898 par. 2}
- „I odmah bih u duhu; i gle, presto stajaše na nebu, i na prijestolu seđaše Neko. I **Onaj** što seđaše bijaše po viđenju kao kamen jaspis i sard.“ {Otkrivenje 4,2.3}
- „**Veliki** Jehova je objavio sa **Svog prestola** 'Ovo je Moj ljubljani Sin'.“ {Ellen White: Čeznja Vekova 579}
- „Ali u prestupu čoveka i Otac i Sin su bili **obeščašćeni**.“ {Ellen White: Signs of the Times, December 12, 1895 par. 7}
- „U vašim rukama će se nalaziti zlatne harfe, i dok budete dodirivali žice, ujedinjećete se sa svim spasenima u pesmi, koja će na celom nebu **slaviti Boga i Njegovog Sina**.“ {Ellen White: AUCR January 15, 1903, par. 14}
- „Svi spaseni sveti će videti kao nikada pre ljubav **Oca i Sina**, i pesmama će Ih **slaviti** iz njihovih besmrtnih usta.“ {Ellen White: Da Ga mogu poznati, p. 371}
- „Čas radosnoj pesmi u slavu **Boga i Njegovog dragog Sina** je došao. Sotona je poveo nebeski hor. Zapevao je prvu notu, a tada su sve nebeske vojske udružile sa njim i veličanstvene note su odzvanjale nebesima u čast Boga i Njegovog dragog Sina. Ali, **sada**, umesto divne muzike, razdor i besne reči se čuju od vođe pobunjenika.“ {Ellen White: The Spirit of Prophecy Volume One, p. 28, 1870}
- „Gospod ohrabruje sve one koje Ga traže celim svojim srcem. On im daje **Svog Svetog Duha, manifestaciju Njegove prisutnosti** i naklonjenosti.“ {Ellen White: Svedočanstva Sveska 9, str. 230, 1909}

Ako je Sveti Duh, Koji proizilazi od Oca i Sina sveprisutan na nebu i zemlji, da li je On onda bez znanja ili moći kao Otac i Sin? Ako Ellen White u {6MR 29.3} Oca, Sina i Svetoga Duha naziva „tri Zastupnika nebeskog autoriteta“, da li to potvrđuje Trojstvo? Ako su Otac i Sin nosioci nebeskog autoriteta, zašto onda Njihov Sveti Duh, Koji proizilazi iz Njih ne bi zastupao nebeski autoritet?

Otac, Sin i Sveti Duh su se dali u izvršenju plana spasenja. Priprema plana?

- „Božanstvo je bilo tužno zbog ljudske rase i Otac, Sin i Sveti Duh, su se predali na

izvršenje plana spasenja. Da bi se u potpunosti plan sproveo u delo, odlučeno je da se Hrist morao prineti na žrtvu za greh. Šta može izmeriti dubinu ovakve ljubavi? Naš Bog je učinio sve za nas, bez mogućnosti da učini još više. Kroz Isusa je dao SVE nebeske resurse, da bi plan spasenja čoveka bio potpun. Kroz to vidimo Njegovu ljubav.“ {EGW: Counsels on Health, p. 222} {Ellen White: AUCR, April 1, 1901 par. 10}

Božanstvo je kako znamo karakteristika Božanskog Bića, kao nekom čoveku njegova ljudskost! Ono je bilo potrešeno kao što je kod dobrog čoveka potrešena ljudskost kada vidi nepravdu. Šta nam ovaj citat govori? Kao prvo ovde ne stoji da su svi troje napravili plan, nego samo da su se u okviru tog plana i Otac i Sin i Sveti Duh predali u njegovom izvršenju u kontekstu potpunih resurca koje su imali, tj. da nisu za nas mogli da učine više nego što jesu. To znači da je Otac vodio sa Sobom neshvatljivo jaku unutrašnju bitku, da li da dopusti da Njegov Sin umre. Isus je za nas umro na krstu, a nakon toga ostao prisutan među nama Svojim Svetim Duhom, jer **samo** Isus pored Oca predstavlja SVE nebeske resurse! Izjava o zajedničkom izvršenju plana spasenja se često koristi u „dokazivanju“ da je Sveti Duh treća Božanska individua kao što su Bog Otac i Hristos, večni Sin.

Iako izjava u ovom citatu **deluje kao** da kaže da su se Otac, Sin i Sveti Duh predali da **izrade** plan spasenja, ovakvo tumačenje potpuno jasno nije u harmoniji sa gore citiranim drugim tekstovima u Duhu proroštva. U Biblijskom rečniku iz 1828., raditi znači uticati radom i naporima. To ne znači koncipirati plan rada, već sprovesti u delo plan koji je već formulisan. Kada pročitamo ceo ovaj citat sa prethodnim paragrafom, videćemo da je već i tu istina precizirano potvrđena:

- “Slava jevanđelja je zasnovana na principima povratka posrnulog roda Bogu kroz konstantne manifestacije dobročinstva. Ovaj rad je počeo na nebeskim dvorima. Tamo je **Bog odlučio** da da ljudima nepogrešiv dokaz ljubavi kojom ih je ljubio. Toliko “Mu omile svet da je i Sina Svojega jednorodnoga dao, da niko ko ga uzveruje ne pogine, već da ima život večni.” {Ellen White: AUCR, April 1, 1901 par. 9}

Ne postoji ni jedno mesto niti u Bibliji niti u Duhu Proroštva da je Sveti Duh ikada sudelovao u Božanskim odlukama. Zašto? Zato što On ni ne postoji kao Božansko Biće!

Sveti Duh je samo radio na ispunjavanju plana spasenja, koji su sa druge strane formulisali samo Otac i Sin! Samo Oni su se zavetovali da će dati sve resurse nebesa da nas spasu. Ovo, naravno, uključuje i Svetog Duha, Koji je uvek deo samog Boga, Koji je Svojim Duhom sveprisutan u celom svemiru:

- „Božja veličina je nezamisliva. „Božji presto je na nebu“ (Psalam 11,4); Ali On je ipak svugde prisutan. On ima intimno znanje o našim ličnim mislima i Lični interes za sva dela Svoje ruke.“ {Ellen White: ED 132.2}
- „Jer je **Bog** što čini **U** vama da hoćete i učinite kao što Mu je ugodno.“ {Filibljanima 2:13}
- “Plan spasenja koji su **razradili Otac i Sin** biće veliki uspeh.” {Ellen White: Znaci Vremena, 17. Juni, 1903 par. 2}
- “Pre pada čoveka, **Sin Božji se ujedinio sa Svojim Ocem da izrade plan spasenja.**” {Ellen White: Herald, 13. Septembar, 1906 par. 4}
- „**Zajedno na savetu, Otac i Sin**, rešili su da sotoni ne sme biti dozvoljeno da vrši svoj okrutni plan na čoveku.” {Ellen White: Objavljeni Rukopisi Vol.18, str. 345}

- "Kroz Hrista je posao na koji se oslanja ispunjenje Božje namene izvršen. **Ovo je bio dogovor na savetu Božanstva. Otac je naumio na savetu sa Svojim Sinom** da će ljudi biti testirani da li će biti privučeni sotoninim iskušenjima ili će načiniti Hrista svojom pravednošću, držeći Božje zapovesti i živeti. Bog je dao Svom Sinu vlast nad svima koji bi bili iskreni i odani. Hristos se zavetovao da ih spase od moći sotone, po cenu sopstvenog života." {Ellen White: Objavljeni Rukopisi Vol.21, str. 54}
- "Hristos, Reč, Jedinorodni od Boga, je bio jedno sa večnim Ocem, Jedan u prirodi, u karakteru i svrsi, **jedino Biće u univerzumu Koje je moglo ući u sve savete i namere Božje.**" {Ellen White: Velika Borba, str. 493}
- "Jer će On sagraditi crkvu Gospodnju, i nosiće slavu i sedeće i vladati na Svom prestolu, i biće Sveštenik na prestolu Svom, i **savet mirni biće među Obema.**" {Zaharija 6:13}
- "Pre nego su položeni temelji zemaljski, **Otac i Sin su se zavetovali da otkupe čoveka** ako ga preovlada sotona. Spojili su ruke u vernu zakletvu da će Hristos biti sigurnost ljudskog roda." {Ellen White: Čežnja Vekova, str. 834}
- „**Otac i Sin su ušli u zavet** da spasu svet kroz Hrista.“ {Ellen White: Znaci Vremena, 10. Oktobar, 1892 par. 1}

Ne postoji ni jedno drugo biće koje može ući u savet Božji. Saveti Božanstva su između Oca i Sina. Ovo rađa jedno veoma bitno pitanje vezano za Duh Božji. Ili je Sveti Duh je Božansko Biće Koje ne može ući u savet, **ILI** Sveti Duh uopšte nije biće, već je život, karakter, um i lično prisustvo i Boga Oca i Sina.

- "Biće nam suđeno u skladu sa svetlošću koju imamo, prema privilegijama koje su nam odobrene, prema prilikama koje smo imali da čujemo i razumemo Božju reč. Ove privilegije su nam date po **beskonačnoj ceni za Oca i Sina. Plan spasenja je smišljen i izvršen** kroz žrtvu celih nebesa, i **dar Svetog Duha je dat** da se Božansko može ujediniti sa ljudskim, i da se čovek može uzdignuti moralno i duhovno." {Ellen White: Instruktor za Mlade, 15. June, 1893 par. 1}

Ovde nam je precizno saopšteno da je plan prvo smišljen, a potom sproveden u delo. Videli smo da su ga osmislili samo Otac i Sin. Kada su pripremili taj plan po za Njih beskonačnoj ceni, da će u cilju njegovog sprovođenja biti dat i Sveti Duh. Dakle, Njih Troje (Oni sa Svojim Duhom) su se dali u izvođenje tog plana koji su osmislili Otac i Sin.

- "Da je Sveti Duh veliki Pomagač je divno obećanje. Na kakvu korist bi nam bilo da su jednorodni Sin i Bog ponizili Sebe i izdržali kušanja zlog neprijatelja, i da su se borili sa njim celog Njegovog života na zemlji, i da je umro pravedni za nepravedne da bi ljudski rod opstao, **ako Duh nije dat** kao konstantno, delotvorno, **preporodivo sredstvo** da bi postalo efektivno ono što je za nas učinjeno od strane Iskupitelja sveta?" {Ellen White: Odabrane Poruke Knjiga 3, str. 137}
- „Sveti Duh je bio najveći dar koje je Otac mogao dati za uzdizanje Njegovog naroda. **Duh je dat kao sredstvo novorođenja** i bez ovoga žrtva Hristova bi bila beskorisna.“ {Ellen White: Review and Herald, 19. Novembar, 1908 par. 5}

- **“Kao Božanska zadužbina je sila Duha Svetoga data učenicima**, tako će i danas biti data onima koji traže pravdu. Sama ova sila je dovoljna da nas poduči mudrosti i da nas spremi za nebeske sudove. Hristos želi da nam da blagoslov koji će nas učiniti svetima. “Ovo vam kazah”, govori On, “da radost Moja u vama ostane i radost vaša se ispuni.” Jovan 15:11. Radost u Svetom Duhu daje zdravlje, životodavna radost. Dajući nam Svetoga Duha, Bog nam daje **Sebe**, čineći Sebe izvorom nebeskih uticaja, da da zdravlje i život svetu.” {Ellen White: Review and Herald, 19. Novembar, 1908 par. 5}
- “Ni jedna istina nije jasnije učena u Bibliji do one koja govori da Bog kroz **Svoj** Sveti Duh upravlja svojim slugama na zemlji u velikim pokretima u radu za spasenje.” {Ellen White: Velika Borba, str. 343}
- “Bog želi da čovek bude skladište nebeskih uticaja i jedino što otežava izvršenje Božjeg dizajna je to što ljudi zatvaraju svoje srce svetlosti života. Otpad je izazvao udaljavanje Svetog Duha od čoveka, **ali kroz plan spasenja ovaj blagoslov nebesa će ponovo biti uspostavljen za one koji to iskreno žele**. Gospod je obećao da će dati sve dobre stvari onima koji to zatraže od Njega, sve dobre stvari su definisane kao **date sa darom Duha Svetoga**. {Ellen White: Objavljeni Rukopisi Sveska 2, str. 11}

Treća Osoba Koja hoda oko nas u Avondale-u

Donji citat u skraćenoj verziji koja stoji u Evangelizmu vodi u pogrešnom pravcu, iako u celini predstavlja jasan dokaz istine!

- „Mi moramo da shvatimo, da Sveti Duh, Koji je toliko Osoba koliko je Bog Osoba, **hoda kroz ovu zemlju**.“ {Ellen White: Evangelism 616, 1899 From a talk to the Students the Studenten at Avondale-Schule in Australia}

Originalan i kompletan citat:

- „**Gospod** kaže ovo zato što On zna šta je za naše dobro. **On** želi da izgradi zid oko nas, i da nas zaštiti od napada, tako da bi Svoje blagoslove i ljubav izlio na nas i velikoj količini. To je razlog što smo napravili tu školu ovde. **Gospod** je zapovedio da je ovo bilo mesto gde treba da budemo, i mi imamo jako dobar razlog da mislimo da je ovo pravo mesto. Mi smo zajedno ujedinjeni kao škola, i mi moramo da shvatimo, da Sveti Duh, Koji je toliko Osoba koliko je Bog Osoba, **hoda kroz ovu zemlju**, jer je **Gospod Bog** naš Čuvar i Pomoćnik. **On čuje svaku reč koju izgovorimo i zna svaku misao u našem umu**.“ {Ellen White: Manuscript 66, 1899, 4. (Talk, April 15, 1899) 7MR 299.2}

Na prvi pogled ovaj citat, posebno skraćena i iz konteksta izvučena verzija izgleda kao „jasna podrška“ Trojstva i trećeg Božanskog Bića. Ali, ako pažljivo čitamo ovaj kompletan tekst, možemo da prepoznamo, da tu piše da je Sveti Duh jednako Ličnost a ne besvesna sila, kao što je i Bog svesna Ličnost. U nastavku vidimo da je sam Bog taj Čuvar, Onaj Koji nam pomaže i Koji zna sve naše misli i reči! Time vidimo da se radi o Njegovom Duhu! Sam Sveti Duh nikada ne nosi titulu Gospod Bog! Isus nosi titulu Gospod, i time je On Onaj koji čita naše misli i sluša naše reči. I ovaj citat je u stvari još jedan dokaz da je Sveti Duh sam Isus, odvojen od Svog tela! I donji citat potvrđuje još jednom šta je Ellen White zaista želela da saopšti u Avondale-u:

- „**Sveti Duh je Lično On** (Isus) odvojen od ljudskog tela i nezavisan od od njega. **On se lično pokazuje kao prisutan na svim mestima Svojim Svetim Duhom, kao Sveprisutan** (Isus).“ {Ellen White: Manuscript Releases Vol.14, p. 23}

- **“Zapamtite da je Isus pored vas gde god da krenete, zapažajući svaki vaš potez i slušajući svaku vašu reč. Da li bi vas bilo sramota da čujete Njegov glas kako vam se obraća i da znate da čuje svaki vaš razgovor?”** {Ellen White: Instruktor za Mlade, 4. Februar, 1897 par. 3}
- **“Gospod Isus koji je pored kolportera i hodi sa njima, je glavni radnik. Ako prepoznamo Isusa kao Onog koji je sa nama da pripremi put, Sveti Duh uz nas će dati osvedočenja upravo tamo gde je potrebno.** {Ellen White: Služba Kolporterstva, str. 107}
- „Stena vere je **živa Isusova PRISUTNOST u crkvi.**“ {Ellen White: DA 414.3}
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji. Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON je SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}

Mi u jako puno citata čitamo da je upravo Isus Onaj, Koji je prisutan među nama. Pošto znamo da je On u svetinji nad svetinjama, Njegovo prisustvo može imati samo jedno značenje, i to da je On kod nas sveprisutan kao Njegov Sveti Duh.

- „I evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka.“ {Matej 28,20}

Mi ne možemo da neke citate jednostavno odvojimo od ostatka, jer bi onda Duh Proroštva i Biblija suprotili sami sebi. Kod takvog načina bi mogli da dokažemo preko Samuilovog Duha ili Avramovog krila da je zagrobni život „istina“. Prema Biblijskim principima smo dužni da sve u Božjoj reči istražimo duboko i temeljito, sve dok istina ne postane jasna i razumljiva, i shvatimo šta Ellen White i Biblija zaista pišu o Trojstvu.

- **„Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos.“** {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}

Dve paralelne forme lažne nauke: Samo jedno stopljeno Biće ili Tri Bića?

- „Od večnosti je postojalo **potpuno jedinstvo između Oca i Sina**. Oni su bili dva, ali ipak ne identični. Dvojica u individualnosti, ali **jedno u Duhu**, srcu i karakteru.“ {Ellen White: The Youth Instructor 16.12.1897 par. 5}
- **„Ličnost OD Oca I Sina**, kao i jedinstvo između Njih su opisani u 17. glavi Evanđelja po Jovanu, u Hristovoj molitvi za Njegove učenike: „Ne molim se pak samo za njih, nego i za one koji Me uzveruju njihove reči radi; Da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u Meni i Ja u Tebi; da i oni u Nama jedno budu, da i svet veruje da si Me Ti poslao.“ Jovan 17,20.21 **Unija** koja postoji između Hrista i Njegovih učenika **ne uništava ničiju ličnost**. Oni su jedno u cilju, umu, karakteru, **ali ne u osobi. Ovo je to da su Otac i Sin jedno.**“ {Ellen White: Healing Service p. 421+422}
- „Čitajte 1. Mojsijevu 1. poglavlje. Poslednje krunsko delo Božje je bilo da stvori čoveka. 'I reče Bog, hajde da Načinimo čoveka po Našem obličju, kao što smo Mi, i da mu damo vlast' nad stvarima koje smo stvorili. **'I stvori Bog čoveka po Svom obličju'** On je čoveku

dao **obličje ličnosti po Božjem sopstvenom obličju**. 'I stvori Bog čoveka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.' Ovde je jasno definisano da **Bog zaista ima ličnost kao ljudi koje je stvorio.**" {Ellen White: Rukopis 171, 1904}

- „Hristos je došao na naš svet da predstavi u Svom životu i učenju Božji karakter. On je došao kao **savršena slika ličnosti Njegovog Oca, ne Njegove suštine. On je predstavljao Božju ličnost.**" {Ellen White: Rukopis 83, 29. Oktobar 1902}
- „Bog je poslao Svog sopstvenog Sina u obličju grešnog tela, podložnim fizičkim slabostima, kušanim u svim tačkama kao što smo mi. **On je bio** (već pre dolaska na zemlju) **Sin živog Boga. Njegova Ličnost NIJE počela sa utelovljenjem u telu.** (On i na nebu nije bio „stopljen“ u Trojstvu, niti samo u okviru spasenja „posebno“ manifestovani deo Trojstva, kao po današnjoj nauci Trojstva)." {Ellen White: Pismo 77, 3. Avgust, 1894}
- „Mi se nikada **nećemo usuditi da špekulišemo o Božjoj ličnosti**, osim jezikom Reči (Biblije) koja predstavlja Njegovu ličnost. **Ne sme biti diskusije oko ovog pitanja** da Bog ne bi pružio nedvosmisleno otkrivenje **ŠTA je On koje bi uništilo onoga** koji se usudi da **ide na sveto tlo sa svojim spekulativnim teorijama**, kao što su se neki usudili da otvore kovčeg da vide šta je u njemu njegova sila i kako se Bog manifestuje. Ljudi su pobijeni zbog njihove radoznalosti. Neka ljudska bića uzmu u obzir da **nikada svojim istraživanjem ne mogu objasniti Boga**. Kada otkupljeni budu čisti i oprani da pristupe u Njegovu prisutnost, oni će razumeti da sve što ima poštovanje ka večnom Bogu, nepristupačnom Bogu, ne može biti predstavljeno u slikama. Bezbedno je razmišljati o Bogu, **velikom i divnom Bogu, i Isusu Hristu, savršenoj slici Božjoj**. Bog (a ne Bog Trojstvo) je dao **Svog jedinorodnog Sina** našem svetu, da mi možemo kroz Njegov pravedni karakter videti Božji karakter. Na nebu ćemo biti u večnoj Božjoj prisutnosti." {Ellen White: Rukopis 223, 30. Novembar 1902}
- „Gospod Isus je došao na naš svet da predstavi Oca. On je predstavio Boga, ne kao esenciju koja ispunjava prirodu, nego kao **Boga (Oca) Koji ima ličnost**. Hristos je bio savršena slika Ličnosti Njegovog Oca." {Ellen White: Rukopis 24, 1891}
- „Hrišćani treba da imaju na umu da **Bog ima Ličnost, baš kao što Hristos ima Ličnost**. Oni trebaju tako predstavljati Hristovu ličnost i ponašanje da čineći Njegova dela manifestuju Očev duh i karakter." {Ellen White: Rukopis 130, 27. oktobar, 1902}

Današnja nauka o Trojstvu nakon drugog dubljeg pogleda u stvari uči da su Oni isto jedno - Elohim kao Osobe, i zato nije čudno da je u spisima EGW namerno promenjen izraz Ličnost - Personality u Osoba - Person. Ali opet, nakon jasnog ukora istine, dolazi sledeća tvrdnja, da je na ovom mestu samo opis Ličnosti. Kada jedan citat nije „kompatibilan“, onda se on prema želji menja u značenju, ali na drugom mestu upravo izraz Ličnost služi kao „dokaz“, da je „značenje“ tog izraza biće, pošto ta dva izraza nemaju razliku, i time su onda sva „tri“ Bića „slepljena“ u „jedno“ Personality - Ličnost „Biće“. Božji Prorok uči da su SAMO Otac i Sin jedno. Kako? Zato što su jedno u namerama, Duhu i karakteru. Oni su jedno u Svom Svetom Duhu. Zašto? Zato što Sveti Duh proizilazi iz Njih. Odakle dolazi uopšte ideja da je Sveti Duh „treće Biće“ ili da je Trojstvo „jedan Bog“, indirektno ali praktično slepljen!? Signurno ne iz Biblije ili Duha Proroštva. Ali da li to znači da ne postoje 3 Ličnosti? Ne, jer naravno postoje 3 Ličnosti, ali ne tri Ličnosti jednog Boga!

Mi smo u Evangelizmu već mogli da vidimo, da su samo Otac i Sin Lično cela punina Božanstva i time dva Božanska Bića, a da je sam Sveti Duh U toj Punini Božanstva, tj. u Ocu i Sinu, jer proizilazi iz Njih, i da time nije Sam Božansko Biće! Kada bi svi Troje bili Taj jedan Bog, kako danas naša teologija uči, to bi onda značilo da je Bog „stopljen“ kao u neznabožačkim religijama! Ako jedan Bog „sadrži“ tri Ličnosti, onda On kao posledica takve lažne teologije može biti samo jedno Biće sa 3 različite Ličnosti koje predstavljaju „uloge“ u smislu „manifestacije“. I upravo to uče sotonski inspirisane neznabožačke religije kao npr. indijski „bog“ Shiva sa više ruku ili sa puno glava kao Brahma. Upravo time možemo da još dublje razumemo, šta je Ellen White pod opisom u {„The Message in Revelation,“ October 23, 1903} između ostalog mislila, kada je najavila manifestaciju paganskih „bogova“ i

hrišćanskom svetu poslednjih dana. A ovakva manifestacija uključuje i izvrtanje Biblije u tom pravcu, koje je, upravo nakon početka jače odbrane istine u ovim poslednjim danima pred Isusov dolazak, doslovno eksplodiralo, i time tek sada dovelo do spoznaje koliko je nauka o Trojstvu u stvari opasna.

Najbesmislenija forma Trojstva, pošto mnogi teolozi imaju različito „razumevanje“ te tačke, je to „jedno Biće“, pošto sama Ellen White jasno navodi 2 Bića, što znači pluralni broj, ne samo u kontekstu Ličnosti. Takva varijacija nauke o Trojstvu je u stvari poslednji stadijum otpada. U produbljenju analize, kao logična posledica dolazi do toga, da Bog može biti samo u svemiru prisutna sila, koja ima svest, ali ne i različita Bića, pošto Biblija kaže, da postoji samo JEDAN Bog, i to Otac! Mi tamo možemo na više mesta da pročitamo: Jedan Bog i jedan Sin! Isto tako i Stefan vidi u Delima Apostolskim u viziji jednog Boga tj. Oca i jednog Sina, a ne stopljeno Biće. Takva nauka predstavlja direktan prekršaj Isusovog principa, „tako stoji pisano“. Prosto je neshvatljivo da se Božjoj osobini Božanstven tj. Godhead daje „značenje“ Bog, jer je upravo to dovelo do ove lažne nauke o fuziji. Mi na toliko mesta čitamo da kako Otac tako i Sin imaju istu telesnu formu, i da ih u isto vreme vidimo nezavisno Jednog od Drugoga. Ime Bog označava Oca a ne Trojstvo. Inače bi ispalo da Isus egzistira duplo, jedanput u stopljenom Biću, šta naša crkva od 1980. godine uči, i time je otišla dalje u otpadu i od većine palih crkava, pa čak i od Katoličke. Zašto je to tako? Zato što od tada naša tačka „vere“ glasi „jedan Bog, a to „je“ Otac, Sin i Sveti Duh“, tj. da On sadrži tri Osobe. Nezavisno od demanta istine te činjenice, upravo ta formulacija pokazuje bez mogućnosti drugačije interpretacije da je jedan Bog jedno Biće, jer kako jedan Bog može sadržavati svu Trojicu? Biblija je jasna da je jedan Bog uvek Bog Otac! Ellen White je u bezbrojnim vizijama opisala Isusa kao nezavisno različito Biće, što indirektno pokazuje, da bi po Trojstvu morao da separatno egzistira dva puta.

- „**Boga niko ne vide nikad**: ako imamo ljubav među sobom, Bog u nama stoji, i ljubav je njegova savršena u nama.“ {1. Jovanova 4,12}

Ako bi Bog bio Troje a ne Otac kako uči naša crkva, onda bi ispalo da Isus „nije“ Božansko Biće, jer smo Njega videli! Mi samo Oca nismo videli, što je Ellen White objasnila u svojim vizijama. A Sveti Duh je Njegov Duh, kao što smo već videli, a Isus je Njegov Sin, zato što je Taj jedan Bog po Bibliji samo Bog Otac:

- „Po tom doznajemo da u Njemu stojimo, i On u nama, što nam je dao od Duha Svojega.“ {1. Jovanova 4,12}

Ko je u nama kao Sveti Duh? Ovde čitamo da je Sveti Duh Očev Duh, ali da je lično On u nama! A u sledećem stihu vidimo još jednom jasno da se radi o Bogu Ocu:

- „I mi videsmo i svedočimo da Otac posla Sina da se spase svet. Koji prizna da je **Isus Sin Božji**, Bog u njemu stoji i On u Bogu.“ {1. Jovanova 4,13.14}

Mi vidimo da je Taj jedan Bog, Bog Otac dao Svog Duha, i da je sam On Taj Koji je u nama! Mi ne možemo od jednog nezavisnog Bića da damo njegov deo, pošto je ili ili. Ovde piše da je Bog u nama, i to verovanje bi dovelo da je ceo Bog, tj. Svi Troje u nama, a onda ispada da Isus postoji dva puta. Bog je Otac a **ne** Trojstvo!

- „I kad uze knjigu, četiri životinje i dvadeset i četiri starešine padoše pred Jagnjetom, imajući svaki gusle, i zlatne čaše pune tamjana, koje su molitve svetih.“ {Otkrivenje 5,8}

U ovom stihu čitamo da Isus, ovoga puta zaista simbolički predstavljen jagnjetom dobija posebno i nezavisno čast molitve, a u donjem stihu stoji da Otac i Sin, a ne jedan „stopljeni“ Bog, posebno navedeni, dobijaju čast i molitvu! A istovremeno opet ne čitamo da i Sveti Duh dobija čast i molitvu. Ne postoji ni jedno jedino mesto u Bibliji i Duhu Proroštva koji opisuje u bilo kojoj fazi istorije, i to pre nastanka grehe, njegovog trajanja i nakon njegovog uništenja, da je i Sveti Duh dobio molitvu ili obožavanje!

Da li možda treba da „istinu“ tražimo u otpadnoj literaturi kao npr. od **R. A. Underwood**,

{“The Holy Spirit a Person“ (Sveti Duh kao Osoba), RH, 17. Mai 1898, 310} ili {“Osoba Boga – Otac, Sin i Sveti Duh”} ili {„Blended Personalities” RH, 3. April 1900, 210 “Stopljene Ličnosti našeg trojedinog Boga”} i da je možda koristimo kao „referencu“, zato što je to napisao za vreme Ellen White, i upravo to nosi današnje „verovanje“, započeto 1980. godine! Po tom gledištu bi mogli da koristimo i literaturu od Dr. Kellog-a ili drugih nosioca otpada, po njihovim argumentima „zato“ što dolaze iz tog vremena, kao što Pravoslavci argumentuju Apogriife, jer potiču iz istog vremena! Underwood jer bio jedna osoba koja je napisala stvar potpuno suprotnu današnjim verovanjima, i to u najjačem obimu otpadne paganske nauke, i tada je bio od svih odlučno odbijen! Po toj logici bi neko mogao da posle par decenija uzme ovu knjigu i „dokaže“ da u naše vreme crkva „nije“ verovala u Trojstvo! Isto se tako kao „dokaz“ koristi knjiga, koju je Pacific Press 1892. godine štampao u okviru usluge finansijskog aspekta za eksternog teologa druge crkve, i to za vreme boravka Ellen White u Australiji! A sama ona je tada odlučno upozorila da ne smemo da štampamo knjige drugim crkvama i autorima koji ne nose istinu naše crkve!

Kako izgleda Bog? Spiritualizam

Mnogi zastupnici „produbljene“ „istine“ današnjih dana sa „jednim Bogom Trojstva tvrde, da je Bog sve da nam sve razumljivo pokaže „samo“ iz naše perspektive, i da su „samo zato“ Otac i Sin na nebu opisani sa sličnom formom sa telom i licem, da bi imali neku „simboličnu predstavu“ u našim ograničenim umovima, a da je Bog „samo“ na zemlji kao Isus uzeo formu kao mi. Po toj logici upotrebe nebeskog opisa oni sami sebe stavljaju iznad Božje volje, kada bi On stvarno iz tog razloga napravio takav prikaz, nezavisno što već samo gledište o Trojstvu predstavlja direktno delovanje protiv Božje volje, i vodstvo Njegovog naroda u propast, isto tako kao što su u Starom Zavetu sveštenici odveli Izrael u idolopoklonstvo. Ova nauka je Hinduističko-Budističke forme! Ellen White piše u svojoj već citiranoj izjavi, da je videla zabrinut izraz lica na Isusu, dok je sa Svojim Ocem razgovarao o mogućnostima spasenja palog čoveka! Isus je imao lice, i formu, po kojoj smo stvoreni i pre Njegovog dolaska na zemlju. Pošto u Bibliji stoji da smo stvoreni po Božjem obličju, ta nauka direktno suproti Bibliji! Taj način posmatranja bi u okviru dublje analize principa tog učenja doveo dotle, da su i Anđeli „samo simbolički“ predstavljeni u tom obliku, a krajnji stadijum bi bio isto Hinduističko-Budistička reinkarnaciona forma „stopljenog“ „anđeoskog bića“, bez glave, ruku i novu. A ova svetsko ekumenska nauka ubačena od strane neprijatelja donosi potpunu „kompatibilnost“ sa tim neznabožackim religijama, i pripremu za svetsku religiju klanjanja drugoj strani koji će ozvaničiti Papa. Zato smo vođeni tom logikom stigli i do odbijanja čak i Isusove žrtve, jer je Njegova smrt sada „samo simbolična“ pošto je „samo“ ljudska haljina tj. telo od mesa umrlo, a Isus „bio“ živ, i nakon Gavrilovog poziva „Sam Sebe“ vaskrsnuo. Ovo predstavlja poslednji stadijum odbijanja Isusove žrtve, i tek time vidimo koliko je taj Omega otpad duboka provalija. Ellen White je, što se tiče forme na nebu, opisala Lucifera u telesnoj formi bez mogućnosti drugačije interpretacije:

- „ Njegovo **čelo** je bilo visoko i široko i pokazivalo je njegovu visoku inteligenciju. Njegova **telesna forma je bila savršena.**“ {Ellen White: 1SP 17.1}

Da li su možda i ovo čelo i telo „simbolički“, da bi mi kao ograničena biće mogli sebi nešto da zamislamo? Kao da u svojoj ograničenosti ne bi mogli da shvatimo i konstelaciju bez forme, iako sa druge strane znamo i shvatamo da Sveti Duh nema telesnu formu! Isus je rekao „tako stoji pisano“ a ne da sve filozofski tumačimo. To je stiglo dotle, da je sada i veličina Jerusalima iz Otkrivenja „samo simbolična“, jer je „nemoguće“ da je taj grad tako velik! Time ispada da Bog nema svu silu, ili da Mu mi određujemo šta je Njemu moguće! Neka nam Bog bude milostiv, i osvesti mnoge iskrene ali zavedene duše dok nije kasno, a tu mislim i na ogroman broj naših teologa.

Bog je pri stvaranju rekao i pokazao, da smo dobili Njegovu formu, iako bez Njegove sile i prirode! Zašto Sveti Duh nije bio na savetu kada se pravio plan stvaranja ako je treće Biće, a

što prema Duhu Proroštva jasno vidimo?

- „Potom reče Bog (Otac a ne Trojstvo!): Da načinimo čoveka po Svom obličju, kao što smo Mi (samo Otac i Sin)'...Mi ne uzimamo ljudske zablude nego Božju reč da je **čovek stvoren po Božjem (Otcu) i Hristovom obličju.**“ {Ellen White: Rukopis 236, 5. Januar, 1902}
- “Stvoreni da budu 'obličje i slava Božja' (1 Korinćanima 11,7). Adam i Eva su primili zaduženja vredna njihove uzvišene sudbine. Graciozni i simetrični u formi, divni na oko, njihovo držanje je sjajilo zdravljem i svetlošću radosti i nade, **u spoljašnjem izgledu** su nosili **obličje svog Tvorca**. A ova sličnost se nije odnosila samo na spoljašnjost. Svaki deo uma i duše je reflektovao Tvorčevu slavu.” {Ellen White: Education, p. 20, 1903}
- “Kada je Adam izašao iz Tvorčeve ruke, nosio je **fizičku**, umnu i duhovnu **sličnost** sa svojim Tvorcem. {Ellen White: Education, p. 15 1903}
- “Pitala sam Isusa da li **Otac ima formu kao i On**. On je rekao da ima, ali da je ja ne mogu videti, jer, rekao je: “Ako bi jednom pogledala slavu Njegove ličnosti, prestala bi da postojiš.” {Ellen White: Early Writings, p. 54}
- „Bog je na savetu sa Svojim Sinom napravio plan da stvore čoveka po Svom obličju.” {Ellen White: Review and Herald, February 24, 1874 par. 3}

Kao završni korak Omega otpada dolazi simbolično tumačenje **cele** Biblije prema bilo kojoj želji i „potrebi“ dokaza, tako da su sada i Danilo, statua, Otkrivenje i poslanica Jevrejima sa nebeskom svetinjom „samo simbolika“ da bi mogli da shvatimo „samo“ osnovne principe bez konkretnih doslovnih najava budućnosti ili definicija konstelacije istine. Sledeći korak je naravno, da je i sam kraj vremena milosti „simboličan“, jer se ne odnosi nas, nego „samo“ na neobraćene ljude u svetu. Time je sotona uspeo da do sada spreči kompletiranje doslovnog broja od 144000, jer u njemu mogu biti samo oni koji imaju potpunu istinu, i ostavili su Božjom silom svaki greh, jednako kao i sam Isus. Indirektno, mi odbijanjem te istine „možemo“ i dalje da uživamo u grehu, jer ionako „ne“ možemo da ga ni sa Božjom silom pobedimo. Ovu konstelaciju je omogućio vođa otpada Dr. LeRoy Froom sa svojom i od crkve prihvaćenom naukom da je Isus uzeo Adamovu prirodu, jer sa prirodom palog čoveka „ne bi“ mogao da pobedi greh! Kakva uvreda i samom Isusu!

Prema tom principu su onda i 12 plemena Izraela „samo simbolična“ a „ne“ doslovna, da bi sebi mogli da zamislamo Božji narod, koji Mu se moli, i da oni u stvari „nisu“ doslovno postojali. Ali ovog puta opet dolazi suprotno tumačenje, sa izjavom da ovde simbolika ne važi, kao i sa svim ostalim delovima Biblije i Duha Proroštva gde to odgovara. Čim neki citat pokazuje odbijenu pravu istinu, on je onda „samo simboličan“. U stvari, sotona nas je direktno ali vešto sakriveno odveo u neznabožačku religiju, kao i Jevreje, koji su se na kraju u samom hramu direktno molili Valu, slično kao mi danas, kada se uz teološku hvalu u celom svetu, pa i kod nas u Preporodu štampa knjiga iz Andrews-a Trojstvo (Trinity), na čijoj naslovnoj stranici direktno stoji Druidski simbol obožavanja Sotone! A istovremeno sami sebe ubeđujemo da sada istinu „razumemo dublje“, posebno zato što sada imamo „napredno“ teloško obrazovanje...

Šta je to Spiritualizam tj. lažno viđenje Boga?

- “Način na koji su **spiritualisti** opovrgli jedinog Gospoda Boga i našeg Gospoda Isusa Hrista je tako što su **koristili staru trinitarijansku veru**, da je Isus Hrist večni (bez početka tj. rođenja, a ne po današnjim tvrdnjama da je odbijeno „samo“ „katoličko“ Trojstvo) Bog, iako nemaju ni jedan stih da to podrži, dok mi imamo jasna svedočanstva u izobilju da je On Sin večnog Boga.” {James S. White: Dnevna Zvezda, Januar 24, 1846}

- "Često sam lažno **optuživana** (kao i danas da je učila Trojstvo) da učim stvari slične **spiritualizmu**. Ali, pre nego što je urednik časopisa "Dnevna Zvezda" naleteo na tu obmanu, **Gospod mi je pokazao** uništavajuće efekte **koji će doći na stado** od strane njega i drugih, učeći spiritualističke ideje. Često sam videla ljubljenog Isusa da je osoba. Pitala sam ga da li je i Njegov Otac osoba i da li ima **oblik** kao On. Isus je rekao: „Ja sam identična slika Svoga Oca.“ Često sam viđala da spiritualistički pogled na ovu stvar oduzima svu slavu nebesima i da su u mnogim umovima Davidov presto, i Isusova divna ličnost izgoreli u vatri spiritualizma. **Videla sam** da će neki, koji su bili prevareni, i odvedeni na pogrešan put, biti dovedeni pred svetlo istine, ali će **biti skoro nemoguće da se potpuno reše prevarnih moći spiritualizma**. Takvi bi trebali temeljno da ispovedaju svoje grehe i ostave ih zauvek." {Nacrt Hrišćanskog Iskustva i pogledi Ellen G. White, p. 64, 1851}
- „Mi ne možemo naći reči da prikladno objasnimo skori razvoj ideja koje neki imaju. One sadrže **niti panteizma** (mnogoboštva tj. dodatnih „Bogova“). Te ideje su tako pomešane sa istinom da je istina poništena. Te varljive teorije predstavljaju **negiranje** Božje ličnosti, **Hristovog pomirenja** (potpune smrti) i Njegovog rada u Svetinji. One oduzimaju vitalne principe koji su nas učinili zasebnim narodom.“ {Ellen White: Rukopis 8, 1914}
- „Ekstremni pogledi o 'Bogu u prirodi' potkopavaju temeljne istine o Božjoj ličnosti i službi anđela. Zbunjena **masa spiritualističkih ideja** zauzima mesto vere u ličnog Boga. Ja ne sudelujem ni najmanje u nekim principima koji se sada zastupaju.“ {Ellen White: Pismo 271b, 18. Septembar, 1903}
- „Zaklinjem vas blagodaću Božjom da budete oprezni. Vama i drugim propovednicima i učiteljima Gospod kaže, 'Ispitajte se da li ste u veri.' Svet je **pun spekulacija i lažnih teorija o Božjoj prirodi i karakteru**. Neprijatelj naših duša revno radi da uvede među Božji narod **prijatne špekulacije i pogrešne poglede u vezi Božje ličnosti**.“ {Ellen White: Pismo 230, 2. Oktobar 1903}

Da li je Ellen White promenila verovanje?

Ellen White je i u poslednjih fazi svog proročkog delovanja jasno definisala i potvrdila dve činjenice, i to da je Sveti Duh lično Isus i da su pioniri imali i učili ispravnu istinu. Božji prorok nikada ne suproti samom sebi. Svi znaju bez mogućnosti osporavanja, da je Ellen White minimalno do 20. veka jasno odbijala Trojstvo. Ona je dodatno napisala da naše verovanje u okviru proširenog shvatanja može biti samo produbljeno, ali nikako i promenjeno, jer joj je sve činjenice do tada otkrio sam Bog!

U nebeskoj hijerarhiji postoji samo jedan Bog, Bog Otac. Prema novoj teologiji o Trojstvu, Ellen White bi minimalno do 1888. godine bila „lažni“ prorok zato što je stalno izričito odbijala Trojstvo, i isto tako izričito podržavala odbijanje koje su učili i pioniri. Ona je u svim godinama opisivala vizije, od kojih smo neke već na početku pročitali, u kojima joj je precizno pokazano da je Isus bio oduvek doslovni Sin, što potpuno isključuje Trojstvo. Prema učenjima nauke o Trojstvu joj je Bog davao „neispravne“ vizije, jer se kasnijim „shvatanjem istine“ o Trojstvu gledišta o nebu, prirodi i hierarhiji okrenulo za 180 stepeni! Ovde se ne radi o proširenju dubine shvatanja jednog učenja istine, nego o prelasku na novu dijametralno suprotnu „istinu“. Opcija između ne postoji. Ili ili! A Bog se ne menja nikada u celoj večnosti ni pre ni posle nas! EGW potvrđuje da je prvo učenje bilo istina. Da li je ona tu staru istinu pre „shvatanja nove“ sama smislila ili joj je Bog otkrio šta da piše?

- "Dokazi koji su dati u našim ranim iskustvima, imaju i danas istu silu kao i tada. [...] Ono što smo tražili iz Biblije 1884-te, 1845-te i 1846-te **ostaje istina u svakoj pojedinosti**." {Ellen White: Objavljeni Rukopisi Sveska 1, str. 52, 1906}

- "Gospod ohrabruje sve one koje Ga traže celim svojim srcem. On im daje **Svog** Svetog Duha, **manifestaciju** Njegove prisutnosti i naklonjenosti. {Ellen White: Svedočanstva Sveska 9, str. 230, **1909**}
- "Budite zahvalni Bogu za Njegova mnoga milosrđa i budite ljubazni jedni prema drugima. Imate jednog Boga i jednog Spasitelja i jednog Duha, Duha Hristovog, Koji će doneti jedinstvo u vaše redove." {Ellen White: Testimonies Volume 9, p. 230, **1909**}
- "Samo Bog i Hristos znaju koliko su koštale duše ljudi." {Ellen White: Znaci Vremena, Januar 13, **1909** par. 8}
- „Gospod Isus Hrist, **NEBESKI Božji Sin, postojao je od večnosti**, kao posebna ličnost, a ipak jedno sa Ocem. On je bio nenadmašna slava nebesa. On je bio Komandant nebeskih snaga, i obožavanje anđela je primao kao Svoje pravo. **Bogu (Ocu) ništa (time) nije uskraćeno**. "Gospod Me je imao u početku puta Svojega", objavljuje On, "Pre dela Svojih, **pre svakoga vremena. Pre vekova POSTAVLJEN Sam**, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila Sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova Ja sam se rodila; Još ne beše načinio zemlje ni polja i početka prahu vasiljenskom; Kad je uređivao nebesa, onde bijah, kad je razmeravao krug nad bezdanom." {Ellen White, Review and Herald, April 5, **1906** par. 7}
- „To što je već prezentovano stoji u perfektnoj harmoniji sa svetlošću kod koje je Bogu bilo ugodno da mi je da u svim ovim godinama mojeg iskustva. Upitana sam, šta mislim o svetlosti koju ovi ljudi (pioniri) prezentuju. Pa ja je prezentujem već 45 godina!“ {Ellen White 1888, pp. 164, 348}
- „Razumela sam da su mnogi nestrpljivi da čuju da li gospođa White i dalje ima iste stavove koje je imala godinama ranije kada su je čuli kako govori u sanatorijumu, u šatoru i na sastancima koji su se održavali u predgrađima Batl Krika. Uveravam ih da je poruka koju nosi danas ona **ista** koju je nosila **60 godina** svog javnog propovedanja. Istu službu vrši za Gospodara koja joj je poverena u devojačkim danima. Dobija lekcije **od istog** Instruktora. Uputstvo koje joj je dato je, "Prenesi svima šta sam ti otkrio. Napiši poruke koje ti dajem, da ih ljudi imaju." Ovo je nastojala da radi." {Ellen White: Review and Herald, July 26, 1906 par. 20}
- „Mi moramo da **ponavljamo reči naših pionira**. Oni su radili na tome da definišu temelje naše vere. Dobila sam reč, da se ono što su već napisali ponovo štampa!“ {Ellen White: Review and Herald, 25. May, 1905, par. 23}

Dobijena reč znači samo Božje otkrivenje, a ponovno štampanje dela naših pionira ne isključuje ni jedno, a ona su sadržavala izričito odbijanje Trojstva kao nauke druge strane! Ona je dobila nalog od Boga da se štampa upravo ono šta mi danas odbijamo! Naša zaslepljenost je postala zabrinjavajuća. Adventistima poslednjih generacija tumačenja Biblije sa Trojstvom izgledaju na prvi pogled potpuno jasno i zato prihvataju nauku o Trojstvu bez dubljeg ličnog istraživanja. U tom kontekstu i mnogim ne-Adventistima kroz izolovano posmatranje stihova o ukidanju zakona na krstu izgleda potpuno „logično“ da je subota ukinuta. Ali kada bi duboko proučili celu Bibliju, shvatili bi da subota ostaje za večnost! Isto tako bi i mnogi ekstrahirani stihovi mogli da izgledaju kao potvrda Trojstva, ali oni zajedno sa ostatkom Biblije imaju potpuno drugo značenje.

- „Oni koji žele da uklone stara obeležja se ne drže čvrsto; ne pamte onako kako su primili i čuli. Oni koji pokušavaju da uvedu teorije koje bi uklonile stubove naše vere po pitanju svetilišta ili **o ličnosti Boga ili Hrista**, rade kao slepci. Trude se da unesu nesigurnost i da upute Božji narod na pogrešan put.” {Ellen White: Manuscript Release No.760, p. 9, **1905**}
- „Gospodnja Reč nas je vodila od 1844-te. Pretraživali smo pismo; gradili smo čvrsto; nismo morali da lomimo naše temelje i da stavljamo nove.” {Ellen White: Manuscript Releases Volume 1, p. 54, 1907}

Tu vidimo jasno da stari temelji, u koje spada odbijanje Trojstva nikad nisu uklonjeni, niti "prepoznata" potreba njihove zamene kroz Trojstvo! Ellen White je umrla 1915. godine. Dugo godina nakon njene smrti je ta nauka još uvek bila izuzetno sporna, iako je navodno, po izvrnutom tumačenju njenih spisa i njihovih delova van konteksta, ona „verovala“ u to. Poznato je da tadašnji začetnici Trojstva u njenim poslednjim godinama nisu u ličnom kontaktu uspeli da ništa u tom pravcu postignu, ukoliko su ti razgovori uopšte vođeni. U svakom slučaju EGW nikada nije ništa napisala da je sa ljudima kao npr. Prescott definisala neku teološku tačku u tom pravcu. Nosioci „istinite“ istorije vere u Trojstvo citiraju neke sporne reči, ali očigledno se niko od njih nije usudio da ode direktno kod Ellen White, da bi je pitao da li je ovo mislila „ovaki i onako“, i to je za „dokaz“ nekog verovanja prilično plauzibilno. Da li je ona branila crkvu od Trojstva? Kada je Pacific Press 1892 u samo okviru štamparske usluge objavio knjigu o Trojstvu od neadventističkog autora Samuel-a T. Spear-a, odlučno je ustala protiv štampanja tuđih knjiga u našim štamparijama. A upravo se ta knjiga tada štampana iz finansijskih razloga za drugu crkvu uzima kao „dokaz“ našeg tadašnjeg „verovanja“. To nam pojašnjava razlog njenog odlučnog protivljenja toj praksi. Kada je Dr. Kellog u poslednjoj fazi otpada prihvatio doslovno Trojstvo, upravo je i tek tada uz njeno vodstvo izbačen sa bezbrojnim sledbenicima iz Božje crkve!

Da li je EGW najavila da ćemo kasnije "prepoznati" novu „istinu“?

- „Vodeće tačke naše vere, koje danas držimo su već definisane. Jedna tačka **nakon** druge (a ne umesto druge!) je bila jasno definisana, i svi vernici su došli do harmonije. Bilo je i takvih, koji su dolazili sa čudnim naukama, ali se mi nismo nikad bojali da ih sretnemo. Naše iskustvo je bilo predivno izgrađeno kroz otkrivenje Svetog Duha.“ {Ellen White: 3MR 413.1 1903}

Da li ova izjava možda govori da se ona nije bunila protiv bilo koje pogrešne nauke? Ove reči je napisala upravo u vreme kada je jasno podigla glas protiv Dr. Kellog-a, a zatim istovremeno uzdigla "Danilo i Otkrivenje" od Uriah Smith-a kao najvažniju knjigu. Ta knjiga je izričito protiv Trojstva! Šta Bog treba još da nam poruči da bi smo se na vreme osvestili?

- „Teret upozorenja, koji će ka Božjem narodu doći iz blizine i daljine je treća anđeoska vest. A oni, koji traže put da razumeju ovu poruku neće biti vođeni od Boga da donose svoja tumačenja Njegove reči, koja bi napala fundamente i uklonila stubove našeg verovanja, koji su od Adventista napravili to, što danas jesu.“ {Ellen White: Selected Messages Book 2, p. 103. **1896**}

Upravo je ta jasna gornja izjava glavni razlog pokušaja da se svim snagama "dokaže", da je ona u to vreme "prihvatila" Trojstvo, šta nije istina. Ipak se u tom kontekstu zloupotrebljava donji citat, po kojem je ona proročki "najavila" da ćemo da na kraju "shvatimo" i Trojstvo:

- „Ne postoji opravdanje da bilo ko drži poziciju da nema više istine za otkrivanje, i da Bibliju na svakom mestu tumačimo ispravno. Činjenica da je naš narod neke doktrine držao kao istinu nije dokaz da su naša učenja bez ikakve greške. **Vreme neće nijednu zabludu pretvoriti u istinu, a istina je uvek ispravna. Nijedna ispravna doktrina neće kroz duboko ispitivanje izgubiti nešto od sebe**“ {EGW: Review and Herald, 20.12.1892}

U ovim rečima čitamo da će svaka prava istina biti kroz ispit samo potvrđena, i da ćemo radi ličnog osvedočenja utvrditi da li je nešto istinito, pošto se sama istina nikad neće promeniti. Što se tiče najavljene spoznaje, da nismo sve potpuno razumeli i učili, tu se radi o ispravnom razumevanju bez uklanjanja otkrivenog nego samo pratećih grešaka. Pre 1888. je verovanje bilo to da su samo obredni zakoni predstavljali senku i vaspitno vodstvo ka Isusu. Sve do

tada prihvaćeno je i bilo ispravno, jedino što nije bilo realizovano da u taj kontekst dodatno spadaju i 10 zapovesti. Bog je preko Waggoner-a i Jones-a pokazao potpunu dubinu, koja se nije suprotila starom gledištu, nego ga samo kompletirala. Ranije izostavljanje deset zapovesti iz tog konteksta nije značilo njihovo nedržanje niti neku novu suprotnu i neistinitu nauku u kontekstu Kome se molimo. To je samo značilo da sve do tada umovi naših pionira nisu bili spremni da shvate potpunu širinu neizmenjene istine, koja je i posle produbljivanja ostala ista.

- "Ovde je baš taj posao koji je na nama da izvršimo. Ja vas molim, ne slušajte neverstvo koje će biti usađeno u vaš um, i lukavstva. Neki su odstupili od vere. Gde su oni? Ko su oni? **Ko odstupa od vere koja je postavljena, samih temelja koji su postojali pre celog veka?** Mi smo na istim temeljima, mi imamo iste dokaze, i radili smo dan i noć, da znamo **u vezi Svetinje, i u vezi Božje ličnosti i Hristove**, i sve te teme." {Ellen White: Rukopis 138, 24. Mart, 1906}

Duh Proroštva kaže potpuno jasno da su naše tačke istine o Svetinji i Ličnosti Božje i Hristove tj. nepostojanja Trojstva potpuno definisane, i da njihovo odbacivanje predstavlja jasan otpad, a to je upravo ono što se sada dešava, uz „argumentaciju“ da smo sada shvatili dublju „istinu“. Trojstvo donosi jednu za 180 stepeni zaokrenutu i potpuno suprotnu definiciju prirode i nebeske konstelacije Oca i Sina, kao i principijelne promene modaliteta Isusove žrtve i kao posledicu čak i njeno odbijanje, što ćemo kasnije duboko videti. Trojstvo stavlja sve do tada učeno o Bogu na glavu, i ne donosi dublje razumevanje i ne sklanja barijere za šire znanje, nego ruši sve što smo verovali na zemlju. U donjem citatu EGW naglašava da njene reči iz prošlog citata o tome da trebamo da prepoznamo nove i dublje istine ne znače istovremeno poništenje tačaka u koje smo već do tada verovali:

- „Božja Reč nosi istoriju od stvaranja pa sve do dolaska Sina čovečjega na nebeskim oblacima. Ali i više. Ona pokreće naše misli dalje ka budućem životu, pre nego što je slava raja ponovo obnovljena. **U svim vremenima Božja istina ostaje ista.** Šta je već na početku bilo istina je i sada ostalo istina. Iako se sledećim generacijama otvara razumevanje za nove i važne istine, te **prepoznate nove istine ne smeju da protivureče starim.** Svaka novoshvaćena istina samo **dodatno naglašava one stare.**“ {Ellen White: RH March 2, 1886, par. 6}
- „**Lažov** je onaj koji iznosi lažne teorije i doktrine. Onaj koji negira **ličnost Boga i Njegovog Sina negira Boga i Hrista.** (lažna priroda Trojstva), **Ako ono što ste čuli u početku OSTANE** u vama, ostaćete u Sinu i u Ocu.' **Ako NASTAVNITE da verujete i slušate istine koje ste prvo prihvatili u vezi Ličnosti** (da li je Trojstvo ili NE) **Oca i Sina** (a ne da „**produbimo**“ „razumevanje“ „istine“) bićete sjedinjeni sa Njima u ljubavi. Biće vidljivo to jedinstvo za koje se Hrist molio upravo pre svog suđenja i raspeća.“ {Ellen White: Rukopis 23, 8. Februar 1906}
- „Sve vas **preklinjem** da budete jasni i **čvrsti** povodom određenih istina koje smo čuli, primili i branili! **OBJAVE BOŽJE RIJEČI SU JASNE!** Posadite svoje noge čvrsto na platformi **večne istine!** **ODBACITE SVAKU FAZU POGREŠKE, ČAK I KADA SLIČI NA ISTINU KOJA NEGIRA LIČNOST HRISTA I BOGA** (Oca) (i umesto Njih donosi Trojstvo!).“ {Ellen White: RH, Aug.31, 1905 par 11}
- „Postoje mnogi koji su duhovno u opasnoj poziciji – mnogi koji su 'spremni da pomru.' Otkrivaču (Jovan) je rečeno da napiše crkvi u Sardu ' Tako govori **Onaj što ima sedam Duhova** Božijih, i sedam zvezda: znam tvoja dela, da imaš ime da si živ, a mrtav si. Straži, i utvrđuj ostale koji hoće da pomru; jer ne nađoh tvoja dela savršena pred Bogom svojim. **Opominji se dakle, kako si primio i kako si čuo, i drži i pokaj se.**' Osuda stoji na onima koji su čuli istinu, primili istinu, i koji su nakon toga se ponašali kao duhovno mrtvi. 'Opomeni se dakle' U našem radu mi **ne smemo biti uvučeni u primamljive teorije koje će dovesti do negiranja naše stare vere u istinu koju smo čuli i zagovarali.** 'ko li ne uzastražiš, doći ću na tebe kao lupež, i nećeš čuti u koji ću čas doći na tebe. Ali imaš **malo** imena i u Sardu, **koji ne opoganiše svojih haljina,** i hodiće sa mnom u belima, jer su

dostojni.' 'Štaviše, Ja ću učiniti zavet mira s njima, to će biti večni zavet sa njima, i Ja ću ih postaviti, i umnožiti ih, i postaviti Moju Svetinju među njima zauvek. I Moj šator će biti među njima, Ja ću biti njihov Bog i oni će biti moj Narod.' {Ellen White: Pismo 230, 5. Juli 1906}

I na ovom mestu možemo da ponovo vidimo da se istina može prepoznati tek nakon potpunog studiranja svih citata povezanih sa ovom tematikom, zato što bi inače iz konteksta istrgnuti citati mogli dokazati pogrešna gledišta. Po poslednjoj proročkoj izjavi je nemoguće da smo decenijama odbijali Trojstvo, ali onda odjednom "prepoznali" tu potpuno drugačiju "istinu", koja je svemu do tada verovanom dijametralna suprotnost. Dodatan momenat tog aspekta je da je Isus Ellen White rekao, da bi u slučaju prihvatanja opravdanja verom na GK 1888 kao baze, a držanje 10 zapovesti samo kao posledice tog opravdanja verom, bio izliven pozni dažd, i On bi došao već nakon 2-3 godine i završio istoriju greha.

Pioniri i istina

U donjim citatima starih pionira iz vremena Ellen White stoji šta je u tada u još ne pogaženoj crkvi nošeno kao istina, a kojoj ona nikad nije proturečila. Tvrdnja da su to bili samo neki pioniri, a da je i tada većina crkve verovala u Trojstvo je direktna neistina. Ti pioniri su vodili i nosili našu crkvu i teologiju. Oni nisu bili neke nebitne osobe marginalnog mišljenja! Ali sotona pokušava da izvrne čak i tako jasne činjenice! Uprkos tome, dolaze „tumačenja“, da su naši pioniri odbijali „samo“ katoličko Trojstvo, a „ne“ naše „ispravno“. Iako katoličko Trojstvo uči besmisleni nauku da se Isus kao Sin rađa uvek iznova, ono istovremeno priznaje da je Isus doslovni Sin, a ne „samo“ „u okviru“ misije spasenja. Oni su zapravo pored jasnog verovanja da postoji samo dva Božanska Bića sa savetom u Dvoje, odbacivali i današnju „adventističku“ formu Trojstva, jer ona uči da Isus nije doslovno umro na krstu (nego „samo“ „haljina ljudskog mesa“ i da je „Sam Sebe“ vaskrsnuo) i time direktno odbija Isusovu žrtvu na krstu. Isto tako su verovali da je Isus, iako Božansko Biće, doslovni Sin sa doslovnim početkom, nebeskim rođenjem. I upravo to su pioniri pisali, a ne samo protiv katoličkog Trojstva, kako jasno vidimo u donjim citatima:

- „Pre stvaranja našeg sveta izbio je “rat na nebu.” Hristos i Otac su se savetovali; i Lucifer, anđeo zaklanjač, postao je ljubomorani jer nije primljen na **večni savet Dvojice** koji su sedeli na tronu.” {S. N. Haskell: The Story of the Seer of Patmos, p. 217. **1905**}
- **„Oni (teolozi) smatraju da je poricanje Trojstva jednako poricanju Hristovog Božanstva.** Da je to slučaj, trebali bi smo se uporno držati Trojstva; ali to nije slučaj. Oni koji su pročitali naša zapažanja o smrti Sina Božjeg znaju da mi čvrsto verujemo u Božanstvo Hrista; ali ne možemo prihvatiti ideju Trojstva, kako je **trinitarijanci** drže, **zbog** toga što se ne možemo **odreći Hristove žrtve** koju je podneo radi našeg spasenja.” {J. H. Waggoner: The Atonement in the Light of Nature and Revelation, pp. 164, 165 1884}
- „Kao što smo ranije napomenuli, velika greška trinitarijanaca, u raspravi na ovu temu, je sledeća: ne prave razliku između poricanja Trojstva i poricanja Hristovog Božanstva. Oni vide samo dva ekstrema, između kojih leži istina; i svaku izjavu koja se odnosi na vreme prepostojanja Hrista i njegovog božanstva kao dokaz Trojstva. Pismo obilato uči o prepostojanju Hrista i njegovom božanstvu; ali ne govori ništa po pitanju trojstva. Proglas, **da nebeski Sin Božji ne može da umre, je daleko od učenja Biblije kao tama od svetlosti.** I mi bi smo upitali trinitarijance, kojoj od dve prirode dugujemo za spasenje. Odgovor, naravno, mora biti onaj koja je prolila svoju krv za nas; jer “imamo spasenje kroz krv”. Onda je evidentno da ako je samo ljudska priroda umrla, naš Iskupitelj je samo čovek, a da nebeski Božji Sin nije imao učešća u radu za spasenje jer on nije mogao ni patiti ni umreti. Sasvim smo u pravu kada kažemo da **doktrina trojstva degradira pokajanje, jer nipodaštava žrtvu i krv iskupljenja do standarda Socinianizma.**” {J.H. Waggoner: The Atonement In The Light Of Nature And Revelation, pp. 173, 174 1884}

- „Sveti Duh je Božji Duh. Istovremeno je i Hristov Duh. Kroz Njega Oni izvršavaju beskrajno delovanje.“ {Uriah Smith: General Conference Daily Bulletin Volume 4, March 14, 1891, pp. 146, 147}
- „**Ovaj Duh je Božji Duh i Hristov Duh.**; a Duh je isti kada se tiče Boga i kada se tiče Hrista. Ali Biblija ne koristi izraze gde se On ne može harmonizovati sa idejom da je On osoba (p.p. biće) kao Otac i Sin. Radije je predstavljen kao Njihov nebeski uticaj, Njihov Predstavnik Koji predstavlja Njihovo prisustvo i kroz Kog imaju znanje o svemu i silu kroz ceo univerzum, kada nisu lično prisutni. Hristos je osoba, koji sada ima službu u svetinji na nebesima, a ipak govori gde su dva ili tri u Moje ime, i Ja sam sa njima. Matej 18:20 Kako? Ne lično, već Duhom. U jednom od Hristovih govora (Jovan 14-16) Duh je personifikovan kao “Utešitelj” i kao takvom mu se obraća sa “On” i “Ko” ili “Koji.” Ali se uobičajeno odnosi na Njega kao nečemu što ne može biti osoba kao što su Otac i Sin. Naprimera često se kaže da biva “izliven.” **O Bogu i Hristu nikada ne čitamo da su izliveni. Da je osoba ne bi bilo čudno da se pojavi u obličju;** a ipak kada se pojavljivao, ta činjenica je bila beležena kao jedinstveno.“ {U. Smith: Review & Herald, October 28, 1890}
- „Što se tiče Sina Božjeg, i On je isključen jer je imao Svog Oca Boga i On je imao u nekoj tački **u večnosti Svoj početak.**“ {J. N. Andrews: Review & Herald, September 7, 1869}
- „Doktrina o trojstvu je prihvaćena na savetu u Nici 325-te godine. **Ova doktrina uništava Božju ličnost i ličnost Njegovog Sina Isusa Hrista našeg Gospoda. Sramotne mere kojima je ono nametnuto crkvi koje se pojavljuju na stranicama crkvene istorije, može postići da se svaki vernik u tu doktrinu posrami.**“ {J. N. Andrews: Review & Herald, March 6, 1855}
- „Otac i Sin su bili zajedno pri stvaranju čoveka, a i u njegovom spasenju. Otac reče Sinu, “načinimo čoveka po Našemu obličju”. Trijumfalna pesma u kojoj učestvuju i iskupljeni odnosi se na - “Onoga Koji sedi na prestolu i Jagnjetu va vek vekova.” - “ {J.S. White: The Law and the Gospel, p.1. 1870}
- „Način na koji se **spiritisti** odriču i poriču jedinog Gospoda Boga i našeg Gospoda Isusa Hrista je **korištenjem nebiblijskog Trojstva**, iako nemaju **ni jedan stih iz Biblije** koji to podržava, dok mi imamo obilna svedočanstva iz pisma da je **On Sin** večnog Boga.“ {J. S. White: The Day Star, January 24, 1846}
- „Kao fundamentalne greške možemo ubrojati i lažnu subotu i ostale greške koje su Protestanti doneli **iz katoličke crkve**, kao što je prskanje za krštenje, **Trojstvo**, svesnost mrtvih i večni život u patnji.“ {J. S. White: Review & Herald, September 12, 1854}
- „Možda je ovde potrebno izneti reč upozorenja. Neka niko ne misli da bi smo mi uzdizali Hrista na račun Boga, niti ignorišemo Boga. To ne može biti, jer je Njihov interes isti. Slavimo Oca, slaveći Sina. Mi čuvamo Pavlove reči “Ali mi imamo samo jednoga Boga, od Kojega je sve, i mi u Njemu, i jednoga Gospoda Isusa Hrista, kroz Kojega je sve, i mi kroza Nj.” (1 Korinćanima 8:6); kao što smo već citirali, kroz Njega je Bog stvarao svetove. **Sve stvari su proistekle od Boga, Oca; Čak je i sam Hrist proistekao i izašao od Oca,** ali Ocu je bilo ugodno da sva punina bude u Njemu, i da On bude direktni posrednik u svakom činu stvaranja. Naš cilj u ovom istraživanju je da postavimo Hristovu pravednu poziciju jednakosti sa Ocem, da bi Njegova moć da iskupi bila više cenjena.“ {E. J. Waggoner: Christ And His Righteousness, p. 19. 1890}
- „Pre nego što pređemo na praktične lekcije koje se imaju naučiti iz ovih istina, moramo posvetiti nekoliko momenata na mišljenje koje mnogi iskreno drže, a koji ne bi svesno obešćastili Hrista, već, kroz to mišljenje, u stvari, poriču njegovo Božanstvo. To je ideja da je Isus stvoreno biće, koje kroz Božju dobru volju, biva uzvišeno na svoju trenutnu poziciju. Niko ko se drži ovoga ne može imati razumevanje uzvišene pozicije koju Hrist zaista zauzima. Pismo otkriva da je Hristos „jedinorodni Božji Sin.“ On je rođen, nije

stvoren. **Kada je rođen, nije na nama da istražujemo**, niti bi naš um mogao to da pojmi da nam je rečeno. Prorok Mihej nam govori sve što možemo znati o tome u ovim rečima, A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među tisućama Judinim, iz tebe će mi izaći Koji će biti Gospodar u Izrailju, **Kojemu su izlasci od početka, od večnih vremena.**” (Mihej 5:2). **Postoji vreme kada je Hrist proizišao od Boga, iz Očevih nedara** (Jovan 8:42; 1:18), ali to vreme je bilo toliko daleko u večnosti da je skoro bez početka. Poenta je da je Hristos rođeni Sin, a ne stvoreno biće. On po nasleđu ima ime veće od anđela; On je kao Sin u domu Svojemu.” Jevrejima 1:4; 3:6. I kako je On jedinorodni Sin Božji, On je po prirodi kao Bog i poseduje sve atribute Boga, jer je Očeva volja da Njegov Sin bude izraz Njegove ličnosti, sjajnost Njegove slave, i pun punine Božanstva. I konačno, znamo Božansku uniju Oca i Sina iz činjenice da Obojica imaju isti Duh. Pavle, posle reči u kojim govori da oni koji su u telu ne mogu udovoljiti Bogu, nastavlja: “A vi niste u telu nego u duhu; jer Duh Božji u vama živi. A ako ko nema Duha Hristova, on nije Njegov. Rimljanima 8:9. Ovde vidimo da je **Sveti Duh Božji Duh i Hristov Duh**. Hristos “je u nedrima Očevim” jer je po prirodi od iste materije kao Bog i ima život u sebi. On je prikladno nazvan Jehova, Samopostojeći i tako je opisan u Jeremiji, 23:5,6 gde je rečeno da je pravedna Klica, Koji će činiti sud i pravdu na zemlji, Koji će biti poznat po imenu Jehova Gospod pravda naša. Neka Mu zato niko, ko poštuje Hrista, ne podaje manje časti nego što podaje Ocu, jer bi to jednako bilo kao i da obeščašćuje Oca, ali neka svi, zajedno sa anđelima nebeskim, obožavaju Sina, bez straha da služe stvorenom biću umesto Tvorcu.” {E. J. Waggoner: Christ And His Righteousness, pp. 19-24. **1890**}

Od njega spomenut "život u sebi" znači apsolutnu besmrtnost, koju imaju samo Otac i Sin. U citiranoj knjizi je on najjasnije izneo da je Isus doslovni Sin Svoga nebeskog Oca, i da je Trojstvo lažna nauka. Ova knjiga je sve do smrti EGW bila posebno važna i raširena.

- „On, Čiji su izlasci od večnih dana, **Prvorodeni u Boga, ponovo je rođen** da bi smo se i mi mogli ponovo roditi.” {Christian Perfection, pr. 53. A Sermon by A. T. Jones: Review & Herald, July 18-August 1, **1899**}

Isus je bio jedinorodan Sin i pre Svog prvog dolaska! Da li je Ellen White u bilo kom smislu pobila reči ovih pionira? Oni su odlučno upozoravali na opasnost Trojstva! Ona sve do svoje smrti nikad nije napisala nijednu reč protiv odbijanja Trojstva. Za svog muža, koji se do kraja života odlučno borio protiv Trojstva, je napisala da je njegova jedina greška bila, što se fizički preforsirao i time umro prerano. Isto tako je i gore citirane propovednike Waggoner-a i Jones-a posebno uzdigla kao nosioce baklje istine i sa njima zajedno posetila puno crkava. A upravo u to vreme su oni u našim časopisima i knjigama posebno eksplicitno odbijali Trojstvo kao nauku druge strane.

Na ovu jasnu činjenicu ponovo dolazi odgovor sa druge strane, da Waggoner i Jones u tom periodu "nisu" potpuno razumeli "istinu", tako da njihove izjave nemaju nikakvu težinu. Kao argumenti se iznose činjenice da su Uriah Smith i A. T. Jones u listi 10 plemena naveli različite narode, i to Hune ili Alemane. Ali to ne menja ni u jednom aspektu ni jednu teološku tačku! Čak i u Bibliji stoje različite liste 12 plemena. Da li Biblija nije Božja reč? Time naravno ne želim da ove pionire nazovem prorocima. Radi se samo o tome da se u Bibliji u tom smislu naglašavaju različiti aspekti, kao što su isto napravili naši moderni pioniri. Ali time nije broj plemena ili naroda promenjen. Sama EGW se nije nikad izjasnila u kontekstu imena tih naroda.

Nakon toga dolazi ponovo sledeća tvrdnja, da Waggoner i Jones nisu 1888. imali potpuno ispravnu nauku, i da ih je Ellen White opomenula, da pored ceremonijalnog zakona isto i 10 Zapovesti spadaju u kontekst tada shvaćene istine. Ali oni su upravo to i učili! Pre toga je smatrano da se poruka u poslanici Galatima odnosi samo na ceremonijalne zakone, koji su kao senka ukazivali na Isusovu žrtvu i milost, ali da se to ne odnosi na 10 zapovesti. Ali upravo njih dvojica su doneli tu potpunu istinu i sklonili zavesu sa reči apostola Pavla, da i 10 zapovesti vode ka Božjoj milosti, i da je njihovo držanje samo posledica prihvatanja te milosti i novorođenja. To produbljenje iste biblijske nauke je nažalost tada bilo odbijeno od većine.

Upravo zato je EGW tu opomenu uputila celoj crkvi, i u tom kontekstu sa njima putovala od

crkve do crkve. Tvrdnja da je tu opomenu usmerila ka njima nema nikakvog logičnog smisla, i uništava ogromni trud koji su njih troje uložili objašnjavajući u puno lokalnih crkava tu važnu istinu. Time možemo da još jednom vidimo koliko su argumenti drugog gledišta besmisleni, u kojima se navodi da ona te pionire samo iz tog "razloga" nije demantovala, da ne bi unela rasprave u crkvu. To nije istina! Ona je potpuno jasno i bez kompromisa ustajala na lažne nauke i pogrešna gledišta! Zašto se toliko odlučno borila protiv otpadne nauke o Svetom Duhu koju je širio Dr. Kellog? Zato što joj je po njenom izveštaju to naložio sam Bog. Zašto joj Bog nije ništa naložio u kontekstu izuzetno izraženog odbijanja Trojstva? Ovde se radi o najvažnijem temelju jedne religije, i to Kome se molimo! To nije nebitno pitanje sa strane da li Huni ili Alemanni spadaju u tih 10 naroda.

Uprkos tako jasnoj istini dolazi opet sledeća tvrdnja, da ona ipak "nije" sve demantovala. Kao "podrška" toj ideji dolaze izjave, da su neki pioniri navodno jeli čak i nečisto meso kao npr. zečeve. Da li je ona reagovala, ukoliko je to navedeno uopšte istina? Naravno da jeste, pošto je na puno mesta napisala da Božji narod poslednjih dana neće jesti ništa životinjsko. Ona je samo jednom svom mužu, kada je bio na samrti dala supu od mesa, zato što u hitnom slučaju samo meso može da brzo da snagu, iako je u svakodnevnoj ishrani u svakom kontekstu štetno. Da li je ona sama i kasnije jela meso kao što neki tvrde? Ona bi onda bila licemer, kada ne bi držala ono što je sama napisala:

- „Starešna (Uriah) Smith je jeo meso i nije se pridržavao zdravstvene reforme. On je u svojoj porodici bio Ilija i zanemario je svedočanstva" {EGW: Testimony to the church at Battle Creek – 1872, pp. 41-45} (u današnjem 3-rd Testimony, pp. 186-197 to više ne stoji)
- "Nijedan od naših propovednika ne sme da pruža loš primer kroz jedenje mesa! Neka naši propovednici i njihove porodice žive prema principima zdravstvene reforme. Naši propovednici ne smeju da svoju i prirodu svoje dece prave životinjskom." {EGW: SpM 211.3 Massage 133, 1902}

Potpuno je bez sumnje jasno, da je ona sve pionire i kod malih tačaka upozorila da ne rade ispravno. Ako je ona Uriah Smith-a tako oštro upozorila za meso i mnoge druge stvari, stvarno je čudno da ga nije upozorila kod fundamentalne tačke, a to je Kome se molimo!

Ali čak i nakon toga dolazi ponovo "argument" da je ona u 1. knjizi svedočanstava (indirektno) podržavala jedenje svinjskog mesa, pošto je odbila brzu zdravstvenu reformu, šta neki zloupotrebljavaju čak tako daleko da "dokažu" da ona "nije" prorok. To služi kao "dokaz" da je i sa kasnijim "shvatanjem" "prave" prirode Svetog Duha bio isti slučaj. Zašto je ona napisala tu izjavu da ostavljanje svinjskog mesa nije potrebno, a knjigu o zdravoj ishrani sa ispravnim stavom tek par godina kasnije? Mi svi znamo da kad je neko bio jako dugo u pećini, i onda izašao prebrzo napolje, da je posledica toga gubitak vida. Ista situacija je bila i kod prvih pionira koji su tek izašli iz Vavilona, pri čemu se nije radilo o principima religije, nego o pratećim životnim aspektima. Oni su na početku tražili pravu istinu a istovremeno držali u ruci cigare i alkohol. Radi toga je Bog čekao i dao Svom proroku zadatak, da ih na početku vodi polako, sve dok ne budu u stanju da prihvate celu istinu. Ali to neznanje sigurno ne dotiče stub jedne religije, a to je prva zapovest, sa odlukom Kome da se klanjamo! Ako je kasnije već samo kod mesa davala tako oštre opomene, koliko bi tek one bile stroge, kada bi Trojstvo bilo istina, jer su se pioniri sve vreme tako odlučno borili protiv te nauke.

I sledeća "preporuka", da i puno kasnije izjave pionira protiv Trojstva "ne" spadaju pod istinu, predstavlja samo pokušaj odbrane tog lažnog verovanja. Da li su pioniri vođeni Božjim Duhom, kada su se 1846-8. nakon dubokog proučavanja odlučili da subotu počinju uvek u 18 sati, iako su neki već i tada shvatili da je zalazak sunca ispravno vreme? Ovo sigurno ne znači da su kroz neznanje pogrešnim vremenom početka pravog Božjeg dana "odbili" našeg Stvoritelja i Njegov dan! Na početku je prvenstveno bilo važno da se prihvati pravi dan iz 10 zapovesti, i ostavi nedelja koja slavi drugu stranu. Pristalice Trojstva uzimaju ovo kao "dokaz" da ne možemo sve izjave od Ellen White (a time i od pionira) da prihvatimo kao definitivnu istinu, pošto je ona zajedno sa Joseph Bates-om 1855. protestovala protiv promene prakse početka u 18 sati. (EGW: Testimony Nr. 1 „Time to begin the Sabbath“)

Takav način posmatranja njenih izjava bi značio da je ona kod ranijih izjava u "Svedočanstvima za crkvu" bila "lažni" prorok. Ako taj navedeni tekst pogledamo dublje, možemo da jasno pročitamo da je ona napisala da joj je Anđeo tada rekao da će joj pravi način početka subote biti pokazan tek kasnije, a nije "potvrdila" da je tim povodom dobila "pogrešne" vizije. Što se tiče samog svinjskog mesa, tu se radilo samo o tome da Bog nije dopustio da koraci ka sporednim istinama budu prebrzi i time ne ometu bitnije shvatanje glavnih istina. Kada bi sve imalo drugačije značenje, to bi onda značilo da je ona "neistinit" prorok! Sledeća tačka, kojom se Trojstvo "dokazuje" kao istina koja je "samo na početku" "nedostajala" i tek kasnije "shvaćena" je činjenica da na početku nije postojao jasan stav o desetku. Ali da ponovimo još jednom: Šta te sporedne tačke vere imaju sa najvažnijih 10 zapovesti, gde u prvoj zapovesti jasno stoji da se **smemo** i **trebamo** moliti samo pravom Bogu! A upravo područje Trojstva predstavlja prekršaj prve zapovesti! 10 zapovesti su supstancijalne što se tiče obožavanja i prihvatanja pravog Boga, i predstavljaju apsolutni početak svake religije.

Kada je Izrael napustio Egipat, dobio je prvo 10 zapovesti na Sinaju, a svi ostali zakoni (kao npr. danas pitanje desetka ili u koliko sati započeti pravi Božji dan) su došli naknadno, kao produblivanje vaspitanja Božje dece. Da li je držanje 10 zapovesti, sa prvom tačkom, Kome se molimo, samo jedno prateće produblivanje istine? Uprkos tim jasnim principima dolaze tvrdnje da je Ellen White većinu vremena pisala "pogrešnu" nauku protiv Trojstva, sve dok je oko "1890" nije "prepoznala". Grešno odbijanje Božjih proroka iz Starog Zaveta i njihovih jasnih reči ponavlja se i danas.

- „A oni rekoše: hodite da smislimo što Jeremiji, jer neće nestati zakona svešteniku ni sveta mudracu ni reči proroku; hodite ubijmo ga jezikom i ne pazimo na reči njegove.“ {Jeremija 18,18}

Ali pristalice te otpale religije su i prinuđeni ka takvom izvrtanju detalja, pošto je Ellen White jasno napisala da je u viziji videla da je (nasuprot Trojstvu) Isus bio doslovni Sin i pre Svog dolaska na zemlju. Ali to nije bilo privremeno ili nepotpuno shvaćeno gledište, nego od Boga inspirisana potvrda istine, a koju su i pioniri pratili kroz svoje spise i učenja. Poslednji argumenat već sada potpune besmislenosti glasi, da se ipak "može videti", da je i kod prvih Adventista bilo prihvaćeno "pravo" Trojstvo, osim "samo" kod onih "nekoliko" "ekstremista" oko EGW. Kao primer se uzima William Miller. Kao prvo on ni nije postao Adventista, i nije (zaveden od svoje okoline) shvatio čak ni subotu. Kao drugi primer se navodi primanje nekoliko Baptista već u ranim godinama, a koji su verovali u Trojstvo. I ovde se radi o samo nekoliko ljudi koji nisu prihvatili celu istinu. Šta su kod nas o tome učili imali smo priliku da pročitamo u citatima nosećih pionira! Sa takvim metodama "argumentovanja" se može "dokazati" i da smo "držali" nedelju! Ellen White je tada napisala da imamo potpunu istinu o Bogu i nebeskoj konstelaciji, koja ne sme biti promenjena, nego samo produbljena u istom pravcu. Istina o Bogu pripada jezgru istine svakog vremena i bila je i ostaće uvek ista. Da li smo pre Trojstva obožavali "nepotpunog" Boga? Sigurno ne! Trojstvo je uništilo obožavanje potpunog Boga!

Da li su pioniri kasnije „shvatili“ Trojstvo?

Danas dolaze tvrdnje, da su ti pioniri dolazili iz religiozne okoline gde je Trojstvo bilo odbijano, i da su to samo radi toga uneli i u crkvu. To je naravno istina. Ali da li to znači da bi trebali da odbijemo i krštenje, jer su ga doneli Baptisti? Ili Isusov drugi dolazak kako je to učio William Miller? Mi smo kao poslednja prava crkva već do tada poznatu istinu kroz vodstvo Duha Proroštva preuzeli sa više strana, a pogrešna substancijalna verovanja drugih crkava zamenili biblijskom istinom. Trojstvo nije bila nauka koju smo tek trebali da shvatimo, nego je to bila nebiblijska nauka apsolutne većine drugih crkava koju smo ostavili! Zato su tadašnji Adventisti tu istinu branili jednako vatreno kao i subotu i Isusov dolazak!

Danas se kao „referenca“ uzima „analiza“ naše prošlosti od Merlin Burt-a, po kojoj smo „već“ tada „prepoznali“ Trojstvo. Pri tome se previđa da u njegovoj analizi stoje primarni citati vodećih boraca za Trojstvo kao npr. LeRoy Froom, šta ostavlja neizbalansiranu sliku koja ne odražava tadašnju stvarnost, slično kako i pobednici u zemaljskim ratovima pišu istoriju prema svojoj volji, nezavisno od prave istorije. Pri tome možemo da posmatramo zloupotrebu citata naših pionira nakon 1890 kao „dokaze“ da su „prepoznali“ istinu. Tako npr. on u svojoj skripti kao „dokaz“ „shvatanja“ Trojstva iznosi manje precizan citat oz 1899. godina od A. T. Jones-a. Pri tome istovremeno nije izneo par meseci kasnije napisan precizan citat, u kojem pionir Jones jasno naglašava da je Isus oduvek doslovni Sin, i da time Trojstvo nije istina. A.T. Jones je dodatno 1901 napisao da je Trojstvo hulna nauka. I uprkos čak i ovakvim manipulacijama sa citatima van konteksta je Burt morao da kao Valam prizna, da su Adventistima „trebale“ 50 godina da „istinu“ potpuno „prepoznaju“ Ipak, on isto kao i Valam koji je na kraju nastavio svojim putem...

- "Bog je jedan. Isus Hristos je jedan. Sveti Duh je jedan. Sve Troje su jedno: Jedno različito mišljenje ili podela (svađa) između Njih ne postoji." {AT Jones: God is one. Jesus Christ is one. The Holy Spirit is one. And these Three are one}: {A. T. Jones, editorial, Advent Review and Sabbath Herald, **January** 10, **1899**, 24}

Taj citat samo naglašava nepostojanje bilo kakve razlike u mišljenju, i opisuje samo Njihovo potpuno zajedničko delovanje bez objašnjenja prirode ili položaja. Mi ne možemo da neki citat izvadimo iz konteksta, da bi dokazali željeno. Upravo identična konstelacija dolazi i kod manje preciznih citata Duha Proroštva, iako ostali citati pokazuju šta nam je rečeno i u manje jasnim tekstovima! Necitirani citat nakon toga koji dokazuje staru veru bez Trojstva:

- "On je rođen od Svetog Duha. Drugim rečima, Isus Hristos je ponovo rođen. Došao je sa nebesa, Božji Prvorođeni, na zemlju i rođen je ponovo. Ali sve u Hristovom radu ide suprotno od našeg: On, bezgrešni, je načinjen grehom kako bi mi bili Božja pravednost u Njemu. On, živi, Princ i Autor života, umro je da bi smo mi živeli. On Čiji su izlasci od večnih dana, **prvorođeni u Boga, ponovo** je rođen da bi smo se i mi mogli ponovo roditi." {Christian Perfection, paragraphs 53, 54 A Sermon By A. T. Jones, Review & Herald, July 7 – **August** 1, **1899**. This is also found in Lessons on Faith, page 154}

Ovde vidimo jasno da je Jones kasnije potpuno jasno definisao, da je Isus oduvek bio doslovni Sin i da je već pre Njegovog dolaska na zemlju bio rođen na nebu, a ne samo na zemlji kako tvrde trinitarijanci. On je to verovatno zato produbio i precizirao, pošto su sigurno došla pitanja da li je prošlim citatom podržao Trojstvo. Neki današnji teolozi kao npr. Merlin Burt zloupotrebjavaju između ostalog i onaj prvi manje jasan citat kao "dokaz" da je "nova istina" bila kasnije "prihvaćena". U sledećem citatu možemo da prepoznamo da je A.T. Jones 1901. godine nazvao Trojstvo hulom:

- "Šta je današnje Papstvo zahtevalo više nego ikada do sada, osim da njegovi stari principi moći i vladavine kroz odluku glavnog suda uđe u ustav? Šta je više nego ikada do sada traženo od Papstva, osim da "hrišćanska religija" postane nacionalna religija, i da crkvena moć bude sprovedena kroz državne organe. Da bude zahtevana religiozna zakletva. Da celo društvo bude obavezano da daje darove za religiju i crkvene službe. Da bude zahtevano, da **svi MORAJU DA VERUJU U TROJSTVO** i da (samo) prihvate, da je Sveto Pismo sa Stari-m i Novi-m Zavet-om inspirisano. Ta **hula** će biti nošena od svakog, ko u smislu te religije bude govorio i radio isto kao skoro celokupno društvo. Da li će od svakog kroz zakon biti traženo da drži **nedelju**? Naravno, jer šta bi još moglo da bude željeno i zahtevano od strane najveće gotovo nezamislive religijske diktature? {A.T. Jones: **1901** Ecclesiastical Empire, pages 837, 838}

U prvom delu citata se radi o tome da će Papa nametnuti 3 stvari:

- Prihvatanje moći Papstva: To ne znači novu religiju ili blasfemiju, nego samo slabost onog koji je to prihvatio bez da pruži otpor.

- Prihvatanje hrišćanske religije i Biblije: I ovaj korak ne znači hulu, zato što su Biblija i Hrišćanstvo istiniti. Ovaj aspekt papske vlasti služi samo kao prevarna fasada.
- Verovanje u Trojstvo: Samo kod ove tačke se radi o tome da se u nju mora verovati! A samo verovanje omogućava ili spasenje ili otpad ili hulu. A Jones piše da upravo ta religija nosi hulu. Iz tog razloga ovaj citat jasno definiše njegovo gledište da je Trojstvo hula. Ovu nauku je jedinu eksplicitno naveo pored nedelje, jer obe ne stoje u Bibliji. Papa Franciskus je sam izjavio da je Trojstvo najvažnija nauka katoličke crkve, i da će upravo kroz nju biti ujedinjene sve crkve. Zašto je ta nauka najvažnija tačka druge strane? Zato što se kroz nju direktno molimo lažnom Bogu!

Tek nakon završetka opisa hulne religije dolazi na red četvrta tačka nedeljnog zakona:

- Prihvatanje nedelje: I držanje ovog dana je samo efekat slabosti prema papskoj diktaturi a ne izraz lične vere u nju. Zato i nedelja ne spada u hulu, nego predstavlja razlog, zašto će svako ko u slabosti propusti odlučan izbor pravog Boga i priliku da pred svima pokaže tu odluku izgubiti večni život, jer je držao dan koji slavi Sotonu. Nedelja ne zavodi ka verovanju u lažnog drugog boga, nego ka pogrešnom slavljenju pravog Boga, koje onda indirektno uzvisuje lažnog boga, iako ga nismo direktno i hulno prihvatili kao kod Trojstva.

Jedina opisana tačka koja dodiruje blasfemiju je Trojstvo. I isti princip, da je ova nauka direktno protiv Boga i istine se nalazi u celoj njegovoj literaturi. Toliko o tome da su pioniri kasnije "shvatili" i prihvatili "istinu" koju do tada "nisu imali". 1901. godine je Papa od svih crkava oficijelno zahtevao prihvatanje Trojstva.

Uriah Smith i arijanski „Danilo i Otkrivenje“

Uriah Smith je bio već od svog detinjstva povezan sa Adventizmom i preuzeo je 1855 uredništvo u časopisu Review and Herald. On je bio jedan od najplodnijih pisaca u našoj crkvi. Imao je fundamentalni uticaj na tumačenje proročanstava. Najpoznatije njegovo delo su bile knjige "Otkrivenje" (1867.) i "Danilo" (1873.) koje su kasnije spojene u jednu knjigu "Danilo i Otkrivenje". Što se tiče njegovih "lažnih nauka" je od strane Ellen White u kontekstu te knjige nazvan jednim od najvažnijih autora u našoj crkvi, iako ta knjiga nosi jasne arijanske izjave protiv Trojstva, koje je on 1898. ponovo pisano potvrdio. One su uklonjene tek 1940-1946! Toliko o gledištu, da su pioniri iznosili "lažne" nauke, ali da je Ellen White to posle 1890 "prepoznala, shvatila i uklonila". Isusova izjava da "niko ne može služiti dva gospodara" znači u tom smislu ili ili. Prva zapovest kaže potpuno jasno da smemo i trebamo da se molimo samo pravom Bogu.

To znači da ili Trojstvo ili Arijanizam napada direktno prvu zapovest. Isus kaže jasno da ne postoji polovični put. Sam Arijanizam nosi ime po borcu za istinu biskupu Arijusu, koji se pre Nikeje i na njoj borio protiv Trojstva. On je prihvatao Božanstvo Isusa, ali učio da je doslovno i oduvek nebeski jednorodni Sin. Sa druge strane su bile iznete laži da je tvrdio da je Isus „stvoren“ Biće, što nije prava istina. I onima koji se danas bore protiv Trojstva, i koji veruju u Biblijsku istinu da je Isus, iako Bog, zaista već na nebu rođen Sin, i da je u hierarhiji ispod Oca, se stavljaju etikete da navodno odbacuju da je Isus Božansko Biće. I upravo takav Arijanizam su učili Ellen White i pioniri.

Iz tog razloga Ellen White ne bi nikada jednu knjigu preporučila kao najvažniju, koja bi pozivala direktno na prekršaj prve zapovesti, jer bi to značilo odbijanje pravog Boga! Samo ta činjenica je u kontekstu Duha Proroštva već jasan i dovoljan dokaz, radi kojega su drugi argumenti čak i nepotrebni, iako ćemo naravno zajedno proučiti celu tematiku.

Šta je ona napisala 1905. godine? Tada je radi rasprave sa Dr. Kellog-om o upravo toj temi bilo jako važno da ne dođe do preporuke teologa ili literature koji vode ka zabludi, i gde je istina pomešana sa lažnom naukom o Svetom Duhu. Uriah Smith je do svoje smrti 1903 bio

poznat kao jedan od najodlučnijih boraca protiv lažne nauke o Trojstvu. Dole stoje njene izjave povodom te sporne knjige:

- "Interes za "Danilo i Otkrivenje" treba biti nastavljen sve do kraja vremena probe. **Bog** je tog autora te knjige upotrebio kao kanal kroz koji On šalje svetlost **istine** direktno u naše umove." {Ellen White: Manuscript Releases Volume one No. 26, page 63, "Thoughts on Daniel and the Revelation," MS 174 **1899**}
- "Dobila sam instrukciju (naravno od Boga) da najvažnije knjige koje sadrže od Boga datu svetlost i pokazuju nam Sotonin otpad na nebu moraju upravo u ovo vreme biti na sve strane proširene. Kroz njih će istina dosegnuti do mnogih ljudi. "Patrijarsi i Proroci", "Danilo i Otkrivenje" i "Velika Borba" su potrebni kao nikada do sada." {Ellen White: Review and Herald 16th Feb. **1905**. "A call for Active Work"}

Važno je da naglasimo da je ova izjava data 1905. godine, i da je raspored ", " i "i" isti kao u engleskom originalu, u kojem se jasno može videti da se radi o samo jednoj knjizi sa nazivom "Danilo i Otkrivenje", i to od Uriah Smitha. Isto tako ona piše jasno da je Bog koristio tog autora a ne te autore, tj. Proroka Danila i Jovana.

- „U knjigama "Čežnja Vekova", „Patrijarsi i Proroci“, „Velika Borba“ i „Danilo i Otkrivenje“ je jedno **važno vodstvo**“ {Ellen White, Letter written from St. Helena, California to Edson White and W. C. White, 27th September **1903**, manuscript releases Volume 21 No. 1594, see also 'Evangelism' chapter 10 page 366}
- „Ove knjige su posebno važne, i svaka prilika treba da bude iskorištena da se one prošire.“ {Ellen White: Ibid}

Pritisnuti ovim jasnim dokazima Teolozi daju opet nove "argumente", umesto prihvatanja jasne istine, da je Ellen White ovu knjigu koja je sadržala i "pogrešnu" teologiju preporučila "samo zato", jer su u njoj stajale "isto i" važne istine. Mi smo već videli koliko je prava istina o Trojstvu važna, kako tada, tako i danas. Pošto je ona napisala da je Bog tog autora upotrebio kao kanal istine, ta knjiga sigurno ne može sadržati lažne nauke! U Bibliji stoji jasno da niko ne može da služi dva različita Gospodara! Jedine dve sporne tačke povodom te knjige dotiču samo 11. glavu iz knjige proroka Danila, gde su Uriah Smith i James White imali različito mišljenje da li jedan deo dotiče Tursku ili Rim, kao i to da li je Uriah Smith shvatio da je Papa na kraju izgubio moc. Možda su njegove reci mogle da na nekim mestima i ostave takav utisak, ali da to nije tako vidimo u 8. glavi njegove knjige o Danilu, gde je Papstvo nazvao vodecom silom progonstva do kraja vremena. Uriah Smith je isto tako pisao i o nedeljnom zakonu! A da li zaista zamišljamo da u delu knjige o Otkrivenju nije napisao da su dve zveri koje će progoniti Božji narod Papstvo i Amerika?

Ali ti stihovi su samo jedan dodatan opis i produbljenje već jasne istine, ovaj put samo iz druge perspektive. Nepotpuno tumačenje sadržane simbolike u ovom slučaju, nezavisno u kom pravcu ili od koga, znači samo, da time eventualno gubimo još jednu dodatnu potvrdu o Papstvu, bez da je doneta lažna nauka ili umanjena celokupna istina! Nedovoljno razumevanje ovih stihova ne menja principijelno značenje proročanstava o apsolutnom kraju vremena ili neki od temelja istine naše vere! Mi danas nemamo ni kompletno tumačenje Otkrivenja, ali to ne znači da bi to moglo da opravda lažne nauke povezane sa njegovom interpretacijom! Sama Ellen White nikada nije definisala značenje tih stihova! Zato čak nije ni dokazano da je Uriah Smith ovaj deo tumačio pogrešno, iako proročka poruka po logici barem na prvi pogled izgleda drugačije.

Jedno slovo i, iznad kojeg se nalazi tačka, znači i bez te tačke slovo I, a ne nešto drugo! Analogno tome je i Uriah-i Smith-u, kroz eventualno nepotpuno razumevanje tih nekoliko stihova mogla nedostajati tačka iznad slova i, ali je to isto slovo koje vodi ka istini ostalo nepromenjeno. Ali zamena jednog slova za neko drugo je sa druge strane supstancijalne prirode. Kod Trojstva se radi o fundamentu tj. o tome kome se molimo. Kroz njeno uvođenje je jedno kompletno slovo zamenjeno za drugo, znači jedan kompletan noseći stub za drugi!

Da je Ellen White na ovaj način preporučila neku knjigu sa akcentom na Trinitarizam, to bi onda momentalno bilo uzeto kao "dokaz" Trojstva. Ali istovremeno se obrnuta situacija odbija sa tvrdnjom, da je to EGW samo "tolerisala", iako upravo to odlučuje držanje prve zapovesti!

Jedan važan nemački teolog Manfred Böttcher piše sledeće reči:

- "Tek nakon smrti starije generacije adventističkih teologa se "razumevanje" trinitarizma moglo potpuno probiti, a **prvi put** je formulisano **1931** godine(!) u našim Fundamental Beliefs. **1944.** godine su sve antitrinitarijane i semiarijanske izjave iz štampanih knjiga od Uriah-e Smith-a, ukoliko su kasnije štampane, **promenjene ili uklonjene**."

Time možemo isto da vidimo još jednom, da smo uprkos današnjim potpuno lažnim tvrdnjama Trojstvo prvi put uneli tj. "prepoznali" tek 1931! Isto tako možemo da prepoznamo, da sadržaj naših starih knjiga nije uvek ostao neizmenjen, nego da je od ljudi, koji su sebe smatrali "autorizovanim i stručnim", često promenjen, bez da je to čitaocu poznato.

Kada i kako je Trojstvo zaista usvojeno kao tačka vere naše crkve?

Ali, vratimo se nazad analizi kako smo prihvatili tu lažnu nauku. Šta znači izraz „sudska praksa“ kod državnog prava većine zemalja? Kada se nešto duže toleriše ili se donose presude u tom pravcu, onda to dobija isto značenje kao i zakon, i postaje zakonska obaveza kod donošenja presuda na sudovima. Da su 28 tačaka našeg „verovanja“ tako kasno oficijelno prihvaćene (1980) nema u okviru sudske prakse nikakvu ulogu. Na tu odluku se čekalo tako dugo zato da bi se svi navikli na unete lažne nauke, koje su onda izglasane zajedno sa istinom, slično kao što je na Nikejskom saboru uz istinu Biblije i nedelja pomešana sa ostatkom. Mrtva muha lažnog Trojstva je usmrdela i pokvarila celu crkvu:

- „Bolja je mudrost nego oružje ubojito; ali jedan grešnik kvari mnoga dobra. Od mrtvih muha usmrđi se i pokvari ulje apotekarsko“ {Knjiga Propovednikova 9,18-10,1}

Zato je kasna „zakonska integracija“ 28 tačaka u stvari više dokaz da je laž pomešana sa istinom, inače bi to već 1931. godine bilo izneto na glasanje, kada su izraz i konstelacija Trojstva prvi put uneseni u Adventističku crkvu. U smislu sudske prakse Trojstvo je 1980. godine bilo prisutno već skoro 50 godina, i oficijelno glasanje je bilo samo legalna potvrda. Da li tih 28 tačaka nisu korišćene pre njihovog usvajanja 1980. godine? Već 1941. godine je uvedeno da se kod krštenja mora prihvatiti Trojstvo, iako to nije bilo niti precizirano niti produbljeno, i time bilo neupadljivo, pošto je Sveti Duh naravno naš Utešitelj, a mi naravno kršteni i u Njegovo ime. Formulacija Trojstvo je došla samo kao posledica, sa postepeno sve jačim isticanjem tog naziva i tog značenja. Ipak se sa druge strane tvrdi da su 28 tačaka samo formulacija onoga što smo već uvek verovali i držali.

Ovo nije kompatibilno sa stvarnim činjenicama! Isto tako smo i do 1931. godine morali da u okviru krštenja prihvatimo sve tačke istine, kao npr. Duh Proroštva ili subotu, pošto su uvek i bili istina. Ali istovremeno sve do 1941. godine nismo morali da prihvatimo Trojstvo! Kako to da njega nismo ranije morali da prihvatimo kao i ostatak, ako je to Trojstvo ranije bilo prihvaćeno kao „istina“? Pre tih (na kraju 28) tačaka vere nismo morali da u crkvi u smislu istine nešto izglasavamo, pošto je u smislu „sudske prakse“ sve bilo potpuno jasno i prihvaćeno. Još i 1931. godine je u okviru tada (po prvi put) formulisane 22 teološke tačke Trojstvo bilo po prvi put uvedeno kao pojam, iako tada više kao neupadljivi naglasak da postoji samo jedan Bog. Ali i tada još uvek nije bilo uklonjeno da je Isus oduvek bio doslovni Sin! Ovo isto tako govori, da su Ellen White i crkva ostali potpuno jasno na istini. A da je u tom vremenu Trojstvo bilo izneseno u potpunom obliku, crkva bi momentalno prepoznala da to pripada otpadu. To produbljenje se desilo postepeno tokom sledećih decenija, sve dok se

većina nije na to navikla. Moj deda Rajko Šušljic, propovednik i unijski sekretar, uvek mi je govorio da je taj otpad pred njegovim očima prodro u crkvu, iako mi je to tada izgledalo neverovatno da se u pravu crkvu može uvući otpadna nauka na tako fundamentalnom području. Argumenti nekih teologa, da moj deda nije imao dovoljno teološkog obrazovanja nemaju smisla, jer se ovde ne radi o njegovom ispravnom ili pogrešnom tumačenju, nego o tome šta je posmatrao!

Pošto se čak i danas u propovedima spominju Otac, Sin i Sveti Duh bez pratećeg preciziranja, niko se nije bavio dubljim razmišljanjem šta znači ime Sveti Duh. I upravo radi toga se moglo vrlo postepeno govoriti o značenju, i vernike polako naviknuti na takvo novo i drugačije gledište, bez da oni to sami primete...

Tako je u stvari stvarni početak otpada bio zasejan još 1913. kada je prvi put jedan viši službenik sam ubacio reč Trojstvo u jednom članku, bez da je doslovnu teologiju promenio, jer sotona prvi korak uvek čini na blag način, da bi ljudima uklonio strah. Ovaj dole citirani članak nije bilo naše oficijelno učenje, nego tada izražen stav jednog urednika:

- "Adventisti Sedmog Dana veruju: 1. U božansko Trojstvo. Ovo Trojstvo se sastoji od večnog Oca, ličnog, DUHOVNOG BIĆA, svemoćnog, sveznajućeg, bezgraničnog u sili, mudrosti, i ljubavi; Gospoda Isusa Hrista, **Sina** večnog Oca, kroz Koga su sve stvari stvorene, i kroz Koga će biti izvršeno spasenje otkupljenog mnoštva; Svetog Duha, trećeg lica Božanstva, jedne regenerišuće Službe u delu otkupljenja." {F. M. Wilcox: „Poruka za Danas“ i „Pregled i Glasnik“ 9. Oktobar, 1913}

Ellen White je napisala 1915. godine da će taj otpad doći momentalno nakon njene smrti, što se potpuno ispunilo. Ta tema je tada zaista odmah izbila na površinu, i ubrzo nakon toga nastavljena na biblijskoj konferenciji 1919. godine. Prof. W. Prescott je tada pokušao da progura to od njega i Wilcoxa lansirano učenje, ali to zbog najodlučnijeg otpora većine nije uspeo. Zašto mu to tada nije uspelo ako smo tu „istinu prepoznali“ još puno ranije? Kada je bila ta sednica, posebno odlučni protivnici te nauke nisu bili uopšte niti pozvani, ili su „prekasno“ dobili pozivnicu. Da li je do tada uopšte bilo uobičajeno da na najvišem nivou imamo „skriveno“ tj. nenajavljene sednice, a široku informaciju tek nakon toga?

Da je crkva do tada zaista verovala u Trojstvo onda na toj konferenciji ne bi došlo do odlučnog otpora većine teologa!

Tek u sledećem pokušaju na biblijskoj konferenciji 1931. godine je F. M. Wilcox konačno uspeo da ubaci „naše“ principe verovanja, ovaj put zajedno sa Trojstvom. Čak i tada je prava pozicija doslovnog Oca i Sina bila ostavljena, jer bi inače sve bilo previše upadljivo. Ta nova nauka nije bila stavljena ni na jedno glasanje jer je odbijanje još uvek bilo preveliko! Zašto je tada bilo tako teško uneti današnje Trojstvo, ako je ono još nakon 1890. godine od strane Ellen White i ostatka crkve zaista bilo prihvaćeno, a po današnjem „objašnjenju“ sednica 1931. godine samo zapisala tačke u koje „već verujemo“? Naravno da su i takve tačke bile zapisane, da bi sve bilo spakovano u drugi kontekst, da ne bude prepoznato kao uvođenje nove nauke koja do tada nije učena.

J. S. Washburn je 1940. godine pokušao da odbrani istinu, i nazvao je teologiju Trojstva od W. Prescott-a Omega otpadom. Ali ovog puta odbrana istine više nije uspela, jer je otpad već tada postao predubok. Tek 1946. godine je Trojstvo kao definicija prihvaćena u GK, a knjiga "Evangelizam" sa citatima od EGW koji "podržavaju" to gledište po prvi put izdata. Ali i tadašnje prihvatanje te nauke još uvek nije bilo potpuno službeno, jer nije bilo izglasano od cele crkve. Takav način usvajanja uprkos njegovoj neautorizovanosti je bio argumentovan da je to samo privremena odluka, i da će ona posle u svakom momentu "moći" da bude povučena ukoliko rezultat glasanja bude drugačiji. 1950. godine su Robert J. Wieland i Donald K. Short poslednji put pokušali da odbrane staru istinu, što je ovaj put potpuno odbačeno, jer je broj onih koji su se borili protiv tog otpada postao jako mali. Istovremeno su svi istiniti (semi)arijanski stavovi da je Isus doslovni Sin, koji su bili prepreka potpunom usvajanju Trojstva, preventivno izbačeni 1944. godine iz knjiga od Uriah Smith-a, a one (npr. "Danilo i Otkrivenje") nakon toga u većini slučajeva povučene iz štampe. Danas se to

argumentuje "činjenicom" da Uriah Smith "nije" potpuno razumeo istinu, iako je Ellen White u kontekstu njegovih knjiga 1905. godine napisala nešto dijametralno suprotno. Iz tog razloga nije ni malo čudno što je William White, sin od EGW kojeg je ona opisala kao nosioca istine, 1935. godine napisao sledeće reči:

- „Izjave i tvrdnje nekih naših propovednika, u njihovim nastojanjima da dokažu da je **Sveti Duh individua kao Bog Otac i Hrist, večni Sin, me zbunjuju, a ponekad i rastužuju.**” {Letter, W. C. White to H. W. Carr, April 30, 1935}
- „Temelji naše vere, koji su ustanovljeni sa mnogo molitve, ozbiljno proučavanje Biblije, su rušeni jedan po jedan, stub po stub. Naša vera nije imala više na šta da se osloni, svetišta više nije bilo, pokajanja nije bilo više. Shvatila sam da se nešto moralo učiniti. Borba me je skoro ubila.” {Ellen White: Sermons and Talks Volume One, p. 344, 1904}

Ellen White je pionire Waggoner-a i Jones-a nazvala glasnicima istine. Ona ih je pratila u mnogim crkvama gde su govorili istinu o prihvatanju milosti i pravom značenju zakona. Ovo je činila uprkos tome što su oni upravo u isto vreme i kasnije davali energične izjave protiv Trojstva, a i istinu o opravdanju verom u svojim knjigama potpuno povezali sa odbijanjem nauke o Trojstvu. Zašto taj deo nije demantovala, kada se radi o supstancijalnoj temi?

Ona je jasno napisala da će otpad pregaziti svaki pokušaj odbrane istine. Da li je to manjina? To je apsolutna većina, jer samo ona može da pregazi svaki otpor. Da li postoje drugi teološko-filozofski uništeni stubovi naše vere? Sinovi Ellen White su 1913. i 1935. godine jasno izjavili da je Trojstvo srušilo stub istine o Bogu. Ovde se radi o napadu na noseće stubove istine a ne o pratećim formama otpada.

Šta se još nakon smrti EGW fundamentalno promenilo? Jedino naknadno preuzeto učenje je Trojstvo, a kasnije tačke kao npr. da je Isus na zemlji "imao" Adamovu prirodu su bili samo nastavak već započetog. Nezavisno od toga da li je William White bio teološki u pravu, mi možemo da jasno prepoznamo da Trojstvo čak i 1935 nije još uvek bilo oficijelna i od većine prihvaćena nauka Adventističke crkve, i da je ono tek nakon smrti Ellen White prodiralo postepeno sve dublje u gaženju istine.

Danas dolaze tvrdnje da su „samo neki“ pioniri odbijali Trojstvo, a da je većina i za vreme Ellen White verovala u to. Kao „dokaz“ se uzimaju samo nekoliko dostupnih citata gde su nekoliko teologa u početnom stadijumu otpada napisali podršku nauci o Trojstvu. Po toj logici bi citiranje nekoliko teologa koji odbijaju Trojstvo bilo „argument“ da crkva ne veruje u Trojstvo. Prave činjenice tog konteksta možemo da nađemo upravo kod jednog od najvažnijih zastupnika Trojstva u GK Merlin-a Burta, koji je povodom toga dao sledeću izjavu:

- „Od 1900 do 1931: **Tranzicija i konflikt** za vreme prvih decenija dvadesetog veka, a crkva je ostala podeljena u poziciji oko Isusovog Božanstva. Upotreba reči „**Trojstvo**“ u literaturi je nastavljena da bude izbegavana.“ {Merlin Burt: hkea.org.au/s/burt.pdf}

Ako su tadašnji teolozi decidirano izbegavali reč Trojstvo, i to sve do 1931. godine, zaista je smešno tvrditi da je naša crkva pre toga učila tu nauku! Ono što neko veruje, on to i govori, nezavisno od toga da li je teolog ili vernik! Ali kada neko sa potpunom istinom i zadatkom objave trostruke anđeoske vesti odbaci Bibliju i zadato delo, njega sotona vodi još bliže sebi nego čak i njegovog oficijenog zastupnika, Papu. Zato nije ni čudo da smo 1980 usvojili novu nauku da se jedan Bog (po tom gledištu indirektno budistički „fuzioniran“) „sastoji“ od Oca, Sina i Svetoga Duha, iako Biblija jasno kaže jedan Bog Otac, Njegov (doslovni) Sin, i (Njihov) Sveti Duh! Time smo u našem otpadu isto tako otišli dublje i od većine palih protestantskih crkava, i zajedno sa Evangelističkom crkvom kao jedine dve crkve u svetu! inicirali nastanak Luterovog trga u samom Vatikanu, kao simbol pomirenja (Papa više „nije“ zver) u „istinici“ i time potpuno odbacili Biblijske činjenice da je Papa predvodnik borbe protiv Božjeg naroda i istine, i našu ulogu da to zajedno sa većću Isusovog skorog dolaska objavimo celom svetu! Neka nam Bog bude milostiv, i pomogne u pokajanju, jer će po proroku Jezekilju kazna krenuti upravo prvo prema otpalom Božjem narodu.

Dr. Kellog je tvorac Alpha ali i Omega otpada

Ellen White je sa druge strane opisala principe zloupotrebe Biblije i Duha Proroštva koje je Dr. Kellog koristio kada je zaveo skoro pola crkve, što se kroz Trojstvo pred našim očima ponovilo. Šta je Dr. Kellog uradio što se tiče Biblije, kad je napisao knjigu „Živi hram“? Da li to ima sličnosti sa današnjim pristupom u odbrani nebiblijske zablude?

- „U celoj knjizi se citira Biblija, ali na način na koji lažna nauka izgleda kao istina.“ {Ellen White: SpTB02 52.1}
- "U knjizi „Živi hram“ od Dr. Kellog-a vidimo pred svojim očima **početak jedne** opasne lažne nauke. **Njegov završetak** će slediti i biti od onih prihvaćen, koji nisu spremni da prihvate od Boga upućena upozorenja." {Ellen White: 1AB 202}
- „Knjiga „Živi hram“ sadrži Alpha **OVIH** Teorija. Ja sam znala, da **Omega** otpad nastupa **jako brzo** nakon toga, i drhtala sam radi Božjeg naroda! Spisi koji se koriste za „potvrdu“ tih učenja su zloupotrebljeni“ {Ellen White: SpTB02 53.2}
- „Mi stojimo sada u Alpha-i ove opasnosti. Omega će imati zastrašujuću prirodu.“ {Ellen White: 1SM 197}

Ovde vidimo da je Alpha otpad izvor ovih teorija, a Omega otpad samo njegov nastavak i dovršetak. Gledišta Alpha i Omega u pogledu Trojstva se razlikuju samo u okviru pravca, ali oba pripadaju ovim teorijama. Teorija je napisana u množini, kako bismo videli, da oba otpada, iako na različit način, napadaju ipak isto polje. Kod Alpha je Sveti Duh bio degenerisan na nivo besvesne energije, a po Omega otpadu Sveti Duh postaje Biće, a krajnja dubina razvoja u različitim finesima uči po paganskim principima slepljeno Božanstvo koje se samo manifestuje u različitim ulogama. Dr. Kellog je prema Push-Pull principu kroz Alpha pripremio i omogućio drugi ekstrem Omega i tako otvorio put da dok svi gledaju prvu lažnu nauku ne primete da su sa druge strane zavedeni u potpuni otpad.

- „On (J. H. Kellogg) je tada rekao da su mu njegova ranija gledišta o Trojstvu stajala na putu tome da bi dao jasnu i apsolutno ispravnu izjavu. Ipak je nakon kratkog vremena počeo da veruje u Trojstvo i mogao je da jasno prepozna gde su ležale prepreke, i verovao je da je u tom kontekstu dao zadovoljavajući odgovor. On mi je rekao da sada veruje u Oca Sina i Svetoga Duha, i da je po njegovom viđenju Bog Sveti Duh, a ne Bog Otac, Onaj Koji ispunjava svemir i sve živo. On je rekao, da je to verovao pre nego što je napisao knjigu, onda bi bio u prilici da svoja shvatanja izrazi tako, da ne bi ostavljala pogrešan utisak kao što je sada slučaj kod njegove knjige. Suprotstavio sam mu prigovore koje sam pronašao u učenju i pokušao sam da mu pokažem da je to učenje toliko različito od jevanđelja da nisam mogao razumeti kako je mogla biti revidirana menjajući samo nekoliko izraza. Neko vreme smo se raspravljali o ovoj materiji na prijateljski način, ali sam bio ubeđen da kada smo se rastali doktor nije razumeo sebe, niti karakter njegovog učenja. I nisam mogao razumeti kako bi mogao sve u nekoliko dana popraviti knjigu da bi bila ispravna.“ {Letter A. G. Daniells to Willie White, 29. Oktobar 1903, p. 1+2}
- “Biće rečeno da je Živi Hram revidiran. **Ali Gospod mi je pokazao da se pisac nije promenio**, i da ne može biti jedinstva između njega i propovednika jevanđelja dok god neguje svoje **sadašnje sentimente**. Zapovedeno mi je da dignem svoj glas i upozorim ljude govoreći, “**Ne budite prevareni; Bog ne dozvoljava da mu se rugaju**” (Galatima 6:7) {Ellen White: Odabrane Poruke Knjiga 1, str. 199, 1904}
- „Primorana sam da poremem da učenja Živog Hrama mogu biti podržana izjavama iz mog pisanja. Možda postoje izrazi i sentimente koji su u harmoniji sa mojim pisanjem. A mogu biti i mnoge izjave u mojim pisanjima, koje izvađene iz konteksta i interpretirane u skladu

sa mislima pisca Živog Hrama, mogu delovati u harmoniji sa učenjima ove knjige. Ovo može podržati tu tvrdnju da je sentiment Živog Hrama u harmoniji sa mojim pisanjem. Ali ne daj Bože da taj sentiment preovlada.” {Ellen White: Izabrane Poruke Knjiga 1, str. 203, 1904}

- „U onom što mi je pokazano, videla sam da određeno delo vrše medicinski misionari. Naša braća misionari su posmatrali, gledali šta se dešava, ali nisu razumeli. Temelji naše vere, koji su ustanovljeni sa mnogo molitve, ozbiljno proučavanje biblije, su rušeni jedan po jedan, stub po stub. Naša vera nije imala više na šta da se osloni, svetišta više nije bilo, pokajanja nije bilo više. Shvatila sam da se nešto moralo učiniti. Borba me je skoro ubila.” {Ellen White: Propovedi i Govori Sveska One, str. 344, 1904}
- „Oni koji žele da uklone stara obeležja se ne drže čvrsto; ne pamte onako kako su primili i čuli. Oni koji pokušavaju da uvedu teorije koje bi uklonile stubove naše vere po pitanju svetišta **ili o ličnosti Boga ili Hrista**, rade kao slepci. Trude se da unesu nesigurnost i da upute Božji narod na pogrešan put.” {Ellen White: Objavljeni Rukopisi No.760, str. 9, 1905}

Da li je Dr. Kellog verovao u Trojstvo i da li su njegove reči upućene starešini Daniells-u slične današnjoj oficijelnoj nauci naše crkve? Zašto se to nigde više ne spominje? Zato što bi to uništilo sve lažne argumente današnjih teologa! Da li je Ellen White bila svesna da on želi da revidira svoju knjigu i uključi doktrinu o tri Božanska Bića? Gornji citati su nam dali jasan odgovor da! Ako je verovala u istu nauku, kao što to mnogi tvrde, zašto je tako oštro ukoritla Dr. Kelloga jer je hteo da je objavi? Koji su bili njegovi “sadašnji sentimenti”? Prema sopstvenom priznanju godinu dana ranije, počeo je veruje u Trojstvo. On je tvrdio da su njegova učenja ista kao i njena. Čak je i citirao njene spise izvađene iz konteksta, isto kao što se i danas citiraju izolovani citati kao npr. o Nebeskom Triju, tri Ličnosti itd, prisutnosti u Avondale itd. Ona je tu Kellog-ovu izjavu jasno porekla, i ove njene reči imaju identično značenje i za današnje teologe, koji su nastavili i završili od njega započet otpad. Nažalost, prevara je danas mnogo dublja i time opasnija, isto koliko je završni Omega otpad veći i smrtonosniji od sada produbljenog Alfa početka.

Dr. Le Roy Froom kao vođa implementacije Omega otpada i sadržani „dokazi“

U kontekstu izolovanih citata smo već mogli da vidimo da je isto i Dr. Kellog koristio njene tekstove, koji su u izolovanoj formi na prvi pogled jasno potvrđivali njegovu pagansku nauku. Zato ispravnoj analizi citata mogu da budu korišteni samo originalni tekstovi zajedno sa drugima koji pripadaju tom području. Knjiga Evangelizam, sa "neoborivim dokazima" Trojstva, a inače u ostalim aspektima dobra kompilacija citata EGW je nastala tek oko 20 godina nakon smrti Ellen White pod vodstvom Dr. LeRoy Froom-a iz GK, koji je svim silama radio na tome da dokaže Trojstvo, i bio od GK oficijelno zadužen da istraži to pitanje. Ali na ovaj način bismo mogli i da Biblijski "dokažemo" da je život nakon smrti "istina". Dr. Froom je otvoreno napisao da je uklonio "stare" i "besmislene" adventističke nauke, koje su nas napolju činili "smešnim". On je bio u najužem timu za pripremu 28 tačaka naših verovanja i jedan od ključnih teologa generalne konferencije. On je u svojoj drugoj knjizi sam napisao da je radio na razbijanju naše teologije:

- „Sledeći neizbežan korak je bio da naše nauke budu "uniformisane". To je (po njegovom viđenju!) zahtevalo korekture naše standardne (osnovne!) literature i **uklanjanje** delova koje sadrže i uče "lažne" nauke **o Bogu**". {L. Froom: Movement Of Destiny p. 422 1971}.

Što se tiče njegove kasnije dodate nauke o Adamovoj prirodi, on tada nije više korigovao

standardnu literaturu, nego samo tu novu nauku predstavio crkvi. Ali koje je to staro učenje o Bogu uklonjeno, i ko mu je dao teološku inspiraciju? Šta je bila posledica? Današnja teologija Trojstva i tek puno kasnije (1957) nastalo proširenje iste, da je Isus navodno došao sa Adamovom prirodom. Jedan otpad je kao jedna lopta snega koja se sa vrha brega sve brže okreće u pravcu na dole, i postaje sve veća uz gaženje svega što joj se nalazi na putu. Da je Trojstvo ranije bilo naša nauka, onda Dr. Froom ne bi trebao ništa da "ispita". A ako je nešto potrebno da se prouči kao sporno pitanje, onda to znači samo da je minimalno ogroman broj starih teologa uz veliki otpor bio protiv toga. Zašto danas nije više potrebno da se ta tema istraži, nego se protivnici tog verovanja momentalno zabranjuju kao "neprijatelji" istine? Zato što su oni danas u jako malom broju, a druga nova teologija sa druge strane je podržana od apsolutne većine. Zato danas više nisu potrebne diskusije, nego se istina gazi, baš kao što je Duh Proroštva i javio.

LeRoy Froom je u svojoj knjizi "Movement of Destiny" (p. 324) sam napisao da je 1926-1928 "argumente" za nauku o Trojstvu morao da traži u drugim crkvama, jer u našoj literaturi nije stajalo ništa o tome:

- „Mogu li da dam jedno iskreno priznanje? Kada su me, negde između 1926 i 1928 naše vođe pitale da održim seriju predavanja na temu Svetog Duha, kojim bih pokrio severno američku uniju propovedničkih instituta 1928-me, našao sam da, osim neprocenjivih uputa iz Duha Proroštva, praktično **nije postojalo ničega u našoj literaturi** koje bi poduprlo Bibliju na ovom ogromnom polju. **Nije bilo prethodnih knjiga na ovu temu** u našoj literaturi.” {LeRoy Edwin Froom: Movement of Destiny, page 322 1971}

On dalje piše da je morao da uključi neadventističke propovednike, koji su po njemu "pravu istinu" "razumeli" puno "dublje" nego Adventisti! Takav pogled na religiju predstavlja povratak u Vavilon! Zašto je taj teolog 1926. godine bio zadužen od GK da ispita pitanje Trojstva, ako je to do tada bilo naša tačka verovanja? Ellen White je napisala 1915 da veliki otpad dolazi neposredno nakon njene smrti. I po tom detalju možemo da vidimo da se omega otpad odnosi upravo na ovo učenje. Pošto je po svojoj izjavi "morao" da koriguje našu standardnu literaturu, koja po njegovoj drugoj izjavi nigde nije sadržavala nauku o Trojstvu, to znači samo da je uklonio sve argumente upravo protiv tog lažnog učenja. To nam pokazuje još dublje da je ono uvedeno naknadno i da nema ništa zajedničko sa verovanjem starih Adventista.

Upravo to potvrđuju reči W. White-a iz 1935. godine da ga rastužuje što su neki (tada još uvek ne većina!) teolozi **počeli** (=nova nauka) da uče Trojstvo:

- „Izjave i tvrdnje nekih naših propovednika, u njihovim nastojanjima da dokažu da je Sveti Duh individua kao Bog Otac i Hristos, večni Sin, me zbunjuju, a ponekad i rastužuju.” {Letter from W. C. White to H. W. Carr April 30th 1935}

Po ličnoj izjavi LeRoy Froom-a su mu u istraživanju te tematike stajali na raspolaganju samo tekstovi od Ellen White. Zašto je onda tražio podršku u drugim crkvama ako citati EGW tako jasno dokazuju Trojstvo, kao što se danas tvrdi? Zašto u našoj literaturi nije stajalo ništa o Trojstvu ako smo tada u to verovali? Mi smo u to vreme imali jako puno knjiga o svim ostalim učenjima naše crkve. Zašto danas postoji toliko puno knjiga o Trojstvu? Zato što je to danas postalo nauka adventističke crkve, a pre toga nije bilo. Dr. Kellog je oko 1900. prevario skoro pola crkve. U nastavku tog dela je Dr. Froom kasnije zaveo skoro celu crkvu.

Radi pritiska ovih dokaza kao odgovor onda dolaze "priznanja" da je LeRoy Froom zaista jedna diskutabilna ličnost, ali "ne" radi Trojstva, "nego" radi tačaka teologije iz knjige „Questions of Doctrine“ kroz koje je uneta nova nauka po kojoj je ljudska priroda Isusa od Post-Fall preneti na Pref-Fall, a definicija pokajanja (Atonement) i pitanja da li je pomirenje završeno na krstu, promenjena. Ovde su kalvinistička i stara adventistička teologija "udarili" jedna na drugu. Koja je od njih zdrobljena u prašinu? Naravno adventistička! Pošto je LeRoy Froom u međuvremenu preminuo, možemo da posetimo njegov grob (sa slobodnozidarskim simbolom aladinove lampe) na masonskom delu groblja, koji je tada verovatno bio zatvoren za one koji nisu bili članovi tog društva, što u međuvremenu izgleda nije više obaveza.

Mnogi smatraju, pošto je Dr. Froom korigovao mnoge sitnice i sporedne stvari, da ta "adaptacija" dotiče "samo" te promene. Ali LeRoy Froom kaže jasno da je uklonio "lažne" nauke o Bogu. 1957. godine on nije više ništa "korigovao" nego samo predstavio nove principe produbljenja istog, koji su odmah prihvaćeni. Za razliku od toga je on pre drugog svetskog rata vršio doslovnu "korekciju" naše osnovne literature! Nauka o Bogu znači samo da li je učenje o Trojstvu i Pref-Fall prirodi Isusa na zemlji istinito ili pogrešno, ali ne npr. forma izmirenja.

Iz tog razloga ne bi trebalo da nas začudi, da je Prof. George Knight kao jedan od najpoznatijih teologa koji zastupa liberalne lažne nauke, sam napisao da naši pioniri ne bi mogli biti kršteni u današnjoj adventističkoj crkvi, jer bi odbili mnoge nove nauke, a prvenstveno Trojstvo! Sa druge strane dolaze tvrdje da je navodno "samo par" "ekstremista" odbacivalo tu nauku. EGW je tada napisala, da imamo potpunu istinu o Bogu i nebeskom sistemu, koji ne smeju biti promenjeni nego samo produbljeni! Po tom principu je istina kuća sigurnosti, koja je izgrađena od cigala već prepoznate nadahnute istine. Pri tome svaka nova spoznaja vodi do još dubljeg razumevanja već prihvaćene istine, bez da se time menja pravac. Da pri tome ne bi došlo do skretanja sa puta, i mi u okviru toga razumeli Bibliju, nam je Bog kao poslednjoj generaciji na zemlji poklonio u Otkrivenju najavljen Duh Proroštva.

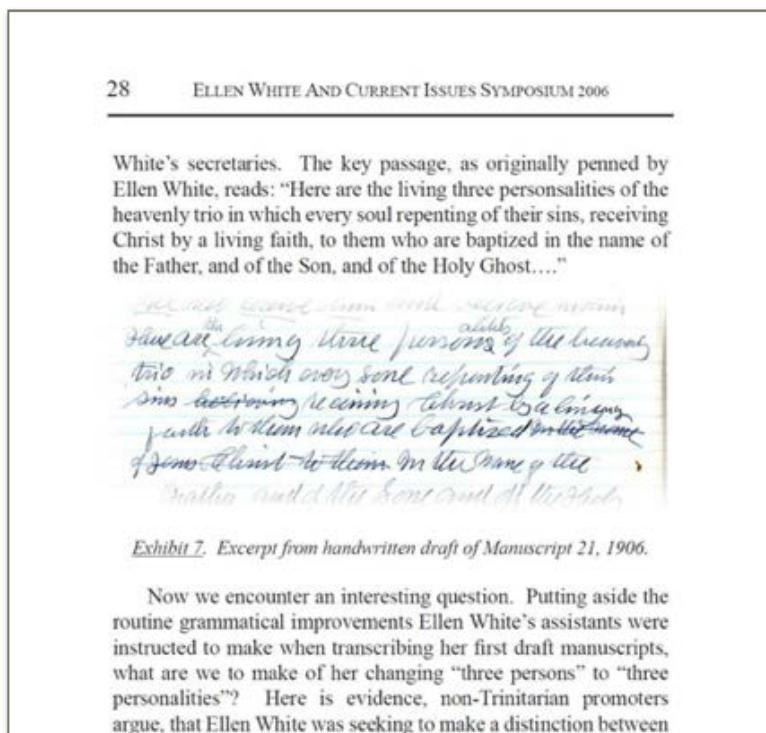
Šta se desilo sa Čežnjom Vekova i spisima Duha Proroštva? Person-Personality i EGW

Pored „Evangelizma“, gde su citati izvađeni iz konteksta upotrebljavani isto kao i kao pre toga od strane Dr. Kellogga, kao „glavni dokaz“ se koristi i knjiga „Čežnja Vekova“. Da li su ovi „dokazi“ čvrsti, s obzirom da ih takvo tumačenje dovodi da suprote Bibliji i svim ostalim tekstovima Duha Proroštva? Ellen White je napisala 54 knjige, 4000 članaka za „Review and Herald“ i „Signs of the Time“, kao i oko 500 drugih priloga za literaturu naše crkve. Njena literarna zaovstavština sadrži oko 100.000 stranica, a na kojima nigde ne postoji podrška Trojstvu nego upravo energično obrnuto, osim par navedenih citata koji na prvi pogled uče drugo.

Mi poznajemo primer empirijski utvrđenog uklanjanja izjave Ellen White u „Čežnji Vekova“ iz 1934, gde je još tada stajalo da je Golub pri Isusovom krštenju simbolisao Njegovu ljubav i poniznost, čime možemo da vidimo da po njoj time Sveti Duh nije bio „nezavisno“ Biće. To uklanjanje je „slučajno“ obavljeno upravo za vreme „zadatka“ Dr. Froom-a, koji je po svojoj izjavi našu standardnu literaturu „usaglasio“ sa verovanjem ostalog dela „Hrišćanstva“, da ne bismo bili „smešni“. Mi i time možemo da prepoznamo, da su i druge manipulacije urađene nakon njene smrti. Dr. Fred Veltman je u okviru GK od 1982. do 1990 istraživao izvore knjige „Čežnja Vekova“ i došao je do rezultata, da danas ne postoje potpuni rukom pisani originalni manuskripti kako od cele knjige tako ni od pojedinačnih glava! Ali uprkos mogućim manipulacijama, ta knjiga, po Ellen White jedna od najvažnijih izvora istine, nosi primarno vredne tekstove Božjeg proroka, i predstavlja oruđe obraćenja mnogih iskrenih duša. Ali, ako su sa druge strane samo dve rečenice u više od 800 stranica pogrešne, i to je dovoljno Sotoni da argumentuje svoju lažnu nauku Trojstva. Da je upravo on imao uspehe sa falsifikovanjem vidimo na primeru Comma Johanneum, gde je jedan Grčki monah navodno doneo kompletan zapis Novog Zaveta zajedno sa tim spornim tekstom, i time Erasmusu iz Rotterdama omogućio „dokaze“ da je taj stih „originalnog“ porekla. Više o ovome u poglavlju „Napad na Bibliju“. Što se tiče aspekta promene izraza Ličnost u reč Osoba, nama je poznat jedan konkretan detalj iz života Ellen White. Kada je napisala jedan tekst iz „Čežnje Vekova“ zajedno sa svojom sekretaricom Marian Davis, ona je posle par sekundi razmišljanja prepravila reč Osoba (Person) i dodala značenje Ličnost (Person-ality).

Zašto? Zato što ona nakon postepenog i sve jačeg razvoja otpada na tom području nije želela da se izraz Osoba zloupotrebljava i pogrešno tumači. I to je još jedan dokaz da nikad

nije prihvatila Trojstvo. Da li je možda moguće, da je na drugim mestima u njenim skriptama Ličnosti „pomognuto“ da postane Osoba, za šta je samo trebalo obrisati -ality, bez potrebe da se nešto dopiše. Ali čak i ta konstelacija nije esencijalne prirode, pošto bi samo izraz Biće mogao da bude iskorišten za neoboriv „dokaz“ o Trojstvu, i upravo zato je 1976. „pronađen“ „zapis“ njene propovedi iz 1906. „sa“ tri Bića. Što se tiče pitanja Person ili Personality, iako dolazi jedno potpuno opravdano pitanje, da pošto je na tom mestu precrtala reč Osoba, kako je onda upravo to na drugim mestima pisala? Ipak, i pretpostavka da je ona u vreme teoloških rasprava o toj tematici posebno želela da naglasi, da Sveti Duh nije treće Biće, pošto izraz Ličnost ima veću distancu od izraza Biće nego što je to slučaj kod reči Osoba nije nerealna. Ipak, da li jedan inspirisani autor sam sebi suproti? Ako je to na drugim mestima zaista napisala, onda samo možemo da vidimo da je na ovom mestu želela da ne dopusti vođama upravo nastajućeg otpada da njenu reč interpretiraju sebi u korist, a da ipak sa druge strane naglasi, da Sveti Duh nije paganska sila bez svesti.

Uprkos svemu tome mi možemo da uz radost utvrdimo da reč Osoba, kao što smo već videli u rečniku iz 19. veka ipak nije dovoljna kao dokaz Trojstva. Istovremeno se nosioci otpada nisu usudili da izmene izraz Osoba u Biće, jer bi to kao promena bilo suviše upadljivo. A samo reč Biće bi bila dokaz Trojstva. Ali taj dokaz bi onda suprotio celom ostatku Biblije i Duhu Proroštva. Da li je Prof. W. Prescott, upravo onaj, koji je na skoro tajnoj sednici pri GK 1919. godine pokušao bez uspeha da uvede Trojstvo u našu teologiju, imao neki uticaj na sekretaricu od Ellen White, Marian Davis, i time isto i na pripremu Čežnje Vekova? Da li je već i tada, onda još skriveno, pokušao da unese Trojstvo, i uklonio ona mesta i istine iz te knjige, koja najviše „smetaju“? Dole čitamo pismo, u kojem je H. C. Lacey 1945. godine pokušao da konfrontira Dr. LeRoy Froom-a sa istinom, a pri tome sam nije shvatao da Dr. Froom svesno manipuliše i uništava istinu. Lacey je tu jasno pokazao da je Prof. Prescott potenciranjima istinitih učenja uspeo da ih izvrne u pogrešnom pravcu, i da je isto tako imao uticaj na Marian Davis dok je za vreme odsutnosti Ellen White pripremala Čežnju Vekova:

- „Professor Prescott je bio ogromno zainteresovan da predstavi Hrista kao (p.p. po EGW je VELIKI Ja Sam Bog Otac) **velikog** „JA SAM“ i da (pre)**naglasi** večnost Njegove egzistencije, kroz stalno tj. frekventno ponavljanje izraza „večni Sin“. Isto tako je on **povezao** to „Ja Sam“ iz 2. Mojsijeve 3,14, šta je naravno Hristos kao druga Božanska Osoba, sa Isusovom izjavom u Jovanu 8,58. Sestra Marion Davis je očigledno nasela na to i gle, mi vidimo da kad je „Čežnja Vekova“ izašla, tu se pojavila identično gledište na

stranici 24 i 25, koje, po meni, možemo uzaludno da tražimo i bilo kojem štampanom delu od sestre White do sada! U vezi sa time, a ti naravno znaš da je sestri Marian Davis bila poverena priprema „Čežnje Vekova“, i da je materijal za to skupljala iz svakog dostupnog izvora, iz privatnih pisama, stenografskih izveštaja njenih govora itd., ali **možda ti ne znaš** da je ona (sestra Davis) bila jako **zabrinuta kako da nađe materijal za prvu glavu**. Ona me je lično više puta molila, za vreme pripreme te glave, ali isto i ostalih, što se tiče toga, i ja sam uradio šta sam mogao; I ja imam dobar razlog da **verujem** da je isto **i od Prof. Prescottta često tražila sličnu pomoć**, i da ju je dobila daleko **bogatije i obilnije** nego što sam ja mogao da učinim...Kada sam bio upitan da vodim proučavanje Biblijske pouke u 9 sati na skupu u Cooranbong-u 1896, ja sam prezentirao tu temu (rad Svetog Duha) intenzivno u korist, a jako se toga dobro sećam, interesa sestre Marian Davis, koja je napravila dva izuzetno opširna zapisa, i isto za onaj od starešine A.G. **Daniells**, koji je bio često prisutan, a izražavao je **konzervativne stavove**.” {H. C. Lacey letter to LeRoy Froom Aug. 30, 1945}

Laodikeja i Božja najavljena kazna

- „Neprijatelj duša je odlučio da stvori utisak o potrebi podizanja jedne velike reforme u redovima adventista sedmog dana. Ova "reforma" bi se trebala sastojati od toga da se odustane od učenja koja su priznata kao stubovi naše vere. U vezi sa tim trebalo bi da se odvija i jedan proces reorganizacije. Šta će biti rezultat jedne takve reforme ukoliko se ona provede? Napustiće se principi istine koje je Bog u svojoj mudrosti dao svojoj crkvi. Naša religija će biti pomenjena. Fundamentalni principi, koji su u toku zadnjih pedeset godina nosili naše delo, biće proglašeni pogrešnim. Oformiće se jedna nova organizacija. Pisaće se knjige sasvim drugačije vrste. Proširiće se jedan sistem intelektualne filozofije. Subota će se, naravno, olako uzimati, kao i Bog koji je dao. Ukloniće se sve što bi moglo smetati na putu ovog novog pokreta. Vaš temelj je izgrađen na pesku. Oluja i nevreme će ovu zgradu odneti sa sobom. Ko poseduje autoritet da pozove u život jedan ovakav pokret? Mi imamo svoje Biblije.“ {Ellen White: 1AB206 1SM 204.2; FG1.215.2}

U odbrani nauke o Trojstvu ovaj jasan tekst se odbija sa sledećim "argumentima":

- „Konstelacija apsolutne većine kod oficijelnog prihvatanja nauke o Trojstvu „nemaju“ svoje značenje u ovom citatu. Taj citat sadrži opis više karakteristika navedenog Omega otpada, koji se „nisu“ zajedno ispunili. Tu se pored prihvatanja od strane većine nalaze i reorganizacija, odbijanje fundamentalnih principa, zanemarivanje subote, što sve kod nas „nije“ prisutno. Pri tome je kondicionalni opis dodatan „dokaz“, da je ovo upozorenje samo „hipotetičke“ prirode.“

U navedenom citatu Božji prorok koristi kondicionalnu formulaciju da bi izrazio tugu, što će Božji narod otići tako daleko od istine. Isto tako i u Starom Zavetu na mnogim mestima stoji poziv Izraelu na povratak ka Bogu, iako u knjizi proroka Danila stoji precizna godina kada će taj izabrani narod zauvek biti potpuno odbačen.

Šta nam govori na navedena izjava od Ellen White? Ona tu piše da će nauke istine iz prvih 50 godina naše crkve biti nazvane „zablude“. Naši pioniri su potpuno jasno učili da nauka o Trojstvu dolazi sa druge strane. Zašto ona kao Božji prorok to nije demantovala, nego napisala da su pionirske nauke istina i da će ih otpad proglasiti nevažećim?

Površno držana subota je po njenom citatu prateći otpad, i ona piše da će stubovi istine biti potpuno uklonjeni a ne samo površno držani. Uprkos prisutnoj tvrdnji da je subota ostala nedirnuta, i da time „nema“ ni pratnje najavljenog otpada, a time ni njega, mi vidimo da se površno držanje subote potpuno ispunilo. Kada pogledamo većinu Adventista u svetu videćemo da oni subotom kuvaju, rade sport, gledaju tv, a to nažalost posebno na zapadu

prate i mnogi propovednici svojim stavom. Kad je Bog slao manu u pustinji, On to nije radio subotom. A skupljanje mane je analogno današnjem kuvanju. Kod starih Adventista je kuvanje subotom bilo jasan prekršaj 4. zapovesti.

Što se tiče većine, koja u kontekstu prihvatanja otpada „nedostaje“, Isus nam kaže potpuno jasno da je ona prisutna i vodeća:

- „I anđelu Laodikijske crkve napiši: tako govori Amin, Svedok verni i istiniti, početak stvorenja Božjeg: Znam tvoja dela da nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! Tako, budući mlak, i nisi ni studen ni vruć, izbljuvaću te iz usta Svojih. Jer govoriš: bogat sam (osvedočenje da konačno imamo „ispravnu“ teologiju) i obogatio (konačno smo je „shvatili“) sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slep (neshvatanje i neprihvatanje prave istine), i go (istinita teologija je odbačena). Savetujem te da kupiš u Mene zlata (izgubljena najvrednija istina o Svetom Duhu i ostale koje su odbačene) žeženoga u ognju (čišćenje od lažnih nauka, kao i iskustvena zajednica sa Bogom u istini Božje Reči stečena kroz oganj nevolja – čišćenje karaktera, kao što kaže u Zahariji 13,9: „I tu ću trećinu metnuti u oganj, i pretopiću ih kako se pretapa srebro, i okušaću ih kako se kuša zlato, oni će prizvati Ime Moje, i Ja ću im se odazvati i reći ću: to je Moj narod; a oni će reći: Gospod je Bog naš) da se obogatiš (da ponovo prihvatiš istinu); i bele haljine, da se obučeš, i da se ne pokaže sramota golotinje tvoje; i masti očnjom pomaži oči (to nema ništa sa mlakom situacijom, nego sa prepoznavanjem dubine čiste Biblijske istine i dubine otpada i lažnih nauka) svoje da vidiš (poziv ka ponovnom prihvatanju istine).“ {Otkrivenje 3,14-18}

Najčešće korišćena izjava u tom kontekstu glasi da smo tu upozoreni (samo) na našu mlakost i na slepilo da je prepoznamo, a da Laodikeju "ne" dotice aspekt lazne teologije. Ali ovde istovremeno potpuno jasno stoji da smo izgubili istinu i da smo pozvani da joj se vratimo kroz izlečen vid. Trojstvo je jedino promenjeno učenje u okviru važnih i supstancijalnih tačaka teologije, kod kojeg većina ni ne prepoznaje da je protiv istine, i koje time povlači i kontekst izgubljenog vida. Svaku drugu tačku i mlak vernik može da registruje da li je istina, nezavisno od toga da li želi da je drži ili ne. Ellen White je kao Božji prorok napisala da ce poslednji otpad slepila Laodikeje prema istini biti vođen upravo laznim naukama o Svetom Duhu, i to kao nastavak dela koje je započeo Dr. Kellog. Izraz "ove teorije" oznacava isto a ne razlicito podrucje!

- „Knjiga „Živi hram“ sadrži Alpha **OVIH** Teorija. Ja sam znala, da **Omega** otpad nastupa **jako brzo** nakon toga, i drhtala sam radi Božjeg naroda! Spisi koji se koriste za „potvrdu“ tih učenja su zloupotrebljeni“ {Ellen White: SpTB02 53.2}

Ellen White je kao Božji Prorok napisala, da će kao pratnja tom otpadu biti beleženi začuđujući uspesi, očigledno da bi služili kao „argumenti“ „ispravnosti“ današnje crkve, iako je upravo otpad sa porukom i liberalnom solucijom kako uši svrbe doveo mnoge neobraćene ljude u crkvu.

- „Vođe tog sistema će ići u gradove, i **beležiti začuđujuće uspehe**.“ {Ellen White: 1AB206 1SM 204.2; FG1.215.2}
- „**KAO stari Izrael, crkva je obesčastila svog Boga odlazeći od svetlosti**, zapostavljajući svoje dužnosti, i zloupotrebljavajući svoju visoku i uzvišenu privilegiju da bude posebna i sveta u karakteru. Njeni članovi su prekršili zavet da žive za Boga i samo sa Njim. Oni su se pridružili sebničnima i onima koji vole ovaj svet. Ponos, ljubav za uživanjima i greh su bili cenjeni, i Isus je otišao. **Njegov Duh u crkvi** je bio ugašen.“ {Ellen White: RH, May 5, 1885}

Bog je preko Svojih proroka jasno najavio da će kazna za taj otpad doći direktno i pre nego što ostatak sveta bude kažnjen za nemoralno odbacivanje Boga.

- “**Studirajte devetu glavu knjige Jezekilja. Ove reči ĆE se doslovno ispuniti.**“ {Ellen White: Letter 106, 1909}

- "I reče mu Gospod: prođi posred grada, posred Jerusalima, i **zabeleži belegom čela onim ljudima koji uzdišu i koji ridaju radi svih gadova** što se čine usred njega. A drugima reče i čuh: prođite za njim po gradu, i **pobijte**, neka ne žali oko vaše niti se smilujte; Starce i mladiće, i devojke i decu i žene pobijte da se istrebe; ali na kome god bude znak, k njemu ne pristupajte; i počnite od Moje svetinje. I počeše od Moje svetinje. I **počeše od starešina što behu pred domom.**" {Jezekilj 9,5.6}

Neka nam Bog pomogne da na vreme izaberemo istinu, i da ne budemo odneseni vetrom kazne, koji je neposredno pred nama, gledajući na većinu staresina, koji su doneli gadove u crkvu, a sa druge strane verne doveli u situaciju da ridaju.

Borba protiv „krivoverja“ i trajanje otpada

- „Bog će podići mudre osobe (pojedince), koje će te istine vratiti nazad na njihovo mesto, koje im po Božjim planovima pripada“! {Ellen White: SpTB02 51.2}

U današnjim danima se oni, koji upozoravaju na to da verovanje nema nikakvog osnova u Svetom Pismu, sankcionišu radi "krivoverja" i jeresi, jer odbijaju da prihvate taj deo oficijelne teologije da je Bog - Trojstvo! To je gušenje stare pogažene istine i ispunjenje prorečenog stanja crkve! Krivoverje je zapravo učenje onoga što nema bazu u Bibliji i Duhu Proroštva! Ovde se oficijelna teologija Trojstva, koja je tek 1931 uvrštena u naša učenja uzima kao „ispravna“ vera i stavlja iznad Biblije i Duha Proroštva! Zašto iznad? Zato što se nakon iznošenja ovako jakih argumenata istine izjavljuje da je to (nezavisno od jačine dokaza) nebitno, jer oficijelna teologija uči drugo. To nije princip i nauka na kojima je zasnovana naša crkva! Pa u šta su verovali Adventisti pre 1931? Po tom gledištu bi većina starih Adventista danas trebali da budu isključeni radi krivoverja! Ali istorija se po ispunjenim rečima Duha Proroštva potpuno ponavlja, isto kao što su otpali nosioci istine, Jevreji, gonili apostola Pavla radi „jeresi“:

- „Jer našosmo ovoga čoveka da je kuga, i podiže bunu protiv sviju Jevreja po vasionom svetu, i da je kolovođa jeresi Nazaretskoj.“ {Dela Apostolska 24,5}

Današnje neistinite tvrdnje da je to bilo i za vreme njenog života naše verovanje koje su "samo neki" pioniri odbijali, predstavljaju samo sledeći korak kada se i istina o prošlosti gazi po principu "pobednik određuje istoriju". Mnogi su čitajući ove reči sami pomislili da je ipak nemoguće da smo kao Božja crkva tako daleko otišli od istine, a da niko to čak nije ni primetio.

- „Upravo vam sada kažem, da će **onog trenutka** kada više ne budem bila živa doći velike promene. Ja ne znam kada ću biti uzeta, ali želim da vas upozorim na delovanje Sotone. Želim da svi znaju, da su upozoreni pre moje smrti.“! {Ellen White: Manuscript 1, 24. februar, 1915}

Pošto je Ellen White najavila da će taj otpad vrlo **brzo nakon njene smrti** (današnji Adventisti nasuprot tome gledaju na Omega kao nešto "u budućnosti") obuhvatiti **skoro celu** crkvu, potpuno je nemoguće da se to protumači u drugom pravcu, jer je jedina posle polarizovane rasprave naknadno usvojena i od većine prihvaćena nauka upravo Trojstvo. Istina ovog područja odlučuje da li držimo prvu zapovest! Upravo Trojstvo onemogućuje pozni dažd i odlaže Isusov dolazak, jer ono direktno odbija Isusovu žrtvu i smrt radi nas!

- „Nemoj imati drugih Bogova uza Me.“ {2. Mojsijeva 20,3}
- „Jedno je sigurno i **biće jako skoro** prepoznato, i to da će veliki otpad, koji se razvija biti sve jači i veći. To će tako ići dalje, sve dok Bog sa usklikom ne dođe sa neba.“ {Ellen

White: Testimonies, Series B, No.7, S. 57}

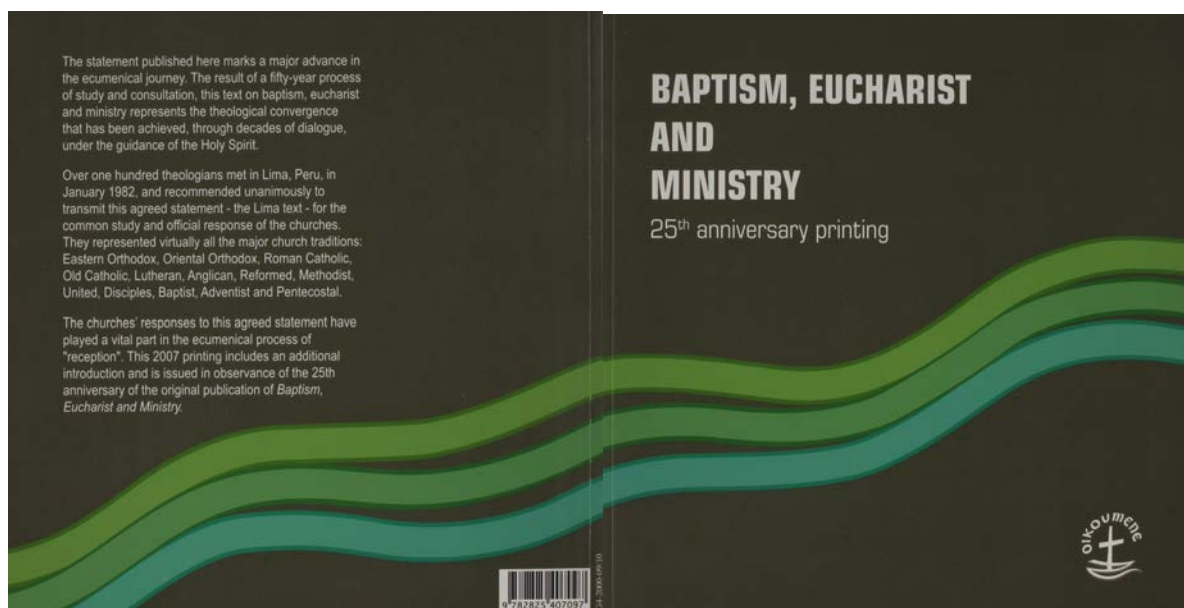
Ove reči nam govore da će Omega otpad postajati sve jači sve do Isusovog dolaska. Snaga i proširenost predstavljaju većinu, jer opozicija radi malog broja nikad nema snagu i silu. Postajati sve jači znači da će ta većina svoju "istinu" braniti sve nasilnije, što se doslovno ispunjava od kada su probuđeni svedoci istine počeli da se Božjom rečju bore za Njegovu crkvu.

Ekumenizam, pridruženje Vavilonu i naš novi logo

- „Umesto da svet vodi da se vrati poslušnosti Božjem zakonu, crkva se ujedinjuje sve više i više sa svetom u njegovom kršenju. Crkva svakodnevno postaje preobraćena ka svetlu.“ {Ellen White: 8T 119}

Nakon našeg oficijelnog prihvatanja Trojstva su ostale crkve momentalno zvanično izjavile da više nismo sekta. Nakon prvog koraka se sad u međuvremenu za to još traži ekumenizam, distanca od Duha Proroštva, kao i odbacivanje Trostruke anđeoske vesti, sto se trenutno isto polako implementira od strane određenih delova našeg vođstva.

Da li je crkva pitana za pristanak kada je jedan propovednik iz Amerike visokog položaja predao na katoličkom ekumenskom meetingu papi Jovanu Pavlu II blagoslov Adventističke crkve i zlatni medaljon? Kasniji argumenti GK da je on to uradio samostalno, su bez smisla. Da li je on taj zlatni poklon sa ugraviranim simbolima naše crkve napravio sam? Da li se možda mogao samostalno najaviti kod pape kao predstavnik naše crkve bez da ga je ona akreditovala? Da li je nakon toga snosio neke konsekvence? Ne, nego je pri poseti pape u USA bio zadužen za susret sa katoličkim predstavnicima, gde je pored govora ekumenskog tipa, papu nazvao „vaša svetost“. Pri tome je prema Bibliji i Duhu Proroštva papa zastupnik druge strane! Osim toga, titula „vaša svetost“ ne pripada smrtnom čoveku! Simbol tog ekumenskog sastanka su bile krive linije. Da li se naša crkva „prilagodila“ i tome? Naravno da smo to uradili, i bili kroz dubinu otpada među najaktivnijim crkvama kod propagiranja najvažnije ekumenske ideje svetskog saveza crkava sa tim papskim simbolom, koja je izneta kroz ovu knjigu iz 1982. godine. Samo 13 crkava je pisalo taj dokument!

Link potpisanog teksta: <http://www.calltorepent.com/sda-church-signs-document>

Na stranici sa gornjeg linka možemo da pročitamo kakav smo to ekumenski dokument potpisali, u kojem jasno stoji da ne smemo da misioniramo članovima drugih crkava! Sa zadnje strane se može pročitati da je naša crkva bila među samo 13 najvažnijih ekumenskih potpisnika koje su to potpisale zajedno sa papom! Time smo otišli i dalje nego mnoge protestantske crkve Amerike koje još uvek odbijaju papstvo! Da li naš zadatak više nije da objavimo trostruku anđeosku vest sa pozivom na izlazak iz Vavilona? Očigledno ne, jer ovim ekumenskim potezima pozivamo ka povratku u Vavilon, kao za vreme Mojsija u Egipat!

Da li ovaj znak sa krivim linijama na naslovnoj stranici ove knjige izgleda slično našem aktuelnom simbolu? Aktuelni logo naše crkve, sa "slučajno" uvedenim sličnim (da su potpuno iste bi bilo previše jasno) krivim linijama ekumenskog značenja koje su (samo) okrenute za 90°, je odlukom vrha GK zamenio stari bez ikakvog glasanja crkve. Da li je to bilo tako hitno pa zato nije stavljeno pred crkvu pre promene? Kroz taj novi znak su tri anđela sa trubama uklonjeni, a za tri linije je navedeno, da one kao "moderna" verzija "predstavljaju isto" tri anđela sa trubama. Kao što tri anđela simbolišu širenje istine, neprijatelj je kroz ekumenski simbol želeo da pred celim svemirom pokaže da je Božju crkvu vratio na put ka Vavilonu. Ali kao kod svakog otpada, i ovaj nebiblijski postupak nije bio završni! Ohrabreni kroz čutnju mlakog verništva je upravo ovih dana 2015. godine u savezu **samo** Luteranske u Adventističke crkve! sa Papstovom, u okviru produbljenja do nedavno nezamislivo dubokog otpada, dogovoreno da jedan trg u Vatikanu dobije ima Trg Lutera. Ta simbolika pokazuje svetu da se reformna crkva posle 500 godina "lutanja" vratila svojoj "pravoj" "majci" crkvi!, kao i da je Katolička crkva posle toliko godina ponovo povratila kontrolu nad odvojenim crkvama u okviru pripreme za žig zveri! Šta Isus kaže u Bibliji povodom odnosa sa drugim crkvama poslednjeg vremena?

- „I povika jakim glasom govoreći: pade, pade Vavilon veliki, i posta stan đavolima, i tamnica svakome duhu nečistome, i tamnica svih ptica nečistih i mrskih; jer otrovnim vinom kurvarstva svojega napoji sve narode; I carevi zemaljski s njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatiše se od bogatstva slasti njezine. I čuh glas drugi s neba koji govori: **izidite iz nje, narode Moj**, da se ne pomešate u grehe njezine, i da vam ne naude zla njezina“ {Otkrivenje 18,2-4}

Šta mi radimo umesto toga? Mi ponosno, oficijelno i **u najužem krugu** podržavamo suprotnu stranu u njenoj pripremi žiga zveri, slično kao što je Juda izdajom hteo da prisili Isusa da napravi carstvo u Izraelu! Mi potpisujemo, kao prava Božja crkva poslednjih dana, da pristajemo na to da ne smemo više da misioniramo! Mi izražavamo pozitivne emocije radi zajedničke saradnje i učešća na Bogoslužjenjima! Time u stvari biramo put u suprotnom smeru, iako nas je Bog potpuno jasno pozvao da ostavimo i upozorimo ovaj svet i uputimo glasan poziv Božjoj deci da napuste Vavilon, tj. da celom svetu iznesemo trostruku anđeosku vest. Po Otkrivenju Vavilon predstavljaju sve druge crkve sa nebiblijskom teologijom, predvoćene Papstvom. Kada smo posle smrti Ellen White krenuli pogrešnim putem, prirodno je da smo u sledećem koraku postepeno preuzeli Trojstvo, isto kao i nekadašnja kompromisna crkva 321. godine nedelju i 325. tj. 381. Trojstvo. Da li smo krenuli tim putem? Ova izjava ne služi odbacivanju jedine poslednje Božje crkve pred Njegov dolazak, nego da mi, Božji narod, budemo upozoreni i pokrenuti da zaista istražimo da li smo preuzeli vavilonske nauke, a tvrdimo da smo „bogati“, a u stvari smo samo potpuno slepi.

Zato je potpuno jasno zašto je umesto originalne Velike Borbe, čija je podela bila planirana u milionskom tiražu upravo od gornjih krugova sprečena, a umesto nje odštampana i proširena knjiga „Great Hope“, iz koje su uklonjene sve istine trostruke anđeoske vesti, koje pokazuju da je Papa zver iz Otkrivenja! Ova knjiga ne vređa ekumenske osećaje! Izgovor da za kompletnu Veliku Borbu nisu postojala dovoljna sredstva je besmislen, jer u isto vreme milijarde dolara naše crkve stoje uložene u dugoročne štedne uloge, upravo kao zakopano blago kako je to sam Isus definisao! Upravo je žalosno koliko smo ostavili naš zadatak, i zakopali talante, a sa druge strane doživljavamo poslednje dane kada se istina može propovedati slobodno. Veoma skoro će biti zabranjeno svako propovedanje istine i širenje

Velike Borbe, jer je Papa Franjo indirektno stavio do znanja da će takvi ljudi biti oštro progonjeni, upravo isto kao i u srednjem veku:

- „Istina je da ne smete reagovati nasilno na uvredu, ali ako meni neko opsuje majku, on mora očekivati udarac i to je sasvim normalno. Ne možete provocirati, ne možete vredjati tuđu veru. Ne smete vredjati veru uopšte. U slobodi izražavanja postoje granice“ {Papa Franciskus}

Portparol Vatikana kasnije "objasnio" da njegove reči ne smeju biti shvaćene kao opravdanje za terorističke napade.

Ispunjenje proročanstva o paganstvu u crkvi

„Naša“ nova knjiga "Trinity" - "Trojstvo", koja se u međuvremenu koristi kao referenca za tu tematiku, nema slučajno pagansko druidski simbol na naslovnoj stranici. To je jedan od originalnih simbola druidsko-keltskog Trojstva, koji je postao i deo simbola katoličke crkve! Taj simbol u centru slike je „slučajno“ markiran sa svetlijom žutom bojom, pošto druga strana želi da pokaže sa podsmehom koliko je duboko preuzela pravu ali slepu crkvu. Zato je Isus u Otkrivenju rekao da nam je potrebna mast za oči. Stara keltska religija slavi izričito demonske „Bogove“ i nalazi se među najjačim preostalim magijsko-ezoteričnim kultovima u celoj Evropi. Time smo otišli tako daleko da slavimo lažne Bogove, samo da bi odbranili „istinu“, i stigli na istu poziciju kao i stari Izrael koji je nekada slavio Vala. I oni su tada tvrdili da se klanjaju Jehovi, pošto imaju Stari Zavet i oficijelni status Božjeg naroda, a da ti „Bogovi“ predstavljaju samo „praktičnu ilustraciju“, slično kao i kod klanjanja teletu kod Sinaja. Iz tog razloga sam Isus govori da će nas (potpunu većinu) izbljuvati iz Svojih usta. U ovoj knjizi je kao kod paganskog Izraela i Dr. Kelloga istina pomešana sa lažnim naukama. U ovoj knjizi se koriste citati od EGW i onda se dodaju opisi njenih navodnih gledišta, koja ne stoje ni u jednom njenom spisu. I kao što je rečeno, koristi se čak i jedna knjiga sa druidskim uticajem zaslepljujuće zaodnuta sa delovima istine bez ikakve analize, ukoliko služi željenoj svrsi, po principu raspeća, „Njegova krv na nas“. Ta knjiga treba u stvari da nam služi kao potresno upozorenje, koliko se može otići daleko, kada istina bude odbijena. Mi smo stigli do direktnog preuzimanja paganizma! Ispod stoji link druidskih simbola gde ćemo videti da je to jedan od tzv. Triquetras simbola njihovog paganskog trojstva. Da bi smo potpuno videli tu istinu, možemo u Google potražiti te simbole i ubaciti kao search: druiden+triquetras pictures i onda prelistati sve slike, jer su njihovi simboli razlicitih vrsta....

Ova knjiga sadrži jedno interesantnu izjavu njenih autora, koja bi trebala da nas pokrene na razmišljanje:

- „Kako jedna struja rasuđivanja ide, ili su pioniri grešili i **današnja crkva** je u pravu, ili su pioniri bili u pravu a današnja crkva je otpala od Biblijske istine.“ {The Trinity, Woodrow Whidden, Jerry Moon, John Reeve, p. 191}

Isto nosi i novi nezadrživi talas ilustracija sa slikom čoveka podignutih ruku na gore ka suncu, predstavlja u stvari pagansko obožavanje sunca, iako se to argumentuje da je time predstavljena molitva i čekanje na Isusov dolazak. Ta forma simbola na naslovnim stranicama dolazi iz karizmatičkih krugova, i to ne slučajno. Nažalost veliki broj naših aktuelnih knjiga i izdanja sadrži u međuvremenu taj „novi“ „izraz istine“.

- „Studirajte devetu glavu proroka Jezekilja. Te reči će doslovno biti ispunjene. Vreme sada prolazi a ljudi su uspavani. Oni odbijaju da pokore svoje duše i da se obrate. Bog neće još dugo podnositi ljude koji imaju imaju tako silnu i važnu otkrivenu istinu, ali koji odbijaju da unesu te istine u svoje lične živote. Vreme je kratko. Bog zove; Da li to želite da čujete?“ {Ellen White: Letter 106, 1909}

Iako je crkva tako nisko pala, mi ne možemo da je napustimo, jer Duh Proroštva jasno kaže:

- "Gospod je objavio da će se istorija iz prošlosti ponoviti kad se približimo završetku Dela. Svaka istina koju je dao za ove poslednje dane treba da se objavi svetu. Svaki stub koji je On postavio treba da se učvrsti. Ne možemo sada napustiti temelj koji je Bog postavio. **Ne možemo sada ući u bilo koju novu organizaciju**; jer bi to značilo otpasti od istine." {Ellen White: Iz riznice svedočanstava II, Crkva ostatka nije Vavilon, p. 295. - 1905, Notebook Leaflets, "The church", broj 1}

Šta je sa vođama GK i njihovim duhovnim stanjem? Da li su zloupotrebili vodstvo u Božjoj crkvi? Da li smemo i i da li trebamo da nešto kažemo?

Neal Wilson, dugogodišnji predsednik GK (1979-1990) je (u okviru omega otpada) pred američkom državnom institucijom dao sledeću izjavu u ime naše crkve:

- „Istinито je da je postojalo vreme u postojanju Adventista sedmog dana, kada je bilo prihvaćeno antikatoličko gledište, a izraz hijerarhija korišćen u negativnom kontekstu, da bi se time nazvala papska forma crkvene vladavine. To gledište naše crkve nije u stvari bilo ništa drugo nego izraz jednog široko prihvaćenog odbijanja Papstva kod konzervativnih protestantskih crkava krajem prošlog i početkom ovog (20.) veka, koji su sada, barem što se tiče adventističke crkve baćeni na smeće istorije.“ {Neal Wilson EEOC vs PPPA and GC, Civil Case #74-2025 CBR 1975}

Da li je to što je rekao 1975. godine imalo bilo kakve konsekvence u crkvi ili u GK? Ne, nego nasuprot tome, nakon toga je (i verovatno upravo radi toga) postao dugogodišnji predsednik GK naše crkve! Većina nije ni upoznata sa ovim činjenicama. Ali ovo nam pomaže da shvatimo u kom kontekstu treba da razumemo njegovu sledeću izjavu datu u ime Generalne konferencije iz 1985:

- „Naš zadatak **nije** da vređamo Rimokatoličku crkvu.“ {Neal Wilson: Pacific Union Recorder 18.02.1985 S.4}
- „Postoji jedna druga univerzalna i istinska Katolička organizacija, i to crkva Adventista sedmog dana.“ {Neal C. Wilson, General Conference President of the Seventh-day Adventist Church, in Adventist Review, March 5, 1981, p 3}

Ellen White je dala upozorenje u kom pravcu će ići Generalna Konferencija, i to upravo ka Katoličkoj crkvi:

- „Slediće pravac sličan onome od Rimskih Katolika.“ {Ellen White: Manuscript Releases, vol 9, p.179 Letter 53, 1894}
- „Videla sam nominalnu crkvu i **nominalne Adventiste kao Judu**, kako će nas zavesti **ka Katolicima** da prihvatimo njihov uticaj i da ustanemo protiv istine.“ {Ellen White: Spalding Magan Unpublished Testimonies, p. 1}

Čime se ovo ispunilo? Prihvatanjem po Katehizmu glavne nauke Katoličke crkve, Trojstvo, a od 1980. sa Katoličkom tačkom da taj jedan Bog znači Otac, Sin i Sveti Duh. Da li je možda to "dublje razumevanje istine" koje nam je Duh Prorostva najavio? Sigurno ne. Ovo je ispunjenje prorocanstva o našem padu i time dolazak nazad ka Katoličkoj crkvi, šta se zaista 1980 potpuno ispunilo sa jednakom formulacijom značenja "jedan Bog" koje pre toga nismo

ucili! Napravimo sada usporedbu:

1: Naše staro verovanje:

- „Postoji jedan Bog (Otac), jedan Spasitelj i jedan Duh, **Hristov Duh**, da donese jedinstvo.“ {Ellen White, Testimonies Volume 9, p. 189 **1909**}

2: „Naše“ novo verovanje. Zapazimo da ovde stoji da se Taj jedan Bog sumirano sastoji od Oca, Sina i Svetog Duha. Biblija **nasuprot** tome kaže nešto potpuno drugo, i to da titula jedan Bog označava uvek samo i isključivo Boga Oca, a Sveti Duh je Isusov Duh a ne treće Božansko Biće:

- „Postoji **jedan Bog: Otac, Sin i Sveti Duh**, jedinstvo tri Lica iste večnosti. Bog je besmrtn, svemoćan, sveznajući, iznad svega i svuda prisutan. On je beskonačan i prevazilazi moć ljudskog shvatanja, ali ipak poznat preko svojih otkrivenja o Sebi. On je večno dostojan da Ga sva stvorenja poštuju, obožavaju i da Mu služe.“ {Tačka 2 od 28}

3: Katoličko verovanje:

- „Misterija najsvetijeg **Trojstva je centralna misterija** hrišćanske vere i života. Samo **Bog** to može pokazati nama kroz otkrivanje samog Sebe **KAO Otac, Sin i Sveti Duh**.“ {Vatican Catechism 261}
- „I na čelu njezinu napisano ime: **TAJNA (misterija)**, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskima.“ {Otkrivenje 17,10}

Čija nauka je sada oficijelno prisutna u crkvi? Potpuno jasno Katolička!

- „Prisiljena sam da ljudima kažem da ne shvataju da đavo preuzima jedan stub za drugim, i iznosi ih u pravcu koji oni ne očekuju. **Sotonini agenti** će izmisliti način da napravi grešnike od svetih. Upravo vam sada kažem, da će **KADA** budem otišla u grob, doći do VELIKE promene. Ja ne znam kada ću biti uzeta, ali želim da vas upozorim na delovanje sotone. Želim da svi znaju, da su upozoreni pre moje smrti.“! {Ellen White: Manuscript 1, 24. February 1915}

To nije knjiga rukopisa od 100 stranica, Objavljeni Manuskripti, Sveska 1, nego Manuskript broj 1, samo jedan rukopis, koji sve do Avgusta 2015 nije bio online objavljen, ali je bio dostupan na uvid u EGW research centrima kao što je Newbold ili Andrews.

- „Teško pastirima koji potiru i razmeću stado paše Moje! govori Gospod.“ {Jeremija 23,1}

Šta je Isus kazao tadašnjim Farisejima, koji su sve argumente Istine odbacili bez obzira na njihovu dubinu?:

- „Da ste slepi ne bi greha imali, ali vi govorite: mi vidimo, zato vam vaši gresi ostaju.“ {Jovan 9,41}

I upravo to je taj isti greh koji današnji Fariseji ponavljaju, ne želeći da prihvate Isusa kao doslovnog Sina Božjega, iako to na mnogim mestima u Pismu jasno stoji. Uprokos najjačim dokazima istine, oni ostaju na svojoj poziciji i nauci, koja indirektno odbija Isusovu žrtvu.

Preplavljeni sa tolikim jasnim dokazima, zagovornici Trojstva, umesto obraćenja još uvek traže razne načine i mogućnosti kao i Evolucionisti kako da proguraju njihov omiljeni pojam. Iako oni tvrde da Reč Ličnost/Osoba podupire njihovu doktrinu, tragajući u očajanju za termin „Biće“ za Duha Svetoga, gde i sami osećaju iznutra, da samo reč „Biće“ može da podupre takvo učenje. Iako reč „Biće“ neigde ne postoji, staraju se da to vide kao da je tu. Istina o doslovnom rođenju Isusa Hrista pre dolaska na ovoj zemlji je poduprta iz Pisma na mnogim mestima, što pojačava upozorenje da ne izigravamo slepe.

U jednom Interview-u sa Dr. William Jonsson-om iz GK 1985 godine, direktorom jednog od naših najvažnijih časopisa „Adventist Review“, je John Ankenberg, novinar iz evangelističkih krugova dokazao našu pravu istoriju Adventističke crkve i verovanja, koji je nažalost očigledno bolje znao od nas samih, sa obzirom u nepogrešive dokaze koje je dao, i to da smo Trojstvo uveli mnogo kasnije nakon smrti Ellen White, tako da u poslednjim fazama njenog života i par godina kasnije nismo imali i nije bilo takvog učenja. John Ankenberg je je dao i dodatne dokaze da je Ellen White imala posebno Arijanski stav, kao i da smo u crkvi uklonili mnoge njene citate, koji su smetali novim učenjima koja su se probila. I nažalost je ovo izava čoveka koji nas je gledao samo samo sa strane! Pritisnut tim dokazima je Dr. Jonsson morao da u odbrani prizna, da ako je to stvarno istina, onda je ona nažalost „bila“ „neistinit“ Prorok sve do „prave“ „spoznaje“. Umesto da kaže, da će prihvatiti istinu ako su te činjenice zaista stvarne, on je direktno odbacio Duh Proroštva! Ovo se zove sve dublji razvoj u pravcu blasfemije. Jedan deo ovog interview-a stoji na sledećem link-u: <https://vimeo.com/118828161>

Ovo iskrivljeno gledište suproti Bibliji u svakom pogledu i pokazuje besmisleni ponos kao i kod Fariseja protiv Isusa, zato što je lakše tražiti sve besmislenije argumente, nego na kolenima prihvatiti istinu. Prorok Jeremija opisuje upravo takvo ponašanje i pokazuje da su i tadašnji vernici koji su prihvatili lažnog boga bili ponosni da su u pravoj crkvi i u njoj obožavaju "pravog Boga", jer imaju pravi zakon i skripte, iako su bili vođeni teolozima koji su im upravo i omogućili taj otpad. Ali su oni istovremeno i "tvrdovrati" da priznaju suprotnost, pokaju se i vrte se istini. Ali Bog ovde najavljuje da će mudraci kao vođe otpada dobiti posebnu kaznu kako na zemlji tako i na nebu. Ovo se sve doslovno, kao i kod proroka Jezekilja, koji je kroz rupu na zidu hrama video da se vođe klanjaju paganskim bogovima, odnosi na našu crkvu i stanje Laodikeje i ispunilo se do poslednjeg slova! Zato nas Isus i poziva u Otkrivenju da očistimo zaslepljene oči, zato što povedeni masom i lažnom teologijom ne možemo ni da pomislimo da bi se tako nešto moglo ispuniti u pravoj crkvi!

- „Kradete, ubijate i činite preljubu, kunete se krivo, i kadite Valima, i idete za drugim bogovima, kojih ne znate; Pa onda dohodite i stajete preda Mnom u ovom domu, koji se zove Mojim imenom, i govorite: izbavismo se, da činite sve ove gadove.“ {Jeremija 7,9-10}
- „Kako govorite: mudri smo, i zakon je Gospodnji u nas? Doista, gle, laž učini lažljiva pisaljka književnička.“ {Jeremija 8,8}
- „I proroci i sveštenici, svi su varalice.“ {Jeremija 8,10}
- „Ne uzdajte se u lažne reči govoreći: crkva Gospodnja, crkva Gospodnja, crkva Gospodnja ovo je.“ {Jeremija 7,4}
- „Ali ne poslušашe Me, niti uha svojega prignuše, nego bijahu tvrdovrati i činiše gore nego oci njihovi.“ {Jeremija 7,26}
- „Mudraci se osramotiše, uplašiše se i uhvatiše se; eto, odbaciše reč Gospodnju, pa kaka im je mudrost?“ {Jeremija 8,9}
- “Mladi koji nisu ustanovljeni i ukorenjeni u istini, **ĆE BITI** iskvareni i odvedeni slepim vođama i bezbožnima, mrziteljima koji lutaju i nestaju, koji **preziru suverenitet Starca od Davnina** i **postavljaju na presto lažnog Boga, biće koje sami definišu**, biće koje je kao i oni sami, ovi će biti agenti u Sotoninim rukama koji će iskvariti veru nepripremljenih.” {Ellen White: 1888 Materijali, str. 484, 485, 1889}
- “**Studirajte devetu glavu knjige Jezekilja. Ove reči ĆE se doslovno ispuniti.**“ {Ellen White: Letter 106, 1909}
- “ A drugima reče i čuh: prođite za njim po gradu, i **pobijte**, neka ne žali oko vaše niti se smilujte; Starce i mladiće, i devojke i decu i žene pobijte da se istrebe... i počnite od Moje svetinje. I počeše od Moje svetinje. I **počeše od starešina što behu pred domom.**“ {Jezekilj 9,5.6}

Neki tvrde da se ovo ne odnosi na naše propovednike, pošto Ellen White jasno kaže da se ujedinjujemo sa Sotonom kada optužujemo Božje propovednike. Ali ona istovremeno piše u nastavku iste izjave, da se moramo boriti protiv otpada nezavisno od nivoa hierarhije:

- „A kada učitelji i **ljudi na vlasti** (naše crkve) sa vodećom pozicijom kroz zbunjujuće duhovne ideje (spiritual ideas) i **izvrnuta tumačenja** (lažne nauke) vode duše od svetlosti, **da li onda treba da iz straha čutimo**, iako bi taj uticaj mogli da sprečimo?“ {Ellen White: ABC volume 10 p. 1414-16}.
- „Gospod Isus će uvek imati **izabrane ljude** da Mu služe. Kada su Jevreji odbacili Hrista, Princa života, On je od njih oduzeo Božje carstvo i dao ga Hrišćanima. Bog će nastaviti Svoj rad u svakoj grani Svog dela po tom istom principu. **Ako se crkva bude pokazala neverna Božjoj reči**, nazavisno kakvu bi ona poziciju zauzimala, koliko visok i svet bio njen ugled, Bog ne može da dalje radi sa njima. **On će izabrati druge** da nose važne dužnosti.“ {Ellen White: 14Ms 102, UL 131}
- „Ti ljudi su govorili sigurno: „Bog je sa nama. Mi stojimo u svetlosti. Mi imamo istinu.“ Istraživala sam ko su ti ljudi, i rečeno mi je, da su to propovednici i vođe, koji su sami odbacili svetlost, i koji sami ne žele, da drugi to shvate.“ {Ellen White: Rani Spisi - Duhovni Darovi, p. 232, glava Opis Adventnog pokreta}

Zašto su odjednom (Isusov dolazak je pred nama i On upućuje poslednju opomenu) samo pojedini vernici ustali u borbu za istinu? Zato što je Bog to upravo tako najavio:

- „Bog će podići mudre **osobe** (tj. pojedince), koje će te **istine vratiti nazad** na njihovo mesto, koje im po Božjim planovima pripada!“ {Ellen White: SpTB02 51.2}

I Noje je nekada davno bio samo jedna osoba, ali se njegov glas tada čuo daleko. Zar stvarno zamišljamo da tada nije postojala oficijelna crkva, ovog puta u tolikom otpadu, da je samo jedna porodica bila spasena? Zar stvarno zamišljamo da smo mi bolji nego nekadašnje pale generacije? Poenta i jesta da jedan pripadnik Laodikeje upravo to kaže, sa rečima „bogat sam.

U kontekstu odbijanja opomene dolazi do napada, da mi koristimo kao prvo nama potrebne citate i objašnjenja, koji podržavaju naš „otpad“ (u stvari istinu), i da time „zaslepljujemo“ čitaoce, da bi onda kasnije navedene citate gledali kroz „zaslepljene“ oči. Ta tvrdnja se proširuje, da mi ne postupamo po etabliranim principima izuzetno rastegljive Hermeneutike, jer ne krećemo od samog početka, koji po njima kreće sa „dokazima“ o Trojstvu. Da li je tako relativan pristup Hermeneutici Biblijska zapovest? Naravno se na samom početku kao prvo prezentuje istina, da bi onda kroz otvorene oči bili spremni da prepoznamo laž i shvatimo šta znači pogrešno tumačenje istinitih citata. A upravo to zašta smo optuženi kao „manipulanti“ radi i druga strana, ovaj put sa citatima izvađenim iz konteksta, bez donošenja celokupne slike nauke Duha Proroštva.

Promenjena organizacija i GK, oblik i forma religije poslednjih dana

- “GK će biti napravljena kao Rim.” {Ellen White: Manuscript Release #133, p. 27 – Letter 71, April 8, 1894}

Po EGW je funkcija jednog predsednika GK direktno protiv Božje volje. Potpuno je svejedno kakvi se argumenti koriste, kao na primer: 'nastupa u ime crkve ili koordinacije'. Po tom gledištu je to isto bilo potrebno i u njenom vremenu, ili kod Jevreja koji su za vreme Samuila zahtevali da imaju nekoga ko će kao car nastupati u ime cele nacije. Drugo, u međuvremenu

ne postoji direktno odlučivanje crkve.

Isto tako se crkva poziva na glasanje povodom promena, od kojih je većina već dugi niz godina prisutna, a naši umovi naviknuti na njih. To je jedna čista manipulacija, i spada pod promenu organizacije. Zašto je potrebna neka hitna promena za koju crkva može da se pita tek nakon nje? Jedna promena našeg decenijama starog simbola nema nikakve veze sa hitnošću, i pokazuje u stvari još dublje stepen našeg otpada. Da li je neko bio pitan da li jezuitski profesori smeju da budu gostujući docenti na našim teološkim univerzitetima? Otkrivenje kaže potpuno jasno, da svi koji žele spasenje moraju da napuste Vavilon. Ovo opisano je upravo obrnut smer povratka Vavilonu i zveri koja daje svoj žig! GK se izdigla iznad crkve jednako kao i političari ovog sveta, gde izbori služe isključivo zaslepljivanju, da bi smo se osećali kao da utičemo na neku odluku...

Da li je crkva pitana da li se slaže sa pristupanjem lokalnim ekumenskim udruženjima ili svetskom savezu crkava, ili se kroz postepeno navikavanje nakon te preliminarne odluke radi na tome da se dostigne 'break even point' tj. kritična masa vernika koji će se kasnije složiti sa već učinjenom promenom starih principa? Danas se od strane visokih krugova vernicima prezentuje da su neki prateći otpadi upravo taj najavljeni omega otpad i promena organizacije. Ali, promena organizacije znači da će to zahvatiti većinu, a ne neke male grupe sa strane, koje pri tome još i same odbacuju organizaciju. Vernicima se iznose argumenti da se poslednja od Boga osnovana crkva odbacuje, kada se uzme gledište da je većinu zahvatio otpad. Ali isto je i u Starom Zavetu otpad bio nošen od apsolutne većine. Za vreme proroka Ilije je u Izraelu ostalo samo 7000 ljudi koji nisu otpali od Boga, iako su bili beznačajno mali broj prema većini od nekoliko miliona. Ipak je Izrael i u to doba imao status Božjeg naroda.

Današnja odbrana otpada se bazira na argumentaciji da je GK i po citatima Ellen White bila Božji glas, i da mi odbacujemo Božje zapovesti kada govorimo protiv odluka GK. Božji prorok je naravno potvrdio, da autoritet Božje crkve i GK ne sme da bude odbačen, naravno kada on bude praćen pravom istinom:

- "Kada se na zasedanju Generalne konferencije donese odluka braće sakupljene iz svih delova sveta, lična nezavisnost i lično rasuđivanje ne smeju tvrdoglavo da se zadržavaju, već ih treba napustiti. Nikada radnik ne treba da smatra vrlinom zadržavanje svog stava nezavisnosti nasuprot odluci celog tela." {Ellen White: 9T, p. 260, 1909}
- „U trenutcima, kada mala grupa ljudi, zadužena da bude vodstvo našeg dela u ime GK, počne da sprovodi nemudre planove koji sprečavaju Božje delo, ja sam rekla da ne bih mogla da slušam glas takve GK, predstavljene samo tom nekolicinom ljudi, kao Božji glas. Ali time nisam rekla da odluke GK, kada je skupljena na zajedničko zasedanje vernika sa svih delova zemlje, ne bi trebale da budu poštovane. Bog je zapovedio da predstavnici Njegove crkve sa svih delova planete, kada su skupljeni na GK, treba da poseduju autoritet. Greška je kada se neko nalazi u opasnosti da gleda na misljenje ili sud jednog covеka ili malog broja ljudi, jer se punina autoriteta i uticaja koje je Bog dao Svojoj crkvi nalazi u odlukama i glasu generalne konferencije, skupljene da napravi plan prosperiteta i napretka Njegovog dela.“ {Ellen White: 9T 260.2}
- „Bog je Svojoj Crkvi dao poseban autoritet i posebnu vlast. Niko ne može opravdati nepostovanje ili preziranje autoriteta i vlasti Crkve. Onaj koji to čini prezire Božji glas.“ {Ellen White: AA p. 164, 1911}

Da li zaista verujemo da je danas, kada smo otpali od toliko mnogo tačaka istine, odluka na GK garancija, da je to ispravna nauka? Po Ellen White sigurno ne! Ako je u kontekstu Omega otpada većina prihvatila lažne nauke, ta većina sigurno neće glasati kao u staro doba

samo za istinu. Zato i ova njena gornja izjava, da smo obavezni da poštujemo odluke GK, može imati takvo značenje samo kada je većina u crkvi ostala verna istini, i kao takva pri glasanju na GK vodila ka ispravnoj odluci. Drugi način tumačenja ove izjave bi značio da su i Rabini sa većinom tadašnje oficijelne ali pale Božje crkve doneli odluku "Božjeg glasa", kada su odlučili da razapnu Isusa na krstu, i odbili istinu da je On Mesija. Iz tog razloga je EGW izjavila da se nada da nećemo morati da ponovo izađemo iz Vavilona.....Sigurno zato što će pod lažne nauke pala crkva na GK i u praktičnom aspektu donositi "ispravne" odluke kao glas "istine".

U okviru ovog područja dolaze isto i „argumenti“ da GK predstavlja novozavetnu manifestaciju Božjeg glasa, kao što je u starom zavetu bilo „kamenje“ na grudima sveštenika, preko kojeg je Bog slao svetlost potvrde ispravne odluke. To je naravno ispravno, ali samo tada, kada su starozavetni sveštenici ili GK doneli odluke u skladu sa istinom. Da li je glas sveštenika Starog Zaveta uvek bio Božji glas, jer su to kamenje nosili na grudima? Sigurno ne, jer sami znamo da je pad Jevreja bio potpun i pre Isusove misije na zemlji. Da li je Ellen White potvrdila da GK u punini nije bila uvek Božji glas, i to kada je istina bila odbijena?

- Upozorenje da se ne poštuje glas Generalne Konferencije, u situaciji kada ona donese odluku suprotnu istini. Generalna Konferencija ne treba da bude kao Bog za narod." {Ellen White: Spalding and Magan Collection, 35 str. Pismo 81, 31. maj 1896}.
- „Prošlo je već nekoliko godina od kada generalnu konferenciju više ne posmatram kao glas Božji.“ {Ellen White: 17MR 216, 1898}
- „Generalna Konferencija nije više glas Božji za Adventiste sedmog dana.“ {Ellen White: 1901, GK Bulletin, p. 25}
- „Da su ovi ljudi (vođe) trebali da ostanu na svetom mestu, da bi bili Božji glas ka ljudima, kao što smo nekada verovali da bi generalna konferencija trebala da bude, to je prošlost.“ {Ellen White: General Conference Bulletin 1901 page 25 {PC422}}

I danas imamo istu, ali nažalost drastično negativno potenciranu situaciju. Jedan profesor sa Loma Linde je mogao da bez posledica na televiziji pozove Adventiste i građane da glasaju na referendumu za homoseksualne brakove, da bi smo time „pokazali“ „ljubav“ i „toleranciju“. Da li je do sada nismo pokazali? Da li je Avram pokazao „ljubav“ kroz „mirotvorno-ekumensko“ priznanje Sodome i Gomore ili kroz molitvu za njih? Da li to pokazujemo na Andrews univerzitetu, gde „obraćeni“ u "svom" na raspolaganje dobijenom birou „istražuju“ da li ćemo priznavanjem homoseksualizma (po tome bi i aktivni praktikujući bili kršteni i mogli da nose sve funkcije) pokazati „ljubav“, da bi onda aktivni pripadnici te grupe kasnije „prepoznali“ istinu.

U propovedi Prof. Dr. Waltera Veitha o severnom (Papa i Jezuiti) i južnom (njegovo ateističko-masonska-odeljenje) caru iz knjige proroka Danila, on je pokazao slike kako su studenti sa Andrews-a išli u Džamiju da se mole Alahu u "Duhu tolerancije", pošto veruju u "istog" Boga kao mi, pa ne treba da ih dovodimo u naše verovanje. U Kuranu postoje sure, koje otvoreno osuđuju i proklinju svakog ko samo pomisli da je Isus Bog, a istovremeno smrtnu majku Mariju dižu kao Katolici u natprirodno.

Izjava EGW o organizaciji sa prihvaćenim otpadom i pregaženom istinom se potpuno ispunila! Pregažena istina? Zašto se glasnim pobornicima otvorenog otpada ne govori ni jedna reč, ali je istovremeno kod izjave protiv Trojstva momentalno neko tu, da bi odbranio „istinu“. U tom kontekstu službenici GK putuju po celom svetu da bi „spasili“ crkvu.

Kao dodatno ispunjenje omega otpada dolazi i filozofija ogromnog broja teologa i profesora.

U pogledu ove jasne istine sa te strane dolazi ismejavanje da smo bukvalisti jer reči iz Biblije i Duha Proroštva gledamo „doslovno“. Isus kaže potpuno jasno, „tako stoji napisano“! U okviru te filozofije je dozvoljeno čak i odbijanje istine da je EGW prorok, i deklarirati je kao „nadarenog pisca“, kao i „potvrda“ evolucije na (za sada) nekim adventističkim univerzitetima. Kada je Prof. Veith na jednom našem teološkom fakultetu u Evropi izneo besmislenost evolucije, većina studenata je iritirano napustila salu!

Zato nije čudno da u sledećem koraku Omega otpada većine i odbijanje Duha Proroštva postaje sve rasprostranjenije. Nasuprot tome će po Otkrivenju 12,17+14,12+19,10 poslednja generacija Božjeg naroda neposredno pred Isusov dolazak jasno imati Duh Proroštva kao jednu od svojih osnovnih karakteristika. Princip jednog otpada je njegovo konstantno i eksponencijalno produblјivanje, pošto savest postaje sve otupljenija. Zato je sledeći korak da se i Biblija posmatra samo kao simbolika, u kojoj se navodno nalaze "samo" "rasejani" proročki fragmenti, tako da time postaje moguće odbijanje kao "simbolike" svakog stiha koji ne podržava tu lažnu nauku. Ovaj princip postaje među vodećim teolozima sve prisutniji, pošto nisu više u mogućnosti da drugačije argumentuju ta gledišta, jer je Bog poslao upozorenje sa jasnim ukazivanjem na biblijsku istinu i još jače dokaze njene neoborivosti. Ovo odbijanje postaje razvoj ka potpunoj huli, sve dok ne dođe definitivni Break-Even-Point kao kod Fariseja koji su razapeli Isusa.

Interesantno je da LGBT lobiji i ekumenisti, evolucionistički Profesori naših univerziteta koji odbacuju jasnu definiciju u Otkrivenju da se poslednji narod klanja Stvoritelju i ima Svedočanstvo Isusovo, Duh Proroštva, pa čak i Subotu, a Bibliju definišu kao knjigu sa fragmentima Božje reči utoplјene u istorijske zapise, mogu da pričaju bez ograničenja, a da niko iz Generalne Konferencije ne dolazi da održi propoved o moralnim principima i istini, dok se kod drugih istinitih tema i borbu na povratak njima jako brzo lokalno pojavljuju da milim propovedima, i uz skraćene citate EGW, i Biblijskim stihovima izvađenim iz konteksta brižno uklone dolazeći „otpad“.

Zašto je broj mladih propovednika, posebno na zapadu, koji propovedaju trostruku anđeosku vest postao skoro zanemarlјiv? Novi propovednici se u međuvremenu na većini univerziteta obrazuju da to ne „moraju“ da rade, a na nekim mestima dobijaju čak i sankcije pošto šire poruku „mržnje“. To nam sve pokazuje zašto se u ovim poslednjim danima zemaljske istorije nažalost pred našim očima pojavila potpuno polarizovana crkva sa apsolutnom većinom bez biblijske istine i pogaženom prvom zapovesti, slično polarizaciji istine i Vavilona na globalnom polju palog čovečanstva. Kao što su nosioci istine pokrenuti od Boga da se bore za pogrešnu ili pravu stranu, tako su i nosioci zablude ustali u energičnu odbranu svog gledišta. Ranije je moj deda kao unijski sekretar mogao slobodno da iznosi činjenicu šta je istina i da je Isus doslovni Sin, a danas svaki propovednik istog smera biva momentalno otpušten.

U mnogim crkvama na zapadu je otpad od istine postao otvoren, a u nekim oblastima se izbacuju Propovednici koji propovedaju skori Isusov dolazak i izlazak iz Vavilona, npr. u Americi otpuštaju kao „višak radne snage“. U Nemačkoj je predsednik severne unije, a isto tako i predsednik jedne severnoameričke unije otvoreno pozvao da praktičirajući homoseksualci dobiju oficijelne funkcije u crkvi! Naravno da Bog poziva i Homoseksualce kao i sve druge grešnike, i ukoliko taj poziv prihvate, onda podržani Božjom Silom Novorođenja odbacuju takav nemoralan život, i prelaze na Njegovu stranu, kao i ljudi sa drugim slabostima greha.

Jos jedan znak poslednjeg otpada je uvođenje ženskih propovednika. Bog je posle pada u greh jasno definisao mesto Eve, a Novi Zavet to potvrdio simboličkom formulacijom da žene čute u crkvi, što današnja teologija izokreće da se radilo samo o tadašnjim kulturološkim aspektima. Potpuno je jasno da Biblija definiše ko sme da bude glava u porodici i u crkvi. James White je bio glava svojoj ženi Ellen White i privatno i u crkvi. Naravno da principi istine podrazumevaju da i žene svojim aktivnim učestvovanjem u crkvenom životu treba da ga obogate, pa i da govore sa katedre. Mora se naglasiti da Ellen White i žene proroci iz Starog i Novog Zaveta nikad nisu imale dužnost rukopoloženog sveštenika u crkvi, iako ih je Bog izabrao za pero Duha Proroštva! Novi feminizam u celom svetu pokazuje sve otvorenije i

brže uspostavljanje potpune sotonine vlasti na zemlji pred neposredan dolazak Spasitelja, i odbacivanje poslednjih Božanskih principa i zakona u celom svetu.

Kao odgovor kompletnog aspekta tog pitanja, čitamo u Bibliji da Bog nije odbacio Izrael čak ni za vreme Vala, kad je ostalo samo 7000 vernih od par miliona, a ipak pleme Judu kao Isusovu lozu donekle distancirao da čuva istinu, i kad je onda sam Izrael potpuno otišao od Jerusalimskog hrama, im je čak i tada slao Iliju, kao sada mnoge propovednike i vernike poput npr. običnog evanđeliste Davida Gatesa i drugih aktivnih slugu Božjih. Kada je Bog oficijelno odbacio Judaizam je bilo TEK kad su RAZAPELI ISUSA, a sam narod TEK kad su kamenovali Stefana. Zato je sigurno da sadašnji pozivi sa mnogih strana na izlazak iz crkve NE dolaze sa Božje strane. Čak i moljenje većine Valu nije izazvalo Božje oficijelno napuštanje Izraela.

Kao danas lažno Trojstvo, zatim sotonsko-vatikanski znak crkve, sa tek na treći pogled obrnutim krstom i krivim linijama papskog ekumenizma nastalih na sastanku kod Jovana Pavla drugog. Tada je interno izabran predstavnik naše crkve iz Generalne Konferencije sa zlatnom medaljom odneo blagoslov naše crkve Papi, uz oficijeno obećanje prekida objavljivanja trostruke anđeoske vesti i odbacivanja slike tri anđela sa trubama i za prihvatanje ekumenizma. Video dokazi toga možete naći na predavanjima Bill Hughes-a, koji je kao propovednik, koji se tada tome opirao naravno izbačen.

Isto tako i jezuitsko-masonski infiltrirani adventistički Univerziteti (Ellen White takve ljude još tada naziva agentima sotone, i u njeno vreme u velikom broju prisutnih u vođstvu crkve), Unije i Generalna Konferencija, nisu znak potpunog pada, nego tek kompletna zabrana propovedanja Trostruke anđeoske vesti i raspeće Stvoritelja sa oficijelnim i globalnim odbacivanjem istine.

Naši mnogi mladi propovednici, posebno na Zapadu se obrazuju bez potpune istine ili se šalju pravi agenti sotone kao vukovi u jagnjećoj koži, da unose lažne nauke! To naravno ne znači da nam ne treba univerzitetsko obrazovanje. Mi moramo po izjavi Duha Proroštva do poslednjeg dana školovati svoju decu i motivisati ih na studije svim našim mogućnostima, jer Bog želi da smo obrazovani i sposobni da na svim nivoima svedočimo svim mogućnostima za Njega. I na Nebu ćemo kroz celu večnost stalno učiti, istraživati i otkrivati nove detalje istine.

Ali ta potreba je danas toliko deformisana, i postala trka za visokim titulama, da bi smo našli priznanje i poštovanje ovog sveta, kao i u crkvi, i koja je u tom pravcu proizvela još jednu klicu velikog produbljenja Omega otpada. Danas naši mnogi teolozi studiraju i vrše promocije (potpuno nepotrebne čak i na našim univerzitetima, jer samo podstiču ponos) i na svetskim teološkim univerzitetima, koji istovremeno našim univerzitetima u ime priznavanja traže teološke kompromise, koji se momentalno ispunjavaju. Ta pojava pored gubitka vere i dubine prave istine dovodi do velike filozofije i bezbrojnih knjiga u našim knjižarama, dok istovremeno od Duha Proroštva najavljenog u Otkrivenju nemamo čak ni svih 9 knjiga Svedočanstava, jer nam „finansije i resursi“ to ne dozvoljavaju. Ellen White je upravo to najavila kao jedan od najvažnijih znakova Omega otpada neposredno pred kraj! Ako se setimo položaja istine u prošlosti, ostanak na njenoj strani u celoj istoriji nikada nije donosio priznanja od spolja, nego samo progonstvo i/ili ismejavanje. Ta sa strane ukazana čast treba da nam otvori oči koliko smo se u stvari udaljili od istine! To nam daje nadu da je priprema rešetanja skoro gotova, i da se nalazimo vrlo blizu pred Isusov dolazak.

U ovom poslenjim trenutcima zemaljske istorije je Bog počeo da svugde podiže Adventiste, koji su počeli da prepoznaju i da se vraćaju pravoj i potpunoj istini, tako da je doslovni broj od 144000 postaje sve kompletniji i spremniji. Sa druge strane posmatramo istovremeno eksplozivni razvoj apsolutne moći neprijatelja na zemlji, i to u svakom pogledu, čime možemo samo da vidimo da smo bukvalno u poslenjim minutima zemaljske istorije. Time se polako završava potpuni razvoj apsolutno polarizovanog Čovečanstva, što je preduslov kraja palog sveta. Nedavno je čak i jedan Karizmatičar došao kod mene, koji je sam u Bibliji prepoznao, da Trojstvo dolazi od druge strane u svemirskom ratu. Drugi shvataju da je „dar jezika“ Sotonin falsifikat apostolske objave istine sa darom stranih jezika. Interesantna

slučajnost je da je čak i taj aspekt, posebno u Americi počeo da prodire u našu crkvu. Kada malo više istražimo npr. pozadinu „našeg“ muzičara Wintley Phipps-a, otkrićemo „slučajnost“ da se upravo on kreće u harizmatičkom krugovima sa Adventistima koji pričaju „jezicima“, i takve eksplicitno podržava i podupire u kontekstu rasta uticaja u crkvi. Mi moramo da shvatimo da u borbi dobra i zla nema slučaja! Ali, u istovremenom izvođenju Božje dece kako iz Vavilona tako i iz otpada u poslednjoj crkvi vidimo koliko naš Spasitelj intenzivno radi za nas, i priprema Svoj neposredni dolazak. Bezbožnost i otpad poslednje generacije kako u svetu tako i u crkvi poprima neshvatljive razmere, a nas u poslednjim minutima poziva na pokajanje i izbor prave strane!

Interesantna empirijska karakteristika Vavilona i druge strane predstavlja taj sve jači ekumenizam sa kombinacijom klanjanja Trojstvu, koje je po Papi najvažniji ekumenski faktor, i isto tako penetrantna muzika, kao „hrišćanska“ verzija u stvari demonske Rock i Beat-Pop muzike. Pri tome dolazi do zamene ekstatičnih emocija i pravog novorođenja Božjim Duhom, da bi uz „umirenu“ savest mogli da kao okrečeni grobovi ipak uživamo u grehu, bez da nas „muče“ „negativne“ emocije. Predavanja našeg propovednika i ex-rokera Brian Neumann-a nam mogu pomoći da još dublje razumemo, koliko su opasne skrivene hipnotičke slike na televiziji i u bioskopu, kao i moderna sinkopalna i isto tako hipnotička muzika. Čak je i pop zvezda David Bowie, koji sam pripada tom krugu, izjavio da apsolutno svaka forma moderne muzike sa ritmom, čak i najneupadljivije forme kao New Orleans Jazz ili moderna „hrišćanska“ muzika, ima koren u Voodoo-u, sa jednakim hipnotičkom dejstvom na naš mozak kroz izbegavanje filtera frontalnog lobusa u našem mozgu. Mi znamo da ljudi aktivni u neznabožačko-demonskoj Voodoo religiji uz jako izraženu ritmičku muziku sa bubnjevima posle izvesnog vremena padaju u izraženu opsednutost, pri čemu se na zemlji tresu sa telom i ekstremitetima. Interesantno je da istu pojavu vidimo i kod produbljenih harizmatičkih krugova. Tek kod takvih ekstrema možemo da prepoznamo, do čega takva muzika, pa i sakrivena iza blaže forme, postepeno dovodi, i da ona omogućuje Sotoni sve bliži pristup našem umu i telu u doslovnom smislu. Takva muzika je i kod nas već dugo prisutna, i prodrla je preko prvo manje upadljivih ranih postava Heritage Singers-a i kasnije kroz Sandi Patti i moderne Heritage Singers, koji su otvorili put sve do današnje potpuno harizmatičke muzike demonske pozadine sa izraženim bubnjevima i moralno-teološkog otpada sa uspavanim umovima. Isto to se desilo i u svetu, gde su Beatles-i omogućili pristup i blasfemičnoj Heavy Metal i Dance muzici. Ellen White je svetsku muziku sa bubnjevima, ritmom i igranjem prorekla kao karakteristiku Omega otpada u poslednjoj crkvi, i napisala da muzika oba pravca ima neshvatljivo jako delovanje na naš um, ili u pozitivnom ili u negativnom pravcu. Takva najavljena vrsta otpadne muzike dobija pred našim očima sve veći aplauz u crkvi. Kao odbrana toga dolazi do zloupotrebe Biblijskog izraza bubnjevi iz 150. Psalmu. Ali kod pravog istraživanja Biblijske prošlosti mi možemo da pronademo da su tadašnji instrumenti i tog karaktera bili samo decentna pratnja jako malih instrumenata sa samo jednim blagim udarcem po taktu, koji je pratio muziku punu veselja i radosti. Tadašnji bubnjevi nisu imali sinkopalan ritam i frekvenciju kao kod današnje plesne i moderne muzike. Ali, kao „argument“ „ispravnosti“ se uzima muzika Jevreja iz kasnije faze, kada je već bila drastično iskvarena uticajem neznabožačkih naroda, slično kao i kod nas danas! Jevreji su tada preuzeli drastično veće bubnjeve, kao što su to imali svi ostali pagani oko njih. Upravo ta muzika omogućuje i pojačava opsednutost mnogih ljudi u harizmatičkim krugovima.

Pošto se nije sve ispunilo da bi Bog ispljunuo Adventiste kao oficijelnu Laodikeju, trebali bi da se molimo, da Bog ili izbaci taj kukolj u većini iz oficijene organizacije (iako više verujem da će tada naša crkva postojati ekumenski ujedinjena sa Vavilonom, a Božji narod izaći), ili da nam pokaže, kada je ispunjeno novo raspeće Spasitelja i kamenovanje Stefana, i da tada napravimo ispravan korak, a ne odemo u fanatizam, iako i danas jako boli, kad vidimo eksploziju vavilonsko-harizmatičkih principa u Božjoj napadnutoj crkvi.

Ali kad pogledamo ponovo Otkrivenje, Bog jasno kaže da će ispljunuti Laodikeju, a istovremeno vidimo da posle nje nema nove crkve. A isto je Bog, Bog reda i organizacije, i ne želi haotično razbacan narod, osim kad bude primoran u progonstvu. Pošto spisi govore jasno da kukolj i žito rastu do žetve, moramo se moliti i postiti da nam Bog potpuno pokaže sta je sa time hteo da kaže.

Na otpadno harizmatičkom kongresu mladih u Novom Sadu je pored muzike druge strane prikazana i fantomima nemoralnog žensko-mušskog flerta, iako je Ellen White u Svedočanstvima napisala da Bog izričito zabranjuje teatralne nastupe kako u okviru adventizma tako i van njega. Čak i na takvu istinu dolaze „argumenti“ kako je ona pohvalila unuku kada je imala jednostavan dečji nastup u crkvi! Ali kada neko ostane dovoljno dugo u otpadu, njegovo srce toliko otvrdnjava da počinje da nalazi „opravdanje“ za sve, iako je istina jasna! Tako je na tom skupu emitovan Jay Z koji otvoreno slavi sotonu, u pauzama je bio organizovan ples uz disko muziku, što je potpuno ispunjenje proročanstva Duha Prorostva o formi manifestacije poslednjeg otpada naposredno pred kraj. Mnogi verni, koji su sa iskrenim pobudama bili tamo, nisu to ni primetili kao mnogi sa strane, zato što se uz ogromno prisustvo zlih palih anđela na njihovoj teritoriji i vernima na tom terenu zatvaraju oči. Ellen White je zato inspiracijom izričito rekla da ne idemo na takve skupove, a uz poslednji stadijum tog principa direktnu raspravu sa spiritistima, i da ćemo sigurno pasti, jer nas Bog nije tamo poslao! To se desilo i sa jednim od velikih tadašnjih propovednika koji je posle „svedočanstva diskusijom“ sam postao spiritista! A to što je takav vavilonski skup organizovan oficijelno od Laodikeje uopšte nije argument njegove autorizovanosti, pošto smo empirijski mogli da vidimo koga je on slavio. Zato je jedini način ispravnog postupanja pravog Adventiste da napusti takav skup ako on krene u tom pravcu. Da su ranije vernici na vreme reagovali, ne bi nikad ni stiglo do tako eksplozivne manifestacije odlaska na drugu stranu.

Zato svako stupanje na suprotni teren direktno otvara neprijatelju vrata, čak i gledanje filmova i slušanje muzike ovog sveta, pa i infiltrirane pop beat muzike u crkvi! Slično je uradio i sotonin sluga Elvis Presley sa Gospel muzikom u ovom svetu sa sinkopalnim ritmom, na čemu se bazira sva današnja muzika, pa čak i „mirna“ pop muzika, prisutna kao većina moderne muzike naše crkve i sveta. Zato je potpuno logično, da npr. u USA postoje „adventističke“ crkve, gde veliki broj mladih „vernika“ u mraku, sa maglom i disko svetlima, pleše uz „hrišćansku“ pop i rock muziku na takvim „Bogoslužjenjima“, a niko iz vodstva se ne buni niti posmatra to kao otpad, najavljen od Duha Proroštva.

Interesantno je još spomenuti, da je ovaj otpad praćen i pojačan kroz takozvanu Spiritual Formation „molitvu“, kod koje se za vreme te „molitve Bogu“ pola minuta do nekoliko minuta zaustavljaju misli, da bi onda kroz „smirenje“ „vizualizovali“ Isusa i čuli glas „Svetog Duha“. Upravo onako, kako je osnivač Jezuita Ignatius Layola, i sam spiritista, razvio na „dobrobit“ čovečanstva. To je u stvari maskirana čisto mistična New Age meditacija, koja našem neprijatelju potpuno otvara vrata našeg uma. Ellen White je napisala da onog trenutka kada uklonimo misli, omogućujemo Sotoni direktan pristup našem umu. Iz tog razloga neznabožačke religije dalekog istoka nemaju slučajno meditaciju u sebi. Zato je i lako da shvatimo, čiji glas se čuje u takvoj „molitvi“. A kako sam već i opisao, upravo takva molitva stoji zajedno u konstelaciji obožavanja lažnog Svetog Duha, u stvari prikrivenog samog Lucifera. Inače u metode hipnoze spada i tzv. „mirna“ muzika, gde se jako tiho i polako ponavlja isti pasaž, ritam, i tonovi.

Kao kruna takvih napada na Božju crkvu dolazi tzv. NLP metoda = Neuro Linguistic Programming, koja je unesena preko najvišjih redova naše crkve, čija je stvarna pripadnost nečem drugom a ne samo organizaciji crkve. O tim aspektima najbolje informacije stoje u propovedima od Bill Hughes-a na YouTube, koji se godinama bori za istinu u crkvi, i naravno je iz tog razloga izbačen. I NLP je u stvari isto razvijen od Layole, radi uticaja i manipulacije nad ljudima. Jezuiti su na to čak i otvoreno ponosni. A verovatno i mi, pošto isto upotrebljavamo njihove metode. Ta metoda je oficijelno „novootkrivena“ tek u 1970-im godinama, kao sredstvo za „ohrabrenje“ i vodstva ljudi u željenom „pozitivnom“ pravcu. NLP i oficijelno pripada tehnikama hipnoze, i nalazi se u udžbenicima te materije. Inače su Antropozofi, koji obožavaju Lucifera, razvili hipnozu, kao deo područja Mesmerizma, i uveli je u moderno društvo. Ellen White je izričito upozorila da je Mesmerizam jedna od najopasnijih Sotoninih tehnika. U svetu se NLP opisuje kao „dobra“ i prijatna mogućnost „terapije“ kod ličnog razgovora u dvoje. I otpad na ovom području opet dobija isti način odbrane, sa tvrdnjom da **deo** NLP-a, koji koriste „Adventisti“ „nije“ hipnotički, nego „ispravan“. To smo već isto čuli i na drugom polju, sa argumentom da je „Adventističko“ Trojstvo „ispravno“, i da „nema“ veze sa Katoličkim. Po tom sistemu mogli bi da isto kažemo da mi koristimo područje spiritizma u kojem se ne prizivaju duhovi. Spiritizam je spiritizam. NLP je NLP! Ili ćemo služiti

Bogu ili Sotoni! Sredina ne postoji. Empirijski gledano, svaku formu otpada prati isti način argumentacije, što može da nam posluži kao filter prepoznavanja i na drugim područjima. Bog je rekao da se odvojimo od sveta, a ne da od Spiritizma vadimo deo koji je „ispravan“!

Kod jednog područja NLP-a, gde se terapija u dvoje sada širi na celu grupu ili publiku, možemo da posmatramo sledeću konstelaciju: Govornik ili pevač se sa pozornice obraća publici, pri čemu ponavlja jednu frazu više puta (čak i 1-2 puta omogućuje slabljenje volje publike) sve glasnije, i onda u mnogim slučajevima poziva publiku da zajedno sa njim ponavljaju te reči ili note. Pri tome se on pri takvom hipnotičkom govoru stalno polako kreće sa levo na desno i sa desno na levo, sa sličnim efektima kao i kod klatna u klasičnoj hipnozi, tako da se ponavljanje i simulacija klatna međusovno pojačavaju. Ako malo bolje posmatramo, zapazićemo da je to postalo česta pojava, posebno u adventističkim krugovima Amerike. Kao kruna napada na um dolazi još i današnja moderna Beat muzika, koja drugoj zloj strani otvara poslednja zatvorena vrata našeg uma, i čiji se efekat u kombinaciji sa NLP-om potencira a ne sumira. U kontekstu propovedi dolazi još jedna dodatna karakteristika, a to je stalna oscilacija jačine govora i iznenadno glasne pa tihe reči, koje predstavljaju direktne ubode noža u naše umove!

Stvarno je tužno što je sotona uspeo da unese i svoje poslednje dubine delovanja, NLP, u Adventističku crkvu! Pri tome krugovi, koji su oteli vlast u Božjoj crkvi obrazuju mlade i zaslepljeno zavedene propovednika za upotrebu tih metoda, sa zavodljivim argumentom, da se time postiže da publika ostane celo vreme skoncentrisana, tako da „istina“ može da lakše do nje. Mladi NLP „Evangelisti“ u našoj crkvi zaista imaju drastično jači uspeh nego „zastareli“. Ta metoda masivno oslabljuje snagu naše volje i vodi ka tome da se ono što čujemo bez filtera automatski u malom mozgu slaže kao „istina“, slično kao i kod starije metode Backward Masking u muzici druge strane. Najjača forma NLP se koristi kod muzičkih koncerata, gde se publika poziva da jednu frazu ili odgovor na postavljeno pitanje više puta ponavlja sve glasnije, čime se publika hipnotički dovodi do emocionalnih flukcija i prihvatanja svega bez filtracije. Da li trebamo da u propovedima i koncertima koristimo metode druge strane, da bi smo „propovedali“ Evanđelje? Ovaj način hipnoze direktno otvara vrata našeg uma palim anđelima. Šta se dešava, ako se u tako izvedene propovedi uz istinu doda i neka otpadna nauka? Ona se onda prihvata!

Upravo takve lokalne crkve, u kojima se koriste ovakve metode dobijaju eksplozivni rast, šta se koristi kao „dokaz“ da je to „dobro“. Po tom sistemu bi i Pentakostalci mogli da kažu da propovedaju „istinu“, jer tako mnogo mladih nadiru u crkvu. Ali, da nije tako, Isusovo proročanstvo o poslednjim danima ne bi bilo ispunjeno.

Napadi na Bibliju

1: Matej 28,19

Kao što smo već videli čak i konstelacija "u ime Oca, Sina i Svetoga Duha", nije nikakav argument za Trojstvo. Taj stih predstavlja naknadno dodati falsifikat i pokušaj implementacije Trojstva. Iako Ellen White očigledno nije bila upoznata sa pozadinom citiranog stiha, ona ga je interpretirala u skladu sa gore objašnjenim principima istine. Pošto je teško pronaći skripte pre 325 godine kada je uvedeno Trojstvo, a od tada na dalje sve pronađene sadrže taj "originalni" stih, možemo samo indirektno pogledati šta su tadašnji biskupi citirali u okviru svojih dela.

Mi znamo sledeće činjenice: Trojstvo je pored zagrobnog života bilo osnova svake paganske religije. Car Konstantin je naredio da se sastavi ekumenska Biblija, u smislu ujedinjenja neznabožaca i palih hrišćana, i dao biskupu Euzebiju Cezarejskom taj zadatak, koji je u stvari bio samo potpuna implementacija onoga što je Inicijal Origen pokušao već ranije. Zato je, pored naknadno ubačenog Avramovog krila, i ovaj stih manipulativno promenjen.

- „Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha.“ {Matej 28,19}

Interesantna činjenica je da je Eusebius pre toga taj isti stih u svojim delima na 17 mesta citirao na drugi način, i to da je Isus rekao:

- „Sa jednom rečju i glasom je On rekao Svojim učenicima: „Idite dakle i naučite sve narode **u Moje ime** da se drže svega onoga što sam vam zapovedio.“

Iz tog razloga nije ni čudno da je posle 325. godine, kada je, uvedeno Trojstvo, Eusebius odjednom promenio način izražavanja, tako da u njegovih 5 dela nakon toga stoji današnja forma tog stiha. Cela Biblija poznaje samo krštenje "u ime Isusa" kao npr.: Dela Apostolska 8,16; 19,5; ili Rimljanima 6,3; Pošto prava Božja reč sigurno sebi ne suproti, a Matej 28,19 direktno suproti svim ostalim stihovima, to predstavlja najjači dokaz da je taj stih promenjen od druge strane! I sama Katolička crkva, koja se ne stidi ni promene subote, nego to još naglašava, kao i Wikipedia priznaje tu jasnu činjenicu:

- „Formula krštenja je **promenjena** od imena Isusa Hrista ka rečima **Otac, Sin i Sveti Duh od Katoličke crkve u drugom veku.**“ {The Catholic Encyclopedia, II, p. 263}
- „Odlomci iz Dela Apostolskih ili Poslanica svetog Pavla. Ti odlomci izgleda ukazuju na to da je najranija forma krštenja bila u ime Gospoda.“ „Da li je moguće pomiriti te **činjenice sa** verom da je Isus zapovedio Svojim učenicima da krštavaju u trinitarnoj formi? Da je Isus stvarno dao takvo naređenje, sigurno je da bi Apostolska crkva to sledila, i morali bi smo da imamo tragove poslušnosti tome u Novom Zavetu. Ali **ni jedan trag nikad nije pronađen.** Jedino objašnjenje te tišine, kroz gledište antitradicionalizma, je da je kratka Hristološka formula (Isusovo ime) **bila original**, a da je **duga trinitarna formula bila kasniji razvoj.**“ {The **Catholic University** of America in Washington, D. C. 1923, New Testament Studies Number 5: The Lord's Command To Baptize An Historical Critical Investigation. By Bernard Henry Cuneo page 27}
- „Krštenje je bilo **promenjeno** od Isusovog imena ka imenu Oca, Sina i Svetoga Duha u **drugom veku.**“ {**Britannica Encyclopedia**, 11th Edition, Volume 3, page 365}

Sotona se kroz celu istoriju bori protiv Božje reči, i to možemo da vidimo u istim napadima kako u srednjem veku tako i u današnjim danima!

2: 1. Jovanova 5,7

- „Jer je troje što svedoči na nebu: Otac, Reč, i sveti Duh; i ovo je Troje Jedno.“ {1. Jovanova 5,7}

Slično tome mnogi i stih iz 1. Jovanove 5,7 uzimaju u obzir, gde je i sama katolička crkva morala da prizna daga je kasnije dodala. Vulgata već od 1979 više ne sadrži ovaj tekst, tako da je i naša crkva morala ovaj tekst da prizna kao falsifikat: {The Seventh-Day Adventist Bible Commentary - Vol 7. p. 675 - 1962 edition emphasis supplied} i {Biblijska pouka 2009 treće izdanje 26 Avgust}.

Pošto se već očajnički traži potvrda istoga, dolaze tvrdnje da je ovaj stih ipak "ispravan" jer naša crkva nije imala "potpune" informacije. Ako se neki zvanični stav u našoj crkvi u odbrani Trojstva ne uklapa, onda se stavlja na stranu. Ali ako se u odbrani istine pokaže da neki pristupi ili stavovi nisu tačni, dolaze momentalne optužbe sa rečima da "odbijamo" crkvenu organizaciju. Ali sa druge strane ne dolazi do spominjanja stare Luterove Biblije iz 1545. godine, i činjenice da ona nije sadžavala ovaj lažan tekst, koji je ubačen tek 1581. godine, nakon Luterove smrti, a pre 1611. godine, kada je prvi put izdat inače najbolji prevod King James Bible, koji je nažalost preuzeo taj stih iz 1581:

- „Jer je troje što svedoči na zemlji: duh i voda i krv, i troje je zajedno“ {1. Jovanova 5,7} Luterova Biblija ORIGINAL IZ 1545

Ovi stihovi se odnose na Hristovu žrtvu na ovoj Zemlji a ne na Trojstvo! Tu Jovan u stvari ponavlja ono što je zapisao i u Evanđelju:

- „Nego jedan od vojnika probode Mu rebra kopljem; i odmah iziđe krv i voda.“ {Jovan 19,34}

Katolik Augustin, humanista i teolog Desiderius Erasmus von Rotterdam je Comma Commanum sa tim promenjenim rečima po prvi put 1516 godine umetnuo u papi Leo-u X posvećen Novi Zavet. Navodno zato što su se iznenada pojavili rukopisi od „grčkih izbeglica“ iz Konsantinopolja. Metodom Paleografije je bez alternativne mogućnosti utvrdjeno da ovi rukopisi (Minuskel 61-Codex Monforti) datiraju iz 16 veka! „Kakva slučajnost“.

To je bio prvi „grčki“ rukopis koji je sadržio Comma Johaneum u 1. Jovanovoj 5,7-8. I svi ostali rukopisi sa tim stihom su posle toga „slučajno“ pojavili. Kao odgovor se navodi da to baš nije tako, iako je tačno da mnogobrojni rukopisi ne sadrže ovaj stih, što i "ne znači" da to nije „istina“. Slično tome se ponašaju i Evolucionisti, koji ne traže iskreno Istinu već očajnički prepravljaju dokaze u korist njihovoj pretpostavci.

3: Moderni prevodi

Profesor Walter Veith na predavanju Battle of the Bibles - Total Onslaught „Rat Biblija“ dostupnom na na Yuotube, opisuje sve okolnosti i pozadinu napada na Bibliju. Iako je tematiku gornjeg stiha nepravilno obradio, jer očigledno nije imao u ruci originalnu Luterlovu Bibliju iz 1545, i njenu manipulaciju iz 1581, Njegova predavanja predstavljaju jasne dokaze istine! Iako je King James nastao nakon ubacivanja tog stiha, i to preuzeo, on i dalje predstavlja najistinitiji i najvažniji prevod!

Nisu li već pioniri upozorili na manipulaciju prevoda Biblije od strane neprijatelja? Da li su oni na taj način napadali samu Bibliju ili su je samo branili? Šta kaže James White o Bibliji Wescott-Hort "prevod"?

- „Westcott i Hort koriste Sinaiticus and Vaticanus da pripreme svoj Novi Zavet, rad koji uklanja tekst koji se koristi kod King James Bible, kasnije poznatog u naučnim studijama kao Textus Receptus.“ {James White: The King James Only Controversy, p. 33}
- „Mi vidimo rad od Westcott-a i Hort'a na Greek New Testament kao centralnu tačku truda da se KJV skine sa „prestola“ i njena baza Grčki tekst zameni sa Textus Receptus.“ {James White: The King James Only Controversy, p. 99}

Da li postoje neki pravi dokazi da je neprijatelj uspešan i aktivan u menjanju smisla Biblije? Helena P. Blavatsky, poznata spiritistskinja je jasno kazala, da je Lucifer njen Bog. Ona je bila osnivač Anthroposophie (Theosophie) kao i organizator sastanaka vođenih "duhovima" sa Wescott-om, Hortt-om i Charles Darwin-om. U njenim knjigama „Isis Unveiled“ - Volumes 1&2 i „The Secret Doctrine“ - Volumes 1&2, stoje sledeće reči:

- „**Mi** imamo "istinitu" Bibliju „**Codex Sinaiticus und Codex Vaticanus.**“ (Kakva "slučajnost")
- „Wescott i Hort su bili pravi učenici uklanjanja „Grešaka“ stare verzije.“
- „Sada je "konačno" odštampana revidirana verzija jevađelja od Wescott i Hort gde su uklonjene „greške“ iz "stare" verzije King James, da bi smo mnoge reči danas „bolje razumeli“. Stihovi starih protestantskih Biblija su nespojivi sa Aleksandrijskom verzijom! (p.p. Koja sa druge strane sadrži mistične nauke). Čim se ovo novo izdanje Wescott i Hort, bude pojavilo, Dres. Wescott und Hort će shvatiti da je to novo „Otkrivenje“ 19 veka. A stari prevodioci Biblije King James su napravili "haos", tako da samo još okultisti mogli da "spasu" i sačuvaju u svom "izvornom" obliku!} {u revidiranoj verziji King James Bibliji, „nema grešaka“ kao što je bilo "u" staroj. Čim King James verzija bude prevedena, ona

više neće zadržati nikakvu vezu sa originalom.“ {H.P. Blavatsky, on the Bible, Isis Unveiled}

Da li su ovakve spristističke manipulacije sa Biblijom Wescott i Hort-a ostavile posledice i uticaj? To nam najbolje objašnjava sama Wikipedia:

- „Internacionalni komitet koji je napravio grčki Novi Zavet od United Bible Societies Greek New Testament, nije samo usvojio ediciju Westcott-a i Hort-a kao tekstualnu osnovu, nego je sledio i njihovu metodologiju...“ {Wikipedia: "The New Testament in the Original Greek"}

Upravo je prevod King James Biblije je bio kao jedan od najznačajnijih izdanja kao i raniji prevod Martin Lutera. Ali mi sada imamo „novi,“ prevod NEW King James Biblije, „obnovljen“ ili boljen rečeno revidiran. u pravcu slugu drugo strane. Uprkos dobrim osobinama, čak i King James sadrži nažalost i upravo pre toga nakon smrti Lutera ubačen stih 1. Jovanova 5,7. Ovo izdanje je formiralo put za veliki broj prevoda na mnoge jezike. Nasuprot tome su Wescott i Hort svojim prevodom zamenili dobar prevod sa istinom i uneli kao bazu skoro svih novih prevoda svoji obradu koja nedvosmisleno dolazi sa druge strane. Barem sada znamo koliko je Biblija pretrpela promene, zbog čega nas optužuju, da i samu Bibliju odbacujemo odnosno preporučujemo samo "zastarele" verzije.

Nikeja 325. godine, Kontantinopolj 381. godine i Trojstvo

Pored toga dolazi "slučaj" da je pri koncilu u Nikeji 321. godine uvedena nedelja, a 325. Trojstvo (kao kod nas 1931. godine), pri čemu je ovo drugo još uvek bilo praktično odbačeno (kao kod nas 1919.), zato što je čak i tada većina bila protiv te lažne nauke. Zato je Trojstvo moralo da bude još jednom produbljeno usvojeno (kao i kod nas 1941. godine) i potvrđeno (kao kod nas 1980.) 381. godine na koncilu u Konstantinopolju. Da je Trojstvo u hrišćanskom svetu do tada zaista bilo rašireno, tada ne bi bilo potrebno usvajati tu nauku, i ponovno je nakon par decenija nametati. Kod oficijelnog uvođenja nedelje, koja je kao otpad već bila raširena, je to bilo daleko lakše. Nedelja se kao "odvajanje od Jevreja" širila sve intenzivnije, iako još uvek nije bila dostigla kritičnu masu potpunog prihvatanja. Zato je Konstantin morao da uvede nedelju oficijelno, i prisili sve da je drže. Radi njene raširenosti je i otpor bilo puno lakše slomiti. Opozicione grupe koje su se protivile ovim novim naukama su kroz vreme gotovo potpuno nestale, kao i kod naše crkve, gde je Trojstvo tek posle nekoliko pokušaja uvedeno a kasnije slomljen i ostatak protivljenja.

Ali čak i ovako jasne činjenice dobijaju drugu interpretaciju, i za to se uzima kao "dokaz" činjenica da su 325. uklonjeni i neznabožački Apokrifi. Naravno da je definicija Biblijskih knjiga bila promenjena, jer su ti lažni Apokrifi već pre toga bili ubačeni u biblijske skripte, inače ne bi trebali da budu izbačeni. Samo nešto što je već prisutno se može izbaciti, a nešto što nije većinski prisutno uvesti. Da su Trojstvo i nedelja pre toga bili prisutni u Hrišćanstvu, ne bi bilo potrebno uvođenje niti diktatorsko nametanje tog stava!

U stvari, kada neko ko je znao i imao potpunu istinu otpadne od nje, onda postaje i sedam puta gori od onoga koji je sam deo Vavilona. Čak je i palo Hrišćanstvo u Nikeji, uprkos proglašavanja Svetog Duha za „Božansko Biće“ još uvek ostavilo istinitu činjenicu da je Isus doslovni Sin, i da Sveti Duh proizilazi iz Boga Oca, a to je i do danas ostalo deo pale Katoličke (uz Bezbožno učenje da se Isus stalno iznova rađa) i Pravoslavne (koja dodatno ispravno veruje da Sveti Duh proizilazi i od Isusa) vere! Dole vidimo formulaciju teoloških tačaka iz Nikeje, koje su još i tada bile bliže Bibliji nego današnje učenje potpuno ispunjenog Omega otpada poslednje crkve, koji je čak otišao dalje i od tih paganskih crkava:

1. Verujem u **jednoga Boga Oca**, Svedržitelja, Tvorca neba i zemlje i svega vidljivog i nevidljivog.

2. I u **jednog Gospoda Isusa Hrista, Sina Božijeg**, Jedinorodnog, **od Oca rođenog pre svih vekova**; Svetlost od Svetlosti, Boga istinitog od Boga istinitog, Rođenog, a ne Stvorenog, jednosušnog Ocu, kroz Koga je sve postalo.

8. I u **Duha Svetoga, Gospoda Životvornog**, Koji od Oca **ishodi**, Koji se sa Ocem i Sinom zajedno poštuje i zajedno slavi; Koji je govorio kroz proroke.

Isto tako je još i 1931. godine u Adventističkoj crkvi uprkos prvom koraku otpada kroz proglašenje Trojstva ostala istina da je Isus oduvek doslovni Sin.

Poslednji ostatak i veliko mnoštvo

Šta je posledica lažne nauke o Trojstvu? Ellen White je u svoje vreme napisala da joj je Bog najavio, da će nam, pored toga što već znamo je nedelja žig zveri, pre samog kraja pokazati i sve ostale komponente klanjanja zveri i neprijatelju koje još nismo razumeli. Kada pogledamo svet oko nas, i do koje tačke su stigli Papa i USA, postaje potpuno jasno da se nalazimo neposredno pred drugi Hristov dolazak. Svima nama je poznato, da bi po EGW Isus došao već kratko nakon 1888, da nismo tada odbili poslednje delove istine. Jedini razlog, zašto Isus ne dolazi tako neshvatljivo dugo je navedeni otpad, koji dobija sve dublje dimenzije. Zašto? Zato što je sotona time onemogućio nastanak 144000. Ipak, današnja tvrdnja u tumačenju Otkrivenja glasi da je 144000 samo „simbolični“ „deo“ velikog mnoštva, koje će biti živo pri Isusovom dolasku, što po tome „znači“ da će i oni koji nisu ostavili sve grehe ipak preživeti kraj vremena milosti, koje je „samo simbolično“. Iako na prvi pogled Otkrivenje spaja veliko mnoštvo sa 144000, pri dubljem proučavanju shvatamo pravu dubinu istine, jer mnoga pogrešna razumevanja kao npr. da je Samuilov „duh“ „dokaz“ zagrobnog života dolaze površnim gledanjem stihova po ličnoj želji načina tumačenja.

Mi isto tako znamo, da će nakon kraja vremena milosti, bez Isusovog zastupništva u Svetinji nad Svetinjama, i najmanji greh dovesti do večne smrti. Osnovni preduslov za to je pored novorođenog karaktera, najdublje zajednice sa Spasiteljem i potpuna istina Koga i kako slavimo.

- „Svako ko u veri bude bio poslušan Božjim zapovestima će dostići stanje bezgrešnosti u kojem je Adam živeo pre nego što je pao.“ {Ellen White: Signs of the Times, 7/23/02}
- „Ovo su koji se ne opoganiše sa ženama, jer su devstvenici, oni idu za Jagnjetom kud god Ono pođe. Ovi su kupljeni od ljudi prvenci Bogu i Jagnjetu.“ {Otkrivenje 14,4}

Pored ostaloga u ovom stihu još jednom vidimo da u Bibliji ime Bog označava prvenstveno Oca, na par mesta i Sina, ali nikada Trojstvo. Jedna žena simboliše crkvu, a devstvenici se nisu opoganili ni sa jednom lažnom naukom tih palih crkava niti ekumenskom približavanju ka njima. Pošto su i pristalice Trojstva shvatili da ovo dokazuje da su stari Adventisti po Otkrivenju bili u potpunoj istini svih stubova pošto je Isus već tada trebao da dođe, počele su tvrdnje, da su čak i kraj vremena milosti i devstvenici 144000 simbolika, i da će to pogoditi samo ljude koji se nisu odlučili za Boga, tako da mi do samog kraja "zadržavamo" milost i time indirektno "možemo" da i dalje grešimo i nemamo potpunu istinu, tj. da je sada „imamo“.

Šta Duh Proroštva govori o Velikom mnoštvu iz Otkrivenja?

„On izlazi pred Svoga Oca. Pokazuje Svoju ranjenu glavu, probodena rebra, ranjene noge; podiže Svoje ruke na kojima se nalaze ožiljci od klinova. On pokazuje dokaze Svoje pobeđe. Predstavlja Bogu obrtani snop, one koji su vaskrsli s Njim kao predstavnicima velikog mnoštva koje će IZAĆI iz grobova prilikom Njegovog drugog dolaska .“ {Ellen White: Čeznja Vekova, glava 87}

Od svih ljudi koji će biti spašeni, samo sveti, tj. 144000 će biti živi nakon kraja vremena milosti, koji je isto doslovan:

- „Jedan anđeo „sa opravom pisarskom uz bedricu“ vraća se sa zemlje i obaveštava Isusa da je Njegovo delo dovršeno i da su **SVETI prebrojani i zapečaćeni**. Zatim sam videla Isusa, koji služi pred kovčegom u kome se nalaze deset Božjih zapovesti i kako spušta kadionicu. On podiže Svoje ruke i snažnim glasom uzvikuje: „Svrši se!“ Svi anđeli skidaju svoje krune dok Isus svečano izjavljuje: „Ko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još čini pravdu; i ko je svet, neka se još sveti“ {Otkr. 22, 11}. U to strašno vreme kada Isus prestane da posreduje, **sveti** će pred očima svetog Boga živeti **bez Posrednika**.“ {Ellen White: Rani Spisi, Kraj treće vesti, str. 98}

Hoće li veliko mnoštvo istovremeno imati Posrednika ako će i oni zivi dočekati Isusa? Isus napušta nebeski hram nezavisno od toga ko kojoj grupi pripada!

- „Videla sam svete kako napuštaju gradove i sela, grupišu se i žive u najskrovitijim mestima. Anđeli ih snabdevaju hranom i vodom, dok nepokajani pate od gladi i žeđi.“ {Ellen White: Rani Spisi, Glava vreme nevolje}

Nakon kraja vremena milosti će spaseni morati da imaju apsolutno celokupnu istinu, da bi bili spremni na vreme bez Isusovog zastupništva u svetinji nad svetinjama. U preduslove za život bez greha kroz Božju silu spada i potpuna istina, da bi neprijatelj izgubio svaki pristup, a mi držali prvu zapovest i molili se pravom Bogu. Nakon kraja vremena milosti neće biti moguće pripadati broju od 144000 a ne držati pri tome svaku od deset zapovesti. Oni koji pripadaju svetima, tj. 144000 moraju biti u takvom stanju da ih sotona ne može iskušati. Kao što je i Isus izjavio:

- “Ide knez ovog sveta, i u Meni nema ništa!” {Jovan 14,30}

Pošto je sotona taj otpad jako brzo nakon smrti Ellen White potpuno etablirao, postalo je gotovo nemoguće da se u usporedbi sa samo 8 spasenih pre potopa skupi tako ogroman broj vernih, pošto su i verni Adventisti odvedeni od potpune istine. U pokušaju utišavanja lične savesti se tvrdi da je taj tako mali broj samo simboličan, iako Isus nasuprot tome jasno postavlja pitanje da li će kod Svog dolaska naći bilo koga vernog koji Ga čeka.

- „Ali Sin Čovečji kad dođe hoće li naći veru na zemlji?“ {Luka 18,8}

Današnji teolozi tvrde da je Isus uzeo prirodu Adama "pre" pada u greh, i da mi radi današnje degeneracije "ne" bi čak ni kroz najdublju zajednicu sa Bogom mogli da pobedimo greh, pa je zato kraj vremena milosti samo "simboličan". Ovo predstavlja direktan napad na Božju svemoć, kao da je On "zavistan" od toga koliko smo mi degenerisani da bi učinio čudo.

Isus nam je isto i najavio, da će takvi ljudi propovedati kako uši svrbe, tako da bi nepokajani vernici mogli da i dalje uživaju u grehu bez loše savesti, jer je borba protiv greha "ionako besmislena" (slično kao kod Metodista i njihove nauke o predskazanju sudbine), pošto ćemo sigurno "biti" spašeni. Kao dodatan "dokaz" da smo mi danas previše slabi da bi mogli da se borimo protiv greha pomaže tvrdnja da je Isus na zemlji imao Adamovu prirodu pre pada u greh. Da je to istina, Njegova visina bi bila kao i kod Adama 3,5 metra. Ta lažna nauka je unesena od Dr. LeRoy Froom-a 1957. godine kroz njegovu knjigu "Questions on Doctrine" i izazvala je jak otpor u crkvi slično kao i kod unošenja Trojstva, samo što je to neslaganje bilo daleko slabije, jer je svaki novi korak na putu jednog otpada sve lakši i duži.

Isus nam je Svoji životom pokazao da je On, iako u oslabljenom telu, kroz duboku zajednicu sa Svojim Ocem ceo Svoj život proživio bez ijednog najmanjeg greha, šta je i po EGW stanje 144000 nakon završetka vremena milosti, koji će uprkos slabom telu podržani silom

Svetoga Duha dobiti snagu da ne učine ni jedan greh. On nam je pokazao već u Starom Zavetu da je i Enoh pre Uznesenja ovo stanje postigao. Njegova promena je bila najava o tog istog života poslednje Generacije, koja nam ne ostavlja mogućnost izgovora, jer tu vidimo da ćemo i mi biti vođeni Božjom silom, da bi dostigli isto bezgrežno stanje pre Isusovog dolaska. Božji prorok piše jasno da su 144000 zaista doslovan broj.

- „Živi **sveti**, 144.000 **na broju**.“ {EGW: Rani Spisi, Iskustva i Vizije, glava 2}
- „I čuh **broj zapečaćenih**.“ {Otkrivenje 7,4}

Jovan je takođe naglasio da je to doslovan broj, zato i kaže: „i čuh“ i ne samo da postoji broj, nego da se i ovaj mali broj doslovno shvati. Ako bi ovaj broj bio samo u okviru simbolike, onda on nikad ne bi opisao sa terminom „na broj“, nego kao živi sveti 144.000. I to je izbegnuto da bi se savest malo protresla i da se prizna da nas čeka potpun otpad sa absolutnom većinom, nezavisno od velikog mnoštva iz svih vremena, koje će da uskrsne za vreme skorog Hristovog dolaska. Zašto je to povezano sa velikim otpadom a posebno sa Adventistima? Jer ne može da se prikupi tako mali broj od tako velikog mnoštva u poslednjoj generaciji to je i razlog zašto je Isus odložio svoj dolazak od vremena EGW. A i sam udeo poslednje generacije u ovom broju postaje još manji, jer po Ranim Spisima, u taj broj spadaju i posebno verni pioniri posle 1844, i koji će taj broj od 144000 kroz delimično uskrsnuće potpuno popuniti. Ona je pisala da joj je Bog pokazao da sestra Hastings pripada broju 144000, kao i ona sama, ako ostane verna:

- „Videla sam da je ona zapečaćena (sealed, a to su samo 144000!) i da će vaskrsnuti Gospodnjim glasom, stajati na zemlji i biti sa 144,000.“ {Ellen White: 2SM 263.3}
- „Ali mi anđeo reče: „Moraš da se vratiš, a ako ostaneš verna, imaćeš preimutstvo da zajedno (tj. njihov deo) sa 144000 spasenih posetiš sve ove svetove i posmatraš dela Božjih ruku.“ {Ellen White: Rani Spisi, glava: Božja ljubav prema Njegovom narodu}

Takvi ljudi će biti podignuti delimičnim vaskrsenjem da bi Spasitelja dočekali **živi**. Ovo je bilo 1850 god. kada su vernici odlučno odbili učenje o trojednom Bogu. Ellen White jasno opisuje delimično vaskrsenje pre Isusovog dolaska :

- „Nastaje strašan zemljotres. Grobovi se otvaraju i oni koji su umrli verujući u vest trećeg anđela i svetkujući subotu, ustaju iz svojih grobova i praha koji im je bio postelja da čuju zavet mira koji će Bog učiniti sa onima što su održali Njegov zakon.“ {Ellen White: Rani Spisi, Glava oslobodjenje Božjeg naroda}

Oni koji će živi dočekati Isusa sigurno nisu veliko mnoštvo, jer su bili u grobovima za vreme nevolje. To su samo doslovne 144000.

Prema Otkrivenju, 144.000 su potpuno zapečaćeni. Naime sa pečatom živoga Boga. Ovaj pečat ne označava samo Subotu a vidimo po tome da je EGW nedvosmisleno pokazala, da neće svi Adventisti svi koji drže istinu, uključujući i Subotu kao dan Gospodnji, dobiti pečat Božji iako će mnogi od njih dobiti večni život. Mi znamo da će zapečaćeni nakon završetka vremena milosti biti bez lažnog učenja i bez ijednog greha. To se sigurno ne odnosi na sporedne tačke koje ne menjaju istinu kao npr. u koliko sati počinje Subota itd. Tu se radi isključivo o pitanju, Ko biva obožavan i kako se obožava. Prva zapovest kaže, da se samo Istiniti Bog može i sme obožavati. Da bi smo bili u stanju da pravog Boga obožavamo u punini i na pravi način, znači da mi moramo da imamo potpunu istinu. Reč „hula“ znači isto tako i obožavati lažnog Boga. Zato su Jevreji Isusu pripisali da huli na Boga, jer im je On nedvosmisleno pokazao da je Bog, što oni nisu hteli da priznaju. Zato je istina iz 10 zapovesti od ključnog značaja i znači pečat Božji. Sa druge strane možemo još dublje shvatiti, šta je Papa mislio kad je rekao da je Trojstvo najvažnije učenje Katoličke crkve koje će spojiti sve crkve. Isus kaže da niko ne može da služi dva Gospodara. A Trojstvo sa uzdizanjem Svetog Duha u Božanstvo jeste upravo taj dodatni drugi Gospodar!

U tom smislu, bilo kao stari adventista ili novi nakon saznanja istine prihvata i drži princip da

niko ne može dva Gospodara služiti. Bog nam je poslao mnogo dokaza istine, a mi te postojeće delove Božje religije odbijamo i tražimo neku svoju "istinu". Da li se Bog promenio, nakon 1850 godine kada je viziji otkrio da ne postoji Trojstvo, Istina tog smisla ostavlja samo dve alternative. Ili stari Adventizam ili nakon toga "dobijeno" (od koga?) "otkrivenje" nove "istine" koja je uvedena nasuprot Biblijskoj istini koju smo imali. To pokazuje još jednom da su Adventisti već 1888. godine imali potpunu istinu koja je sadržavala i odbijanje Trojstva. Jedina i poslednja tačka (po EGW), čije je nedržanje odložilo zapečaćenje i Isusov dolazak, je primanje spasenja kroz veru. To znači sa druge strane, da pravog Boga treba na pravi način obožavati, tako da je Božji narod trebao još samo poslednju dubinu u potpunosti razumevanja. U objavljivanju spasenja kroz milost, Wagoner i Jones su ponovo odlučno odbili Trojstvo, sa istovremenom jasno izraženom podrškom od strane Ellen White, koja je sa njima putovala po crkvama!

Da je broj današnjih adventista, sa većinom koja je odbacila istinu, u broju 144000 dodatno smanjen, je činjenica, da su mnogi ljudi iz Vavilona preuzili istinu. To znači da skoro ni jedan od 1000 od današnje generacije nakon vremena milosti neće biti spašen, budući da je Ellen White u kontekstu tada još probuđene crkve sa istinom napisala da će najviše 5 od 100 adventista dobiti večni život. Što se tiče 144.000, ne znači, naravno, da je od ove generacije samo ovaj broj spašen. Bog će povući mnoge koji Ga imaju u srcu, ali nemaju puninu istine, u san, da nakon vremena milosti ne izgube večni život. Istovremeno je teološki nejasno, koje je to veliko mnoštvo i da li će ono zaista biti u životu kad Isus ponovo dođe. Sa druge strane vidimo da će 144000 nositi potpunu bezgrešnost, a vreme milosti biti završeno. Logika ne govori da bi to veliko mnoštvo moglo ostati živo nakon kraja vremena milosti, dok Biblija jasno govori da će Isus pri Svom dolasku uskrsnuti veliko mnoštvo. Ja mogu samo da kažem, da se posle dubljih istraživanja može pronaći da će samo 144000 živi dočekati Hrista! Ali kolika je za nekoga veća mogućnost bila, da pronađe pravu istinu, toliko će strožiji će biti kriterijum za dobijanje večnog života. Problem je u tome, da se mnogi teše da ne moramo obavezno da pripadamo u 144.000. To je istina. Međutim sa takvim stanovištem, izgubićemo sve, jer se tako opuštamo, ne tražeći potpunu istinu, i naš život ne menjamo u potpunosti po volji Božjoj, ka čemu ova postavka i vodi!

Želim još jednom da naglasim, da će mnogi koji žive po savesti i pre kraja vremena milosti pođu na počinak, naravno biti spašeni, što i Ellen White piše za one koji drže nedelju a nisu imali priliku da čuju za istinu ili da je razumeju, ali su živeli u potpunoj zajednici sa Bogom, istovremeno tragajući u okviru svojih mogućnosti za dubinom istine. Koja je razlika između nedelje i Trojstva? Držanje nedelje predstavlja prvenstveno zavedenost iskrenih ljudi i zloupotrebu njihovog neznanja. Nedelja odlučuje samo da li se Bogu molimo na pogrešan način koji vodi ka neprijatelju i njegovoj lažnoj suboti, ali ne kojem se Bogu molimo. Kod Trojstva donosimo odluku Kome se klanjamo! Većina Hrišćana su istinite reči „u ime Oca, Sina i (Njihovog) Svetoga Duha“ jednostavno bez dubljeg razmišljanja preuzeli, ali su se do nedavno u isto vreme molili samo Ocu i Isusu. Dakle, oni su obožavali istinitog Boga. Kod Adventista se dogodilo isto. Kada je Bog kratko pred kraj vremena podigao Svoj narod u Svojoj crkvi, da bi esencijalna tačka istine, "Koga obožavamo" bila objavljena i vraćena ka istini starih pionira, podigla se je i druga strana, sa još puno jačim pozivom na obožavanje lažnog Boga. Zato je i sasvim logično da se ceo svet polarizovao u smislu Isusovog dolaska i izbora pravog i istinitog Boga, i da je to stiglo i do svakog područja poslednje Božje crkve. U okviru sve dubljeg otpada su neki odjednom počeli da se direktno mole Svetom Duhu, što pre toga nikad nije bilo učenje istine u našoj crkvi. Kroz traženje argumentacije svog otpada oni izjavljuju da se to "podrazumeva" i da Biblija nije uopšte protiv toga, jer je Duh sveti treća osoba u Božanstvu.

Ona je kao Božji prorok opisala da je u vreme nedeljnog zakona videla da se crkva srušila kao gomila prašine, i kad je već izgledalo da više nema nikoga od Božjeg naroda, počeli su samo malobrojni pojedinci da ustaju, otesaju prašinu sa sebe, i uz Pozni Dažd glasnom vikom Svetoga Duha izvedu ostali Božji narod iz Vavilona. Po mom razumevanju je to ostatak od broja 144.000, koje će se uz otrgnute iz Vavilona potpuno popuniti kad u vreme sedam zala u delimičnom vaskrsenju ustanu ostali pripadnici tog broja kao EGW i potpuno verni do krajnjeg dana, jer je EGW pisala, da joj je Bog tada pokazivao konkretne tadašnje vernike koji će isto biti deo 144.000, a isto i to, da se u tom broju nalaze samo oni sa

potpunom istinom posle 1844 godine, i isto da će to biti oni koji će živi dočekati Spasitelja.

To naravno ne znači da ostali mnogi preminuli verni Adventisti i ljudi iz sveta na Božjoj strani sa manjom svetlošću neće biti spaseni, nego da će Bog za 144000 izabrati posebno čvrste stubove svoje dece na zemlji. Kada vidimo da je u vreme proroka Ilije od par miliona samo 7000 ostalo verno, shvatićemo koliko je ogroman broj 144.000 koji će odbaciti SVAKI greh, i posle kraja vremena milosti moći da sa Božjom silom, radi svog celokupnog predanja Njemu, žive potpuno bezgrešno kao nas Spasitelj na zemlji.

Kao što je u starom Izraelu bilo 12 plemena, a u duhovnom Izraelu su ih zamenili 12 Apostola, tako će tu ulogu na kraju sveta upravo preuzeti 144000. 12 plemena su hrišćani! Zato se u Otkrivenju, kad je postojao samo još duhovni Izrael, a fizički samo 2 plemena, upravo navodi 12 plemena, da bi se simbolično potvrdila ista uloga, koju će oni odigrati u poslednjem pozivu celom svetu, pre kraja vremena milosti.

- „Od Jakova, Boga i Gospoda Isusa Hrista sluge, svima dvanaest koljena rasijanim po svetu pozdravlja.“ {Jakov 1,1}

Uprkos tako jasnoj istini mnogi smatraju da će pre kraja sveta Izrael opet ustati kao jako carstvo, jer je Biblija najavila da će mnogi izdanci ponovo srasti. Ali ovo se odnosi na to, da će mnogi iz Judeizma prihvatiti Isusa i Njegovo spasenje! Ovu navedenu lažnu nauku širi druga strana, koja još od Napoleona radi na tome da obnovi državu Izrael, da bi skrenula pažnju od toga kakvu ulogu u svetu igra poslednji pravi ostatak sa silom glasne vike. Ta osovina zla je predvidela zemaljski Jerusalim kao prestonicu „hiljadugodišnjeg mira“, koji druga strana obećava kao jednu od poslednjih prevara pre Isusovog pravog dolaska.

EGW napisala, da će tada sam sotona doći kao lažni Isus, da započne to carstvo „mira“, u kojem će onda oni koji ljube istinu biti progonjeni sve do Isusovog dolaska, jer su „oni doneli“ nevolje svojim bojkotom „carstva mira“ i nedelje. Sa propovedaonica kod nas i u drugim crkvama slušamo drugu vest da niko neće moći da potpuno ostavi greh, i da je ta bezgrešnost i cifra simbolična, jer je Isus za vreme boravka na zemlji Svojom Božanskom silom zaogrnutom smrtnim telom to mogao, za razliku od nas koji imamo samo ljudsku. Jako „logično“ pošto će vreme milosti tada prestati....

A sam Isus nam je pokazao, dok se kao Bog, odrekavši se potpuno Svoje sile na svakom području, u ljudskom telu samo Očevom silom odupreo SVAKOM grehu u svakoj sekundi Svog života na grešnoj zemlji, provodeći veći deo dana u molitvi. U Starom Zavetu je pokazao Enoha, koji je potpunim predanjem Bogu i Njegovoj sili postepeno postao potpuno bezgrešan, i uzet zato živ na nebo. EGW jasno piše da je to ono stanje koje će poslednja živa generacija MORATI da ima, da bi preživela kraj vremena milosti!

- "Što više budemo razmišljali o večnim predmetima, to ćemo više **otkrivati zasluge Spasiteljeve žrtve**, zaštitu Njegove pravde, puninu Njegove mudrosti i **Njegovu moć** da nas bez mane, nedostatka ili ičega sličnog izvede pred Oca." {Ellen White: Youth's Instructor; 30.novembar 1899}

Ali to je nešto što udara na nečistu savest onih koji se pravdaju gledajući u ostale vavilonizovane Adventiste, jer svi očekuju da se skoro svih 18 miliona spase, pa da još pri glasnoj vici dođu stotine miliona iz Vavilona! Zato ne treba da nas čudi i neshvatljivi moralni otpad, posebno mladih. O kad bi tako bilo, ali Isus jasno kaže, kad Sin Čovečiji bude došao, **hoće li naći veru** na zemlji! EGW je napisala da je Isus, uz uslovno proročanstvo, trebao da dođe jos pre 1900, ali smo otpali od vere. Kako? Današnje dublje istraživanje i razumevanje Otkrivenja, na koje nas je pozvala, zajedno sa Biblijom daje odgovor. Nije se moglo ispuniti obećanje o 144000 kao neopisivo velikog broja onih koji će uz muke Jakovljeve živi dočekati Spasitelja pre vaskrsenja ostalih vernih, brojnih kao morski pesak svih generacija iz 6000 godina postojanja života na zemlji i greha, i zajedno sa njima biti uzneti na nebo!

Otkrivenje 13,17.18

- „Da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ili ime zveri, ili broj imena njenog. Ovde je mudrost. Ko ima um neka izračuna broj zveri: jer je broj čovekov i broj njen šest stotina i šezdeset i šest.“ {Otkrivenje 13,17.18}

Ova glava predstavlja potragu za dubljom istinom, kao što je Duh Proroštva i najavio, da će nam Bog otkriti daljnje širine vidika, kao i posle razočarenja 1844, kada su pre toga verni ljudi imali od Boga dozvoljenu zavesu pred očima. Ali najvažniji dokaz produbljenja prave istine je da ono ne suproti staroj istini, što se upravo desilo sa Trojstvom, čije pristalice ipak tvrde da je Trojstvo to najavljeno „produbljenje“. Produbljenje znači utvrđivanje iste istine, a ne njena zamena i promena teološkog pravca za 180 stepeni! Donje posmatranje ne menja pravac starih pionira! Mi svi znamo da je nedelja žig zveri, a da ime zveri predstavlja prihvatanje Papstva u smislu autoriteta, moći i religije. Kao poslednji aspekt dolazi broj 666. Sva tri predstavljaju ostavljanje pravog Boga, a podeljeni su u Otkrivenju sa "ili", da bi mogli da prepoznamo da je u kontekstu večne smrti dovoljno prihvatiti samo jedan od ta tri. Vrlo brzo ćemo videti da upravo Trojstvo predstavlja taj broj 666, i da njegovo eksplicitno navođenje nije slučajno. Ellen White piše potpuno jasno, da veliki Omega otpad dolazi odmah nakon njene smrti. Iako u borbi protiv Trojstva zastupamo identičnu istinu kao i pioniri, dešava se da čak i neki propovednici govore da u kontekstu 1. Jovanove 4,1-5 širimo sotonsku nauku Antihrista! Po toj optužbi bi onda i pioniri i EGW morali da su barem "do" 1890 učili "sotonske nauke", pošto u citatima vidimo jasno šta su odlučno zastupali! A da je njihovo učenje bilo pogrešno, oni zajedno sa Božjim prorokom tada ne bi preživeli vreme nakon kraja vremena milosti, pošto i sami pošteni zastupnici Trojstva potvrđuju da smo tu "istinu" "prepoznali" tek nakon 1888 ili 1900 ili 1919 ili 1931 (različite tvrdnje različitih teologa). Da li je ona i nakon 1888 pisala da je subota pravi sedmi dan, ili da je nedelja lažni dan od odmora? Naravno da nije, jer je to i tada bilo potpuno jasno, isto kao i istinito znanje o Svetom Duhu. Ali ona je i puno kasnije još jednom potvrdila da istina stoji na istom mestu:

- „**Mi moramo da ponavljamo reči naših pionira.** Oni su radili na tome da učvrste temelje našeg verovanja. Ja sam **DOBILA reč**, da se ono već od njih napisano (svi njihovi spisi su potpuno semi-arijanski protiv Trojstva) treba **ponovo štampati**.“ {Ellen White: Review and Herald, 25. May, **1905**, par. 23}

U stvari je i danas isti slučaj kao i u apostolsko vreme, kada je nakon njihovog odlaska odmah došao jak otpad:

- „Jer ja ovo znam da će po odlasku mome ući među vas teški vuci koji neće štedeti stada; I između vas samih postaće ljudi koji će govoriti izvrnutu nauku da odvrćaju učenike za sobom.“ {Dela Apostolska 20,29.30}

Zašto u Bibliji i Duhu Proroštva čitamo, da u kontekstu svake vremenske dimenzije istorije i budućnosti samo Otac i Sin zaslužuju molitvu, ukoliko bi Sveti Duh zaista bio treće Božansko Biće? Zašto se stari Adventisti i Ellen White nikada nisu direktno molili Svetom Duhu? U svakom slučaju, mi danas možemo da posmatramo da su mnogi, za razliku od još ne tako davnog vremena, počeli da se direktno mole lažnom Bogu, isto kao i zavedeni neznabožci, pri čemu barem mi ne možemo da koristimo formu odbrane sa izjavom da nismo imali priliku da čujemo istinu. Isus kaže da ne možemo služiti dva gospodara, što je slučaj ako ostanemo kod ove nove forme molitve. Ovaj način otpada nas je pripremio za sledeću fazu služenja Papi.

Prema Otkrivenju će zver biti slavljena kroz tri komponente, tako da je dovoljno prihvatiti samo jednu u smislu napuštanja Božjeg naroda i gubitka večnog života. Kao što već znamo je nedelja žig zveri, i manifestovani znak njene hulne okupacije zemlje i vlasti na njoj. Istovremeno nedelja predstavlja indirektno klanjanje bogu sunca, Sotoni, jer i nosi ime dan sunca. Ipak, ljudi zavedeni u tom kontekstu ne obozavaju laznog boga, nego pred pravog Boga donose lazan način slavljenja. U tom kontekstu je važno spomenuti da ogroman broj

novih knjiga u našim knjižarama na koricama nosi sliku ljudi sa rukama uzdignutim ka suncu, što simbolički predstavlja obožavanje sunca. To isto nije slučajno, i ovakve slike potiču sa potpuno drugog područja, i sigurno ne kao ilustracija čekanja Isusovog dolaska! Ali šta i treba još da nas čudi, kada i „naša“ referentna knjiga „Trojstvo-Trinity“ na koricama nosi druidsko-sotonski simbol? Slepoća i uspavanost bez prepoznavanja osnovne granice između područja dobre i zle strane je zahvatila apsolutnu većinu vernika i teologa.

Kada pogledamo ujedinjenje vođa Jevreja, Muslimana, Budista itd. pod Papom, gde je čak i predsednik Izraela Simon Perez rekao, da nam više ne treba UNO, nego UNO svih svetskih religija, koje će voditi sam Papa kao „nosioc mira“, dolazi pitanje da li je uopšte potrebno žig zveri nedelju nametnuti i tim ostalim religijama, da bi bili potpuno pod Sotonom. Većina iz tih grupa će dobrovoljno i uz ekumenske pohvale prihvatiti Papino ime, koje je u političko religioznom aspektu simbol vrhovne moći, tj. priznati Papu kao vođu „mira“ i njegovu potpunu vladavinu nad svima.

Ostajemo kod oficijelnog Božjeg naroda. Većina će verovatno znati, da nedelja i ime zveri slave drugu stranu. Neki će to i odbiti, iako je već sada većina kroz ekumenske aspekte i takav način razmišljanja dala ruku zveri. Setimo se samo oficijelne izjave, tada još „samo“ vicepredsednika GK Neila Wilsona da je za Adventiste „smeće istorije“ da je Papa zver i da nije naša dužnost da govorimo protiv Katoličke crkve! Otkrivenje govori jasno da je upravo to naš glavni zadatak kao i da pozovemo ostatak Božjeg naroda da izađe iz Vavilona. Time vidimo da bilo kakva, pa i najblaža (koja je u stvari uvek samo prvi korak uz smirivanje savesti) forma ekumenizma dolazi direktno od Sotone. Ellen White je još tada napisala, da bi se progonstvo momentalno podiglo, kada bi se mi probudili i počeli da po Božjoj volji sa silom propovedamo istinu poslednjih dana, i kada bi je zaista držali.

Oni koji su prebrodili oba područja testa, tj. kojoj strani pripadaju, će onda na kraju biti isfiltrirani poslednjom tačkom, brojem imena zveri, 666, i svi koji spavaju neće položiti ovaj poslednji ispit.

Kao što znamo, Katolički kardinali su već krajem 19. veka otvoreno izjavljivali da je nebiblijska nedelja znak autoriteta Katoličke crkve, pošto on ne stoji ni na jednom mestu u Bibliji, ali ga sve Protestantske crkve drže uz besmislene argumentacije, i da se time u stvari dobrovoljno stavljaju pod Katoličku vlast „majke crkve“. Analogno tome današnji Papa Franciskus kaže potpuno otvoreno, da je **Trojstvo najvažnije učenje Katoličke crkve**, i da će kroz njega **sve crkve biti ujedinjene!** Već samo to bi trebalo da nam probudi alarm u našim mislima.

Kada sumiramo ove reči, možemo potpuno jasno da vidimo da sama zver naglašava da su nedelja i Trojstvo potvrda njene moći protiv Boga, i da će kroz nju staviti sve crkve pod svoje vodstvo, da bi se onda svi molili pravoj Aždaji, Sotoni. Zastupnici Trojstva odbijaju i ovo upozorenje, sa izgovorom da Katolici veruju da se Isus stalno iznova rađa, a da mi sa druge strane imamo „pravo i istinito“ Trojstvo. Ali ovo područje ne dotiče primarno dimenziju da li je Isus samo jednom rođen. Ovde se radi samo o tome, da li je Sveti Duh treće Božansko Biće, što je upravo apsolutna većina današnjih Adventista prihvatila. Puno drugih crkava isto ne uči zabludu o stalnom ponovnom Isusovom rađanju, ali su po Papi svi oni na bazi Trojstva ujedinjeni sa Katoličkom crkvom. I tu on ima potpuno pravo, jer su sve ostale negacije te činjenice samozaslepljujuće prirode, kao i „argumentacija“ protestantskih crkava da nedelja „ne“ dolazi od Papstva.

Isto tako i izjava, da mi „nismo“ oficijelno prihvatili i Katoličku formu Trojstva, izglasanu 325. tj. 381. godine nije potpuna istina. Postoje od naše strane potpisani ekumenski dokumenti (Vatikan II, WCC) koji pokazuju potpunu suprotnost. Dole stoji link od Adventist Biblical Research instituta od GK, gde možemo da pročitamo, da je Trojstvo Adventističke crkve u harmoniji sa (Katoličkim) Credo-m iz 325. i 381. godine:

https://adventistbiblicalresearch.org/sites/default/files/pdf/adventist%20beliefs_0.pdf

Šta sama Katolička crkva piše o Trojstvu i njegovoj poziciji?

- Misterija najsvetijeg **Trojstva je centralna misterija** hrišćanske vere i života. To je misterija samog Boga u Sebi. Ona je istovremeno **IZVOR SVIH ostalih MISTERIJA** vere i svetlosti koja ih obasjava. To je najfundamentalnije i esencijalno učenje u „hijerarhiji istina od vere.“ {Vatican Catechism 234}
- „Misterija najsvetijeg **Trojstva je centralna misterija** hrišćanske vere i života. Samo **Bog** to može pokazati nama kroz otkrivanje samog Sebe KAO Otac, Sin i Sveti Duh.“ {Vatican Catechism 261}

Da li nas ovo podseća na našu tačku verovanja, da postoji jedan Bog, i to fuzioniran kao Otac, Sin i Sveti Duh? Ovde vidimo od koga smo to 1980. godine doslovno preuzeli! Pod čiju smo to vlast pali, ako smo prihvatili najvažniju tačku vere te institucije? Nije ni malo slučajno što se kod nas pri krštenju čita nauka iz katehizma. Tu se naravno postavlja pitanje da li verujemo u jednog Boga, Koji „je“ Otac, Sin i Sveti Duh. U celoj Bibliji čitamo dijametralno suprotnu konstelaciju, i to da je taj jedan Bog sam Otac. U stvari, mi smo se tim otpadom direktno pokorili Papstvu, tako da nije ni potrebno da prihvatimo nedelju, da bi se molili lažnom Bogu. A sotona je lukav, jer dok svi gledaju u pravcu nedeljnog zakona, neće ni pomisliti da su sa druge strane odvedeni tako daleko tj. još dalje, da se direktno mole lažnom Bogu!

Otkrivenje nam opisuje potpuno jasno, da crkva druge strane nosi **tajnu tj. misteriju**, od Sotone inspirisane i na prvi pogled dobro zakamuflirane lažne nauke, koja po tvrdnji samog Pape predstavlja Trojstvo.

- „I reče mi anđeo: što se čudiš? Ja ću ti kazati **tajnu ove žene**, i zveri što je nosi i ima sedam glava i deset rogova.“ {Otkrivenje 17,7}

Ta crkva sa druge strane sama naglašava, da je misterija Trojstva **izvor svih ostalih misterija!** Naravno da je ta tačka centralna, jer odlučuje kojem Bogu se klanjamo! Bog nam je sve najavio, i poslao svaku vrstu opomene, ali većina nažalost prihvata rađe tajne te žene a ne istinu našeg Spasitelja.

Šta je poruka našeg Spasitelja u kontekstu ove tematike?

- „Načini i **sto** od drveta sitima.“ {2. Mojsijeva 25,23}
- „I pokuj ga čistim zlatom, i načini mu **venac zlatan unaokolo**. I načini mu oplatu unaokolo s podlanice, I načini **zlatan venac oko oplate**.“ {2. Mojsijeva 25,24.25}
- „I metaćeš **na sto hlebove**, da su postavljeni svagda preda Mnom.“ {2. Mojsijeva 25,30}
- „I postavi ih **u dva reda, po šest u jedan red**, na čistom stolu pred Gospodom.“ {3. Mojsijeva 24,6}

U Starom Zavetu vidimo u svetinji jedan sto sa 12 tankih hlebova, čiji se broj uprkos mnogim upravo očajnim pokušajima ne mogu drugačije interpretirati nego da kao broj predstavljaju 12 plemena. Taj sto je okružen zlatnim vencom, koji je opet i sam okružen od drugog većeg zlatnog venca. Onda na sredini stola leže tih 12 lepinja. Kada jedna kruna ne stoji na glavi vladara, onda ono što ona okružuje ili na čemu stoji predstavlja područje njegove vlasti. Da jedan venac simboliše krunu i vlast, i naravno i žrtvu, smo mogli da vidimo na Isusovom raspeću, iako su Sotonine sluge Isusu stavili venac sa trnjem, da bi ismejavali Njegovu vladavinu nad svemirom. Julius Cezar je kao krunu nosio venac bez trnja. Sto u svetinji reprezentuje apsolutno sve, pošto je okružen sa dva zlatna venca, koji predstavljaju krune i vlast Boga Oca i Njegovog Sina Isusa. Istovremeno vidimo da je Isus po vladarskoj poziciji ispod Oca, zato što veći venac Očeve krune okružuje manji venac Isusove krune. Sa druge strane su Obojica potpuni Vladari nad celim svemirom, jer su sva ostala stvorena bića i pod Ocem i pod Sinom.

Dodatnu potvrdu vladavine samo njih Dvojice vidimo u samom Otkrivenju, i to kada je navodna uloga trećeg „Bića“ kao „samo radi toga u okviru plana spasenja u pozadinu povučenog“ Svetog Duha već završena, jer je tu opisana nebeska konstelacija nakon pobeđe nad grehom! Zašto onda Isus još uvek nosi ime Jagnje, kao deo plana spasenja? Zato što će zauvek zadržati ljudsku prirodu i ožiljke kao sećanje na Njegovu žrtvu i pobeđu nad grehom!

- „I **više** neće biti nikakve prokletinje; i **presto Božji i Jagnjetov** biće u njemu; i sluge Njegove posluživaće ga.“ {Otkrivenje 22,3}

Ako je taj Bog to Trojstvo a ne Otac, onda Isus „ima“ dva puta mesto na prestolu i dvostruku egzistenciju, jer sa jedne strane „postoji“ u „Bogu“ Trojstvu, a sa druge strane istovremeno kao Jagnje! Ako je Sveti Duh Bog, zašto onda i On ne sedi na prestolu, koji je ovde opisan nakon završene misije spasenja? Tu Sveti Duh više ne nosi „povučenu“ ulogu u „okviru“ plana spasenja, jer je on završen. Kod dubljeg čitanja Biblije uviđamo sve jače koliko je lažna nauka o Trojstvu i matematički besmislena, jer broj 2 ne znači 3! A najžalosnije je što tako jednostavnim nivoom računanja vladaju i najmanja deca, dok istovremeno teolozi sa najvećim profesorskim titulama ne shvataju da 2 nije nikada bilo niti jeste niti će ikada biti 3!

Ova istina se pojačava kroz 12 hlebova, koji su simbol doslovnih 12 plemena Starog Zaveta, a istovremeno i 12 plemena Novog Zaveta iz Otkrivenja. 12 plemena predstavljaju 1 Božji narod na zemlji. Isto tako kroz prisutnost 12 plemena u oba Zaveta dobijamo potvrdu da se ovde radi o večnom principu nebeske vladavine, a ne samo o temporalnoj simbolici žrtvenog sistema Starog Zaveta. Ti tanki hlebovi su poređani raspolovljeni u 2 gomile sa po 6 hlebova, čime vidimo da Otac i Sin kao 2 Bića **dele** vlast i zajedno vladaju nad Božjim narodom, i da Isus nad Božjim narodom ima isti autoritet vlasti kao i Otac. Ovih 12 hlebova su podeljeni samo u dve gomile tj. $2 \times 6 = 12$ a **ne** u 3 tj. $3 \times 4 = 12$, zato što Biblija ne uči Trojstvo i tri Božanska Bića na prestolu tj. 4×3 , nezavisno da li se radi o vremenu pre nastanka greha, za vreme njega ili nakon njegovog uništenja! Zašto su tih 12 hlebova podeljeni na pola? Ne postoji nijedan drugi odgovor, osim da postoje samo 2 Božanska Bića i Vladara, a ne 3. Zašto ne postoji 3 venca, ili zašto npr. i u Psalmu 110,1 iz Starog Zaveta samo dva Božanska Bića sede na tronu. U celoj Bibliji ne postoji ni jedno mesto koje kaže da i Sveti Duh sedi na prestolu, iako su Otac i Sin sami duhovna Bića!

- „I namesti **sto** u šatoru od sastanka **na SEVERNOM stranu** šatora pred zavesom.“ {2. Mojsijeva 40,22}
- „A govorio si u srcu svom: izaći ću na nebo, više zvezda Božjih podignuću presto svoj, i **sešću na gori zbornoj na strani SEVERNOJ**; Izaći ću u visine nad oblake, **IZJEDNAČIĆU se s Višnjim.**“ {Isaija 14,13.14}

Da ova dva venca zapravo simbolišu krune i vlast Oca i Sina vidimo još jače i kroz činjenicu da taj sto okružen sa dve krune tj. dva venca stoji na severnoj strani, kao i Božji presto na nebu, koji je isto na severnoj strani! A sa druge strane vidimo da sam sotona želi da otme Bogu presto na severnoj strani, koji je upravo simbolisan ovim stolom sa 2×6 hlebova. Na koji način sotona može da svoju želju izjednačenja sa Svevišnjim prenese i na simboličko područje? Samo kroz dodavanje treće gomile od 6 hlebova, da bi time pred celim svemirom "pokazao" da i on ima "jednak" autoritet kao sam Bog!

Čak i kada bi neko odbio da prihvati činjenicu sa dva krunska venca, tu ipak ostaju 12 hlebova u dve gomile po 6 jedna pored druge, tako da vidimo dve cifre 6 jednu pored druge, tj. broj 66 u geometrijskom ali NE aritmetičkom smislu. Ne postoji drugi način tumačenja ovog dela, bez obzira koliko to pokušavali! Iz tog razloga i ne slučajno naši telolozi tu simboliku podele 12 hlebova u svetinji u dve grupe ili 2 venca uopšte ne uče na fakultetu, slično kao što i rabini ne dobijaju obrazovanje o knjizi proroka Danila, jer bi ih odvela ka istini o Isusu, kao i kod nas to, da Trojstvo nije Biblijska nauka, nego "slučajno" deo skoro svih paganskih religija od Vavilona pa do danas.

U pokušajima neprijatelja da se izjednači sa istinitim Bogom možemo da shvatimo, zašto on

želi treću gomilu od 6 hlebova kao znak moći i vlasti. Zato on donosi kao falisifikat taj treći broj 6, kao treću gomilu od svaki put 6 hlebova u svetinji, znači treći broj na postojeći Očev i Sinov broj 66 znači $66+6 = 666$. Time on želi da zaslepi neutvrđene ljude da je i on „Bog“ i da ima „istu“ moć kao i pravi Bog. I upravo je to rekla Helena Blavatsky, satanistkinja i jedan od osnivača spiritističke sekte Teozofa, sa izjavom da „na žalost“ postoji silan Bog Jehova, ali da je i njihov „Bog“ „jednako“ moćan.

Sotona je ovde uradio još nešto. On je stopio Očev broj 6, Hristov broj 6, i svoj broj 6 u jednu cifru 666 i tako načinio Trojstvo! Očev broj 6 i Sinov broj 6 se **ne stapaju** u jednu cifru 66, jer bi to tada značilo Dvojstvo. Bog nije Dvojstvo! Ne postoji Jedan Bog: Otac i Sin. Izraz: Jedan Bog se uvek i isključivo odnosi samo na Oca! Mi vidimo iz celokupne Božje Reči da Sin uvek uzdiže Oca, i iako je bio jedno sa Svojim Ocem u mislima, namerama, ciljevima, nikada nije hteo da se izjednači s Višnjim.

- „Koji, ako je i bio u obličju Božjem, nije se otimao da se uporedi s Bogom; nego je ponizio Sam Sebe...“ {Filibljanima 2,6.7}

Sotona je taj koji **želi da se izjednači** s Višnjim, koji hoće da nam usadi u misli, u veru, u nauku, tu laž, da je Jedan Bog: Otac, Sin i Sveti Duh. Na taj način stvara Trojstvo. Kao slika tog Trojstva te šestice bivaju spojene u jedan broj 666.

Kod Živog Boga se te šestice ne spajaju! Svaka gomila hlebova stoji za sebe na stolu i one se ne stapaju u jednu cifru. Jasno je odvojena Očeva gomila hlebova na stolu od Hristove gomile i te dve odvojene gomile hlebova se ne smeju označiti brojem 66. Mogu se označiti ovako: $12=6+6$ ili $12=2 \times 6$.

- „I uzmi belog brašna, i ispeci **dvanaest kolača**, svaki kolač da bude od dve desetine efe. I postavi ih **u dva reda, po šest u jedan red**, na čistom stolu pred Gospodom.“ {3.Mojsijeva 24.5.6}

U Svetoj Božjoj Reči nalazimo taj broj 666, gde je jasno naznačeno čiji je to broj, da je to broj zveri. Broja 66 nema nigde ni u Božjoj Reči, niti u Duhu Proroštva.

- „Da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima **žig**, ili **ime zveri**, ili **broj imena njenog**. Ovde je mudrost. Ko ima um neka izračuna broj zveri: jer je broj čovekov i broj njen **šest stotina i šezdeset i šest**.“ {Otkrivenje 13,17.18}

Sada možemo da prepoznamo, da upravo broj 666, tj. Trojstvo priznaje Lucifera kao „Boga“, isto kao što i nedelja donosi „istinu“ da je on „pravi Bog“ koji dobija molitvu na zemlji. Kao što znamo, taj simboličan presto, tj. sto sa krunama i hlebovima stoji kao i pravi nebeski presto na severnoj strani i simboliše Božju i Isusovu moć i vladavinu. Pošto sotona želi da preuzme moć i vladavinu, i on donosi svojih 6 hlebova na tu severnu stranu. To je našlo potpuno ispunjenje kako u trostrukom Božanstvu neznabožackih religija, tako i u palom Hrišćanstvu, sa izvrnutim brojem 66 u Trojstvo tj. 666.

- „I čuh broj zapečaćenih, **sto i četrdeset i četiri hiljade zapečaćenih** od sviju kolena sinova Izrailjevijeh; Od kolena Judina dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Ruvimova dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Gadova dvanaest hiljada zapečaćenijeh; Od kolena Asirova dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Neftalimova dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Manasijina dvanaest hiljada zapečaćenih; Od kolena Simeunova dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Levijeva dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Isaharova dvanaest hiljada zapečaćenih; Od kolena Zavulonova dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Josifova dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Venijaminova dvanaest hiljada zapečaćenih.“ {Otkrivenje 7,4-8}

U stvari, 12 plemena u Otkrivenju, koja čine broj od 144000 izabranih tj. zapečaćenih potvrđuje još jednom, da 66, tj. dve gomile od 6 hlebova iz Starog Zaveta imaju u smislu nebeske konstelacije važenje i za današnje vreme, a ne samo kao žrtvena simbolika.

Posebno duboki otpis tih 12 plemena sa ovaj put dodatnim brojem od 12000 po svakom plemenu želi da stavi akcenat upravo na to, tj. da je taj broj doslovan, i da predstavlja jedan Božji narod, a ne simboličan, jer ta plemena nisu ni tada postojala, nego su bila osim Judinog i Venjaminovog plemena istrebljena. Taj broj 12000 inače ne bi trebao kao dodatna cifra, jer je sama brojčana simbolika sa 12 plemena = jedan narod već data. Negacija Trojstva dobija dodatno produbljenje još jednom potvrdom na drugi način. U Otkrivenju dobijamo opis 7 crkava, pri čemu one čine samo jednu Božju crkvu, jer samo jedan Bog ima samo jednu crkvu:

- „Sedam zvezda jesu anđeli sedam crkava; i sedam svećnjaka koje si vidio jesu sedam crkava.“ {Otkrivenje 1,20}

I Stari Zavet potvrđuje Isusove reči da kao Ženik ima samo jednu crkvu kao jednu nevestu:

- „I učiniću, te će iz gradova Judinih i s ulica Jerusalimskih nestati glasa radosna i glasa vesela, glasa **Ženikova** i glasa **nevestina**; jer će zemlja opusteti.“ {Isaija 7,34}

Dodatni opis 7 Duhova, koji kao simbolika jednog Svetog Duha izlaze od Božjeg prestola i preko Isusa odlaze u ceo svemir, pri čemu su istovremeno prisutni kod Oca i Sina na nebu, isto znači samo broj 1, kao i jedna crkva od 12 plemena ili od 7 svećnjaka. Isto tako još jednom možemo da razumemo zašto i Duh Proroštva objašnjava da na nebu postoje tri sile, i to Očeva, Isusova, i sila od Njih proizilazećeg Svetog Duha. Ni na jednom mestu u celoj Bibliji ne vidimo jasnije potvrdu da Sveti Duh direktno proizilazi od Oca i Sina, i ne sedi na prestolu kao Božansko Biće. Istovremeno nam Biblija time pomaže da shvatimo šta je EGW mislila pod „nebeski Trio“:

- „I od prestola **izlažahu** munje i gromovi i glasovi; i sedam žižaka ognjenih gorahu pred prestolom, koje su **sedam Duhova Božijih**.“ {Otkrivenje 4,5}

Ko sedi na prestolu, kao Osoba od Koje izlazi Sveti Duh? Sam Bog Otac:

- „I kad daše životinje slavu i čast i hvalu **Onome što seđaše na prestolu**, što živi va vek veka.“ {Otkrivenje 4,9}
- „Gledah dokle se postaviše prestoli, i **Starac sede**, na Kom beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, **presto** Mu beše kao plamen ognjeni, točkovi mu kao oganj razgorio.“ {Danilo 7,9}

Zašto Isus nije Taj, Koji sedi na prestolu? Zato što Otkrivenje Njega opisuje kao Jagnje, Koje dolazi kod Oca, Onoga Koji sedi na prestolu, i kao Onoga, Koji Svetoga Duha šalje u ceo svemir:

- „I videh, i gle, nasred prestola i četiri životinje, i posred starešina **Jagnje** stajaše kao zaklano, i imaše sedam rogova, i **sedam očiju, koje su sedam duhova Božijih poslanih po svemu svetu**. I dođe i uze knjigu iz desnice **Onoga što seđaše na prestolu**.“ {Otkrivenje 4,9}
- „Duh je Duh Božji i Duh od Hrista. Mi ponovo čitamo o „sedam Duhova Božjih poslanih po celom svetu“ Otkrivenje 1,4 3,1 4,5 5,6. To je bez pitanja jednostavan opis Svetog Duha u toj formi kao znak Njegove savršenosti i potpunosti. Ali da je Osoba (Biće), On bi teško mogao da bude opisan na ovaj način. Mi nismo nikad pročitali o sedam Bogova ili sedam Hristosa.“ {U. Smith, Review & Herald, October 28, 1890}

Ovo je bilo verovanje starih Adventista! Bog na nekoliko načina potvrđuje istinu, sa različitim načinima simbolike, a uprkos takvoj objavi istine iz više perspektiva dolazi do njenog odbijanja, zato što se Biblija proučava u ponosu „znanja“, a ne ponizno na kolinima, sa molbom da Bog otkrije istinu!

U svakom slučaju i kod Papstva, kao žene tj. pale crkve dolazi do dva načina simboličkog opisa gde se isto tako koriste brojevi 7, 10 (tj. 10-3) i 12:

- „I stadoh na pesku morskome; i videh zver gde izlazi iz mora, koja imaše **sedam glava**, i **rogova deset**, i na rogovima njezinim deset kruna, a na glavama njezinim imena hulna.“ {Otkrivenje 13,1}
- „I uvede me duh u pusto mesto; i videh ženu gdje sedi na zveri crvenoj koja beše puna imena hulnih i imaše **sedam glava i deset rogova**.“ {Otkrivenje 17,3}

U stvari, tih 10 rogova predstavljaju simbol trijumfa nad Božjom crkvom, koja je u Bibliji predstavljena sa brojem sedam, time što je od 10 rogova tadašnjih 10 neznabožičkih naroda koji su osvojili Rim i prihvatili staroapostolsko Hrišćanstvo 3 plemena predstavljalo posebnu odbranu Arijske nauke protiv Trojstva, i koje je Papa radi toga istrebio. Današnju laž, da je Arius odbijao Isusovo Božanstvo je napisana od pobednika, koji je sam napisao istoriju po svojoj želji. Njegovih današnjih 10 rogova označavaju da Papa i danas ne dopušta odbranu istine, tj. da u svom portfoliu moći ima i ta 3 izvađena tj. preuzeta roga, tako da istovremeno ima kontrolu i nad 7 rogova, tj. Hrišćanstvom, pa nažalost i nad Adventizmom, preko svojih Jezuita koji su preuzeli ogroman procenat vodstva naše crkve.

- „Potom videh u utvarama noćnim, i gle, četvrta zver, koje se trebaše bojati, strašna i vrlo jaka, i imaše velike zube gvozdene, jeđaše i satiraše, i gažala nogama ostatak, i razlikovaše se od svijeh zveri pređašnjih, i imaše **deset rogova**. **Gledah rogove, i gle, drugi mali rog izraste među onima, a tri prva roga iščupaše se pred njim**; i gle, oči kao oči čovečje behu na tom rogu, i usta koja govorahu velike stvari.“ {Danilo 7,7.8.}

To nam pomaže da potpuno prepoznamo, zašto se papa po proroku Danilu uzdigao upravo iznad 7 rogova, a Otkrivenje potvrdilo da je nad njima i ostao uzdignut, i time sa vlašću nad svih 10 rogova, kao što je i Sotonina želja bila uvek da se izdigne iznad Boga.

Tri plemena tj. ta 3 iščupana roga, koji su kao Arijski stajali posebno na putu širenja nauke o Trojstvu, su bili Vandali, Heruli i Ostrogoti. Oni su kao i svih ostalih 7 naroda prihvatili i preuzeli staro Hrišćanstvo. Isključivo jedina grupa, koja je tada prihvatila Trojstvo je bio **samo** uzak krug oko Rimskog biskupa u istom gradu! Već ta činjenica bi iskrene ljude morala da dovede do dubokog razmišljanja, kao što je i jedan od najvažnijih pionira to objasnio:

- „Doktrina o Trojstvu je prihvaćena na savetu u Nikeji 325-te godine. **Ova doktrina uništava Božju ličnost i ličnost Njegovog Sina Isusa Hrista našeg Gospoda. Sramotne mere kojima je ono nametnuto crkvi koje se pojavljuju na stranicama crkvene istorije, može postići da se svaki vernik u tu doktrinu posrami.**“ {J. N. Andrews: Review & Herald, March 6, 1855}

Biskup Arius je na nivou organizacije tj. vodstva oficijelne teologije vodio duboku borbu za istinu protiv neznabožičkog cara Konstantina, samo odenutog hrišćanskim mantilom, koju je nažalost na Nikejskom koncilu 325. godine izgubio. Sa druge strane većina vernika u narodu je to odlučno odbila, tako da je i na kongresu u Carigradu 381. ponovo pokušano nametanje Trojstva, ovaj put nešto uspešnije, iako primarno samo u okviru Rimske biskupije. Tek nakon uništenja ova 3 naroda je konačno završen i trijumf nad svakim otporom protiv te lažne nauke!

Tako jasna, sa više različitih uglova potvrđena istina šta je 666 dobija opet filozofsko odbijanje (u svojoj farisejskoj „mudrosti“) „obrazovanih“ teologa, sa „argumentim“, da je u Novom Zavetu taj broj 666 napisan na Grčkom jeziku, i koji na tom jeziku ne znači 3 cifre sa brojem 6 jedna pored druge, nego tri cifre druge vrednosti, i to 600 + 60 + 6, što onda čini povezanost sa 6+6 hlebova nemogućom. Ali, u tom stihu stoji, da taj broj moramo da razumemo sa mudrošću:

- „Da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ili ime zveri, ili broj imena njenog. Ovde je **mudrost**. Ko ima um neka izračuna broj zveri: jer je broj čovekov i broj njen šest

stotina i šezdeset i šest.“ {Otkrivenje 13,17.18}

Jedno pitanje: Ako ovde već stoji i piše da taj broj ima matematičku tj. aritmetičku vrednost 666, zašto se onda od nas traži mudrost da ga izračunamo za šta nam je potrebna mudrost? Pošto Papa sa druge strane drži otvoreno titulu Vicarius Filii Dei, i neshvatljivo ogroman broj Protestanata shvata da ona znači 666, takvo otkriće sigurno ne predstavlja mudrost poslednje manjine na kraju vremena. Kada pogledamo istorijske činjenice, možemo da vidimo, da je taj Grčki broj samo najavio broj zveri koja dolazi, a koja tada još nije postojala, u vreme kada je Grčki jezik bio dominantan. Ta zver, Papa, i njegovo ime na Latinskom Vicarius Filii Dei potiče iz vremena potpuno etabliranog Rimskog carstva, kada je Latinski jezik bio potpuno dominantan. Time vidimo da je broj 666 na Grčkom bio samo opisna najava Latinskog brojčanog sistema, koji time jedini može biti uzet kao baza računanja i otkrivanja broja 666. Latinski brojevi, iz tog latinskog imena papske Titule Vicarius Filii Dei daju samo puno brojeva, koji sami nemaju nikakvo proročko Biblijsko značenje, ali kao suma daju broj 666, i kao najvažniji detalj, u ovom slučaju stoje doslovne tri cifre 6 jedna pored druge. Zato je argumentacija sa aspektom Grčkog jezika potpuno besmislena. To ime, Vicarius Filii Dei, koje stoji na Papinoj Tiari, mora po Otkrivenju sadržavati broj 666, koji istovremeno nije ime, nego broj imena njezina (po većini prevoda u svetu), tj. nešto kao izvod iz tog imena koje isto tako samo upućuje na to ime, bez da istovremeno nosi iste karakteristike kao samo ime. To možemo da prepoznamo još dublje, jer taj broj nije celo ime tj. titula, zato što nisu sva Latinska slova u VICARIUS FILII DEI sa istovremenim značenjem jednog broja, nego samo neka slova predstavljaju istovremeno i broj, čijom sumom onda dobijamo broj 666. Iz tog razloga je besmisleno pisati da broj 666 znači istovremeno i Vicarius Filii Dei, i da onda taj deo Papinog imena guramo u treći aspekt klanjanja zveri, broj 666.

Zašto titula Vicarius Filii Dei pripada kategoriji Papinog imena? Zato što upravo oznaka Papa Vicarius Filii Dei predstavlja njegovo celo ime, čiji je deo broj 666. Jedna titula je uvek deo imena i pripada njemu, kao npr. što kod jednog Prof. ili Dr. ta titula stoji u okviru njegovog imena u dokumentima. Zato je i Papina titula deo drugog a ne trećeg područja podele „ili ili ili“:

- „Da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig (nedelju), ILI ime zveri (Papa - Vicarius Filii Dei), ILI broj imena njezina (666).“ {Otkrivenje 13,17}

Upravo zato dolazi do pokušaja da se papina titula premesti u treći deo ILI, da bi onda taj broj značio Papa a ne Trojstvo. Sa druge strane Biblija kaže da ćemo izgubiti večni život, ako prihvatimo nedelju tj. žig, ILI Papu tj. njegovu vlast i ekumenizam, ILI 666 kao TREĆU kategoriju i da time 666 mora biti posebna tačka! Time je dovoljno pasti samo na jednom od ta 3 područja i izgubiti večni život poslednje generacije. Pošto jasno čitamo izraz ILI, potpuno je besmisleno da ćemo izgubiti spasenje ako prihvatimo papu ILI papu, što današnja teologija donosi kao posledicu. A ime Papa i isto tako titula Vicarius Filii Dei označavaju Papinu moć a ne dva različita aspekta! 666 se ispunilo time, jer sotona ispod zavese u formi Trojstva donosi od većine Hrišćana prihvaćenu laž da je i on „Bog“ i da mu „pripada“ molitva.

Ellen White je napisala u Ranim Spisima da Luciferova želja na nebu bila upravo to, da postane jednak Ocu i Sinu. Ona je videla i da Lucifer čak i kod trećeg Isusovog dolazka, gde će zli ljudi nakon svog vaskrsenja i pali anđeli biti uništeni za večnost, neće priznati da je sotona, da bi čak i u toj poslednjoj fazi mogao da te ljude zavede u besmisleni bitku protiv Boga i novog Jerusalima. Zato se on i danas sakriva iza konstelacije Trojstva, kao „treće Božansko Biće“, da bi i on dobio molitve, šta se na žalost u međuvremenu dešava i u Božjem narodu, i to sve češće, a ide i tako daleko, da se neki u molitvi direktno obraćaju Svetom Duhu kao Bogu, sa „argumentom“ da u Bibliji ne piše decidirano nešto protiv toga. Taj „argument“ „objašnjava“ da se to onda jednostavno „podrazumeva“, pošto je Trojstvo „istina“. Isus kaže sa druge strane potpuno jasno, i to da „ovako stoji pisano“. Zar ne bi bilo čudno da u celoj Bibliji sa toliko puno stotina stranica, koja opisuje sve faze istorije, i to pre greha, za njegovo vreme, i nakon njegovog uništenja, ni na jednom jedinom mestu ne stoji ni trag nauke o molitvi Svetom Duhu. Da je Bog, bilo bi stvarno čudno. Ali, umesto da se Božja reč prihvati u poniznosti, nemogućnost odbrane zablude se pravda „podrazumevanjem“. U stvari Sotonine sluge lično priznaju da je taj lažni Sveti Duh u stvari sam Lucifer. Glavni spiritistički

autoritet Helena Blavatsky je napisala sledeću jasnu izjavu:

- „**Lucifer** je „Božansko“ i zemaljsko „svetlo“, „**Sveti Duh**“ i sotona u jedno isto vreme.“ {Helena Petrovna Blavatsky: Secret Doctrine, Volume 2, p. 513}

I upravo to je Bog preko Svog proroka Jezekilja najavio, kada je kao prorok gledao kroz rupu hrama kako se vođe tadašnje religije klanjaju idolima, a preko Ellen White potvrdio, da se ove reči odnose direktno na nas, a što je kroz Trojstvo došlo do potpunog ispunjenja. Mi znamo da su Fariseji bili neshvatljivo dublje obrazovani nego bilo koji od današnjih profesora teologije, i da su čak znali napamet Stari Zavet. Uprkos tome oni nisu bili u stanju da shvate istinu, iako je već i Stari Zavet sadržao celu poruku plana spasenja! Zato je i današnja situacija ista, tj. još gora, jer ni najvišlja telološka titula uz istovremeno odbijanje molitve za direktno delovanje Svetog Duha u „već potpuno obrazovanom“ umu ne znači dokaz razumevanja te tematike. Zato je Isus morao da uzme i najobičnije ribare, koji su u svojoj poniznosti kroz silu Svetog Duha dobili potpunu istinu koju su i dalje objavili. To ne znači da nisu potrebni i obrazovani ljudi, pošto je Isus tada za vođu Svoje crkve uzeo najobrazovanijeg teologa tadašnjih dana, apostola Pavla. Ali Pavle je uz visoko znanje istovremeno u poniznosti duha prihvatio i Božje vodstvo u svakom pogledu. Većina današnjih teologa zloupotrebljava kao i Fariseji svoj položaj, i podržani svojim „autoritetom“ donose sve besmislenija tumačenja Biblije, sa sve dubljim zaovođenjem Božjeg naroda, što se pred našim očima ispunilo novom naukom koja direktno gazi Isusovu žrtvu za nas, i to da Isus „nije“ doslovno i potpuno umro za nas, nego da je u grobu samo doslovno „spavao“ i onda „Sam Sebe“ vaskrsnuo...

Preporuka važne literature

-U kontekstu još dubljeg istraživanja istine o Trojstvu:

www.istinaotrojstvu.com

<http://revelation1412.org>

-U okviru analize današnje situacije u crkvi i svetu sa empirijskim potvrdama i pozivom na pokajanje je najveći korak u tom pravcu učinio borac za istinu Bill Hughes, čije propovedi stoje na YouTube, i predstavljaju direktan opis neprijateljevih napada i odbrane od njih, da bi smo dublje shvatili kako treba da se zaštitimo, i kako da osvedočimo iskrenu ali prevarenu braću i sestre.

Na polju zdravstvene reforme na principima Duha Proroštva i modernih saznanja zajedno sa jakom misionskom porukom desne ruke trostruke anđeoske vesti. Ellen White je napisala da u poslednjim danima niko neće opstati bez potpunog prihvatanja zdravstvene reforme i ostavljanja svih životinjskih namirnica, tako da je i ova tema esencijalno važna:

<http://cdn.padevavilon.com/wp-content/uploads/2013/03/Apsolutno-zdravlje-II.pdf>

www.absolutegesundheit.com

Poslednje upozorenje, istina i blagoslov

- „Prisiljena sam da ljudima kažem da ne shvataju da đavo preuzima jedan stub za drugim, i iznosi ih u pravcu koji oni ne očekuju. **Sotonini agenti** će izmisliti način da naprave grešnike od svetih. Upravo vam **sada** kažem, da će **KADA** budem otišla u grob, **doći** do **VELIKE promene**. Ja ne znam kada ću biti uzeta, ali želim da vas upozorim na delovanje

sotone. Želim da svi znaju, da su upozoreni pre moje smrti.“! {Ellen White: Manuscript 1, 24. February 1915}

- „A Petar, opisujući opasnosti kojima će **Crkva** biti izložena **u posljednjim danima**, kaže da kao što je bilo lažnih proroka koji su Izraela vodili u greh, tako će biti i lažnih učitelja, „koji će kradom unijeti pogubna krivovjerja i koji će, odricajući se Gospoda što ih je otkupio... Mnogi će poći za njihovom razuzdanosti.“ (2. Petrova 2,1.2) Ovde je apostol ukazao na jedno od **očitih obeležja spiritističkih** učitelja. Oni **ODBIJAJU da priznaju Hrista KAO** (zaista i doslovno) **Božjeg SINA**. Jovan kaže o takvim učiteljima: „Ko je **lažljivac** osim onoga koji odriče da Isus **nije Hristos**? Ovo je Antihrist, koji se **odriče Oca i Sina**. Koji se god odriče Sina ni Oca nema; a koji **priznaje Sina, i Oca ima**.“ {1. Jovanova 2,22.23} Spiritizam odricanjem Hrista negira i Oca i Sina, a Biblija objavljuje da je to slika Antihrista.“ {Ellen White: Čeznja Vekova glava 67.} (Gde je ovde Sveti Duh?)
- „Tada pristupi Ilija ka svemu narodu i reče: dokle ćete hramati na obe strane? Ako je Gospod Bog, idite za Njim; ako li je Val, idite za njim. Ali narod ne odgovori mu ni reči.“ {1. Carevima 18,21}
- „**Mi hoćemo Svetog Duha, šta je Isus Hristos**.“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „Gospod ohrabruje sve one koje Ga traže celim svojim srcem. On im daje Svog Svetog Duha, **manifestaciju Njegove prisutnosti** i naklonjenosti.“ {Ellen White: Svedočanstva Sveska 9, str. 230, 1909}
- „Ograničen ljudskom prirodom **Isus** nije mogao da na svakom mestu bude istovremeno **Lično prisutan**. Zato je svima bilo od koristi, da ih ostavi, da bi otišao kod Svog Oca, i poslao im **Svetog Duha kao Njegovog Zastupnika na zemlji**. **Sveti Duh je lično On, odvojen** od Svog ljudskog personaliteta i zato nezavisan od njega. **Sam ON** je **SVEPRISUTAN** kroz Svog Svetog Duha.“! {Ellen White: Manuscript Release, V. 14, p. 23, 1883}
- „Neka misionari krsta objave da postoji **jedan Bog, i jedan Posrednik između Boga i ljudi, što je Isus Hristos Sin beskonačnog Boga**. Ovo treba da se objavi u svakoj crkvi u našoj zemlji. Hrišćani moraju znati ovo i da ne stavljaju čoveka gde je Bogu mesto, da više ne budu idolopoklonici, već obožavatelji živog Boga. Idolopoklonstvo postoji u našim crkvama.“ {Ellen White, 1888 Materijali, str. 886, 1891}
- „Ali mi imamo **samo jednog Boga Oca**, od Kog je sve, i mi u Njemu, i **jednog Gospoda Isusa Hrista**, kroz Kog je sve, i mi kroza Nj.“ {1.Korinćanima 8,6}
- „A ovo je život večni da poznaju Tebe **jednog istinitog Boga I Koga** si poslao **Isusa Hrista**.“ {Jovan 17,3}
- „Ali **Sin Božji**, Koji je bio **sa OCEM PRE nego što je svet nastao**, sažalio se na naše stanje, i ponudio se da se umeša između nas i gneva uvređenog Boga.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, Avgust 1, 1852 par. 6}
- „Ali u prestupu čoveka i Otac i Sin su bili obeščašćeni.“ {Ellen White: Signs of the Times, December 12, 1895 par. 7}
- „**Otac i Sin su se obećali** da ispune uslove večnog zaveta.“ {Ellen White: Instruktor za Mlade, June 14, 1900 par. 5}

- „U planu da spasi izgubljeni svet, **savet su držali njih Dvojica**; zavet mira je bio između Oca i Sina.“ {Ellen White: Znaci Vremena, Decembar 23, 1897 par. 2}
- „Nijedan čovek, ni najviši od anđela, ne može proceniti taj dar; znan je **JEDINO** Ocu i Sinu.“ {Ellen White: Biblijski Eho, Oktobar 28, 1895 par. 4}
- „**Samo** Bog i Hristos znaju, koliko su koštale ljudske duše.“ {Ellen White: Signs of the Times, January 13, **1909**, par. 8}
- „Ni čovek ni najviši anđeli ne mogu odrediti cenu; ona je znana **JEDINO Ocu i Sinu**.“ {Ellen White: Biblijski Odjek, 28. Oktobar, 1895 par. 4}
- „Ljudski rod je Oca i Njegovog Sina Isusa Hrista koštao beskonačno mnogo.“ {Ellen White: Special Testimonies On Education, p. 21, **1896**}
- „Čas radosnoj pesmi u slavu **Boga i Njegovog dragog Sina** je došao. Sotona je poveo nebeski hor. Zapevao je prvu notu, a tada su sve nebeske vojske udružile sa njim i veličanstvene note su odzvanjale nebesima u čast Boga i Njegovog dragog Sina. Ali, **sada**, umesto divne muzike, razdor i besne reči se čuju od vođe pobunjenika.“ {Ellen White: The Spirit of Prophecy Volume One, p. 28, 1870}
- „**Samo** Otac i Sin treba da budu uzvišeni.“ {Ellen White: The Youth's Instructor, July 7, 1898 par. 2}
- „I dok godine budu prolazile u večnosti, imaćemo slavnije i bogatije poznanje otkrivenja Boga i Hrista.“ {Ellen White, Velika Borba, str. 678}
- „U vašim rukama će se nalaziti zlatne harfe, i dok budete dodirivali žice, ujedinćete se sa svim spasenima u pesmi, koja će na celom nebu **slaviti Boga i Njegovog Sina**.“ {Ellen White: AUCR January 15, 1903, par. 14}
- „Svi spaseni sveti će videti kao nikada pre ljubav **Oca i Sina**, i pesmama će ih slaviti iz njihovih besmrtnih usta.“ {Ellen White: Da Ga mogu poznati, p. 371}
- „Jutarnje zvezde će zajedno pevati, i Božja deca će klicati puna sreće, dok Bog i Hristos budu zajedno objavljivali: - „Niti greh niti smrt neće nikada više postojati“ - „ {Ellen White: 8T 42.1 **1904**}
- „**Samo jedno jedino Biće u celom svemiru** nosi pored Oca Božansko ime, a to je Njegov Sin Isus Hristos.“ {J.E. White: The Coming King, p. 33 **1913**}
- „Gospod će uskoro doći. Mi hoćemo to kompletno i savršeno razumevanje koje samo Gospod može dati. Nije bezbedno primiti duha od nekog drugog. **Mi hoćemo Svetog Duha, što je Isus Hristos**. Ako budemo ujedinjeni sa Bogom, imaćemo snagu i blagodat i efikasnost.“ {Ellen White: Letter 66 April 10, 1894 par. 18}
- „**Spasitelj je naš Utešitelj**. Dokazala sam da je **On** to.“ {Ellen White: Manuscript Releases Volume 8, p. 49, 1892}

Neka nam sam Bog pomogne da na vreme prepoznamo sve zamke druge strane dok ne bude prekasno, i da uz silu poznog dažda upozorimo sve ljude oko nas na Isusov skori dolazak. Neka nam Bog pomogne da sa Njim imamo najdublju svakodnevnu zajednicu u molitvi i proučavanju. Neka dođe što pre! Vreme je kratko! Amin!